

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Prophetæ Posteriores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

נביאים אחרונים

Prophetæ Posteriores.

JESAIA	ישעיה
JEREMIA	ירמיה
EZECHIEL	יחזקאל

NAHUM	נחום	HOSEA	הושע
-------	------	-------	------

HABAKUK	חבקוק	JOËL	יואל
---------	-------	------	------

ZEPHANIA	צפניה	AMOS	עמוס
----------	-------	------	------

HAGGAI	חגי	OBADIA	עובדיה
--------	-----	--------	--------

ZACHARIA	זכריה	JONA	יונה
----------	-------	------	------

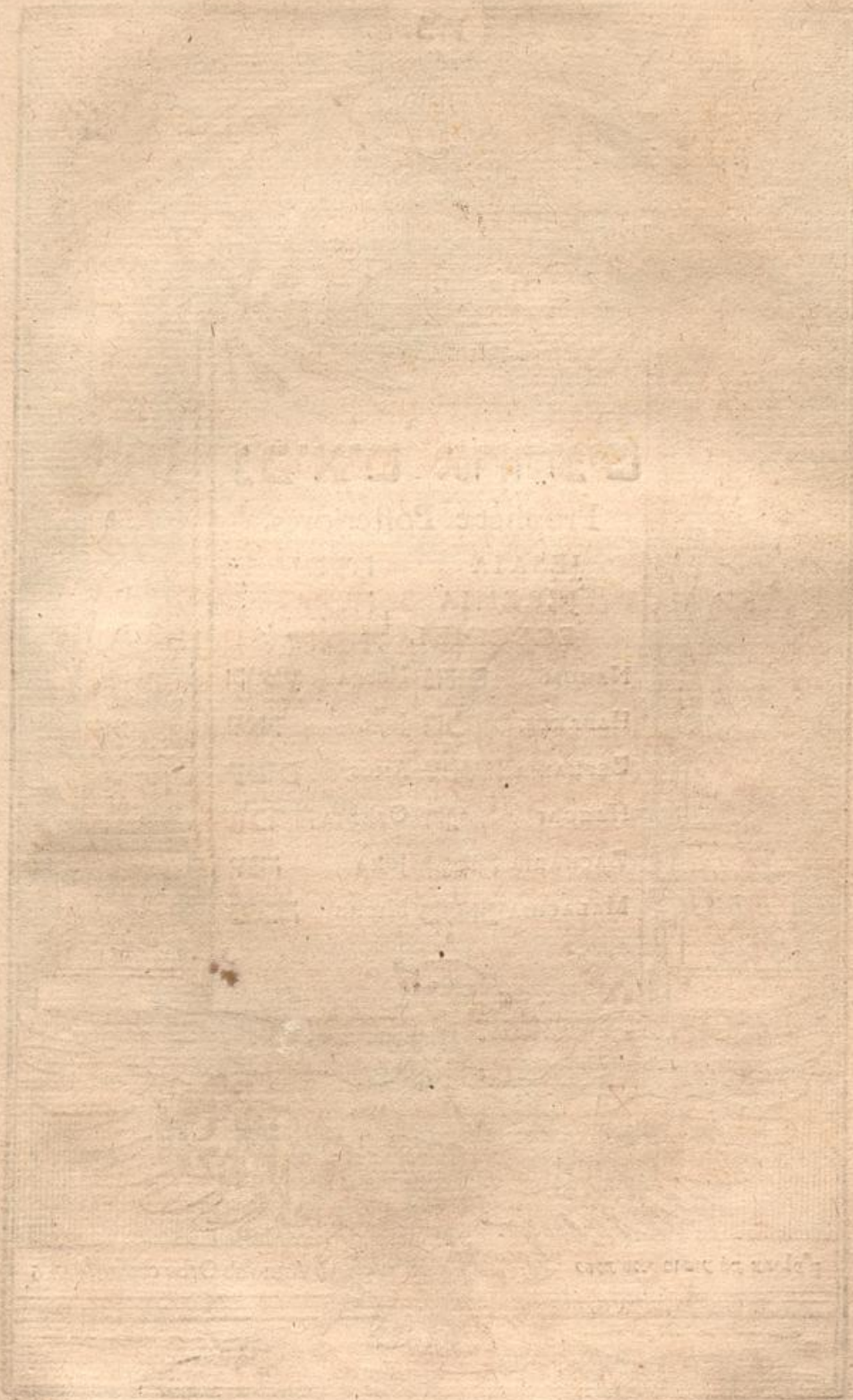
MALACHIA	מלאכי	MICHA	מיכה
----------	-------	-------	------

בשנת סנני מושיע את עמי לפ"ק

Anno ab Orbe creato, 5426

הפני
אלה
הדב

Concio Fe-
saiæ Pro-
pheta, quâ
populum
gravissi-
morum
peccatorum
reum agit,
ipsique
imminen-
tes calami-
tates vati-
cinatur.

חזון

המטרה
אלה
הדברים

ישעיהו בן-אמוץ אשר חזה על-יהודה
 וירושלם בימי עזיהויותם אחז יחזקיהו
 2 מלכי יהודה: שמעו שמים והאזני ארץ כי יהוה דבר
 3 בנים גדלתי ורוממתיהם פשעו בי: ידע שור קנהו
 וחמור אכוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן:
 4 הוי גוי חטא עם כבד עון ורע מרעים בנים משחיתים
 עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל נזרו אחר:
 ה על-מה תכזו עוד תוסיפו סרה כל-ראש לחליוכל-
 6 לבב דוי: מכף-רגל ועד-ראש אין בומתם פצע
 וחבורה ומכה טרדה לא-זרו ולא חכשו ולא רככה
 7 בשמן: ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם
 לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים:
 8 ונותרה בת-ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר
 9 נצורה: לולי יהודה צבאורת הותיר לנו שריד כמעט
 כסדם היינו לעמרה דמינו:
 י שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם
 עמרה: למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי
 11 עלות אילים וחלב מריאים ורם פרים וכבשים ועתודים
 12 לא חפצתי: כי תבאו לראות פני מי-בקש זאת
 13 מידכם רמס חצרו: לא תוסיפו הביא מנחת-שוא
 קטרת תועבה היא לי חרש ושבת קרא מקרא לא-
 14 אוכל און ועצרה: חרשיכם ומועריכם שנאה נפשי
 טו היו עלי לטרח נלאיתי נשא: ובפרשכם כפיכם
 אעלים

אעלים עיני מכם גם כִּי תִרְבוּ תְּפִלָּה אִינְנִי שִׁמְעֵי דִבְכֶם
 דְּמִים מְלֹאוּ: רַחֲצוּהוּכֹּפּוּ הַסִּירוּ רַע מֵעַלְלֵיכֶם מִנְּגֵד 16
 עֵינֵי חֲדָלוּהֲרַע: לִמְרוּ הֵיטֵב דְּרָשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרוֹ 17
 חֲמוּץ שִׁפְטוֹ יתוֹם רִיבוֹ אֶל־מִנְהָ:
 לִכְרֹנָא וְנוֹכַחַה יֹאמֶר יְהוָה אִם־יְהִיו חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים 18
 כְּשִׁלְג יִלְכִּינוּ אִם־יֵאדְיִסוּ כִּתּוּלַע כְּצִמְר יְהִיו: אִם־תֵּאבּוּ 19
 וְשִׁמְעַתֶּם טוֹב הָאָרֶץ תֹּאכְלוּ: וְאִם־תִּמְאֲנוּ וּמְרִיתֶם כֹּ
 חֲרָב תֹּאכְלוּ כִּי־יְהוֹה דְּבַר: אֵיכָה הִיִּתָּה 21
 לְזוֹנָה קְרִיָּה נֹאמְנָה מִלֵּאתִי מִשְׁפָּט צָדֵק לֵינן בְּהָ וְעַתָּה
 מִרְצָחִים: כִּסְפָּרָה הִיָּה לְסֹגִים סְבֵאךְ מֵהוּל בְּמִים: שְׂרִיךְ 22
 סוֹדְרִים וְחֲכָרֵי גִנְבִים כָּלוּ אֶהֱבֵב שִׁחַד וְרִדְף שְׁלֹמִים
 יתוֹם לֹא יִשְׁפְטוּ וְרִיב אֶל־מִנְהָ לֹא־יָבֹא אֶל־יָהִם:
 לִכֵּן נֹאֵם הָאֲדוֹנָן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל 24
 הוּא אֲנַחֵם מִצָּרֵי וְאֲנַקְמָה מֵאוֹיְבֵי: וְאֲשִׁיבָה יָדִי עֲלֵיךְ כֹּה
 וְאֲצַרְף כְּבַר סִגְיָךְ וְאֲסִירָה כָּל־כְּרִילֵךְ: וְאֲשִׁיבָה 26
 שִׁפְטֵיךְ כְּבִרְאשֹׁנָה וְיַעֲצִיךְ כְּבִתְחִלָּה אַחֲרֵי כֵן יִקְרָא לְךָ
 עֵיר הַצָּדֵק קְרִיָּה נֹאמְנָה: צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְרָה וְשָׁבִיָּה 27
 בְּצַדִּיקָה: וְשִׁבְרֵי פִשְׁעִים וְחֲטָאִים יִחַדּוּ וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ: 28
 כִּי־יִבְשׁוּ מֵאֵילִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם וְתַחֲפְרוּ מֵהַגְּנוֹת אֲשֶׁר 29
 בְּחַרְתֶּם: כִּי־תִהְיֶה כְּאֵלֶּה נִבְלַת עֲלֵהּ וְכִגְנֵה אֲשֶׁר־לָּ
 מִים אֵין־לָּהּ: וְהִיָּה חֲחֹסֵן לְגַעֲרַת וּפְעֵלוֹ לְנִי־צִוּץ וּבִעֲרוֹ 31
 שְׁנֵיהֶם יִחַדּוּ אֵין מִכְבָּה:

הַדְּבַר אֲשֶׁר חֲזָה יִשְׁעִיהוּ בֶן־אֲמוּץ עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: **ב א**
 וְהִיָּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכְוֵן יְהִיָּה הַר בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ 2
 הָהָרִים וְנִשְׂא מִגְּבָעוֹת וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם: וְהִלְכּוּ 3
 עִמָּם רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֵן וְנַעֲלָה אֶל־הָרֵי־יְהוָה אֶל־בֵּית
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִזְרְנוּ מִדְּרָכֵינוּ וְנִלְכְּדָה בְּאַרְחֵתֵינוּ כִּי מִצִּיּוֹן
 תֵּצֵא תוֹרָה וְדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלַם: וְשִׁפְטֵי בֵין־הַגּוֹיִם 4
 וְהוֹכִיחַ

Cap. II.
 Prophetia
 de erectione
 Regni Des.
 de voca-
 tione Gen-
 tium, &
 castigatione
 Israelis.

26

והוכיח לעמים רבים וכתרתו חרבותם לאתים
והניתותיהם למזמרות לאישא גוי אל גוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה :

6 ה בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה : כי נטשתה עמך
בית יעקב כי מלאו מקדס ועננים כפלשתים ובילדי
7 נכרים ישפיקו : ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה
לאצרתיו ותמלא ארצו סוסיסואין קצה למרכבתיו :
8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו
9 אצבעתיו : וישח אדם וישפל אישואל תשא להם :
י בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו :
יא עיני גבהות אדם שפל ושחרום אנשים ונשגב יהוה
לכדו ביום ההוא :

12 כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא
13 ושפל : ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל
14 אלוני הבשן : ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות
15 מו הנשאות : ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה
16 בצורה : ועל כל בנינות הרשישו ועל כל
17 שכיות החמדה : וישח גבהות האדם ושפל רום אנשים
18 ונשגב יהוה לכדו ביום ההוא : והאלילים כליל יחלף :
19 ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה
כ ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ : ביום ההוא ישליך
האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו
21 לו להשתחור לחפר פרור ולעטלפים : לבוא
בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה
22 ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ : חדלו לכם מן
האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא :

כי הנה הארון יהוה צבאות מסר מירושלם
ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען
מים

Cap. III.
Eodem in
argumento

ל ז

2 מים : גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן :
 3 שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש :
 4 ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלרם : ונגש ה
 העם איש באיש ואיש ברעהו ירחבו הנער בזקן
 6 והנקלה בנכבד : כיתפש איש באחיו בית אביו
 שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחרת
 7 דך : ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חכש ובביתי
 אין לחסואין שמלה לאת שימני קצין עם : כי כשלה
 8 ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אליהוה
 למרות עני כבודו : הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם
 9 בסדם הגידו לא כחרו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה :
 11 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו : אוי י
 לרשע רע כי גמול ידו יעשה לו : עמי נגשו מעולל
 12 ונשים משלו בו עמי מאשרך מתעים ודרך ארחתיך
 בלעו : נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים :
 13 יהורה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם
 14 הכרם גזלת העני בבתיכם : מלכם תדכאו עמי ופני טו
 עניים תטחנו נאם אדני יהוה צבאות : ויאמר
 16 יהורה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוורת גרון
 ומשקרות עינים הלוק וטפוף תלכנה וברגליהם
 17 תעכסנה : ושפח אדני קרקד בנות ציון ויהורה פתהן
 18 יערה : ביום ההוא יסיר אדני את תפארת
 העכסים והשביסים והשהרנים : הנשפות והשרורות
 19 והרעלות : הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש כ
 21 והלחשים : הטבעות ונזמי האף : המחלצות
 22 והמעטפות והמטפחות והחריטים : הגלינים
 23 והסרינים והצניפות והררדים : והיה תחת בשם מק
 24 יהיה ותחת הגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה
 ותחת

Propheta
 pergit. Et
 tum in alia
 populi pec-
 cata, qua
 causam
 tam gravi
 iudicio pra-
 bebant,
 tum maxi-
 me in mi-
 lierum fa-
 ctum & lu-
 xum irue-
 hitur.

חבר

מ ביה לטס קרי

נטוורת קרי

כה ותחת פתיגיל מחגרת שק כרתחת יפי: מתוך בחרב
26 יפלו וגבורתך במלחמה: ואנו ואכלו פתחיה ונקתה

Cap. IV.
Describitur
quanta fu-
tura sit illa
clades &
vastitas,
qua denun-
tiata erat
Judais:
piorum au-
tem animis
recreandis
divina so-
lacia inter-
junguntur.

ד לארץ תשב: והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום
ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא
2 שמך עלינו אסף חרפתנו: ביום ההוא יהיה

צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת
3 לפליטת ישראל: והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלם קרוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם:

4 אם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם
ה ידח מקרבה ברוח משפט וברוח בער: וברא יהוה
ער כל מכון הר ציון ועל מקראה עני יומסועשן
6 ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפרה: וסכה
תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם

Cap. V.
Israëlitici
populi sta-
tus mystico
carmine à
Vate expo-
nitur, &
veluti in ta-
bella vivi-
dis colori-
bus adum-
bratur.

ה וממטר: אשירה נא לידירי שירת דורי

2 ל כרמו פרס היה לידירי בקרן בן שמן: ויעזקהו
ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב
3 בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: ועתה יושב

4 ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בינו ובין כרמי: מה
לעשות עוד לכרמיו לא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות
ה ענבים ויעש באשים: ועתה אודיעה נא אתכם את

אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ

6 גדרו והיה למרמס: ואשית הובתה לא יזמר ולא

יעדר ועלה שמיר ושירת ועל העבים אצורה מהמטיר

7 עליו מטר: כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש

יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפה

8 לצדקה והנה צעקה: הוי מגיעי בית

בבית שרה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם

9 לבדכם בקרב הארץ: באזני יהוה צבאות אסלא

קמץ בטוחא

כא א X כתיס

בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב :
 כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחרת וזרע חמר יעשה י
 איפרה :
 11 הוי משכימי בבקר שכר ירדפו
 מאחרי בנשף יין ידליקם : ורניה כנור ונבל תף 12
 וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה
 ידיו לא ראו : לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מרתי 13
 רעב והמונו צחה צמא : לכן הרחיבה שאול נפשה 14
 ופערה פיה לבלי חקויירר הדרה והמונה ושאוניה
 ועלו בה : וישח אדם וישפר איש ועיני גבהים טו
 תשפלנה : ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש 16
 גקדש בצדקה : ורעו כבשים כרברם וחרבות מחים 17
 גרים יאכלו : הוי משכי העון בחבלי 18
 השוא וכעבות העגלה הטאה : האמרים ימהרי יחשה 19
 מעשרו למען נראה ותקרב ותבואה עצרת קדוש
 ישראל ונדעה : הוי האמרים לרע טוב כ
 ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר
 למתוק ומתוק למר : הוי חכמים בעיניהם 21
 ונגד פניהם נבונים : הוי גברים לשתות יין 22
 ואנשי חיל למסך שכר : מצדיקי רשע עקב שחר 23
 וצדקת צדיקים יסירו ממנו : לכן כאכל 24
 קש לשון איש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהוה
 ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות
 ואת אמרת קדוש ישראל נאצו : על כן חרה אף כה
 יהוה בעמו ויש ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי
 גבלתם כסוחרה בקרב חצות בכל זאת לא שב
 אפו ועוד ידו נטויה : ונשאת נס לגוים מרחוק 26
 ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא :
 27 איך עיף ואיך כושל בו לא ינום ולא ישן ולא
 נפתח

הפס
ויש
יתר

28 נפתח אזור חלציו ולא נרתק שרוך נעליו : אשר
 חציו שנונים וכל קשתיו דרכות פרסות סוסיו
 29 כצנח שבו ונגליו בסופה : שאנה לו כלביא ושאג
 ל ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפליט ואין מציל : וינהם
 עליו ביום ההוא כנהמתיים ונבט לארץ והנה חשך
 צר ואור חשך בעריפיה :

ישא קרי

Cap. VI.
 Jesaias au-
 gustissima
 visione in
 munere pro-
 phetico con-
 firmatur.

א 1 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על-
 2 כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל : שרפים
 עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים
 3 יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים יעופף : וקרא
 זרה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
 4 מלא כל הארץ כבודו : ויגעו אמורת הספים מקול
 ה הקורא והבית ימלא עשן : ואמר אוירלי כי נדמיתי
 כי איש טמא שפתיים אנכי ובתוך עס טמא שפתיים
 6 אנכי ישב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני : ויעף
 אלי אחר מן השרפים וכידו רצפה כמלקחים לקח
 7 מעל המזבח : ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על-
 8 שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר : ואשמע את-
 קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני
 9 שלחני : ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע
 יואל תבינו וראו וראו ואל תדעו : השמן לב העם
 הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פך יראה בעיניו ובאזניו
 11 ישמע ולבבו בין ושב ורפא לו : ואמר עד מתי אדני קמץ כרביש
 ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין
 12 אדם והאדמה תשאה שממה : ורחק יהוה את האדם
 13 ורבה העזובה בקרב הארץ : ועוד בה עשירה ושבה
 והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת
 כס זרע קרש מצבתה :

הפטרח
וישמע
יחרו

כא ב 2 x x ויהי

Cap. VII.
Prophetia
de mirabili
liberatione
Jerusalem, tem-
poribus dif-
ficillimis
Achazi Re-
gis.

וַיְהִי בַיָּמֵי אַחֲזַי בְּנֵי יוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רִצְיִן א
 מֶלֶךְ אֲרָם וּפְקַח בֶּן דְּמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם
 לְמַלְחָמָה עָלָיו וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם עָלָיו: וַיִּגְדַּל בַּיִת 2
 דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל אֲפְרַיִם וַיִּנְעַל לָכֵן וּלְבַב מלעיל
 עָמָו כִּנּוּעַ עֲצִי יַעֲרֵם מִפְּנֵי רוּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה 3
 אֵל יִשְׁעִיהוּ צֶאֱנַח לִקְרֹאת אַחֲזַי אֶתְהוּשָׁאֵר יִשׁוּב
 בְּנֶגְדְךָ אֶל קִצֵּה תְעֹלֶת הַבְּרֵכָה הָעֲלִיּוֹנָה אֶל מַסְלַת
 שָׂדֵה כּוֹבֵס: וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הֲשִׁמְרִי וְהִשְׁקַט אֶל הַיָּרֵא 4
 וּלְבַבְךָ אֶל יָרֵךְ מִשְׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּרִים הָעֹשְׂנִים הָאֵלֶּה
 בַּחֲרֵי אֲפִרְצִין וְאֲרָם וּבְדָמַי לִיהוּ: יֵעַן כִּי יַעֲזֹב עֲלֶיךָ ה 5
 אֲרָם רַעַה אֲפְרַיִם וּבְדָמַי לִיהוּ לֵאמֹר: נַעֲלֶה בִיהוּדָה 6
 וְנִקְצְנָה וְנִבְקַעְנָה אֵלֵינוּ וְנִמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בְּךָ
 טְבַאל: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא תִקּוּם וְלֹא 7
 תִּהְיֶה: כִּי רֹאשׁ אֲרָם דָּמִשֶׁק וְרֹאשׁ דָּמִשֶׁק רִצְיִן וּבַעֲדוֹ 8
 שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה יַחַת אֲפְרַיִם מֵעַם: וְרֹאשׁ אֲפְרַיִם 9
 שְׁמֵרוֹן וְרֹאשׁ שְׁמֵרוֹן בְּדָמַי לִיהוּ אִם לֹא תֵאֱמִינוּ כִּי לֹא
 תֵאֱמִנוּ: וַיֹּסֵף יְהוָה דְּבַר אֶל אַחֲזַי
 לֵאמֹר: שְׂאֵל לְךָ אֹת מֵעַם יְהוּדָה אֶל־הַיָּד הַעֲמֵק 11
 שְׂאֵלָה אוֹ הַגְּבֵהָ לְמַעַלָּה: וַיֹּאמֶר אַחֲזַי אֶשְׂאֵל 12
 וְלֹא אֲנַסֶּה אֶת יְהוּדָה: וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ נָחָה בֵּית דָּוִד 13
 הַמַּעֲט מִכֶּם הֲלֹא אוֹת אַנְשִׁים כִּי תִלְאוּ גַם אֶת אֱלֹהֵי:
 לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם אוֹת הַנְּהַה הַעֲלֵמָה הַרְרָה וַיִּלְדֹת 14
 בֶּן וּקְרֹאת שְׁמוֹ עֲמִנוּאֵל: חֲמָא הוֹדִבֵּשׁ יֹאכַל לְרַעְתּוֹ טו
 מָאוֹס בְּרַעוּבְחֹר בְּטוֹב: כִּי בְטָרַם יֵדַע הַנְּעַר מָאוֹס 16
 בְּרַעוּבְחֹר בְּטוֹב תַּעֲזֹב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲתָה קִץ מִפְּנֵי
 שְׁנֵי מַלְכֵיהָ: יְבִיא יְהוָה עֲלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית אָבִיךָ 17
 יָמִים אֲשֶׁר לֹא בָאוּ לְמִיּוֹם סוּר אֲפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה אֶת
 מֶלֶךְ אֲשׁוּר: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִשְׂרָק 18
 יְהוָה

א

יהוה לזכוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר
 19 בארץ אשור : ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי
 כ הסלעים ובכל הנעצוים ובכל הנהללים : ביום ההוא
 יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור
 את הראשו ושער הרגלים וגם את הזקן תספה :
 21 והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר
 22 ושתי צאן : והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי
 23 חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ : והיה
 ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן
 24 באלף בסף לשמיר ולשית יהיה : בחציו ובקשת יבא
 כה שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ : וכל ההרים
 אשר במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר
 ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה :

Cap. VIII.
 Contra au-
 tem de pro-
 pinquâ va-
 statione
 Regni Is-
 raelis &
 Syrorum
 vaticinatur
 Prophetâ.

ח א ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול
 2 וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חשבון : ואעדה
 לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן
 3 ברכיהו : ואקרב אל הנביאהותהר ותלד בן ויאמר
 4 יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חשבון : כי במרס ידע
 הנער קרא אביו אמיי שאו את חיל דמשק ואת שלל
 ה שמרון לפני מלך אשור : ויסף יהוה
 6 דבר אלי עוד לאמר : יען כי מאס העם הזה את מי
 השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין וכך דמליהו : פחח באחנת
 7 ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים
 והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על
 8 כל אפיקיו והלך על בל גדותיו : וחלף ביהודה שטף
 ועבר עד צואר גיע והיה מטורת כנפיו מלא רחב
 9 ארצך עמנואל : רעו עמים והתו והתו והאזינו
 י כל מרחקי ארץ התאזרו והתו התאזרו והתו : עזו
 כא ג X x 3 עצה

עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל :

11 כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היר ויסרני
 12 מלכת בדרך העם הזה לאמר : לא תאמרון קשר
 ל כל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא
 13 תיראו ולא תעריצו : את יהוה צבאות אתו תקדישו
 14 והוא מוראכם והוא מעריצכם : והיה למקדשו לאבן
 נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש
 ליושב ירושלם : וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו
 16 ונוקשו ונלכדו : צור תעורה
 17 חתום תורה בלמדי : וחכיתי ליהוה המסתיר
 18 פניו מבית יעקב וקויתי לו : הנה אנכי
 והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים
 בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון :
 19 וכי אמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים
 המצפצפים והמהגים הלוא עם אל אלהיו ידרש בער
 החיים אל המתים : לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כ
 21 כדבר הזה אשר אין לו שחר : ועבר בה נקשה ורעב
 והיה כירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה
 למעלה : ואל ארץ ביט והנה צרה וחשכה מעוף
 22 צוקה ואפלה מנדה : כי לא מועף לאשר מועק לה
 23 בעת הראשון הקל ארצה ובלון וארצה נפתלי
 והאחרון הכבד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים :

העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ ט
 2 צלמות אור נגה עליהם : הרבית הגוי לא הגדלת 2 לו קרי
 השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו
 3 בחלקם שלל : כיו את על סבלו ואת מטה שכמו
 4 שבט הנגש בו החתת כיום מדון : כי כל סאון סאן
 ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה לשרפה
 מאכלת

Cap. IX.
 Et inter-
 spergit mo-
 re suo con-
 solationes
 confirman-
 dis piorum
 animis. &
 mentionem
 injicit Re-
 gni Messie.

ה מאכלת אש: כילר ילד לנו בן נתן לנו ותהי
 המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור
 6 אבי עד שר שלום: לסרבה המשרה ול שלום אין
 קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה
 במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה
 7 צבאות תעשה זאת: דבר שלח אדני
 8 ביעקב ונפל בישראל: ודעו העם כלו אפרים ויושב
 9 שמרון בגאווה ובגדל לבב לאמר: לבנים נפלו ונזית
 י נבנה שקמים גרועו וארזים נחליף: וישגב יהוה את
 11 צרי רצין עליו וארז איביו יסכסך: ארם מקדם
 ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל
 12 זאת לא שב אפו ועוד ירו נטויה: והעם לא שב עד
 המכה ואת יהוה צבאות לא דרשו:

מ' סתומה
 באמצע תיבה

13 וכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה
 14 ואנמון יום אחר: זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא
 15 מורה שקר הוא הזנב: ויהיו מאשרי העם הורח
 16 מתעים ומאשריו מבלעים: על כן על בחוריו לא
 ישמח: אדני ואת יתמיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי
 כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב
 17 אפו ועוד ירו נטויה: כי בערה כאש רשעה שמיר
 ושית תאכלות צת בסככי הער ויתאבכו נאות עשן:
 18 בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי
 19 העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו: ויגור
 על ימין ורעב ויאכל על שמאל ולא שבעו איש בשר
 כ זרעו יאכלו: מנשה את אפרים ואפרים את מנשה
 יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ירו

Cap. X.
 Principum
 Sacerdo-
 tumque in-

20 9 נטויה: הוי החקקים חקקי און ומכתבים
 2 עמל כתבו: להטות מדין דלים ולגזול משפט עני
 כא ד X x 4 עמי

3 עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו: ומה 3
 תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי
 4 תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: בלתי כרע
 תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב
 אפו ועוד ידו נטויה: הוי אשור שבט ה
 אפיו מטה הוא בידם ועמי: בנוי הנף אשל חנוועל 6
 עם עברתי אצוננו לשלל שלל ולבזו ולשימו מרמס ולסמוק
 7 כחמר הוצות: והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב
 8 כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: כי אמר
 9 הלא שריי חדו מלכים: הלא ככר כמיש כלנו אס לא
 כארפר חמת אס לא כדמשק שמרון: כאשר מצאה י
 ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירו שלם ומשמרון:
 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליה בן אעשה
 לירושלם ולעצביה:
 12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון
 ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל
 13 תפארת רום עינו: כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי
 כי נבנותי ואסיר ו גבולת עמים ועתי דתיהם שושתי
 14 ואוריד כאביר יושבים: ותמצא כקני ידי לחיל העמים
 וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה
 15 נרד כנף ופצה פה ומצפצף: היתפאר הגרון על
 החצב בו אס יתגדל המשור על מניפו כהנף שבט
 16 את מרימו כהרים מטה לא עין: לכן ישלח
 הארון אדני צבאור במשמניו רזון ותחת כבדו יקר
 17 יקד כיקור אש: והיה אור ישראל לאש וקדושו
 ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד:
 18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה
 19 כמסס נסס: ושאר עץ יערו מספר יהיונער יכתבם:
 והיה

*jurias & su-
percilium
incusat:
Regis item
Assyrii in-
solentiam
frangendam
praedicit-
rurus de
liberatione
Israelis.*

*ועתודותיהם ק
כביר קרי*

כ והיה ביום ההוא לא יוסף עוד שאר ישראל
 ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהודה
 21 קדוש ישראל באמת : שאר ישוב שאר יעקב אל אל
 22 גבור : כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב
 23 בו כליון חרוץ שטף צדקה : כי כלה ונחרצה ארני
 יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ :
 24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב
 ציון מאשור בשבט יכפר ומטרו ישא עליך בדרך
 כה מצרים : כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על
 26 תבליתם : ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין
 בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים :
 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל
 28 צוארך וחבל על מפני שמן : בא על עית עבר במגרון
 29 למכמש יפקיד כליו : עברו מעברה גבע מלון לנו
 לחרדה הרמה גבעת שאול נסה : צהלי קולך בת גלים
 31 הקשיבי לישא עניה ענתות : נדרה מדמנה ישבי הגבים
 בח ק 32 העיזו : עוד היום בנב לעמד ינפף ידוהר בירת ציון
 33 גבעת ירושלם : הנה הארון יהוה צבאות
 מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גרעים והגבהים
 34 ישפלו : ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר
 יפול :

הפטרות יוס
 שמיני של פסח

Cap. XI.
 Digreditur
 hoc capite
 Prophetia
 ad cele-
 brandam
 gloriam
 Messia; Et
 primo de
 ortu ipsius,
 tum de di-
 vinis plane
 dotibus, ac

יא ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה : ונחה עליו
 רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
 3 דעת ויראת יהוה : והריוח ביראת יהוה ולא
 למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח :
 4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה
 ה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע : והיה צדק
 6 אזור מתניו והאמונה אזור חלציו : וגר זאב עם כבש
 ונמר

ונמר עם גדי רבין ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן
 7 נהג בהם: ופרה ודוב תרענה יחדו ירבעו ילדיהן ואריה
 8 כבקר יאכל תבן: ושעשע יונק על הר פתן ועל
 9 מאורת צפעוני גמול ידו הרה: לא ירעו ולא ישחיתו
 בכל הר קדשי כי מלאה הארץ רעה ארת יהוה כמים
 לים מכסים: והיה ביום ההוא שרשי ישי
 אשר עמד לגם עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו
 כבוד:

*denique de
 gloriosissimo
 ipsius Re-
 gno vatici-
 nat ur.*

11 והיה ביום ההוא יוסף ארני שנית ידו לקנות את שאר
 עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש
 ומעילם ומשנער ומחמת ומאי הים: ונשא גם לגוים
 12 ואסף גרתי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע
 13 בנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה
 יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר
 14 ארת אפרים: ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו
 ארת בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
 משמעתם: והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף טו
 ידו על הנהר בעים רוחו והכרהו לשבעה נחלים
 16 והרדיך בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר
 ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו

מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי רבא
 2 אנפת בני ישכאפך ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח
 ולא אפחד כי עזי וזמרת יהי יהוה ויהי לי לישועה:
 3 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם
 4 ביום ההוא הורו ליהוה קראו בשמו הוריעו בעמים
 עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יהוה כי נאורת ה
 6 עשה מידעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני ישבת

Cap. XII.
*Inque eum
 finem pios
 omnes ad
 gratiarum
 actionem
 provocat.
 prescripto
 hymno.*

ציון כי גדול בקרבך קדושי ישראל: משא חן אע"כ
 בבל

Cap. XIII.
Oraculum

contra Ba-
bylonem.

2 בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ: על הרגשפה שאר
 3 גם הרימו קול להם הניפו ידויבאו פתחי נדיבים: אני
 צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליז גאורתי:
 4 קול המון בהרים דמורת עסדב קול שאון ממלכות
 גוים נאספם יהוה צבאות מפקר צבא מלחמה:
 ה באים מארץ מרחק מקצרה השמים יהורו וכלי זעמו
 6 לחבל כל הארץ: הלילו כי קרוב יום יהוה כשד משרי
 7 יבוא: על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנושי ימס:
 8 ונבהלו צירים וחכלים יאחזון כילדה יחילון איש אל-
 9 רעהו יתמהו פני להבים פניהם: הנה יום יהוה בא
 אכזרו ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה
 י שמיד ממנה: כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו
 11 אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו: ופקדתי
 על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון יודים
 12 וגאות עריצים אשפיל: אוקיר אנוש מפזו ארס מכתם
 13 אופיר: על כן שמים ארגיזו ותרעש הארץ ממקומה
 14 בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: והיה כצבי מדה
 וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו יפנוו איש אל ארצו
 15 ינוסו: כל הנמצא ידקרו וכל הנספה יפול בחרב:
 16 ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם
 17 תשגלנה: הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא
 18 יחשבו וזהב לא יחפצו בו: וקשתות נערים תרטשנה
 19 ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם: והיתה
 בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשרים כמהפכת
 ב אלהים את סדסו ואת עמרה: לא תשב לנצח ולא
 תשבון עד דור ודור ולא יהל שם ערכי ורעים לא
 21 ירצו שם: ורצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים
 22 ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם: וענה אים
 באלמנותיו

חסכבה קרי

באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה
לא ימשכו: כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד יך א
בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם
ונספחו על בית יעקב: ולקחום עמים והביאום אל
מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה
לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם וררו
בנגשיהם: והיה ביום הגניחה יהוה לך מעצבך ^{בכ המסים}
ומרגוזך ומן העברה הקשה אשר עבר בך: ונשאת ^{בחירק} 4
המשל הזה על מלך בבל ואמרת איה שבת נגש
שבתה מרהבה: שבר יהוה מטה רשעים שבתה
משלים: מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה
באף גוים מרדף בלי חשך: נחה שקטה כל הארץ
פצחורנה: גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז
שכבת לא יעלה הכרת עלינו: שאול מתחת רגזה לך
לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים ^{קמץ בוק}
מכסאותם כל מלכי גוים: כלם יענו ואמרו אליך גם
אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: הורד שאול גאונה
המית נבלך תחתיה יצערמה ומכסה תולעה: איך
נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על
גוים: ואתה אמרת כלבכך השמים אעלה ממעל
לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי
צפון: אעלה על במתי עב אדמה לעליון: אך אל
שאול תורד אל ירכתי כור: ראיה אליך ישגוהו אליך
יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות:
שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה:
כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בכיתו: ואתה
השלכת מקברך כנצר נתעב לבש הרגים מטעני הרב
יורדי אל אבני בור כפגור מובם: לא תחד אתם כ
בקבורה

Cap. XIV.
Vaticinatur
Propheta
de liberatione
Populi
Dei, &
carmen fa-
bulamque
usurpare
jubet contra
fastum &
superbiam
Regis Ba-
bylonii.

א

בְּקִבּוּרָה כִּי־אֲרֻץ שַׁחַת עִמּוֹד הַרְגַת לֹא־יִקְרָא לְעוֹלָם
 21 זָרַע מְרַעִים: הִכִּינוּ לִבְנֵי מִטְבַּח בַּעֲנֵן אֲבֹתָם בְּלֹ-
 22 יָקְמוּ וַיִּרְשׁוּ אֶרֶץ וּמְלֹאוֹ פְּגִי תְּבֵל עָרִים: וְקָמְתִי קִמָּץ בּוֹק
 עֲלֵיהֶם נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְבַבְלָא שִׁם וְשָׂאֵר וְנִין
 23 וְנִכְד נָאִם יְהוָה: וְשַׁמְתִּיהָ לְמוֹרֶשׁ קִפּוֹר וְאֲנִמִּי־מִים
 וְטֹאטֹאֲתִיהָ בְּמִטְאֹטֵא הַשְּׂמֵד נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת:

24 נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם־לֹא כִּאֲשֶׁר
 כֹּה דִמִּיתִי בֶן־הַיִּתְהוּכָאֲשֶׁר יַעֲזִיתִי הִיא תִּקּוּם: לִשְׁבַר
 אֲשׁוּר בְּאֲרָצוֹ וְעַל־הָרֵי אֲבוּסֵנוּ וּסְר מֵעֲלֵיהֶם עֲלוּ וְסָבְלוּ
 26 מֵעַל שִׁכְמוֹ יְסוּד: זֹאת הָעֵצָה הַיְעוּצָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ
 27 וְזֹאת הִיד הַנְּטוּיָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם: כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת יַעֲן
 28 וּמִי יִפְר וַיְרוּ הַנְּטוּיָה וּמִי יִשְׁכַּנָּה: בְּשַׁנַּת־
 29 מוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲזֵהוּ הִיא הַמֶּשָׂא הַזֶּה: אֶל־תִּשְׁמַחִי פְּלִשְׁתִּי
 כִּלְךָ כִּי נִשְׁבַר שִׁבְט מִכָּךְ כִּי־מִשְׁרֵשׁ נִחַשׁ יִצְא צַפַּע
 ל וּפְרִזוֹ שָׂרָף מְעוֹפֵף: וְרַעוּ בְּכוֹרֵי דָלִים וְאֲבִיוֹנִים לְבַטַּח
 31 יִרְבְּצוּ וְהִמְתִּי בְרַעַב שֶׁרֶשֶׁת וְשֶׁאֲרִיתָךְ יְהַרְגֵנִי: הַלִּילִי
 שְׁעַר זַעֲקִי עִיר נְמוּג פְּלִשְׁתִּי כִלְךָ כִּי מִצַּפוֹן עֵשֶׂן בָּא
 32 וְאִין בּוֹדֵד בְּמוֹעֲדוֹ: וּמִה יַעֲנֶה מִלְּאֲכִי גּוֹי כִּי־יְהוָה יִסַּר
 מִשָּׂא מוֹאֵב כִּי

קמץ בטרחה

Cap. XV.
 Oraculum
 contra Moa-
 bitas, quae
 gens vicina
 Judaeis,
 iiisque san-
 guine quo-
 que juncta
 erat.

א טו צִיּוֹן וְבָה יַחֲסוּ עַנְיֵי עַמּוֹ:
 2 בְּלִיל שְׂדֵד עֵר מוֹאֵב נִדְמָה כִּי בְּלִיל שְׂדֵד קִיר־מוֹאֵב
 נִדְמָה: עֲלֵה הַבֵּית וְדִיבּוֹן הַבַּמּוֹת לְבָכִי עַל־נְבוּזַעַל
 מִדְּבַא מוֹאֵב יִלִּיל בְּכָל־רֵאשִׁי קִרְחָה כִּלְזִקֵן גְּרוּעָה:
 3 בְּחוּצֹתָיו חָגְרוּ שֶׁק עַל גְּגוֹתֶיהָ וּבְרַחֲבֹתֶיהָ כָּלֵה
 4 יִלִּיל יִרְדַּבְּכִי: וְתוֹעֵק חֲשַׁבּוֹן וְאַלְעֵלָה עַד־יְהִין
 נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן חֲלָצִי מוֹאֵב יִרְעוּ נַפְשׁוֹ יִרְעָה
 ה לֹ: לְבִי לְמוֹאֵב יִזְעַק בְּרִיחָה עַד־צַעַר עֲגֹלָת
 שְׁלִישִׁיהָ כִּי מַעֲלָה הַלּוּחִית בְּבָכִי יַעֲלֶה בּוֹ כִּי־יִרְךָ
 6 חֲרָנִים זַעֲקַת שְׂבַר יַעֲרוּ: כִּי־מִי נִמְרִים מִשְׁמוֹת יְהוָה כִּי־
 יבֹשׁ

קמץ ב'ק

יבש חציר כלה דשא ירק לא היה : על כן יתרה 7

עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום : כיהקיפה 8

הזעקה את גבול מואב עד אנגלים יללתה ובאר אלים

יללתה : כי מי דימון מלא אודם כי אשירת על דימון 9

נוספות לפליטת מואב ארזה ולשארית ארמה : שלחור 10

כר מושל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון : והיה 2

כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מואב מעפרות

לארנון : הביאו עצרה עשו פלילה שירתי כליל צלך 3 עשי ק

בתוך צהרים סתרי נדחים נודד אל תגלי : יגורו בך 4

נדחי מואב הוי סתר למו מפני שורד כי אפס המין

כלה שד תמור ומסמך הארץ : והוכן ה

בחסר כסא וישב עליו כאמת באהל דוד שפט ודרש

משפט ומהר צדק : שמענו גאון מואב גא מאד גאותו 6

וגאוננו ועברתנו לא כן בריו : לכן יליל מואב 7

למואב כלה יליל לאשישי קיר חרשת תהגו

אך נכאים : כי שדמות חשבון אמלל גפן 8

רנס אחר ה' שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עד יעור נגעו תעו מלעיל

מדבר שלחורתיה נמשו עברוים : על כן אבכרה בבכי 9

יעור גפן שבמה אריוך דמעת חשבון ואלעלה כי על

קיצה ועל קצירך הידר נפל : ונאסף שמחה וגיל מן

הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעעין ביקבים לא

ירך הדרך הידר השבתי : על כן מעי למואב כפנור 11 פח כס

יהמו וקרבי לקיר חרש : והיה כי נראה כי נלאה 12

מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל :

זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז : ועתה דבר 13 14

יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד

מואב בכל ההמון הרבו שאר מעט מזער לוא ככיר :

משא דמשק הנה דמשק מוסר 15

מעיר

Cap. XVI.
Præcedentis
vaticinii
continua-
tio.

הביא קרי

רנס אחר ה'

מלעיל

פח כס

Cap. XVII.
Hic adver-

98

קסו

ius regnum Syria vaticinatur Prophetia, atque mentionem facit principu arbis, in qua regni sedes erat.

2 מעיר והיתה מעי מפלה : עזובת ערי ערער לעדרים
 3 תהינה ורבעו ואין מחריר : ונשבת מבצר מאפרים
 וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו
 4 נאם יהוה צבאות : והיה ביום ההוא ידל
 ה כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה : והיה כאסף קציר
 קמה וזרעו שבליים יקצור והיה כמלקט שבליים בעמק
 6 רפאים : ונשארבו עללות כנקף זרת שנים שלשה
 גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה
 7 נאם יהוה אלהי ישראל : ביום ההוא ישעה האדם
 8 על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראנה : ולא
 ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו
 9 לא יראנה והאשרים והחמנים : ביום
 ההוא יהיו ערי מעוזו כעזובת החרש והאמיר אשר
 יעזבו מפני בני ישראל והיתה שממה : כי שכחת
 אלהי ישעך וצור מעוזך לא זכרת על כן תטעי נטעי
 11 נעמנים וזמרת זר תזרענו : ביום נטעך תשגשגי
 ובבקר זרעך תפריחי גר קציר ביום נחלה וכאב
 אנוש :

12 הוי המון עמים רבים כהמורת ימים יהמיון ושאו
 13 לאמים כשאו מים כבירים ישאון : לאמים כשאו
 מים רבים ישאון וגער בוננס ממרחק ורדף כמץ הרים
 14 לפני רוח וכגלגל לפני סופה : לעת ערב והנה בלהה
 בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזינו :

Cap. XVIII Oraculum adversus gentem ultra flumina Aethiopia sitam.

איה
 2 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי
 השלח בים צידים ובכלי גמא על פני מים
 לכו מלאכים קלים אל גוי ממשד ומורט אל עם נורא
 מן הוא והלאה גוי קוקו ומבוסה אשר יראו נהרים
 3 ארצו : כל ישיב תבל ושכני ארץ כנשאנס הריכ
 תראו

4 תראו וכתקע שופר תשמעו: כלה אמר

יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כהם צח עלי אור יחירי

בעבטל כהם קציר: כילפני קציר כתספרח ובסרה

גמל יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות

6 הסיר התז: יעזבו יחדו לעיט הרים ולכהמת הארץ

וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף:

7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם

ממשך ומורט ומעם נורא מן הווא והלאה גוי קרקו

ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה

צבאות הר ציון: משא מצרים הנה יהוה יטא

רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו

2 ולבב מצרים ימס בקרבן: וסכסכתי מצרים במצרים

ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה

3 בממלכה: ונבקה רוח מצרים בקרבן ועצתו אבלע

ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל

4 הירענים: וסכרת את מצרים בכי ארנים קשה ומלך

עזימשל כס נאם הארון יהוה צבאות: ונשתרמים ה

מהים ונהר יחרב ויבש: והאזניחו נהרות דללו

6 וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו: ערות על יאור

7 על פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדרף ואיננו: ואנו

8 הדינים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשי

9 מכמרת על פני מים אמללו: ובשו עברי פשתים

10 שריקות וארנים חורי: והיו שתתיה מדכאים כל

11 עשי שכר אנמי נפש: אך אולים שרי צען חכמי

יעצי פרעה עצה נבערה אך תאמרו אל פרעה בן

12 חכמים אני בן מלכי קדם: איס אפוא חכמיך ויגידו

נא לך וידעו מה יעין יהוה צבאות על מצרים: נואלו

13 שרי צען נשאו שרי נף והתעו את מצרים פנת

שבטיה

Cap. XIX.
Conciona-
tur Prophe-
ta contra
florentissi-
mum Aegy-
ptiorum
regnum.

א

14 שבטיה : יהוה מסך בקרבה רוח עוועים והתעו ארת
 15 מצרים בכל מעשהו כחתעורת שכור בקיאוי : ולא
 יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה
 16 ואגמון : ביום ההוא יהיה מצרים
 כנשים וחרד ופחד מפני תנופת ידי יהוה צבאות
 17 אשר הוא מניף עליו : והיתה אדמת יהודה למצרים
 לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה
 18 צבאות אשר הוא יועץ עליו : ביום ההוא
 יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדרברות שפת כנען
 ונשבעות ליהוה צבאות עיר החרס יאמר לאחת :

19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך
 כ ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה : והיה לאות
 ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כפי צעקו אל יהוה
 21 מפני לחצים ושלח להם מושיע עורב והצילם : ונודע
 יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא
 22 ועברו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו : ונגף
 יהוה את מצרים נגף ורפוא וישבו עד יהוה ונעתר
 23 להם ורפאם : ביום ההוא תהיה מסלה
 ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור
 24 ועברו מצרים את אשור : ביום
 ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה
 כה בקרב הארץ : אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך
 עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלת ישראל :

Cap. XX.
 Præcedentis
 prophetia
 confirma-
 tio.

כ א בשנת בא תרתן אשודרה בשלה
 אתו סרגון מלך אשור וילחם באשודר וילכדה :
 2 בערת התיאדבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך
 ופתחת השק מעל מתניך ונעלה תחליץ מעל רגליך
 3 ויעש כן הלך עמוס ויחף : ויאמר

כב א י י י יהוה

יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים
 אנת ומופת על מצרים ועל כוש: כן ינהג מלך אשור
 את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וקנים ערום
 ויחף וחסופי שרת ערות מצרים: וחתו ובשו מכוש ה
 מבטם ומן מצרים תפארתם: ואמר ישב האי 6
 הזה ביום ההוא הנהיגה מכתנו אשר נסנו
 שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט
 אנחנו:

משא מדבר ימים בסופות בנגב לחלוף כא

Cap. XXI.
 Euntibus
 veluti or-
 dine fatis,
 Babylonis,
 Idumaeis &
 Arabibus
 excidia &
 gravissima
 clades de-
 nuntiantur.

2 ממדבר בא מארץ נוראה: חזרת קשה הגר
 לי הבוגר ובוגר ורשודר ורשודר עלי עילם צורי
 מדי כל אנחתה השבתי: על כן מלאומתני 3
 חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעורתי משמע
 נבהלתי מראות: תעה לכבי פלצות בעתתני את 4
 נשף חשקי שם לי לחרדה: ערך השלחן צפה הצפית ה
 אכול שתה קומו השרים משחו מגן: 5
 כי כה אמר אלי אדני לך העמר המצפה 6
 אשר יראה יגיד: וראה רכב צמר פרשים רכב חמור 7
 רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: וקרא אביה על 8
 מצפה אדני אנכי עמר תמיד ומס ועל משמרת אנכי
 נצב כל הלילות: והנהיגה בא רכב איש צמר פרשים 9
 ויען ויאמר נפלה נפלה בכל וכל פסילי אלהיה שבר
 לארץ: מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה י
 צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: 11
 דומה אלי קרא משעיר שמר מדה מלילה שמר מדה
 מליל: אמר שמר אתא בקר ונס לילה אם תבעיון 12
 בעיו שבו אתיו: משא בערב בערב 13
 רגלינו ארחות דגים: לקראת צמא התיו מים שבי 14
 ארץ

הח' רפה
 פתח בס' פ

הח' רפה
 1
 2
 3
 4
 ט
 6

טו ארץ תימא בלחמו קדמו נדרו : כי מפני חרבות נדרו
מפני חרב נטושו ו מפני קשר דרוכה ומפני כבוד
16 מלחמה : כי כה אמר אדני אלי בעוד

17 שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר : ושאר מספר
קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל

כב דבר : משאגיא חזיון מה לך אפוא כי

Cap. xxii.
Iterum ad
Hierosoly-
mam de-
fectit Fe-
saias,
quam
appellat
Vallem vi-
sionis; &
nominatim
Sebnam,
Regia do-
mus pra-
fectum,
tristi ora-
culo percel-
lit.

2 עלית כלך לגורת : תשאותי מלאה עיר הומיה קריה
3 עליוה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה : כל

4 קצינך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאך אסרו יחדו
מרחוק ברחו : על בן אמרת שיעו מני אמר בבכי

ה אל תאצו לנחמני על שר ברת עמי : כיום מהומה
ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בני חזיון מקרקר

6 קרו ושוע אל ההר : ועילס נשא אשפה ברכב אדם
7 פרשים וקיר ערה מגן : ויהי מבחר עמקיך מלא אורכב

8 והפרשים שת שתו השערה : ויגלאר מסך יהודה
9 ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער : ואת בקיעי

עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו ארתי מי הברכה
הח'רפה ? התחחונה : ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצוה בתים

11 לבצר החומה : ומקוה עשיתם בין החמתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשייה ויצרה מרחוק

12 לא ראיתם : ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא
לבכי ולמספר ולקרה ולחגר שק : והנה ששון

ושמחה הרג בקרו ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
14 אכול ושתו כי מחר נמות : ונגלה באזני יהוה צבאות

אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה
טו צבאות : כה אמר אדני יהוה צבאות

16 לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על הבית : מה
לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר הצבי מרום
לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר הצבי מרום

כב ב 2 y קברו

17 קברו חקקי בסלע משכן לו: הנה יהורה מטלטלך
 18 טלטלך גבר ועטך עטה: צנוף יצנפק צנפה כדור
 אל ארץ רחבת ידים שמרה תמות ושמה מרכבות
 כבודך קלון בית אדניך: והרפתך ממצבך וממעמדך
 19 יחרקך: והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן כ
 חלקיהו: והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו
 21 וממשלתך אתן בידו והיה לאב לישב ירושלם ולבית
 יהודה: ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין
 22 סגר וסגר ואין פתח: ותקעתיו יתר במקום נאמן והיה
 23 לכסא כבוד לבית אביו: ותלו עליו כל כבוד בית אביו
 24 הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד
 כל כלי הנבלים: ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש כה
 היתר התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה

המשא אשר עליה כיהוה דבר: משא צר כנא

Cap. XXIII
 Tyro. opu-
 lentissima
 & celeberrima urbi,
 excidium
 iterumque
 restauratio
 prænuntia-
 tur.

הילליו אניות תרשים כי שדר מבית מבוא מארץ
 2 בתים נגלה למו: דמו ישיב אי סחר צידון עברים
 מלאוך: ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה
 3 ותהי סחר גוים: כושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר
 4 לא חלתי ולא ילדתי ולא גרלתי בחורים רוממתי
 בתולות: כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צר
 5 עברו תרשישה הילליו ישיב אי: הזאת לכם עליוה
 6 מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור: מי יעין
 8 זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה
 נכבדי ארץ: יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי
 9 להקל כל נכבדי ארץ: עברי ארצך כי אר בת י
 תרשיש אין מוח עוד: ידו נטה על הים הרגיו ממלכות
 11 יהוה צוה אל כנען לשמר מעזניה: ויאמר לא תוסיפי
 12 עוד לעלו רימעשקה בתולת ברת צידון בתיים קומי מתיס קרי
 עברי

בחונ

לא סב

לא סב

כ

כצל

13 עברי גס שם לא ינוח לך : הן ארץ כשדים זה העם
 בחוניו ק לא היר אשור יסרה לציים הקימו בחינו עוררו
 14 ארמנותיה שמה למפלה : הילילו אניות תרשיש כי
 טו שדר מעזכן : והיה ביום ההוא ונשפחת צר
 שבעים שנה כימי מלך אחר מקץ שבעים שנה יהיה
 16 לצר כשירת הזונה : קחי כנור סבי עיר זונה נשפחה
 17 הטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי : והיה מקץ שבעים
 לא ספיקה שנה יפקד יהוה את צר ושברה לאתננה ונתה את
 18 כל ממלכות הארץ על פני הארמה : והיה סחרה
 לא ספיקה ואתננה קרש ליהודה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים
 לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק :

Cap. XXIV
 Judeis
 summa va-
 stitas, &
 univcrsa
 reipublica
 interitus
 pradicatur.
 In fine ca-
 pitis de re-
 colligendo
 Israele &
 regno Mes-
 siae agitur.

אכד
 2 פניה והפיץ שביה : והיה כעס ככהן בעבר כארניו
 כשפחה בגברתה בקונה כמוכר כמלוה כלוה פנשה
 3 באשר נשאבו : הבוקי תבוק הארץ והבוי תבוכי
 4 יהוה דבר את הדבר הזה : אכלה נבלה הארץ
 האמללה נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ : והארץ
 חנפה תחרת ישביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו
 6 ברית עולם : על כן אלה אכלה ארץ ואשמוי שבי בה
 7 על כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער : אבל
 8 תירוש אמללה גפן נאנחו כל שמחילב : שבת
 משוש הגפים חרל שאון עליוס שבת משוש כנור :
 9 בשיר לא ישתויין ימר שכר לשתוי : נשברה קרית
 11 תהו סגר כל בית מבוא : צוחרה על היין בחוצות
 12 ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ ונשאר בעיר שמה
 13 ושאייה יבת שער : כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך
 14 העמים כנקה זית בעללת אס פלה בעיר : המה שאו
 טו קולם ירנובגאון יהוה צהלו מים : על כן בארים כבדו
 יהוה Y y 3 נב כב

יהוה באי הים שם יהוה אלהי ישראל :

16 מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק

ואמר רזי לי רזי לי רזי לי אוי לי בגדים בגדו ובגד בגדים

17 18 בגדו : פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ : והיה

הנש מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוך

הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו

19 מוסרי ארץ : רעה התרעעה הארץ פור התפוררה

ארץ מוט התמוטטה ארץ : נוע תנוע ארץ כשכור כ

והתנודדה כמלונה וכבר עליה פשעה ונפלה ולא

21 תוסיף קום : והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא

המרום במרום ועל מלכי הארמה על הארמה :

22 ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב

23 ימים יפקדו : וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך

יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד :

יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי כה

2 עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן : כי שמת מעיר

לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם

3 לא יבנה : על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים

4 יראוך : כי היית מעוז להל מעוז לאביון בצר לו

מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר :

5 כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמירה

6 עריצים יענה : ועשה יהוה צבאות לכל

העמים בהר יהוה משתה שמנים משתה שמרים

7 שמנים ממחים שמרים מזקקים : ובלע בהר הזה פני

הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על

8 כל הגוים : בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה

מעל כל פנים וחדפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי

יהוה דבר :

ואמר

Cap. XXV.

Hic Pro-
pheta, tri-
stibus istis
responsis
defunctus,
collecto
veluti pa-
rum per spi-
ritu, feli-
cissima
tempora,
sub Messia
Rege, ani-
mo comple-
tens, ad
celebran-
das Dei
laudes sese
accingit.

9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו וישיענו זה
 י' הנה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: כי תנוח יר
 כמו קרי יהוה בהר הזה ונרוש מואב תחתיו כהרוש מתבן כמי
 11 מדמנה: ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה
 12 לשחורת והשפיל גאותו עם ארכות ידיו: ומבצר
 משגב חומתיה הושח השפיל הגיע לארץ ער
 עפר:

Cap. xxvi.
 Cunctorum
 quoque Fi-
 delium vo-
 ces, fidem,
 jubila, lau-
 desque Deo
 Regnanti
 dictas,
 hoc can-
 tico comme-
 morat.

אכן ביום ההוא יושר השירה הזה בארץ יהודה עיר עז לנו
 2 ישועה ישית חומת וחל: פתחו שערים ויבא גוי
 3 צדיק שמר אמנים: יצר סמוך תצר שלום שלום כי
 4 כך בטוח: בטחו ביהוה עירי ער כי ביה יהוה צור
 ה עולמים: כי השח ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה
 6 ישפילה ער ארץ יגיענה ער עפר: תרמסנה רגל
 7 רגלי עני פעמי רלים: ארח לצדיק מישרים ישר מעגל
 8 צדיק תפלם: אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך
 9 ולזכרה תאות נפש: נפשי אויתך בלילה אף רוחי
 בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למרו
 י' ישבי תבל: יחן רשע בל למר צדק בארץ נכחות יעול
 12 ובל יראה גאות יהוה: יהוה רמה ידך
 בל יחזיון יחזוי בשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם:
 12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו
 13 פעלת לנו: יהוה אלהינו בעלוננו אדנים זולתך
 14 לבר בך נזכיר שמך ומתים בל יחזיר פאים בל יקמו לכן
 15 פקדתות שמידסות אבך כל זכר למו: יספת לגוי יהוה
 16 יספת לגוי נכברת רחקת כל קצוי ארץ: יהוה
 17 בצר פקרוך צקון לחשמוסרך למו: כמו הרה תקריב
 ללדת החיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה:
 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל ניישה ארץ ובל

כב ד 4 y x יפלו

יפלו ישיבי תבל : יחיו מתוך נבלתי יקומו הקיצו ורננו 19
שכני עפר כי טל אורת טל הארץ רפאים תפיל :

לך עמי בא כהרריך וסגר דלתך בערך חבי כ יחיד
כמעט רגע ער יעבור זעם : כי הנה יהוה יצא ממקומו 2 יחיד

לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה
ולא תכסה עוד על הרוגיה :

כזא

ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוינתן
נחש ברחו על לוינתן נחש עקלתון והרג את התנין

אשר בים : ביום ההוא פרס חמר ענו 2

לה : אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה 3

לילה ויום אצרנה : חמה אין לי מי יתנני שמיר שית 4הצ' חק
במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד : או יחזק במעוזי הש' חק

יעשה שלום לי שלום יעשה לי : הבאים ישרשי יעקב 6
יציין ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה :

הכמכת מכהו הכהו אס כהרג הרגיו 7

הרג : בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה 8

ביום קדים : לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי 9

הסר הטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר

מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים : כי עיר בצורה בדר 1

זוה משלה ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ

קמץ
בשרחא

וכלה סעפיה : בישקצירה תשברנה נשים באות 11

מאירור אותה כי לא עם בינורת הוא על כן לא
ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו :

והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת 12

הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני

ישראל :

והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האברים 13

בארץ אשור והנדרחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה

בהר

Cap. xxvii.
Deique ju-
dicia in
Regnum
Adversa-
rium, quod
sub porten-
tosi cujus-
dam ani-
malis specie
proponit,
enarrat.
Iterumque
de redimen-
dâ & bean-
dâ Zione
vaticina-
tur.

Cap. xxviii
Hac con-
cione offen-
dit Prophe-
ta iram
Dei Israëli
primum,
tum &
Juda in-
cumbere;
admifcet
autem que-
dam ad
Messiam
ejusque Re-
gnum per-
tinentia.

כח בהר הקדש בירושלם: הוי עמרת גאות

שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על ראש

2 גיא שמנים הלומיין: הנה חזק ואמץ לאדני כזרם

ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ

3 ביר: ברגלים תרמסנה עמרת גאות שכורי אפרים:

4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא

שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה

ה בעורה ככפו יבלענה: ביום

ההוא יהיה יהוה צבאורת לעמרת צבי ולצפירת

6 תפארה לשאר עמו: ולרוח משפט ליושב על המשפט

7 ולגבורה משיבי מלחמה שעה: וגם אלה ביין שגו

ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו

8 מן השכר שגו בראה פקו פליליה: כי כל שלחנות

9 מלאו קיא צאה בלי מקום: את מי יורה

דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים:

י כי צו לצו צו לצו לקו לקו לקו זעיר שם זעיר שם:

11 כי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה:

12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת

13 המרגעה ולא אבוא שמוע: והיה להם דבר יהוה צו

לצו צו לצו לקו לקו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו

14 וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו: לכן

שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר

טו בירושלם: כי אמרתם ברתנו ברית אתמות ועם

טז קרי שאור עשינו חזרה שיש שוטף כי עבר לא יבואנו כי יעבור קרי

16 שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו: לכן פה

אמר אדני יהוה הנני יסר בציון אבן אבן בחן פנות

17 יקרת מוסר מוסר המאמין לא יחיש: ושמתי משפט

לקו וצדקה למשקלת ויערה ברד מחסה כזב וסתרי

מים

18 מים ישטפו: וכפר בריתכם את מות וחיותכם את
 שאור לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו
 למרמס: מדי עברו יקח אתכם כי בכקר בכקר יעבר
 ביום ובלילה והירה רק זועה הבין שמועה: כי קצר כ
 המצע מה שתדע והמסכה צרה כהתכנס: כי כהר
 פרצים יקום יהודה כעמק בגבעון ירנז לעשות מעשהו
 זר מעשהו ולעבר עבדתו נכריה עבדתו: ועתה אל
 תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי
 מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ:

האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: 23
 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדר אדמתו: 24
 הלוא אם שוה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה כה
 שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו: ויסרו למשפט 26
 אלהיו יורנו: כי לא בחרוץ יורש קצח ואופן עגלה על 27
 כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבת: לחסידק 28
 כי לא לנצה ארוש ידושנו והמס גלגל עגלתו ופרשיו
 לא ידקנו: גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא 29
 עצה הגדיל תושיה:

קמץ
בו

דגש אהר שורק

כט הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה
 חגים ינקפו: והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה 2
 והיתה לי באריאל: וחניתי כדור עליך וצרת עליך 3
 מצבוהקימתי עליך מצרות: ושפלת מארץ הדברי 4
 ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר
 אמרתך תצפצף: והיה כאבק דק המון זריר וכמין ה
 עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: מעם יהודה 6
 צבאורה תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה
 ולהב אש אוכלה: והיה כחלום חזון לילה המון כל 7
 הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצרתה
 והמציקים

Cap. xxix.
 Vaticinium
 contra Hie-
 rosolyman,
 cui cecita-
 tem, hypo-
 crisin, mul-
 taque alia
 objicit.

- 8 והמציקים לה: והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
 והקיץ ורקקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה
 והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל-
 9 הגוים הצבאים על הר ציון: התמהמהו
 ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר:
 10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם
 11 את הנביאים ואת ראשיכם החוים כפה: ותהי לכם
 חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל-
 ספר קרי יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי
 12 חתום הוא: ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר
 13 קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר: ויאמר
 אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבני
 רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה:
 14 לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא
 ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר:
 15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה
 16 במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו: הפככם
 אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשרהו לא
 17 עשנו ויצר אמר ליצרו לא הבין: הלא עור מעט מזער
 18 ושב לבנון לכרמל והכרמל לעיר יחשב: ושמעו ביום
 ההוא ההרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים
 19 תראינה: ויספו ענוים ביהוה שמחה ואבינו אדם
 כ בקדושי ישראל יגלו: כי אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו
 21 כל שקרי און: מחטיא אדם בדבר ולמוכיח בשער
 יקשון ויטו בתהו צדיק:
 22 לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר
 פדה את אברהם לא עתה כו שיעקב ולא עתה פניו
 23 יחורו: כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי
 והקדישו

והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו :

וידעו תעיר רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח :

24 א

הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה
ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת
על חטאת : ההלכים לרדת מצרים ופיל לא שאלו
לעזו במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים : והיה לכם
מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה : כי
היו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו : כל הבאיש על עם ה
לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם
לחרפה :

Cap. XXX
Invehitur
Propheta
in Judaeos,
qui, cum
ab hostibus
urgen-
tur, ad
Egyptio-
rum opem
confugie-
bant.

משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם

אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עורים חיליהם
ועל דבשת גמלים אוצרותם על עם לא יועילו :

ומצרים הכל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהבהם

שבת : עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה

ותהי ליום אחרון לעד ער עולם : כי עם מרי הוא

בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה :

אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו

לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלורת :

סורו מני דרך הטו מני ארץ השביתו מפנינו את

קדוש ישראל : לכן בה אמר קדוש ישראל

יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוו ותשענו

עליו : לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה

בחומה נשנבה אשר פתאם לפתע יבוא שברה :

ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא ימצא

במכתתו חרש להתורת אש מיקוד ולחשוף מים

מגבא : כי בה אמר אדני יהוה קדוש

ישראל בשובה ונחת תושעון בה שקט ובבטחה תהיה

גבורתכם

כ' נונין כצדי

16 גבורתכם ולא אביתם: ותאמרו לא כי על-סוס ננוס

על-כין תנוסון ועל-קל נרכב על-כין יקלו רדפיכם: קמז בוק

17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסון

עד אסנותרתם כתרן על-ראש רההר וכנס על-

18 הגבעה: ולכן יחפה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם

כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו: יס אהח

19 כי עס בציון ישב בירושלם בכו לא-

כ תבכה חנון יחנה לקול זעקה כשמעתו ענה: ונתן

לכם ארני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מורדך והיו

21 עיניך ראורת את מורדך: ואזניך תשמענה דבר

מאחרך: לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי

22 תשמאלו: וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת-

אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו:

23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם

תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום

24 ההוא אפר נרחב: והאלפים והעירים עבדי האדמה

כה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה: והיה

על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים כלי-מים

26 ביום הרג רב כנפול מגדלים: והיה אור הלבנה

כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת

הימים ביום חבשיהוה את שבר עמו ומחץ מפרו

ירפא: יסח זכ סאזז סאזז סאזז סאזז סאזז סאזז סאזז

27 הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבר משאה

28 שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: ורוחו כנחל

שוטף עד צואר ונצה להנפה גוים כנפרו שוא ורסן

29 מתעה על לחיי עמים: השיר יהוה לכם כלול

התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר

ל יהוה אל צור ישראל: והשמיע יהוה את הוד קולו

ונחת

ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ
 וזרם ואבן ברד: כי מקור יהודה יחת אשור בשבת 31
 יכה: והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהודה 32
 עליו בתפסים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה: ^{בס קרי}
 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך חוכן העמיק 33
 הרחב מדרתה אשועים הרבה נשמרת יהוה כנחל

לא

גפרית בערה בה: ^{הוי הירדים מצרים}
 לעזרה ועל סוסים ישענו ויבטחו על דרכי כי רכועל
 פרשים כיעצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל
 ואת יהוה לא דרשו: וגם הוא חכם ויבאר עואת 2
 דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי
 און: ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא 3
 רוח יהודה יטהירו וכשל עוזר ונפל עזרו ויחרו כלם
 יכליון: כי כה אמר יהוה אלי כאשר 4
 יהנה הארץ והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא
 רעים מקולם לא יחת ומחמונם לא יענה כן ירד יהוה ^{קס"ב ב"ק}
 צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה: כצפרים ה
 עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסוח
 והמליט: שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: כי 6
 ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר
 עשו לכם ידיכם חטא: ונפל אשור בחרב לא איש 8
 וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו
 למס יהיו: וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם 9
 יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם:

Cap. XXXI

Idem agit
 Prophetia
 quod pre-
 cedenti ca-
 pite, &
 adhuc in-
 vehitur in
 eosdem,
 quibus so-
 lenne &
 usitatum
 erat ad
 Egyptios
 potius
 quam ad
 Dominum
 confugere.

לב

הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט
 ישרו: והיה איש כמחבא דוח וסתר זרם כפלגי מים 2
 בציון כצל סלע כבד בארץ עיפרה: ולא תשעינה 3
 עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה: ולבב נמהרים יבין 4
 לדעת

Cap. XXXII

Significat
 Deum ad-
 huc propi-
 tium fore
 populo suo,
 ut eum in
 integrum

עני קמץ

א רגש א סודק

restituat. Itaque Regem aliquem promittit, cujus virtute ac justitia res everse & pessimae daturus erigenda sint: atque felicissimum regni Messiae statum non obscure adumbrat.

ה לרעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות: לא יקר

6 עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע: כי נבל נבלה

ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה

7 תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: וכלי

כליו רעים הוא זמורת יעץ לחבל ענוים באמרי עניים קרי קמץ ב"ק

8 שקר ודבר אביון משפט: ונדיב נדיבות יעץ והוא

9 על נדיבות יקום: נשים שאננות

קמנה שמענה קולי בנות בטחורת האזנה אמרתי:

י ימים על שנה תרגזנה בטחורת כי פלה בציר אסף

11 בלי בוא: חרדו שאננות רגזה בטחורת פשטה וערה

12 וחגרה על חלצים: על שדים ספרים על שרי חמד

13 על גפן פריה: על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי

14 על כל בתי משושקריה עליזה: כי ארמון נפש המון קמץ ב"ק

עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש

15 פראים מרעה עדרים: עד יערה עלינו רוח מפרום

16 והיה מדבר לכרמלו כרמל ליער יחשב: ושכן במדבר והכרמל קר

17 משפט וצדקה בכרמל תשב: והיה מעשה הצדקה

18 שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם: וישב

עמי בנוח שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת

19 שאננות: וכרד כרדת היער ובשפלה תשפל העיר:

כ אשריכם זרעי על כל מי משלחי רגל השור

אלג והחמור: הוי שורד ואתה לא שורד ובוגר

20 ולא בגרו בק כהתימך שורד תושך כנלתך לבגר רגש אחר שורק

21 יבגרו בק: יהוה חננו לך קוינו היה זרעם

22 לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: מקול המון נדרו

23 עמים מרממתך נפצו גוים: ואסף שללכם אסף

24 החסיל כמשק גבים שקק בו: נשגב יהוה כי שכן מרום

25 מלא ציון משפט וצדקה: והיה אמונת עתיד חסן

ישועת

Cap. xxxiii Exorditur hoc capite Propheta novam concionem, & sermonem imprimis dirigit contra Assyrios. & miram reversionem indicat, qua delebitur florens ille idololatriae Nineves status: res autem prosperas Civitati Dei pollicetur.

ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו:

7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום

8 מר יבכיון: נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית

9 מאם ערים לא חשב אנוש: אבל אמללה ארץ

החפיר לבנון קמל היה השרון כערכה ונער בשן

10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה

11 תהרו חשש תלדו קשר וחכם אש תאכלכם:

12 והיו עמים משרפות שיד קוצים בסוחים באשי צתו:

שמעו רחוקים אשר עשיתו ודעו קרובים

13 גברתי: פחדו בציון חטאים אחזה רעה חנפים מ

14 יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: הלך טו

צדקות ודבר מישרים מאם בבצע מעשקות נער כפיו

מתמך בשחר אטם אזנו משמע דמים ועצם עינו

15 מראות ברע: הוא מדומים ישכן מצרות סלעים

16 משגבו לחמו נתן מימו נאמנים: מלך בפיו תחזינה

17 עיניך תראינה ארץ מרחקים: לפך יהגה אימה איה

18 ספר איה שקל איה ספר ארת המגדלים: אתעם

19 גועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין

20 בינה: חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם כ

21 חבליו בלי ינתקו: כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום

22 נהרים יאדים רחבי ידים בל תלך בו אני שיטוצי אדיר

23 לא יעברנו: כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו

24 הוא ישיענו: נטשו חבלך בל יחוקו כן תרנס בל

25 פרשונם אז חלק ער שלל מרבה פסחים בזו בו:

26 ובל יאמר שכך חליתי העם הישב בה נשא עו:

27 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע לר

28 הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: כי קצף ליהוה

29 על

קמץ בוק

פתח כאחנה

קמץ בוק

פתח כאחנה

פתח בס"ם

הט' בקמץ

הכ' בסגול

Cap. xxxiv.
Idem ar-
gumentum
contexit
Vates, &

ל

ad Gentes
converso
sermone,
eas univer-
sas veluti
conclamat,
& tan-
quam pro
officio pra-
conis, ad
Dei tribu-
nal convo-
cat.

על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם
 3 לטבח: וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו
 4 הרים מדמם: ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר
 השמים וכל צבאם יבול בנבל עלה מגפן וכנבלת
 ה מתאנה: כירותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד
 6 ועל עם חרמי למשפט: חרב ליהורה מלאה דם
 הרשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות
 אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום:
 7 וירדו ראמים עםם ופרים עם אבירים ורותה ארצם
 8 מדם ועפרם מחלב ידשן: כי יום נקם ליהורה שנת
 9 שלומים לריב ציון: ונהפכו נחליה לזפת ועפרה
 י לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה: לילה ויומם לא
 תכברה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח קמץ בוק
 11 נצחים אין עבר בה: וירשורה קאת וקפור וינשוף
 12 וערב ישכנו בה ונטה עליה קורתהו ואבני בהו: חריה רמה
 13 ואין שם מלוכה יקראו וכל שדיה יהיו אפס: ועלתה
 ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצרה והיתה ננה
 14 תנים חציר לבנות יענה: ופגשו ציים את אים ושעיר
 על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה
 טו מנוח: שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודרגה בצלה
 16 אך שם נקב צודיות אשה רעותה: דרשו מעל ספר
 יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא
 17 פקדו כירי הוא צנה ורוחו הוא קבצן: והוא הפיל להן
 גורל וידו חלקתה להם בקו עד עולם ירשנה לדור
 לה ודור ישכנו בה: יששום מדבר וציה ותגל

Cap. xxxv.
Redit Pro-
pheta ad fe-
licitatem
populi Dei
enarran-
dam, & in
anigmate

2 ערכה ותפרה כחבצלת: פרח תפרח ותגל אף גילת
 ורנן כבוד תל כנון נתן לה הדר הפרמל והשרון המרה
 3 יראו כבוד יהוה הדר אלהינו: חזקו ידים
 כג א ז רפות

4 רפות וברכים כשלות אמצו: אמרו לנמהרי לב חזקו
 אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא
 יבוא וישעבכם: אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים ה
 תפתחנה: אז ידלג כאיל פסח ותרון לשון אלם כפי
 6 נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: והיה השרב
 לאגם וצמאון למבועי מים בנורה תנים רבצה חציר
 לקנה וגמא: והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש
 יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הדרך וואילים
 לא יתעו: לא יהיה שם אריה ופריץ חיות כל יעלנה
 לא תמצא שם והלכו גאולים: ופרדי יהורה ישכון ובאוי
 ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישגו
 ונסו יגון ואנחה:

de Vocatio-
 ne Gen-
 tium, ca-
 rumque
 latissimo ad
 Civitatem
 Dei accessu,
 vaticina-
 tur.

א ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנהריב לן א
 מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות ותפשים:
 2 וישלח מלך אשור את דבשקה מלכיש ירושלמה
 אל המלך חזקיהו בתיל כבד ויעמד בתעלת הברכה
 3 העליונה במסלת שדה כובס: ויצא אליו אליקים בן
 חלקיהו אשר על הבית ושכנא הספר ויואחבן אסף
 4 המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל
 חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מר
 הבטחון הזה אשר בטחת: אמרת אף דבר שפתים ה
 עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת
 6 ביה: הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על
 מצרים אשר יסמך איש עליו וכא בכפו ונקבה בן
 7 פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: וכי תאמר
 אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר
 חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה
 8 ולירושלם לפני המזבחה הזו תשתחוו: ועתה
 התערב

Cap. xxxvi.
 Hoc capite
 Propheta
 insignem
 narrare hi-
 storiam in-
 cipit, qua
 illustre mu-
 primis di-
 vine ipsius
 vocationi
 testimo-
 nium perhi-
 bet, & quo
 veluti sigil-
 lo cuncta
 ipsius va-
 ticia obsti-
 gnantur.
 Hic ergo
 primum ex-
 ponit, quo-
 modo Hie-
 rosolyman
 oppugnare
 inceperit
 Rabsake,
 & quas ille
 voces con-

*ira Deum,
& Hiskiam
Regem,
impotenter
nimis &
minaci spi-
ritu effu-
derit.*

התערב נא את ארני המלך אשור ואתננה לך אלפים
 9 סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואיך
 תשיב ארת פני פחת אחד עברי ארני הקטנים ותבטח
 10 לך על מצרים לרכב ולפרשים: ועתה המבלערי יהוה
 עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי
 11 עלה אל הארץ הזאת והשחיתה: ויאמר אליקים
 ושכנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבריך ארמית
 כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם
 12 אשר על החומה: ויאמר רבשקה האל אדניך ואליך
 שלחני ארני לדבר את הרברים האלה הלא על-
 האנשים הישבים על החמה לאכל את הראיהם צואתם קרי
 13 ולשתות את שניהם עמכם: ויעמד רבשקה ויקרא
 בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול
 14 מלך אשור: כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי
 15 לא יוכל להציל אתכם: ואל יבטח אתכם חזקיהו אל-
 יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת
 16 ביד מלך אשור: אל תשמעו אל חזקיהו
 כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי
 17 ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי כורו: עד-
 באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן
 18 ותירוש ארץ לחם וכרמים: פן יטית אתכם חזקיהו
 לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו
 19 מיד מלך אשור: איה אלהי חמת וארפר איה אלהי
 כספרוים וכי הצילו את שמרון מדי: מי בכר אלהי
 הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מדי כי יציל
 20 יהוה את ירושלם מדי: ויחרשו ולא ענו אתו דבר
 21 כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: ויבא אליקים
 בן חלקיהו אשר על הבירה ושכנא הספר ויואח בן-
 אסף

אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את

דברי רבשקה: ויהי כשמע המלך חזקיהו **ל** א

Cap. xxxvii.
Cum au-
tem de fe-
rusalemo
actum vi-
deretur.

ויקרא את בגדיו ויתפס בשקו ובא בית יהוה: וישלח **2** כולם

את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת **קמק**

Hiskias ex-
ternis pre-
sidiis nuda-
tus, ad
Dei operis
confugit.

זקני הכהנים מתפסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ

הנביא: ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יוס צרה **3**

ותוכחה ונאצרה היום הזה כי באו בני ער משבר

וכח אין ללדה: אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי **4**

רבשקה אשר שלחו מלך אשור ואתו לחרף

אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך

ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ויבאו עבדי ה **ה**

המלך חזקיהו אל ישעיהו: ויאמר אליהם ישעיהו כה **6**

תאמרו אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני

הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור

אותי: הנני נתן בו רוח שמע שמועה ושב אל ארצו **7**

והפלתיו בחרב בארצו: וישב רבשקה וימצא את **8**

מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש:

וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם **9**

אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: כה **י**

תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך

אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלים **11**

ביר מלך אשור: הנהי אתה שמעת אשר עשו מלכי **11**

אשור לכל הארצות להחרים ואתה תנצל: ההצילו **12**

אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גוון

ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשור: איה מלך **13**

חמת ומלך ארפר ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה:

ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראו **14**

ניעל בית יהוה ופרשו חזקיהו לפני יהוה: ויתפלל **טו**

חזקיהו

Ostenditur
& preca-
tionis fru-
ctus: nam
ubi ad ex-
trema ven-
tum esset,
Deus, illu-
stri & me-
morando
miraculo,
Urbem ex
medio in-
teritu eri-
puit, occi-
sis una no-
cte 185 ho-
stium milli-
bus.

29

ואכלו

16 חזקיהו אליהוהו לאמר: יהוה צבאות אלהי ישראל
 ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל
 ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ:
 17 הטה יהוה וזנבך ושמע פקח יהוה עינך וראו ושמע
 את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי:
 18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות
 ואת ארצם: ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים
 כהמה כי אם מעשה ידי אדם עין ואבן ויאבדום: ועתה
 יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ
 כי אתה יהוה לבדך: וישלח ישעיהו בן אמון אל
 21 חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר
 התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור: זה הדבר
 אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת ברת
 23 ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם: את מי חרפת
 וגרפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל
 24 קרוש ישראל: ביד עבדיך חרפת ארני ותאמר ברכ
 רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת
 קומרת ארזיו מבחר ברושיו ואבוא מרום קצו יער
 כה פרמלו: אני קרתי ושתיתי מיס ואחרכ בכף פעמי
 26 כל יאורי מצור: הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי
 מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי לה שאות גלים
 27 נצים ערים בצרות: וישביהן קצרי יד חתובו וישוהו
 עשב שדה וירק דשא חציר נגות ושרמה לפני קמה:
 28 ושבתי וצאתך ובואך ידעתי ואת התרנוך אלי: יען
 29 התרנוך אלי ושאננה עלה באוני ושמתי חחי באפך
 ל ומתני בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת בה: וזה
 לך האות אכול השנה ספית ובשנה השנית שחיס
 ואכלו קרי ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול

פְּרִים: וַיִּסְפָּה פְּלִיטָה בֵּית יְהוּדָה הַנְּשֹׂאֲרָה שְׂרֵשׁ 31
 לְמַטָּה וַעֲשֶׂה פְּרִי לְמַעְלָה: כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאֲרֵית 32
 וּפְלִיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאֵת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה
 זֹאת: לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה 33
 אֵל מֶלֶךְ אֲשׁוּר לֹא יָבֹא אֶל הָעִיר הַזֹּאת
 וְלֹא יִזְרֶה שֵׁם חָץ וְלֹא יִקְדַּמְנָהּ כִּנּוּן וְלֹא יִשְׁפֹךְ עָלֶיהָ
 סִלְלָה: בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָּהּ יָשׁוּב וְאֵל הָעִיר תִּזְאָר 34
 לֹא יָבֹא נְאֻם יְהוָה: וּגְנוֹתַי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לָהּ
 לְמַעַן יוֹלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי: וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יְהוּדָה 36
 וַיָּבֵר בַּמַּחְנֶה אֲשׁוּר מֵאֵה וּשְׂמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֲלֶף
 וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וְהִנֵּה כָּל־ס פְּגָרִים מֵתִים: וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ 37
 וַיֵּשֶׁב סְנַחְרִיב מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּנִינֹה: וַיְהִי הוּא 38
 מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית יְגִסְרָה אֱלֹהֵיו וְאֶרְמֶלֶךְ וּשְׂרָאֲצַר בְּנֵיו
 הִכְהוּ בַחֶרֶב וְהִמְרוּ נַמְלֹטֵי אֶרֶץ אֲדוּמִים וּמֶלֶךְ אֲסֻר
 חִדָּן בְּנֵו תַחַתָּיו:

בִּימֵים הַהֵם חָלָה חֲזַקְיָהוּ לְמוֹת וַיָּבֹא אֵלָיו יִשְׁעִי הַבֶּן לַחֲזַקְיָה
 אֲמוּץ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה צִו לְבֵיתְךָ כִּי
 מֵת אֶתְהוּלֵךְ אֶתְחַיֶּה: וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר 2
 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה זְכֹר נָא אֶת אֲשֶׁר 3
 הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וְהִטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 עֲשֵׂיתִי וַיִּבֶךְ חֲזַקְיָהוּ בְּכִי גְדוֹל: וַיְהִי 4
 דְּבַר יְהוָה אֶל־יִשְׁעִי הוּא לֵאמֹר: הֲלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־הַ
 חֲזַקְיָהוּ כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־
 הַפְּלִתָּךְ רֵאִיתִי אֶת־דַּמְעֹתֶיךָ הַנְּנִי יוֹסֵף עַל־יָמֶיךָ חֲמִשׁ
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וּמִכָּה מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֲצִילְךָ וְאֶת־הָעִיר 6
 הַזֹּאת וּגְנוֹתַי עַל־הָעִיר הַזֹּאת: וְהָלַךְ הָאוֹרֵת מֵאֵת 7
 יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר:
 הַנְּנִי מֵשִׁיב אֶת־צֶלֶל הַמַּעְלוֹת אֲשֶׁר יִדְדָהּ 8
 בַּמַּעְלוֹת

Cap. xxxviii
 Hiskias Rex
 ex morbo le-
 tali decum-
 bit; &
 morte sibi
 divinitus
 indicta, ad
 ardentissi-
 mas preces
 sese conver-
 tit: longius
 deinde vita
 spatium
 impetrat.
 & recuperat
 a valen-
 tudine.
 Deo laudes
 & gratias
 dicit.

במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב
השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה:

9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויהי
י מחליו: אני אמרתי בדמימי אלכה בשערי שאול
11 פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא אראה יהיה
בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי הרל:
12 דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי
13 מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני: שויתי עד בקר
חכ' בקסן כגרי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה
14 תשלימני: כסוס עגור בן אצפזף אהגה כיונה דלן
15 עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני: מה אדבר ואמר
16 לי והוא עשה אדרה כל שנותי על מר נפשי: אדני
עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני ורחמיני:
17 הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי
18 ביה שלכת אחרי גוף כל חטאי: כילא שאול תודך
19 מות יהלך לא ישברו יורדי בור אל אמתך: חי חי
ב הוא יודך כמני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: יהוה
להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו עד בית יהודה:
21 ויאמר ישעיהו ישא דבלת תאנים ומרחו על
22 השחין ויחי: ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית
יהוה:

לט בעת ההיא שלח מראך בלארן בן בלארן מלך בבל

ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק:
2 וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה ארת
הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב
ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו לא
היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל
3 ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו
ויאמר

Cap. xxxix.
Narratur
legatio à
Merodach,
Rege
Babyloniae,
ad Hiskiam
missa, fir-
mande ami-
citie causa:
qui istis
blanditiis
pellectus,

ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו
 אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל :
 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו ארת כל אשר
 בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים
 באוצרתי : ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה ה
 צבאות : הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך
 ואשר אצרו אבתך עד היום הזה בכל לא יותר דבר
 אמר יהוה : ומבניה אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו
 והיו סריסים בהיכל מלך בבל : ויאמר חזקיהו אל
 ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה
 שלום ואמת בימי :

*sepe ambi-
 tione ac va-
 na ostenta-
 tione abripi
 passus est.
 Quam ob
 causam
 gravissimo
 responso à
 Propheta
 percellitur.*

סתח כאחננ

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם : דברו על לב ירושלם
 וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי
 לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה :

*Cap. XL.
 Magnifi-
 centissi-
 mum ora-
 culum de
 redimenda
 ac salvan-
 da Zione :
 quo Deus
 Israël, re-
 moto omni
 socio ac non-
 Deo, sibi
 ipsi istam
 gloriam
 tanquam
 propriam
 vendicat ;
 Redempto-
 rem ab
 omnibus
 agnosci ac
 coli, re-
 lictis va-
 nis religio-
 nibus, ju-
 bet.*

קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו
 בערבה מסלה לאלהינו : כל גיא ינשא וכל הר וגבעה
 ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה : ונגלה ה
 כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פיהו דבר :
 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל
 הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה : יבש חציר נבל
 ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם : יבש חציר
 נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם : על
 הרגבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך
 מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה
 הנה אלהיכם : הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה
 לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו : כרעה עדרו ירעה
 בזרעו יקבץ טלאים ובהיקו ישא עלות ינהל :
 מי מדר בשעלו מיסו שמים בזרת תכון וכל
 בשליש

הפסרת
 ואחננ

בשֵׁלֶשׁ עֶפְרַיִם הָאָרֶץ וּשְׁקַל בְּפֶלֶס הַיָּם וּגְבֻעוֹת
 13 בְּמֵאוֹנִים : מִיִּתְכֵן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ :
 14 אֶת־מִינוּעֵץ וּבִינְהוּ וּלְמַדְרֵהוּ בְּאַרְחַ מִשְׁפַּט וּלְמַדְהוּ
 טו דַּעַת וּדְרָךְ תְּבוּנֹת יוֹדִיעֵנוּ : הֵן גּוֹיִם כְּכֹר מִדְּלִי וְכִשְׁחָק
 16 מֵאֲזִינִים נִחְשְׁבוּ הֵן אִיִּם כְּדֹקֵי טוֹל : וּלְבָנוֹן אֵין דִּי בְעֵר
 17 וְחֵיתוֹ אֵין דִּי עוֹלָה : כֹּל־הַגּוֹיִם כְּאֵין נִגְדוּ
 18 מֵאַפְסוֹתֵהוּ נִחְשְׁבוּ לוֹ : וְאֵל־מִי תִדְמִיּוֹן אֵל וּמִדֵּ-
 19 דְּמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ : הַפֶּסֶל נִסְדַּחֲרֵשׁ וְצִרְף בּוֹחֵב
 כ יִרְקַעְנוּ וּרְתִקוֹת כֶּסֶף צִרְף : הַמִּסְכֵּן תְּרוּמָה עֵץ לֹא־
 יִדְקֵב יִבְחַר חֲרֵשׁ חֲכֵם יִבְקֶשׁ לוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא־יָמוּט :
 21 הַלֹּא תִדְעוּ הַלֹּא תִשְׁמְעוּ הַלֹּא הִגֵּד מֵרֵאשׁ לְכֵם
 22 הַלֹּא הִבִּינֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ : הֵי שֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁבִּיָהוּ כַּחֲגָבִים הַנוֹטֵה כִּדְקֵ שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֵחֶל
 23 לְשֶׁבֶת : הַנּוֹתֵן רוּזִים לֹאֵין שִׁפְטֵי אֶרֶץ כִּתְהוּ עֲשֵׂה :
 24 אֵף בַּל־נִשְׁעוּ אֵף בַּל־זָדְעוּ אֵף בַּל־שָׂרֵשׁ בְּאֶרֶץ גּוֹעִים
 כה וְגַם נִשְׁפָּהֵם וַיִּבְשׂוּ וּסְעֵרָה כִּקְשֵׁת שֵׂאֵם : וְאֵל־מִי
 26 תִדְמִיּוּנֵי וְאִשׁוּהָ יֹאמֵר קְדוֹשׁ : שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ
 מִי־בְרָא אֱלֹהֵי הַמּוֹצִיא בְּמַסְפֵּר צְבָאִים לְכֹל־שָׁם יִקְרָא
 ער מאן מֵרַב אֲוִנִים וְאִמִּין כַּח אִישׁ לֹא־נִעְדָר :

27 לְמָה תֹאמְרוּ יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּדְרָה דְרָבִי הַפְטַרַח לֶךְ לֶךְ
 28 מִיְהוָה וּמֵאֱלֹהֵי מִשְׁפְּטֵי יַעֲבֹר : הַלֹּא יִדְעַת אִם־לֹא
 שָׁמְעַת אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹרֵת הָאָרֶץ לֹא־יַעֲף
 29 וְלֹא יִגַּע אֵין חֶקֶר לְתִבּוּנָתוֹ : נָתַן לִיעֹף כַּח וּלֹאֵין אֲוִנִים
 ל עֲצֵמָה יִרְבֵּה : וַיַּעֲפוּ זְעֵרִים וַיַּנְעוּ וּבַחֲוָרִים כְּשׁוֹל יִכְשְׁלוּ :
 31 וְקוֹי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר בְּנִשְׂרִים יִרוּצוּ וְלֹא

מא

הַחֲרִישׁוּ אֱלֹהִים
 וְלֹא־מִים יַחֲלִיפוּ כַח יִגְשׂוּ אִזּוּ יִדְבְּרוּ יַחֲדוּ לְמִשְׁפַּט
 2 נִקְרְבָה : מִי הָעִיר מְמוֹרַח צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְהַגְלוֹתָן
 לַפְּנִי

Cap. XLI.
 Judicii
 veluti spe-
 cies descri-
 bitur. in quo
 Deus cum

Gentibus
potissimum
disceptat,
illi que ve-
ra Sapien-
tia ac Reli-
gionis igno-
rantiam
exprobrat:
suavissimè
autem po-
pulum
suum, cœ-
tumque
piorum af-
fatur &
consolatur.

לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבנו בקש נדף
 קשתו: ירפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: 3
 מיפעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון 4
 ואת אחרנים אני הוא: ראו איים ויראו קצורת הארץ ה
 יחררו קרבנו ואתיון: איש צרת דעהו יעורו ולאחיו 6
 יאמר חזק: ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את 7
 הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים
 לא ימוט: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר 8
 בחרתיך זרע אברהם אהבי: אשר החזקתיך מקצות 9
 הארץ ומאצילה קראתיך ואמר לך עבדי אתה
 בחרתיך ולא מאסתך: אל תירא כי עמך אני אל 10
 תשתע כיד אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף
 תמכתך בימין צדקי: הן יבשו ויכלמו כל הנחרים 11
 בך יהיו כאין ויאכרו אנשי ריבך: תבקשם ולא 12
 תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך:
 כי אני יהוה אלהיך מחזיק מינה האמר לך אל תירא 13
 אני עזרתיך: אל תיראי תולעת 14
 יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קרוש
 ישראל: הנה שמתך למורג חרוץ חרש בעל פיפיות טו
 תדוש הרים ותדק וגבעות כפין תשים: תזרס ורות 16
 תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה תגיל ביהוה בקרוש
 ישראל תתהלל:
 העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא 17
 נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם:
 אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים 18
 מדבר לאנס מים וארץ צידה למוצאי מים: אתן 19
 במדבר ארו שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה
 ברוש תדהרות ואשור יחדו: למען יראו וידעו וישמו ב
 וישכילו

ער כאן

וַיִּשְׁכְּלוּ יַחְדָּו כִּי־יְהוָה עֲשָׂתָה זֹאת וְקִרְוֵי־יִשְׂרָאֵל
 21 בְּרָאָה : קִרְבוּ רִיבְכֶם יֹאמֶר
 22 יְהוָה הִגִּישׁוּ עֲצוּמוֹתֵיכֶם יֹאמֶר מֶלֶךְ יַעֲקֹב : יִגִּישׁוּ
 וַיִּגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה הַרְאֵשְׁנוֹת מַה הִנֵּה הִגִּידוּ
 וְנִשְׁמְרוּ לְבָנוּ וְנִדְעָה אַחֲרֵיתָן אוֹ הַבְּאוֹת הַשְּׁמִיעֵנוּ :
 23 הִגִּידוּ הָאֱתוֹת לְאַחֹר וְנִדְעָה כִּי־אֱלֹהִים אַתֶּם אֲפֹ
 24 תִּשְׁבּוּ וְתִרְעוּ וְנִשְׁתַּעֲהוּ וְנִרְאָ יַחְדָּו : הֵן אַתֶּם מֵאֵין וְנִרְאָ קִי
 וּפְעַלְכֶם מֵאֲפֶע תוֹעֵבָה יִבְחַר בְּכֶם :

כח העִירוֹתֵי מִצְפוֹן וַיֹּאֲת מִמּוֹרַחַ שְׁמֵשׁ יִקְרָא
 בְּשֵׁמִי וַיָּבֵא סִגְנִים כְּמוֹ חֹמֶר וְכִמוֹ יוֹצֵר יִרְמַס טִיט :
 26 מִי־הִגִּיד מֵרֵאשׁ וְנִדְעָה וּמִלְּפָנִים וְנֹאמֶר צְדִיק אֲפֹ אֵין
 27 מִגִּיד אֲפֹ אֵין מִשְׁמִיעַ אֲפֹ אֵין שְׁמִיעַ אֲמַרִיכֶם : רֵאשׁוֹן
 28 לְצִיּוֹן הִנֵּה הֵנֶם וְלִירוּשָׁלַם מִבֶּשֶׁר אַתֶּן : וְאִרְאֹ וְאֵין אִישׁ
 29 וּמֵאֵלָה וְאֵין יוֹעֵץ וְאֵין שְׂאֵלִם וַיִּשְׁבּוּ דְבַר : הֵן כָּלִם אֵין

Cap. XLII.
 Augustissimum vaticinium de Messia, de-
 que Regno ipsius, &
 hostium in-
 teritu.

מב אַפֶּס מֵעֲשִׂיהֶם רוּחַ וְתִהְיֶה נִסְכֵיהֶם : הֵן עֲבָדֵי
 אַתְמָךְ בּוֹ בַחֲרִי רִצְתָה נַפְשִׁי נָתַתִּי רוּחִי עָלָיו מִשְׁפֹּט
 2 לְגוֹיִם יוֹצִיא : לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשְׁאוּלֵא יִשְׁמִיעַ בַּחוּץ
 3 קוֹלוֹ : קִנְהַרְצוּץ לֹא יִשְׁבוּר וּפִשְׁתָה כִּהֵלֵל יִכְבֵּנָה
 4 לְאֵמֶת יוֹצִיא מִשְׁפֹּט : לֹא יִכְהֶה וְלֹא יִרוּץ עַד־יִשִׁים
 בָּאָרֶץ מִשְׁפֹּט וּלְתוֹרַתוֹ אֵיִם יִיחַלוּ :

הפּטֶר
 בְּרֵאשִׁית

הִכָּה אֹמַר הָאֵל יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹמְיָהֶם רִקַּע
 הָאָרֶץ וְצִאצְאִיהָ נָתַן נִשְׁמָה לְעַם עֲלִיהָ וְרוּחַ לְהִלְכֵם
 6 בָּהּ : אֲנִי יְהוָה קִרְאתֶךָ בְּצַדִּק וְאַחֲזַק בְּיָדְךָ וְאַצְרֶךְ
 7 וְאַתְנַךְ לְבַרִית עִם לְאוֹרְגוֹיִם : לִפְקַח עֵינַיִם עוֹרוֹת
 8 לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֲסִיר מִבֵּית כָּל־אִישׁ שְׁבִי חֶשֶׁךְ : אֲנִי יְהוָה
 הוּא שְׁמִי וְכִבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֶן וְתִהְלֵתִי לְפִסְלִים :
 9 הַרְאֵשְׁנוֹת הִנֵּה־בָאוּ וְחַדְשׁוֹת אֲנִי מִגִּיד בְּטָרִם
 י תִּצְמַחְנָה אֲשִׁמֵּעַ אֶתְכֶם : שִׁירוּ לַיהוָה
 שִׁיר

שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים
וישביהם: שאו מדבר וערו חצרים תשב קדר ירנו 11
ישבי סלע מראש הרים יצוחו: ישימו ליהוה כבוד 12
ותהלתו באיים יגידו: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות 13
יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר:

החשיתי מעולם אחריש את אפק 14
כילדה אפערה אשם ואשאף יחר: אחריב הרים טו
ונבעות וכל עשבם אובישו שמתי נהרות לאיים
ואגמים אובישו: והולכתי עורים בדרך לא ידעו 16
בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם
לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא
עזבתים: נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל 17
האמרים למסכה אתם אלהינו: החרשים 18
שמעו והעורים הביטו לראות: מי עור כי אם עבדי 19
וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבר

יהוה: ראית רבות ולא תשמר פקח אזנים ולא ישמע: כ
יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: והוא 21 22
עם בזוזו ושסוי הפח בחורים כלם ובברתי כלאים
החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין אמר השב:
מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע לאחור: מי נתן 23 24
למשוטה קרי למשוטה יעקב וישראל לבזים הלוא יהוה זוחטאנו
לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו: וישפך כה
עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטרו מסביב ולא
ידעו ותבער בו ולא ישיש על לב: קמץ בוק

ועתה כה אמר יהוה בראי יעקב מנא
ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי
אתה: כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא
ישטפוך כי תלך במור איש לא תקוה ולהבה לא
תבער

כאז קרי
עד כאן
למשוטה קרי
קמץ בוק
Cap. XLIII
Deus Re-
demtor &
Sanctus
Israëlis
consolatur
populum
suum, dif

קפא

ceptat contra Gentes, seque solum & unicum esse Deum contendit; ipsique etiam populo suo ignaviam in cultu suo exprobrat.

3 תבער בך: כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך
 4 נתתי כפרך מצרים כושוסבא תחתיה: מאשר יקרה
 בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן ארס תחתיה ולאמים
 ה תחת נפשך: אל תירא כי אתה אני ממזרח אביא
 6 זרעך וממערב אקבצך: אמר לצפון תנו ולתימן אל
 7 תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: כל
 הנקרא בשמי ולכבודי בראתי וצרתיו אף עשיתיו:
 8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו: כל
 הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת
 וראשנות ישמענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו
 9 יאמת: אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען
 תדעו ותאמינו ליותבינו כי אני הוא לפני לא ינוצד
 11 אל ואחרי לא יהיה: אנכי אנכי יהוה
 12 ואין מבלעדי מושיע: אנכי הגדתי והושעתיה והשמעתי
 13 ואין בכסזר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: גם מיום
 אני הוא ואין מדי מציל אפעל ומי ישיבנה:
 14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש
 ישראל למענכם שלחתי כבלה והורדתי בריחים
 15 כלם וכשדים באנזיות רנתם: אני יהוה
 קדושכם בורא ישראל מלככם:
 16 כה אמר יהוה הנותן
 17 בים דרך ובמים עזים נתיבך: המוציא
 רכב וסוס חיל ועזו יחדו ישכבו בל
 18 יקומו דעכו בפשתה כבו: אל תזכרו ראשנות
 19 וקדמניות אל תרתבננו: הנני עשה חדשה
 קמץ ב'ק עתה תצמח הלוא תדעורה אף אשים במדבר דרך
 כ בישומן נהרות: תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה
 כי נתתי במדבר מים נהרות בישומן להשקות עמי
 בחירי

22 21 בחירי : עם זר יצרת לי תהלתי ספרו : ולא אתי 21
 קראת יעקב כי יגעת בי ישראל : לא הביאת לי שם 23
 עלתיך וזכתיך לא כבודתני לא העבדתיך במנחה ולא
 הוגעתך בלבונה : לא קניתי לי בכסף קנה וחלב 24
 זכתיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני
 בעונתיך : אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני כה
 וחטאתיך לא אזכר : הזכירני נשפטה יחד ספר אתה 26
 למען תצדק : אביך הראשון חטא ומליצך פשעו בי : 27
 ואחלל שרי קדש ואתנה להרם יעקב וישראל 28

ועתה שמע יעקב עבדי **מד** לגדופים : Cap. XLIV.

2 וישראל בחרתי בו : כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן 2
 יצרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו : כי 3
 אצק מים על צמאונזלים על יבשה אצק רוחי על
 זרעך וברכתי על צאצאיך : וצמחו בבין חציר 4
 בערבים על יבלי מים : זה אמר יהוה אני וזה יקרא ה
 בשם יעקב וזה יכתבירו ליהוה ובשם ישראל יכנה :
 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות 6
 אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים : ומי כמוני 7
 יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות
 ואשר תבאנה גידו למו : אל תפחדו ואל תרהו הלוא 8
 מאז השמעתך והגדתי ואתם עדי הוש אלוה מבלעדי
 ואין צור בלידעת : יצרי פסל פלס תהו וחמודיהם 9
 בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו למען נקור עליו
 יבשו : מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל : הן בל י 11
 חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו
 יפחדו יבשו יחד : חרש ברזל מעצר ופעל בפחם 12
 ובמקבורת יצרהו ופעלהו בזרוע כהו גם רעב ואין
 כח לא שתה מיסועף : חרש עצים נטה קו יתארהו 13

Iterum Dominus per Prophetam amico blandoque sermone Populum suum consolatur, asserit sibi veram divinitatem, perstringit idolorum cultum. Rursumque de liberanda Zione agit; atque istud veluti manifesta re comprobaturus, jam ipsum illum, cujus manu Populum reducturus erat, Cyrum proprio nomine compellat.

בשרד

בשר יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו
 14 כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית : לכת-
 לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע
 15 ארו וגשם יגדל : והיה לאדם לבער ויקח מהסוים נון ועירא
 אף ישיק ואפרה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו קמץ בוק
 16 פסל ויסגד למו : חציו שרף במראש על חציו בשר
 יאכל יצלה צליו וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי
 17 ראיתי אור : ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד לו יחיד
 וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה :
 18 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מה שכיל
 19 לבתם : ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה
 לאמר חציו שרפתי במראש ואף אפיתי על גחליו
 לחם יצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לכול
 כ עין אסגוד : רעה אפר לב הותל הטוה ולא יציל את-
 21 נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני : זכר אלה
 יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתך עבד לי אתה
 22 ישראל לא תנשני מחיתי כעב פשעך וכענן חטאתך
 23 שובת אלי כי גאלתיך : רנו שמים כי עשה יהוה הריעו
 תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל
 24 יהוה יעקב וישראל יתפאר : כה אמר יהוה גאלך ער-כאן
 ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע
 25 כה הארץ מאתי : מפר אתות בדיסוקסמים יהולל משיב מאתי קרי
 26 חכמים אחור ודעתם יסכל : מקים דבר עבדו ועצת
 27 מלאכיו שלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה קמץ ברביע
 28 תבנינה וחרבותיה אקומם : האמר לצולה חרבי
 ונהרתך אוביש : האמר לכורש רעי וכל חפצי שלם
 29 **מה** ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד : כה
 אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרר
 לפניו

Cap. XLV.
 De Cyro,
 Perfarum
 Rege, porro

לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים

agitur, quem Deus ipse voluti presentem compellat: rur susque contra cultores idolorum disputat.

2 אישר ק

ושערים לא יסגרו: אני לפניך אלה וחדורים אושר

3 דלתות נחושה אשבר וברחי ברזל אנדע: ונתתי לך

4 אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה

הקורא בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב

וישראל בחירי וקרא לך בשמך אכנה ולא ידעתני:

אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאורך ולא

ידעתני: למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס

בלעדי אני יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה

7 שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה:

8 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזרו

צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני

9 יהוה בראתיו: הוי רב ארת יצרו

חרש את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה

ופעלך אין ידים לוי: הוי אמר לאבי

11 מה תוליד ולאשה מה תחילין: כה אמר

יהוה קרוש ישראל ויוצרו האתיות שאלוני על בני

12 ועל פעל ידי תצוני: אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה

13 בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי: אנכי

העירתיהו בצדק וכל דרכיו אשר הוא יבנה עירי

וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה

צבאות: כה אמר יהוה יגיע מצרים

14 וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו

אחריד ילכו בזקים יעברו ואליד ישתחוו אליך יתפללו

15 אך בך אלו אין עוד אפס אלהים: אכן אתה אל

16 מסתתר אלהי ישראל מושיע: בושו וגם נכלמו כלם

17 יחדו הלכו בפלמה חרשי צירים: ישראל נושע ביהוה

תשועה עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי

18 ער: כי כה אמר יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם
 הוּא אֱלֹהִים יְצַר הָאָרֶץ וְעָשָׂה הוּא כּוֹנֵנָהּ לֹא תָחוּ
 19 בְּרֵאזָה לְשִׁבְתָּ יִצְרָה אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד: לֹא בִסְתֵר
 דְּבָרַתִּי בְּמָקוֹם אֶרֶץ חֶשֶׁךְ לֹא אָמַרְתִּי לְזָרֵעַ יַעֲקֹב
 תְּהִי בְּקִשְׁוֹנִי אֲנִי יְהוָה וְדַבַּר צָדֵק מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל:
 כְּהִקְבְּצוּ וּבֹאוּ תִּתְנַשְׁאוּ יַחְדוּ פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם לֹא יִדְעוּ
 20 הַנְּשֵׂאִים אֶת עֵינַי פָּסְלִים וּמִתְּפַלְלִים אֶל אֵל לֹא
 21 וְיֹשִׁיעַ: הִגִּידוּ וְהִגִּישׁוּ אָף יִעָצוּ יַחְדוּ מִי הַשְּׁמַיעַ
 זֹאת מִקִּדְּמָה מֵאָנֹכִי הִגִּידָהּ הֲלוֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין
 עוֹד אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדִי אֶל צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אֵין זֹלַתִּי:
 22 פְּנֹה אֵלַי וְהוֹשִׁיעֵנו כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד:
 23 בִּישְׁבַעֲתִי יֵצֵא מִפִּי צְדָקָה דִּבָּר וְלֹא יִשׁוּב כִּי לִי תִכְרַע
 24 כָּל בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל לִשׁוֹן: אֲךָ בִיהוָה לִי אִמַר צְדָקוֹת
 כָּה וְעוֹן עָדוֹי יְבוֹאוּ וַיִּבְשׁוּ כָּל הַנְּחָרִים בּוֹ: בִּיהוָה יִצְדִּקוּ
 אִמּוֹ וַיִּתְהַלְּלוּ כָּל זְרַעֵי שְׂרָאֵל:
 כְּרַע בַּל קָרַם נְבוּ הִי עָצְבָהּ לַחַיָּה וּלְבִהֵמָה נְשִׂאתֵיכֶם עֲמוּסוֹת מֵשֵׁא
 2 לְעִיפָה: קָרַסוּ כִרְעוּ יַחְדוּ לֹא יִכְלוּ מִלֵּט מֵשֵׂא וּנְפִשָׁם
 3 בִּישְׁבֵי הַלְכָה: שָׁמְעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב
 וְכָל שְׂאֵרֵי בֵית יִשְׂרָאֵל הַעֲמִסִּים מְנִי בְטֶזֶן הַנְּשֵׂאִים
 מְנִירְחָם: וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד שִׂבְחָה אֲנִי אֶסְבֵּל
 אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט:
 4 לְמִי תִדְמִיוֹנִי וְתִשׁוּוּ וְתִמְשְׁלֵנִי וְנִדְמָה:
 6 הַזֹּלִים זָהֲבָ מְכִים וְכֶסֶף בְּקִנְיָה יִשְׁקְלוּ יִשְׁכְּרוּ צוֹרָף
 7 וַיַּעֲשֶׂהוּ אֵלֵי סַגְדוּ אָף יִשְׁתַּחֲוּוּ: יִשְׁאַהוּ עַל כְּהָף
 יִסְבְּלוּ וַיַּנְיִחוּ תַּחְתּוֹ וַיַּעֲמֹד מִמָּקוֹמוֹ לֹא יִמָּשׂ אָף
 יִצַּעַק אֵלָיו וְלֹא יִעֲנֶה מִצְרַתּוֹ לֹא יוֹשִׁיעֵנו:
 8 זְכָרְזֵאת וְהַתְּאָשָׁשׁוּ הַשִּׁיבוּ פִּישְׁעֵים
 9 עַל לֵב: זְכָרוּ רְאֵשׁוֹת מַעֲוֹלָם כִּי אֲנִכִי אֵל וְאֵין עוֹד
 כָּר A a א אלהים

Cap. XLVI
 Ad Messia
 adventum
 hac quoque
 spectant
 cujus Re-
 gno stabili-
 to, impii
 cultus sub-
 movendi
 ac delendi
 omnes
 erant: ipse
 que unus
 pro Redem-
 tore ac
 Salvatore
 colendus ac
 veneran-
 dus.

אלהים ואפס כמוני: מגיד מראשית אחרית ומקדם
אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה:

קרי קרי קרי ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצרתו אף 11
דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה:

שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: 12

קרבתי צדקתי לא תרחקות שועתי לא תאחר ונתתי 13

בציון תשועה לישראל תפארת: רדיו ושבי על עפר מוא
בתולת בת ככל שבי לארץ אין כפסא בת כשדים כי

Cap. XLVII.
Consilium
Dei de e-
vertendâ
Babylone,
in quâ Dei
Populus
veluti du-
ro carcere
conclusus
fuerat.

לא תוסיפי יקראוך רכה ועננה: קח ירחים וטחני 2 מלרע
קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות:

תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע 3 קמץ
בך 4 גאלנו יהוה צבאות שמו:

קרו ישראל: שבי רומס וכו' באי בחשך בת פשדים כיה
לא תוסיפי יקראוך גברת ממלכות: קצפתי על 6 מלרע

עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמרת להם
רחמים על זקן הכבודת עלך מאד: ותאמרי לעולם 7

אהיה גברת עד לא שמרת אלה על לבך לא זכרת
אחריתה: ועתה שמעי זאת עדינה 8

הישבת לבטח האמרה בלבכה אני ואפסי עוד לא
אשב אל מנה ולא אדע שכול: ותבאנה לך שתי 9

אלה רגע ביום אחר שכול ואלמן כתמם באו עליך
ברב כשפך בעצמת חבריך מאד: ותבטחי ברעתך 10

אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שוכבתך
ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: ובא עליך רעה לא 11

תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא
עליך פתאום שארה לא תדעי: עמדי נא בחבריך 12

וברב כשפך באשר ינעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל
אולי תערוצי: גלאת ברב עצתך יעמדו נאו וישעך 13
הברו

הכרי קרי הברו שמים החזים בכוכבים מודיעים לחדשים מאשר
 14 יבאו עליך: הנה היו בקש אש שרפתם לא יצילו את
 נפשם מיד להבה אין גחלת לחמם אור לשבת נגדו:
 15 כן היר לך אשר יגעת סחרך מנעורך איש לעברו

Cap. XLVIII
 Vehemen-
 tibus objur-
 gat Israël,
 qui
 tum, re
 ipsa dege-
 ner, titulo,
 quem gere-
 bat, indi-
 gnus erat.
 Cateris au-
 tem miseri-
 cordiam &
 prospera
 omnia sese
 exhibitu-
 rum polli-
 cetur.

מח תעו אין מושיעך: שמעו זאת בית יעקב

הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים
 בשם יהודה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא
 בצדקה: כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל
 3 נסמכו יהוה צבאות שמו: הראשנות

מאז הגדת ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי
 4 ותבאנה: מדעת כי קשה וגיד ברזל ערפך

הומצחק נחושה: ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתך
 6 פן תאמר עצי עשם ופסלי ונסכי צום: שמעת חזה

כלה ואתם הלוא תגידו השמעתך חדשות מערתה
 7 ונצרות ולא ידעתם: עתה נבראו ולא מאז ולפני יום

8 ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתין: גם לא שמעת
 גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנה כי ידעת בגוד

9 תבגוד ופשע מבטן קרא לך: למען שמי אאריך אפי
 ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך: הנה צרפתך

11 ולא בכסף בחרתך בכור עני: למעני למעני אעשה
 כי אף יחל וכבודי לאחר לא אתן:

12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוה אני
 13 ראשון אף אני אחרון: אף די יסדה ארץ וימיני טפחה

14 שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: הקבצו כלכם
 ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו עשה חפצו

15 כבכל וזרעו כשדים: אני אני דברתי אף קראתיו
 16 הבאתיו והצליח דרכו: קרבו אלי שמעו זאת לא

מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני
 כר ב Aaa 2 יהוה

17 יהוה שלחני ורוחו: כה אמר יהוה גאל ישראל
 קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך לחועל
 18 מדריכה בדרך תלך: לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר
 19 שלומך וצדקתך כגליהים: ויהי כחול זרעך וצאצאי
 מעדך כמענותיו לא יכרת ולא ישמר שמו מלפני:

צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה רנה הגידו כ
 והשמיעו זאת הוציאנה ער קצה הארץ אמרו גאל
 יהוה עבדו יעקב: ולא צמאו בחרבות חוליכם מים
 22 מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו מים: אין שלום אמר

יהוה לרשעים: שמעו אלים אלי והקשיבו מט

Cap. XLIX
 Messiam
 loquentem
 inducit
 Propheta:
 nec Israe-
 lem tan-
 tum, sed
 transsari-
 nos quoque
 & exteros
 populos
 compellan-
 tem, ac
 utrisque
 salutem,
 salutaria-
 que omnia
 offerentem.

לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר
 שמי: וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישמני
 2 לחץ ברור באשפתו הסתירני: ויאמר לי עבדי אתה
 3 ישראל אשר בך אתפאר: ואני אמרת לריק יגעתי
 4 לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי ארת יהוה
 ופעלתי את אלהי: ועתה אמר יהוה ה

יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יקר
 6 יאסף ואכבר בעיני יהוה ואלהי היה עמי: ויאמר
 נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב
 ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ונצורו קרי
 ישועתי ער קצה הארץ:

7 כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה
 נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים
 וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך:
 8 כה אמר יהוה בעת רצון עניתך וביום
 ישועה עזרתך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ
 להנחיל נחלות שממות: לאמר לאסורים צאו לאשר
 בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מדעתם:

לא

לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי מרחמם
 14 ינהגם ועל מבועי מים ינהלם : ושמתי כל הרי לדרך
 15 ומסלתי ירמון : הנה אלה מרחוק באו והנה אלה
 16 מצפון ומים ואלה מארץ סיניס : רנו שמים וגילי ארץ קמץ ב'ק
 17 ופצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם :

14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני : הפטרה עקב

טו התשכח אשר עולה מרחם בן כטנה גם אלה

16 תשכחנה ואנכי לא אשכחך : הן על כפיים חקתיך

17 חזמתיך נגדי תמיד : מהרו בניך מהרסך ומחריביך

18 ממך יצאו : שאי סביב עיני וראי כלם נקבצו באור

לך חי אני נאם יהוה כי כלם בערי תלבשי ותקשרים

19 ככלה : כי חרבתך ושממתיך וארץ הרפתך כי עתה

כ תצרי מיושב ורחקו מבלעך : עוד יאמרו באזניך בני

21 שכליך צר לי המקום גשה לי ואשבה : ואמרת בלבבך

מילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה

ואלה מי גרל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם :

22 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ירי

ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך ער

23 כתף תנשאנה : והיו מלכים אמניך ושרותיהם

מיניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחמו

וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשוקי :

24 היקח מנבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט :

כה כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ קמץ ב'ק

ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע :

26 והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסים דמם ישכרוך

וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר

כה אמר יהוה אי זה ספר נ יעקב :

כריתות אמכם אשר שלחתיה אומי מנושי אשר

Cap. L.
 Disceptat
 cum popu-
 lo suo Deus;

כר ג 3 A a a 3 מכרתי

מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם
 2 שלחה אמכם: מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה
 הקצור קצרה ידי מפרות ואם איך בי כח להציל הן
 3 בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם
 מאין מיסותמת בצמא: אלביש שמים קדרות ושק
 4 ארני יהוה נתן לי לשון
 למודים לדעת לעות ארתי יעף דבר יעירי בבקר בבקר
 יעיר לי און לשמע כל מודים: ארני יהוה פתח לי און ה
 6 ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: גוי נתתי למכים
 7 ולחיי למרטים פני לא הסתרתני מכלמות ורק: וארני
 יהוה יעור לי ער כן לא נבלמתי על כן שמתתי פני
 8 בחלמיש וארע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי מי יריב
 אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי: הן ארני
 יהוה יעור לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש
 9 יאכלם: מי בכם ירא יהוה שמע בקול
 עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה
 11 וישען באלהיו: הן כלכם קדחי אש מארי זיקות לכוי
 באור אשכם וביזקות בערתם מידי היתה זאת לכם
 למעצבה תשכבון: שמעו אלי רדפי נא

atque ab ipso divor-
 tiu tabulis
 ironice pe-
 titis, sola
 ejus pec-
 cata cau-
 sam esse as-
 serit, cur
 ipsum in
 manus
 gentium
 tradiderit:
 porro au-
 tem eos li-
 berationem
 sperare,
 atque in
 sese confide-
 re jubet.

Cap. LI.
 Alloquitur
 pios in Po-
 pulo, eos-
 que, ne et
 hi quoque
 sese deserts
 conqueran-
 tur, ad-
 hortatur,
 et promif-
 sione resti-
 tuenda
 Zionis con-
 solatur.

4 ער טאן
 דגש אחר
 שורק

צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת
 2 בור נקרתם: הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה
 תחוללכם כי אחר קראתיו ואברהם וארבהו: כי
 3 נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כערן
 וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול
 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי
 4 זמרה: האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים
 5 ארני ע: קרוב צדקי יצא ישע וזרעי עמים ישפטו אלי איים ה
 6 יקוו ואל זרועי יחלון: שאו לשמים עיניכם והביטו אל
 הארץ

הארץ מתחת כיר שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד
 התבלה וישביה כמורכן ימותון וישועתי לעולם תהיה
 7 וצדקתי לא תחת: שמעו אלי יודעי
 צדק עם תורתי בלבם אל תיראו הרפת אנוש
 8 ומגדפתם אל תחתו: כי כבגד יאכלם עש וכצמר
 יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים:
 9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי
 כימי קדם דורות עולמים הלוא את היא המחצבת
 רהב מחוללת תנין: הלוא את היא המחרבתיים
 מי תהום רבה השמה מעמקיים הרך לעבר גאולים:
 11 ופרווי יהוה ישוכן ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על
 ראשם ששון ושמחה שיגון נסויגון ואנחה:

12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מיראת ותיראי הפטרה
 שופטים

13 מאנושימות ומכך אדם חציר ינתן: ותשכח יהוה

הא' בקמץ עשך נוטרה שמים ויסר ארץ ותפחד תמיד כל היום

מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת

14 המציק: מהר צעה להפתחולא ימות לשחת ולא

טו יחסר לחמו: ואנכי יהוה אלהיך רגעה יסויהמו גליו

16 יהוה צבאות שמו: ואשם דברי בפיו ובצל ידי כסיתך

קמץ ב' ק' לנטע שמים וליסר ארץ ולאמר לציון עמי אתה:

17 התעוררי התעוררי קומי ירושלים

אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו ארת קבעת כוס

18 התרעלה שתית מצית: איך מנהל לה מכל בניסיר דה

19 ואיך מחזיק בידה מכל בניס גדלה: שתים הנה

קראתיך מינווד לך השד והשבר והרעב וההרב מי

כ אנחמך: בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא

21 מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך: לכן שמעי

נא זאת עניה ושכרת ולא מיין:

22 כה אמר ארנך יהוה ואלהיך יריב עמו
הנה לקחתי מידך את כוס התועלה את
קבעת כוס חמרי לא תוסיפי לשתותה עוד
ושמתיה ביד מונך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה

עורי נבא

ותשימי כארץ גוד וכחוזן לעברים:
עורי לבשי עורך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם
עיר הקדשכי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא :

23 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי ^{2 החמחמי קרי}
צוארך שביה בת ציון : פיה אמריהוה 3

חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו : 4

אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם

ואשור באפס עשקו : ועתה מה לי פה נאם יהוה כיה

לקח עמי חנם משל יהוה נאם יהוה ותמיד כל ^{מסליו ק}

היום שמי מנאין : לבן דע עמי שמי לבן ביום זהוא 6

כיה אני הוא המדבר הנני : מה נאוו על 7

ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע

ימעה אמר לציון מלך אלהיך : קול צפףך נשאוקול 8

יהרו ירגנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון : פצחו 9

רגנו יחדו חרבות ירושלם כיה נחם יהוה עמו נאל

ירושלם : חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים

וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו : קמז ב"ק

סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו 11

מתוכה הברו נשאי כלי יהוה : כיה לא כחפזון תצאו 12

ובכזסה לא תלכו כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם

אלהי ישראל : הנה ישביל עבדי ירום 13

ונשא וגבה מאד : כאשר שממו עליך רבים כן משחת 14

מאיש מראהו ותארו מכני אדם : כן יזה גוים רבים עליו טו

יקפצו מלכים פיהם כיה אשר לא ספר להם ראו ואשר

לא

Cap. LII.
Fufius edificavit Pro-
pheta que
proximo
capite de
restitutione
Israëlis va-
ticipinatus
erat; jam-
que ipsum
adventum
Salvatoris,
instar pre-
conis, pro-
mulgans,
Zioni velu-
ti presen-
tem osten-
dit Regem
suum.

Cap. LIII. Inducitur servus Dei innocentissimus, & ab hominibus ut peccator existimatus, doloribus afflictus, plagis & laboribus ad mortem usque perductus: ac imprimis magnifice primo humilis, tum gloriosus ipsius status describitur.

א נַגְלָה לֹא שָׁמְעוּ הַתְּבוֹנִנִּים: מִי־הָאָמֶן לִשְׁמַעְתָּנוּ וּוְרוּעֵי־הַזֶּהָרָה
 2 עַל־מִי־נִגְלָתָהּ: וַיַּעַל כְּיוֹנֵק לִפְנֵי וְכִשְׂרָשׁ מֵאֲרֶץ צִיָּה
 לֹא־תֵאָדָר לוֹ וְלֹא־הָדָר וְנִרְאָהוּ וְלֹא־מִרְאָה וְנִחְמְדָהוּ:
 3 נְבוֹזָה וְחָדַל אִישׁ־אִישׁ מִכְּאִבּוֹרָה וַיְדוּעַ חֲלִי וְכִמְסַתֵּר
 4 פָּנָיו מִמֶּנּוּ נְבוֹזָה וְלֹא־חֲשַׁבְנָהוּ: אַכֵּן חָלִינוּ הוּא נִשְׂאָה
 וּמְכַאֲבֵנוּ סָבֵלָם וְאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנָהוּ נְגוּעַ מִכָּה־אֱלֹהִים
 הָוֵה וּמַעֲנָה: וְהוּא מַחְלֵל מִפְּשַׁעֵינוּ מִדְּכָא־מַעֲוֹנוֹתֵינוּ מוֹסֵר
 6 שְׁלוֹמֵנוּ עָלֵינוּ וּבַחֲבֵרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ: כָּלֵנוּ כִּצְאָן תַּעֲיִנוּ
 7 אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנֵינוּ וַיַּחֲזֶה הַפְּגִיעַ בּוֹ אֶת־עֵוֹן־כָּלֵנוּ: נִגְשׁ
 קמ"ב ב' ק והוא נענדה ולא יפתח פיו כשה לטבח יוכל וכרחל
 8 לִפְנֵי גְזוּזָה נֶאֱלָמָה וְלֹא־יִפְתַּח פִּי: מִעֲצָר וּמִמִּשְׁפַּט
 קמ"ב ב' ק לקח וארת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע
 9 עִמִּי נִגְעַלְמוּ: וַיִּתֵּן אֶת־רִשְׁעֵים קִבְרוֹ וְאֶת־עֲשִׂיר בְּמַתּוֹ
 י עַל־לֶאֱחָמֶס עָשָׂה וְלֹא־מִרְמָה כִּפְּיוֹ: וַיְהִי־הוּא חֶפְץ־דְּכֹאֵן
 הַחֲלִי־אִם־תִּשִּׁים אִשֶּׁם נִפְשׁוֹ רִאֵה זֶרַע אֲרֶץ יָמִים
 11 וְחֶפְץ־יְהוָה בִּידוֹ יִצְלַח: מִעֲמַל נִפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׁבַּע
 בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עַבְדֵי לְרַבִּים וְעוֹנֵתֶם הוּא יִסְבֵּל:
 12 לָכֵן אַחְלַק לוֹ כְּרֹכִים וְאֶת־עֲצוּמִים אַחְלַק שֶׁלֵּל תַּחַת
 אֲשֶׁר הָעֵרָה לְמוֹת נִפְשׁוֹ וְאֶת־פְּשָׁעִים נִמְנָה וְהוּא
 חֲטָאֵי רַבִּים נִשְׂאָה וּלְפִשָׁעִים יִפְגִּיעַ:

Cap. LIV. Augustissimum vaticinium de illustri erectione Regni Dei per univrsam terrarum orbem.

א נִרְנָה עֲקֵרָה לֹא יִלְדֶה פֶּצַח דְּנָה וְצִהְלִי לֹא־חָלָה כִּי
 2 רַבִּים בְּנֵי שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בְּעוּלָה אָמַר יְהוָה: הֲרַחֲבֵנוּ
 מְקוֹם אֲהַלֵּךְ וַיִּרְעוּרַת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשׁוּ אֶל־חֲחֻשְׁכֵי
 3 הָאָרֶץ מִיִּתְרֶיךָ וַיִּתְדַתֵּךְ חֻזְקִי: כִּי־יִמֵּן וּשְׂמֹאל
 4 תִּפְרָצִי וּזְרַעְךָ גּוֹיִם יִירָשׁוּ וְעָרִים נִשְׁמוֹת וְיָשִׁיבוּ: אֶל־
 תִּירָא כִּי־לֹא תִבּוֹשִׁי וְאֶל־תִּפְלֹמִי כִּי־לֹא תַחֲפִירִי כִּי
 בִשֵׁת עֲלוּמֶיךָ תִּשְׁכַּח וְחִרְפַת אֲלִמְנוֹתֶיךָ לֹא תִזְכָּרִי
 הָ עוֹד: כִּי־בְעֵלֶיךָ עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֵאלֶךָ קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל

הפטרות 2 נח ונס הפטרות כי חצא קמ"ב ב' ק

6 ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי כאשר עזובה
 ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר
 אלהיך: ברגע קטן עזבתך וברחמים גדולים אקבצך: 7
 בשצף קצף הסתרתני פני רגע ממך ובחסר עולם 8
 רחמתך אמר גאלך יהוה: כי מי נח 9
 זאת לי אשר נשבעתי מעבר מינח עור על הארץ כן
 נשבעתי מקצף עליך ומגער בך: כי ההרים ימושו
 והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימושו וברית
 שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: עניה עכ 11

סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך
 ויסדתך בפפירים: ושמתי כרכר שמשתיך ושעריך 12
 לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: וכל בניך למורי 13
 יהוה ורכ שלום בניך: בצדקה תכונני רחמי מעשק כי 14
 לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך: הן גור גור 15
 אפס מאותי מיגר אתך עליך יפול: הן אנכי בראתי 16
 חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי
 בראתי משחית לחבל: כל כלי יוצר עליך לא יצלח 17
 וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעו זאת נחלת
 עברי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה:

המטרת וזה

Cap. LV.

Inuitantur
 omnes ad
 ubertatem
 gratia in
 Servatore
 parata am-
 plecten-
 dam, ad-
 monentur-
 que officii,
 ut, negle-
 ctis propriis
 studiis &
 viis, Ipsi
 sese velanti
 tradant.

הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף נהא
 לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר
 יין וחלב: למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם 2
 בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו טוב ותתענג
 בדשן נפשכם: הטן אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי 3
 נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד
 הנאמנים: הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: 4
 הן גוי לא תרע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען ה
 יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:

דנש
 אחר
 סורף

ער כאן

דרשו

6 דרשו יהוה בהמצאו קראוהו כהיותו קרוב :
 7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה
 8 וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח : כי לא
 מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה :
 9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
 י ומחשבותי ממחשבותיכם : כי כאשר ירד הנשסוה שלג
 מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ
 11 והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל : כן
 יהיה דברי אשר יצא מפיל לא ישוב אלי ריקם כי אם
 12 עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי : כי
 בשמחה תצאו ובשלוט תוכלון ההרים והגבעות
 13 יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף : תחת

והח קרי הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפר יעלה הרס והיה פתח באתנה

א נן ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת : כה

Cap. LVI.
 Exigit a
 populo
 istius tem-
 poris, ut
 vero amore
 & fide in
 Deum resi-
 piscant, &
 relictis re-
 bus aliis,
 Ipsius salu-
 tem, justi-
 tiam &
 pacem uni-
 ce quarant.
 Cacos vero
 & perfidos
 pastores
 graviter
 accusat.

אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה
 2 ישועתי לבוא וצדקתי להגלות : אשרי אנוש יעשה
 זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו
 3 מעשות כל רע : ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה
 לאמר הברל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרים
 4 הן אני עין יבש : כי כה אמר יהוה
 לסרים אשר ישמרו את שבתותי ובהרו באשר
 ה חפצתי ומחזיקים בכריתי : ונתתי להם כביתי ובחומתי
 ידושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא
 6 יכרת : ובני הנכר הנלוים על יהוה
 לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל
 7 שמר שבת מחללו ומחזיקים בכריתי : והביאותים
 אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם
 וזבחהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא
 לכל

8 לכל העמים: נאם אדני יהוה מקבץ נרחי ישראל
 9 עוד אקבץ עליו לנקבציו: כל חיתו שדי אתיו לאכל
 צפו עורם כלם י צ' רבתי
 כל חיתו ביער:
 לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים
 11 שכבים אהבי לנום: והכלבים עזי נפש לא ידעו
 שבערה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו
 12 איש לבצעו מקצהו: אתיו אקחה זין ונסבאה שכר
 והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד: הצדיק אבד ואין נא
 איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כיר
 2 מפני הרעה נאסף הצדיק: יבוא שלום ינוחו על
 משכבותם הלך נכחו: ואתם קרבו
 3 הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה: על מי תתענגו על
 מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלוא אתם ילדי פשע
 4 זרע שקר: הנחמים באלים תחת כל עין רענן שחטי ה
 הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: בחלקי נחל
 5 חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך העליות
 מנחה העל אלה אנחם: על הרגבה ונשא שמת
 7 משפכך גם שם עלית לזבח זבח: ואחר הדלת
 ורהמוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת
 8 משפכך ותכרת לך מהם אהבת משכבם יד חזית:
 ותשרי למלך בשמן ותרכי דקחך ותשליחי צדיך ער
 9 מרחוקות שפילי ער שאול: ברב דרכך יגעת לא
 אמרת נואש חית ידך מצאת על כן לא חלית: ואת
 11 מי דאנת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת
 על לבך הלא אני מחשבה ומעולם ואותי לא תיראי:
 12 אני אניד צדקתך ואת מעשיך ולא יזעילוך: בזעקך
 13 יצילך קבוציך ואת כלם ישארו חיקה הכל ותחוסה
 14 בי נחל ארץ וירש הר קרשי: ואמר סלו סלו פנר

Cap. LVII.
 Castigat
 fociordiam
 populi: Et
 prapicue
 falsam Ec-
 clefiam ac
 magna Me-
 retricis fi-
 lios objur-
 gat, ac
 idololatria,
 sevitie,
 multorum-
 que alio-
 rum crimi-
 num reos
 agit.

טו דרך הרימו מכשול מדרך עמי: כי כה אמר
 רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת
 דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב
 נדכאים: כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי דוח
 16 מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: בעון בצעו קצפתי
 17 ואכהו הסתר ואקצוף וילך שוכב בדרך לבו: דרכיו
 ראייתו וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו:
 18 בוראנוב שפתים שלום: שלום לרחוק ולקרוב אמר
 19 כ יהוה ורפאתיו: והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל
 20 ויגרשו מימיו רפש וטיט: אין שלום אמר אלהי

קפט ב'ק

אנה לרשעים: קרא בגרון אל תתשך כשופר
 הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם:
 2 ואות יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר
 צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי
 3 צדק קרבת אלהים יחפצון: למח צמנו ולא ראית ענינו
 נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל
 4 עזביכם תנגשו והן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרוף
 ה רשע לא תצומו ביום להשמיע במרום קולכם: הכזה
 יהיה צום אבחרהו יום ענור אדם נפשו הלכה כאגמן
 ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון
 6 ליהוה: הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע
 התר אגרות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה
 7 תנתקו: הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא
 בית כיה תראה ערס וכסיתו ומבשרך לא תתעלם:
 8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח ויהלך
 9 לפניך צדקה כבוד יהוה יאספה: אז תקרא ויהוה יענה
 תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע
 יודבר און: ותפק לרעב נפשך ונפשנענה תשביע וזרח

בחשך

Cap. LVIII
 Populum
 hypocriteos
 arguit, &
 quod fal-
 sam viam
 justitie
 quasi ve-
 rint, in-
 cul-
 sat: atque
 docet quod-
 nam Deo
 placens
 Sabbathum
 ac jejunium
 fit.

הצ' בדש

11 בחשך אורך ואפלתך בצהרים : ונחך יהורא תמיד
 והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן
 12 דוח ובמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו : ובנו ממך
 חרבות עולם מוסרי דור ודור תקומם וקרא לך גדר
 13 פריץ משובב נתיבות לשבת : אם תשיב משבת רגלך
 עשות חפצך ביום קדש וקראת לשבת ענג לקדוש
 יהיה מכבד וכבודו מעשורת דרכך ממצוא חפצך
 14 ודבר דבר : אז תתענג על יהוה והרפכתך על במותי

יחירי

ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פיהו דבר : ער כאן

הן לא קצרה ידיהוה מהושיע ולא כברה נט

Cap. LIX.

Hac concio

similis est

superiori :

nam cum

populi hy-

pocrisin de-

texisset,

eos iusta

puniri do-

cet ; nec

Deum,

quod auxi-

lium differ-

ret, pro-

pterea infir-

mitatis aut

severitatis

nimia ac-

cusandum

esse osten-

dit. In cal-

ce Verbum

de Messia

repetit.

1 אָזנוּ מִשְׁמוֹעַ : כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מְבַדִּילִים בֵּינְכֶם

2 לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִפְּנֵי מִשְׁמוֹעַ :

3 כִּי כַפִּיכֶם נִגְאָלוּ בְדַם וְאַצְבְּעוֹתֵיכֶם בַּעֲוֹן שִׁפְתוֹתֵיכֶם

4 דְּבַר רֶשֶׁק לְשׁוֹנֵכֶם עוֹלָה תִּהְיֶה : אֵיךְ קָרָא בְצַדִּיק

וְאֵין נִשְׁפָּט בְּאִמּוֹנָה בְטוֹחַ עַל-תְּהוֹ וְדַבַּר שׂוֹא הָרָו

עֲמַל וְהוֹלִיד אֶזְרָא : כִּי צִי צִפְעוֹנִי בִקְעוֹ וְקוֹרֵי עַבְדֵי שִׂאֲרֹנָה

הָאֵכֵל מִבִּצִּיהֶם יָמוֹת וְהוֹזִירָה תִּבְקַע אֶפְעָה : קוֹרֵיהֶם

5 לֹא יִהְיוּ לְבָנָהּ וְלֹא יִתְבַסּוּ בַּמַּעֲשִׂיהֶם מַעֲשִׂיהֶם מַעֲשִׂי

6 אֶזְרָא וּפְעַל חֲמַס בְּכַפֵּיהֶם : רָגְלֵיהֶם לְרַע יִרְצוּ וַיִּמְהָרוּ

לְשַׁפֵּךְ דָּם נָקִי מִחֲשַׁבְתֵּיהֶם מִחֲשַׁבוֹרָת אֶזְרָא שֶׁר וְשָׂבַר

בַּמַּסְלוֹתֶם : דֶּרֶךְ שְׁלוֹם לֹא יִדְעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בַּמַּעֲגֵלְתֶם

7 נְתִיבוֹתֵיהֶם עֲקָשׁוּ לָהֶם כֹּל דֶּרֶךְ בָּהֶם לֹא יִדַע שְׁלוֹם :

8 עַל-כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תִשְׁגָּנוּ צַדִּיקָה נְקוּוָה

לְאוֹר וְהִנֵּה חֶשֶׁךְ לְגִגְהוֹת בְּאִפְלוֹת נְהַלְךְ : נִגְשָׁשָׁה י

9 כְּעוֹרִים קִיר וּכְאֵין עֵינַיִם נִגְשָׁשָׁה כְּשִׁלְנוּ בְּצַהֲרִים

10 כְּנִשְׁף בְּאֲשַׁמְנִים כַּמַּתִּים : נִהְמָה כְּדָבִים כְּלָנוּ

וּכְיוֹנִים הִגָּה נִהְגָּה נְקוּוָה לְמִשְׁפָּט וְאֵין לִישׁוּעָה

11 רָחַקָה מִמֶּנּוּ : כִּי רָבוּ פִשְׁעֵינוּ נִגְדָךְ וְחַטָּאוֹתֵינוּ

ענתה

ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום :
 13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק
 14 וסרה הרו והגו מלב דברי שקר : והסג אחור משפט
 וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכחה
 טו לא תוכל לבוא : ותהי האמת נעדרת וסר מרע
 16 משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט : וירא
 כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרעו
 17 וצדקתו היא סמכתהו : וילבש צדקה כשריץ וכובע
 הט' רפה ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל
 18 קנאה : בעל גמלות בעל שלם חמה לצרו גמול
 19 לא יבין לאיים גמול שלם : ויראו ממערב את שם
 יהוה וממזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר
 כ רוח יהוה נססה בו : ובא לציון גואל ולשבי פשע
 21 ביעקב נאם יהוה : ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה
 רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש
 מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה
 א ויער עולם : קומי אורי כי בא אורך

Cap. LX.
 De gloria
 & splendore
 Zionis
 posterioris
 temporis
 fuisse &
 veluti ex
 professo
 differit.

2 המטרה כי תבא
 3 4 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחה : שאי סכיב
 עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו
 ה ובנתך על צר תאמנה : אז תראי ונהרת ופתח ורחב
 לבבך כי ייהפך עליך המון יסחיל גוים יבאו לך :
 6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפיה כלם משבא
 7 יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו : כל צאן
 8 קדר יקבצו לך אילי נביות ישראל ויגלו על רצון
 9 מזבחי ובית תפארת אפאר : מי אלה כעב תעופינה
 * וכוננים אל ארבתיהם : כיליו איים יקוו ואניוה
 חרשיש

תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם
אתם לשם יהוה אלהיך ולקרוש ישראל כי פארך :

ובנו בני זכר חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי
הפיתך וברצוני רחמתיך : ופתחו שעריך תמיד יומם ¹¹

ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם
גהגים : כי הגוים והממלכה אשר לא יעברוך יאברו ¹²

והגוים תרב יחרבו : כבוד הלבנון אליך יבוא פרוש ¹³
תדרו ותאשור יחרו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי

אכבד : והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו ער ¹⁴
כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון

קרוש ישראל : תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ¹⁵
ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור : וינקת חלב ¹⁶

גוים ושר מלכים תענקי וידעת כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביד יעקב : תחת הנחשת אביא זהב ותחת ¹⁷

הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת
האבנים ברזל ושמתי פקדתיך שלום ונגשך צדקה :

לא ישמע עוד חמס בארצך שר ושבר בגבוריך ¹⁸
וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה : לא יהיה ¹⁹

לך עור רשמש לאור יומם ולגנה הירח לא יאיר לך
והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך : לא כ ²⁰

יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך
לאור עולם ושלמוימי אבלך : ועמד כלם צדיקים ²¹

לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשרה ידי להתפאר : מטעי קר ²²
הקטן יהיה לאלף והצער לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה :

רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים **סא**
שלחני לחפש לנשברי לב לקרא לשכויים דרוור

ולאסורים פקח קוח : לקרא שנת רצון ליהוה ויום ²
נקם

Cap. LXI.
Idem argu-
mentum
prosequitur
Propheta,
& glorio-

sum restituta & Zionis statum explicat.

3 נקם לאלהינו לנחם כל אבלים : לשום לאבלי ציון
 לתת להם פאר תחרת אפר שמן ששון תחרת אבל
 מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אלהי הצדק
 4 מטע יהוה להתפאר : ובנו חרבות עולם שממות
 ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור :
 ה ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם :
 6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם
 7 חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו : תחרת בשתכם
 משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה ירשו
 8 שמחת עולם תהיה להם : כי אני יהוה אהב משפט
 שגא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וכרית עולם
 9 אכרות להם : ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך
 העמים כל ראייהם יכירו כי הם זרע ברכ
 יהוה :

י שוש אשים ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלב שני בגדי הפטרה נצפים
 ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה
 11 כליה : כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח
 בני ארני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים :

סב * למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד
 2 יצא כננה צדקה וישועתה כלפיד יבער : וראו גוים
 צדקה וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש
 3 אשר פיהוה יקבנו : והיית עטרת תפארת ביד
 4 יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך : לא יאמר לך עוד
 עזובה ולא רצה לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא
 חפציבה ולא רצה בעולה כי חפץ יהוה בך ויאריך
 ה תבעל : כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניד ומשוש
 6 חרונ על כל כלה ישיש עליך אלהיך : על חומתיך
 ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד
 לא כה א Bbb

*Cap. LXII.
 Rursus va-
 ticinatur
 de reducen-
 da Zione,
 ejusque
 gloriam &
 felicitatem
 depradicat,
 cunctosque
 eam exspe-
 ctare, &
 votis preci-
 busque ac-
 celerare
 jubet.*

7 לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לכם: ואל
תתנודמי לו עד יבונן ועד ישים את ירושלם תהלה
8 בארץ: נשבע יהוה כי מינו ובזרוע עזו אם אתן את
דגנך עוד מאכל לאיבך ואם ישתו בני נכר תירושך
9 אשר יגעת בו: כי מאספיו יאכלו והללו את יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות קרשי:

עברו עברו בשערים פנו דרך העם י
סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על
העמים: הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ
11 אמרו לבת ציון הנה ישעך בנה הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו: וקראו להם עם הקדש גאולי
12 יהוה ולך יקרא רושה עיר לא נעזבה:

מִי־זֶה בְּמֵאדוֹס חֲמוּץ בְּגֵרִים סג א

מבצורה זה הרור בלבושו צעה כרב כחו אני מדבר
בצדקה רב להושיע: מדוע אדם ללבושך ובגדיך
2 כדרך כנת: פורה דרכת לבי ומעמים אין איש אתי
3 ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויו נצחם על כגדי וכל
מלבושי אנאלתי: כיום נקם בלבי ושנת גאולי באה: 4
ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעה
5 וחמתי היא סמכתי: ואבוס עמים באפי ואשכרם
6 בחמתי ואוריד לארץ נצחם: חסדי יהוה
7 אזכיר תהלות יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב
שוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו:
ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: 8
בכל צרתם לא צרו מלאך פניו הושיעם באהבתו 9 לו קיי
זבחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: ער כאן
והמה מרו ועצבו את רוח קדשו והפך להם לאויבי
הוא גלחם בם: ויזכר ימי עולם משה עמו איה 11
המעלם

Cap. LXIII
Introducit
Dominum.
veluti Po-
puli sui
Vindicem,
rubicundâ
veste, quasi
sanguine
mادهat, ex
inimicorum
metropoli
prodeun-
tem: &
magna
ipsius beno-
ficia ac sa-
lutem com-
memorat.

פחה
בס"ב

המעלם מיס את רעה צאנו איה השם בקרבנו את רוח
 12 קדשו: מוליד לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים
 13 מפניהם לעשות לו שם עולם: מוליכס בתהמות כסוס
 14 במדבר לא ישלו: כבהמר בבקעה תדר רוח יהוה
 טו תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: הבט
 משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך איה קנאתך
 16 וגבורתך המון מעד ורחמך אלי התאפקו: כי אתה
 אבינו כי אברחם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה
 17 יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: למה תתענו יהוה
 מדרכך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדך
 18 שבטי נחלתך: למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו
 19 מקדשך: היינו מעולם לא משלת בס לא נקרא שמך
 עליהם לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו:
סד כקרח אשה מסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך
 2 מפניך גוים ירגזו: בעשותך נוראות לא נקוה ירדת
 3 מפניך הרים נזלו: ומעולם לא שמעו לא האזינו עין
 4 לא דאתה אלהים זולתך יעשה למחבה לו: פגעות
 ארז שש ועשה צדק כדרכך יזכרוה הן אתה קצפת
 ה ונחטא בהם עולם ונושע: ונהי כטמא כלנו וכבנר
 עדים כל צדקתינו ונבל בעלה כלנו ועוננו כרוח
 6 ישאנו: ואיך קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי
 7 הסתרת פניך מפנו ותמוננו ביר עונינו: ועתה יהוה
 אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך
 8 כלנו: אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון
 9 הן הבט נא עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר ציון
 ' מדבר היתה ירושלם שממה: בית קדשנו ותפארתנו
 אשר הלוקה אבתינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו
 11 היה לתרבה: העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו

Cap. LXIV
 Orationem
 rexit ad
 Deum, gra-
 vissimis
 querelis re-
 fertam, pro
 maturanda
 redemptio-
 ne & salu-
 te.

Cap. LXV.
Illustre va-
ticinium de
vocatione
Gentium,
earumque
cum Israële
(cujus re-
stitutio pro-
mittitur)
in unam fi-
dem colle-
ctione.

נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי סה
 ללא בקשני אמרת הני הני אל גוי לא קרא בשמי :
 2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא
 3 טוב אחר מחשבתיהם : העם המכעסים אתי על פני
 4 תמיד זבחים בגנות ומקטרים על הלבנים : הישבים
 בקברים ובנצורים ילעו האכלים בשר החזיר ופרק ומרק קרי
 פגלים כליהם : האמרים קרב אליך אל תגשבי כי ה
 קדשתך אלה עשן באפי אשיקרת כל היום : הנה
 כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על
 חיקם : עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה
 אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי
 פעלתם ראשונה על חיקם : כה אמר 8 אל קרי
 יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל
 תשחיתו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי
 השחית הכל : והוצאתי מעקב זרע ומיהודה יורש 9
 הרי וירשנה בחירי ועבדי ישכנו שמה : והיה השרון
 לנוה צאן ועמק עבור לרביץ בקר לעמי אשר דרשוני :
 11 ואתם עזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד
 שלחן והממלאים למני מסד : ומנית אתכם לחרב 12
 וכלכם למבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי
 ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי
 בחרתם :
 לכן כה אמר י אדני יהוה הנה עבדי יאכלו 13
 ואתם תרעבו הנה עבדי ישרתו ואתם תצמאו
 הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו : הנה עבדי 14
 ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר
 רוח תילילו : והנחתם שמכם לשבועה לבחירי 15
 והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר : אשר 16
 המתברך

המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ
 ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות
 17 וכי נסתרו מעיני: כי הנני בורא שמים חדשים
 וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה
 18 על לב: כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא
 19 כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש: וגלתי
 בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי
 כ וקול זעקה: לא יהיה משם עוד עולימים וזקן אשר
 לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות
 21 והחוטא בן מאה שנה יקלל: ובנו בתים וישבו
 22 ונטעו כרמים ואכלו פרים: לא יבנוואחר ישב לא
 ישעוואחר יאכל כי כימי העין ימי עמי ומעשה ידיהם
 23 יבלו בחירי: לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי
 24 זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: והיה טרם
 כה יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: זאב
 וטלח ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל חבן ונחש
 עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר

א סו קדשי אמר יהוה:

Cap. LXVI כה
 Accusantur
 qui sacrificiorum &
 templi fi-
 duci elati,
 externo ri-
 tu Deum
 colere &
 placare sese
 posse crede-
 bant. Zio-
 ni autem
 promittit
 Prophetia
 liberatio-
 nem & pa-
 cem; adje-
 ctisque mi-
 nis gravif-

אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי-
 1 זרה בית אשר תבנו לי ואי זרה מקום מנוחתי:
 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם
 יהוה ואל זרה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי:
 3 שוחט השור מכה איש זובה השה ערף כלב מעלה
 מנחה דם חזיר מזביר לבנה מברך און גם המה
 4 בחרו בדרךיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: גם אני
 אבחר בתעלוליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי
 ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר
 ה לא חפצתי בחרו: שמעו דברי יהוה

הפטרח
שבת וראש
חרש

כה ג Bbb 3 החרדים

החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם *finis in im-*
 למען שמי כבוד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו *probos*
 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול *oraculum*
 לאיביו: בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה *classit.*
 והמליטה זכר: מי שמע כזאת מראה כאלה היוחל
 ארץ ביום אחר אס יולד גוי פעם אחת כי חלה גם
 ילדה ציון את בניה: האני אשביר ולא אוליד יאמר
 יהוה אס אני המוליד ועצרת יאמר אלהיך:
 שמחו את ירושלם וגילו ביה כל אהביה י
 שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה:
 למען תינקו ושבעתם משר התנחמיה למען תמצו 11
 והתענגתם מזיו כבודה: כרכה 12
 אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
 כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים
 תשעשעו: כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנהמכם 13
 ובירושלם תנחמו: וראיתם וישש לבכם ועצמותיכם 14
 כדשא תפרחנה ונודעה יר יהוה את עבריו וזעם את
 איביו: כיהנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו 15
 להשיב כחמה אפו וגערתו בלהבי אש: כי באש יהוה 16
 נשפט ובחרבו ארת כל בשר ורבו חללי יהוה:
 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחר בתוך 17
 אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדויספו נאם
 יהוה: ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את 18
 כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי: ושמתו בהם 19
 אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פולולוד
 משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו
 את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי
 כגוים: והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחהו כ
 ליהוה

ליהוה בסוסים וּבְרֶכֶב וּבַצְבִּים וּבַפָּרָדִים וּבַכְרֹרוֹת
 עַל הַר קְדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
 21 יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה בְּכָל־יְהוָה בֵּית יְהוָה : וְגַם־מֵהֶם
 22 אֶקַּח לְכַהֲנִים לְלוֹים אָמַר יְהוָה : כִּי כֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם
 הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לִפְנֵי
 23 נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֵד זִרְעֵכֶם וְשִׁמְכֶם : וְהָיָה מְדֵי־חֲדָשׁ
 בְּחֲדָשׁוֹ וּמֵדֵי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ יִבֹּא כָל־בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת
 24 לִפְנֵי אָמַר יְהוָה : וַיֵּצְאוּ וַיִּרְאוּ בְּפָנָי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים
 בִּי כִּי תוֹלְעֵתֶם לֹא תָמוּת וְאִשֶׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דְרָאוֹן
 לְכָל־בָּשָׂר : וְהָיָה מְדֵי חֲדָשׁ

סכום הפסוקים של ישעיה אלף ומאתים ותשעים וממשה בריס כסח ארצה
 אתכם סימן ומנין כי אם שם אדיר י לנו וסדריו כו והיה
 י למלך על כל הארץ סימן :

חזק ונתחזק

LIBER JEREMIAE,

HEBRAICE ירמיה

CAPUT I א

הפטר
1 ויה שמות
2 וגם
הפטר
דאשי
3 המטות

דבר ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר

בענתות בארץ בנימן: אשר היה דבר יהוה

אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה

שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה

ער תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך

יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי:

Continet
hoc caput
Jeremia
vocationem
ad munus
Propheti-
cum, à
quo frustra
se excusa-
re conatur;
ejusque pri-
mam vi-
sionem, per
quam fu-
daæ exci-
dium por-
tendi intel-
ligit.

4 ה ויה
1 היר

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בטרם אצרוך בפטן ידעתך

ובטרם תצא מרחם הקדשתך נביא לגוים נתתך:

ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעת דבר כי נער

אנכי: ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל

אשר אשלחך הולך ואת כל אשר אצוך תדבר: אל

תירא מפניהם כי אתך אני להצלה נאם יהוה: וישלח

יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי

דברי בפך: ראה הפקדתך היום הזה על הגוים ועל

הממלכות לגתוש ולנתוץ ולהאבד ולהרוס לבגרות

ולנטוע: ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה

אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר

יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי

לעשותו:

ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה

ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה:

ויאמר יהוה אלי מצפון רנפתח הרעה על כל

שבי הארץ: כי הגניקרא לכל משפחות ממלכות מן

צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שער

ירושלם

ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה :
 16 ודברתי משפטי אותם על כל דעתם אשר עזבוני
 17 ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי דיהם: ואתה
 תאזור מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי
 18 אצנך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: ואני הנה
 נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת
 על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם
 19 הארץ: ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם
 יהוה להצילך:

Cap. II.

*Commemo-
 rat Deus
 ingentia be-
 neficia in
 nationem
 Fudeorum,
 tanquam
 in charissi-
 mam spon-
 sam suam,
 collata;
 eamque ac-
 cusat, quod,
 se derelicto,
 adulteris
 quibuslibet,
 vilissimis
 que idolis
 sese coinqui-
 nandam
 tradat.*

2 א ב ויהי דברי יהוה אלי לאמר: הלוך וקראת באזני
 ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך
 אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא
 3 זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל
 אכליו יאשמור עה תבא אליהם נאם יהוה:

עד כאן
 הפסרה 4
 בסעי

שמעו דברי יהוה בית יעקב וכל משפחות
 ה בית ישראל: כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי
 6 עול כי דחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: ולא
 אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליד
 אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות
 בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם:
 7 ואביא אתכם אל ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה
 ותבאו ותשמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה:
 8 הבהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני
 והרעים פשעו בי והנביאים נבאו כבעל ואחרי לא
 9 יועלו הלכו: לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני
 י בניכם אריב: כי עברו איי כתיים וראו וקרר שלחו
 11 והתבוננו מאר וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי
 אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוג
 יועיל

יועיל : שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם 12
 יהוה : כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור ימים 13
 חיים לחצב להם בארור בארת נשברים אשר לא
 יכלו המים : העבר ישראל אם ילד בית הוא מדוע 14
 היה לבז : עליו ישאגו כפרים נתנו קולסו ושיתו ארצו טו פתה בס"פ
 לשמה ערו נצתה מבלי ישב : גם בני נף ותחפנם 16 נצחו קרי
 ירעוך קרקד : הלא זאת תעשה לך עזבך את יהוה 17
 אלהיך בערת מולכך בדרך : ועתה מה לך לדרך 18
 מצרים לשתות מי שחוד ומה לך לדרך אשר לשתות
 מי נהר : תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי 19 קמץ בז"ק
 כי דעומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך
 נאם אדני יהוה צבאות : כי מעולם שברתי ערך כ
 נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבוד כי על כל גבעה אעבור קרי
 גבהה ותחרת כל עץ רענן את צעה זנה : ואנכי 21
 נטעתיך שורק כלה זרע אמרת ואיך נהפכת לי סורי
 הגפן נכריה : כי אם תכבסי בנתרותיך ברית 22
 נכרתם עונך לפני נאם אדני יהוה : איך תאמרי לא 23
 נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא
 דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה : פרהילמד 24
 מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל נמסה קרי
 מבקשיה לא יעפו בחדשה ימצאונה : מנעי רגלך מיחף כה
 וגורנך מצמארה ותאמרי נו אש לוא כי אהבתי זרים וגורנך קרי
 ואחריהם אלך : כבשת גנב כי ימצאכן הבישובית 26
 ישראל המרה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאייהם :
 אמרים לעץ אבי אתה ולאבן אתי לרתני כי פנו אלי 27 בלדונו קרי
 ערף ולא פנים ובעת רעתם אמרו קומה והושיענו :
 ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך 28
 בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך
 יהודה

יהודה:

ל 29 למה תריבו אלי כלכם פשעתם בינאם יהוה: לשוא
 הפיתי ארז בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם
 31 נביאיכם כאריה משחית: הדור אתם ראו ובר יהוה
 3 פעמים 3 המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו
 32 עמי רדנו ולוא זבוא עוד אליך: התשכח בתולה עדיה
 33 בלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: מה תיטבי
 למות ק דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדת ארץ
 34 דרכך: גם בכנפיך נמצאודם נפשות אביונים נקיים
 לה לא במחותרת מצאתים כיעל כל אלה: ותאמרי כי
 נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמריך
 36 לא חטאתי: מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם
 37 ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור: גם מאת זה תצאי
 ויריך על ראשך כי מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי
 א ג להם: לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו
 והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנוף
 הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלינאם יהוה:
 2 שכבת קרי 2 שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים
 ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותך
 3 וברעתך: וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה
 4 זונרה היה לך מאנת הכלם: הלוא מעתה קראתי לי
 ה אבי אלופ נערי אתה: הינטור לעולם אם ישמר
 יחירי 6 לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל:
 6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית
 אשר עשתה משברה ישראל הלכה היא על כל הר
 7 גבה ואל תחת כל עין רענן ותזני שם: ואמר אחרי
 וחרא קרי עשתה את כל אלה אלי תשוב ולא שברה ותראה
 8 בגורה אחותה יהודה: ואראי על כל אדות אשר
 נאפה

Cap. III.
 Ecclesiam
 Judaicam,
 idolis dedi-
 tam, sub
 imagine
 adultera
 repudiat e.
 revocat ad
 peniten-
 tiam.

נאפרו משבה ישראל שלחתי ואתן את ספר
בריתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך
ותזן גם היא: והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ
ותנאף את האבן ואת העץ: וגם בכל זאת לא שבה
אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר
נאם יהוה: ויאמר יהוה אלי צדקה
נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה: הלך וקראת
את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה
ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסד אני
נאם יהוה לא אטור לעולם: אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל עץ
רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה: שובו בני
שוכבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם
ציון: ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה
והשכיל: והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה
נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה
על לב ולא יזכרו בו ולא יפקרו ולא יעשה עוד: בעת
ההיא יקראו לירושלם כפא יהוה ונקוו אליה כל
הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי
שררות לבם הרע: בימים
ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יהודו
מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם:
ויאנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ
חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי
חמדי ומאחרי לא תשובו: אכן בגדה אשרה מרעה כן כ
בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה: קול על שפיים
נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העו את דרכם
שכחו

קמץ בשרחא

חקראי קרי

חטובי קרי

קמץ בוז

22 שִׁכְחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים
 כצל 23 אֲרַפָּה מִשׁוֹבְתֵיכֶם הֲנֵנוּ אֲתָנוּ לֵךְ כִּי אַתָּה יְהוָה
 23 אֱלֹהֵינוּ : אֲכֵן לִשְׁקֵר מִגְּבֻעוֹת הַמּוֹן הָרִים אֲכֵן
 24 בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הִשְׁוַעַת יִשְׂרָאֵל : וְהַבֶּשֶׂת
 אָכְלָה אֶת־יָגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צֹאֲנָם
 כה וְאֶת־בָּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־כְּנֹתֵיהֶם : נִשְׁכַּבָּה
 בְּבִשְׁתָּנוּ וְתִכְסְנוּ כְּלַמְתָּנוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ

א ד בקול יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : אִם־תֵּשׁוּב יִשְׂרָאֵל נִאֲמַר־יְהוָה
 אֵלַי תֵּשׁוּב וְאִם־תִּסָּר שְׁקוּצֶיךָ מִפְּנֵי וְלֹא תִנּוּד :
 2 וְנִשְׁבַּעְתָּ חִי־יְהוָה בְּאֵמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה וְהִתְבָּרַכְנוּ
 בּוֹ גּוֹיִם וְבוֹ יִתְהַלְלוּ :

3 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיִירוּשָׁלַם נִירוּ
 4 לְכֶם נִירוּ וְאַל־תִּזְרְעוּ אֶל־קִצִּים : הַמְלוּ לִיהוָה וְהִסְרוּ
 עֲרֻלוֹת לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וַיֵּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם פָּךְ
 תִּצַּא כְּאֵשׁ חֲמָתִי וּבַעֲרָה וְאִין מִכְּבָה מִפְּנֵי רַע
 ה מַעַלְלֵיכֶם : הִגִּידוּ בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם הַשְּׁמִיעוּ וְאָמְרוּ

חקעי קדי 5 וְתַקְעוּ שׁוֹפָר בְּאַרְצֵי קְרָאוּ מְלֹאוּ וְאָמְרוּ הֲאִסְפוּ וְנִבְוֹאָה
 6 אֶל־עֲרֵי הַמְּבַצֵּר : שְׂאוּנֶם צִיּוֹנָה הַעִיזוּ אֶל־תַּעֲמְדוּ כִּי
 7 רַעַה אֲנֹכִי מִבְּיַם מִצְפּוֹן וְשֹׁבֵר גְּדוֹל : עֲלֵה אֲרִיָּה

מִסַּבְכּוֹ וּמִשְׁחִית גּוֹיִם נִסַּע יִצַּח מִמְּקוֹמוֹ לְשׁוֹם אֲרֻצְךָ
 8 לְשִׁמָּה עֲרִיָּה תִצַּיֵּנָה מֵאִין יוֹשֵׁב : עַל־זֹאת חֲגְרוּ שִׁקִּים
 9 סַפְרוּ וְהִלְלִילוּ כִּי לֹא־שָׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ : וְהָיָה

י וְנִשְׁמוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים יִתְמָהוּ : וְאָמַר אֱהֵא אֲדָנִי
 יְהוָה אֲכֵן הַשֵּׁמָה הַשֵּׁמָה לְעַם הַזֶּה וּלְיִירוּשָׁלַם לֵאמֹר
 11 שְׁלוֹם יִהְיֶה לְכֶם וּנְגַעַה חֲרַב עַד־הַנֶּפֶשׁ : בַּעַת־הָהִיא

יִאמַר לְעַם הַזֶּה וּלְיִירוּשָׁלַם רוּחַ צַח שְׁפִים בְּמִדְבַר דֶּרֶךְ
 בַּת

Cap. IV.
 Eadem in
 concione
 pergit Pro-
 pheta. &
 graphice
 vastatio-
 nem Terra
 ac Civita-
 tis depin-
 git; atque
 filiam Zio-
 nis, tan-
 quam in
 presenti
 discrimine,
 lamentan-
 tem & que-
 rulantem
 inducit.

12 בת עמי לוא לזרות ולוא להבר: רוח מלא מאלה

13 יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם: הנח

כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו

אוי לנו כי שדרנו: בבסי מרעה לבך ירושלם למען

תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך: כי קול שו

מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים: הזכירו לגוים הנה

השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו

על ערי יהודה קולם: כשמרי שדי היו עליה מסביב כי

18 אתי מרתה נאם יהוה: דרכך ומעלליך עשו אלה לך

19 מעיו ^{קמז ב' ק' זאת רעתך כי מר כי נגע עד לבך:}

מעיו או חולה קירות לבי הומה לי לבי לא אחרש כי קול ^{עתי לה ק}

שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה: שבר על שבר כ ^{שבעה קרי}

נקרא כי שרדה כל הארץ פתאום שדרו אהלי רגע

יריעתי: עד מתי אראה נס אשמעה קול שופר:

22 כי אויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה

ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא

ידעו: ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים

24 ואין אורם: ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות

התקלקלו: ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים כה

26 נדרו: ראיתי והנה הפרמל המדבר וכל עריו נתצו

מפני יהוה מפני חרון אפו:

27 כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא

אעשה:

28 על זאת תאכל הארץ וקדרו השמים ממעל

על כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב

ממנה:

מקול פרש ורמה קשת ברחרת כל העיר באו בעבים

29 ^{ואת קרי} ובכפים עלו כל העיר עיוכה ואין יושב בהן איש: ואתי ל

שרוד

שְׂדוּד מִהַתְעֵשִׂי כִּי תִלְבְּשִׁי שְׂנִי כִּי תַעֲרִי עֲדִיזָהּ בִּי
 תִּקְרָעִי בַפּוֹךְ עֵינֶיךָ לְשׂוֹאֵת תִּתִּיפִי מֵאֲסוּרֶיךָ עֲגָבִים
 31 גַּפְשֶׁךָ יִבְקֶשׁוּ: כִּי קוֹל כְּחֹלֶה שִׁמְעֵתִי צִרָה כַּמְבַכֶּיֶה
 קוֹל בַּת צִיּוֹן תִּתִּיפַח תִּפְרֹשׁ כַּפֶּיהָ אֹיְנָה לִי כִי עִיפָה
 א ה גַּפְשִׁי לְהִרְגִים: שׁוֹטְטוּ בַּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם וְרֹאדוּ
 נֹאדוּרְעוּ וּבְקֶשׁוּ בְּרֻחֹבוֹתֶיהָ אֲסִימָצָאוּ אִישׁ אִישׁ יֵשׁ
 2 עֲשֵׂה מִשְׁפָּט מִבְּקֶשׁ אֱמוּנָה וְאֶסְלַח לָהּ: וְאִם חִי־יְהוֹה
 3 יֹאמְרוּ לִכֵּן לְשִׁקְרֵי שִׁבְעוּ: יְהוֹה עֵינֶיךָ הֲלוֹא לְאֱמוּנָה
 הִכִּיתָה אֹתָם וְלֹא הָלוּ כְּלִיתָם מֵאֲנֹן קַחַת מוֹסֵר חֲזָקוֹ
 4 פְּנִיָה־הֵם מִסְּלַע מֵאֲנֹן לְשׁוּב: וְאֲנִי אֹמַרְתִּי אֶךְ דְּלִים הֵם
 ה גּוֹאֲלוּ כִּי לֹא יִדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוֹה מִשְׁפָּט אֱלֹהִים: אֲלַכְתָּ
 לִי אֶל־הַגְּדֹלִים וְאֹדְבָרָה אֹתָם כִּי הִמָּה יִדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוֹה
 מִשְׁפָּט אֱלֹהִים אֶךְ הִמָּה יַחֲדוּ שִׁבְרוּ עוֹל נִתְקַן
 6 מוֹסְרוֹת: עַל־כֵּן הִכְסָ אֶרֶץ מִיַּעַר זָאֵב עֲרֻבוֹת יִשְׁדָּדִם
 גַּמֵּר שִׁקְדַּעַל עֲרִיָה־הֵם כָּל־הַיּוֹצֵא מֵהֵנָּה יִטְרַף כִּי רִבּוֹ
 אסלח ק 7 פִּשְׁעֵיהֶם עֲצְמוּ מִשְׁבוֹתֵיהֶם: אִי לֹזְאֵת אֶסְלוּחַ לָךְ
 בְּנֶיךָ עֹבְדוּנֵי וַיִּשְׁבְּעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וַאֲשַׁבַּע אֹתָם וַיִּנְאֲפוּ
 מיוזנים קרי 8 וּבֵית זֹנָה יִתְגוֹדְרוּ: סוֹסִים מוֹזְנִים מִשְׁכִּים הֵיוּ אִישׁ אֶל־
 9 אִשְׁתֵּרְעוּהוּ וַיִּצְהָלוּ: הֲעַל־אֱלֹהִים לֹא אֶפְקֹד נְאֻם יְהוֹה
 וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר כִּזָּה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי:
 10 עֲלוּ בְשֵׁרוֹתֶיהָ וּשְׁחַתּוּ וְכֹלָה אֶל־תַּעֲשׂוּ
 11 הַסִּירוּ נְשִׁי שׁוֹתֵיהָ כִּי לֹא לִיהוֹה הִמָּה: כִּי בְגוֹר בְּגוֹרוֹ
 12 בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה נְאֻם יְהוֹה: כַּחֲשׂוּ בִיהוֹה
 וַיֹּאמְרוּ לֹא הוּא וְלֹא תִבּוֹא עֲלֵינוּ רָעָה וְחָרִב וְרָעַב
 13 לֹא נִרְאָה: וְהַנְּבִיאִים יְהִיוּ לְרוּחַ וְהַדְּבָר אֵין כֵּהֶם כֹּה
 14 יַעֲשֵׂה לָהֶם: לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוֹה אֱלֹהֵי
 צְבָאוֹת יְעַן דְּבַרְכֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הַנִּנְיָנִתֵן דְּבָרִי
 טו בְּפִיךָ לְאִשׁוּהָ עַם הַזֶּה עֲצִים וְאֶכְלֹתֶם: הַנְּנִי מִבְּיַד
 עֲלֵיכֶם

Cap. V.
 Pergit in-
 sectari fu-
 daorum
 scelera,
 ostendens
 cunctos ex
 aquo im-
 probos esse;
 pariterque
 pergat coe-
 lestes inten-
 tare mi-
 nas: ac de-
 nique insa-
 num ac in
 exitium
 suum pra-
 cipitem po-
 pulum in-
 clamat,
 utque re-
 deant gra-
 vissime ob-
 testatur.

עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן
 הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא תשמע
 מה ידבר: אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: ואכל
 קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך
 יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה
 בטח בהנה בחרב: וגם בימים ההמה נאם יהוה לא
 אעשה אתכם כלה: והיה כי תאמרו תחת מה עשה
 יהוה אלינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר
 עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו
 זרים בארץ לא לכם: הגידו זאת בבית כ
 יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: שמעו נא זאת עם
 סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא
 ישמעו: האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא
 תחילו אשר שמתי חור גבול לים חק עולם ולא
 יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו:
 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: ולוא אמרו
 בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם ויורה יורה קרי
 ומלקוש בערתו שבעת חקורת קציר ישמר לנו:
 עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטובה
 מכם: כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים
 הציבו משחית אנשים ילכדו: ככלוב מלא
 עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו:
 שמנו עשתונם עברו דברי דע דין לא דנו דין יתום
 ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: העל אלה לא
 אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם
 גפשי:

שמרה ושערו דרה נהיתה בארץ: הנבאים נבאו ל
 בשקר והכהנים ידו על ידיהם ועמי אהבו כן
 ומה

Cap. VI.
Propheta
Chaldaeis
quasi classi-
cum canit,
ad Hieroso-
lymam oc-
cupandam,
raceman-
dam, ex-
purgan-
dam; rur-
susque, ad
filiam Zio-
nis conver-
so sermone,
iterum
iterumque
eam, ut
tandem ad
Deum
suum re-
deat, atque
ultimam
calamita-
tem ante-
vertat, mo-
net, obse-
crat, & ad
ravim nau-
seamque
usque inge-
minat.

א וַיֹּמַר תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרֵיתֶיהָ : הֲעֲזוּי בְנֵי בְנֵימִן מִקִּרְבֵּי יְרוּשָׁלַם וּבִתְקוּעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר וְעַל־בֵּית הַכֹּהֵן שֹׁאוּ

2 מִשָּׂאת בִּירְעָה נִשְׁקָפָה מִצְפוֹן וְשֹׁבֵר גְּדוֹל : הַנּוֹהַ

3 וְהַמַּעֲנֶנֶה דְמִית בַּת צִיּוֹן : אֵלֶיהָ יִבְאוּ רַעִים וְעַדְרֵיהֶם

4 תִּקְעוּ עֲלֶיהָ אֱהָלִים סָבִיב רַעַו אִישׁ אֶת־יָדוֹ : קָדְשׁוֹ

עָלֶיהָ מִלְחָמָה קוֹמוּ וּנְעֵלָה בַצְהָרִים אוֹי לְנוּ כִּי־פָנָה

ה הַיּוֹם כִּי־יִנְטוּ צִלְלֵי־עָרֵב : קוֹמוּ וּנְעֵלָה בְלִילָה וְנִשְׁחִיתָה

6 אַרְמְנוֹתֶיהָ : כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

הַה' וְכֹה בָרַתוּ עֲצָה וְשָׁפְכוּ עַל־יְרוּשָׁלַם סִלְלָה הִיא הָעִיר הַפְּקָד

זִיר קו"ו 7 כִּלָּה עֵשֶׂק בְּקִרְבָּהּ : כְּהַקִּיר בּוֹר מִימִיָּה כֵן הַקִּרְהוּ

רַעְתָּה חֲמֹס וְשָׂדֵי שְׁמַע בָּהּ עַל־פְּנֵי תַמִּיד חֲלִי וּמִכָּה :

8 הוֹסִרֵי יְרוּשָׁלַם פֶּן־תִּקַּע נַפְשֵׁי מַמָּךְ פֶּן־אֲשִׁימְךָ שְׂמֵמָה

אַרְצֵי לֹוֹא נוֹשְׁבָה :

9 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלָל יַעֲזוּלוּ כַנֶּפֶץ שְׂאֵרֵית

י יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל־סִלְסוֹלוֹת : עַל־מִי

קמ"ז כו"ק אֲרַבְרָה וְאֶעִידָה וְיִשְׁמְעוּ הִנֵּה עֲרֵלָה אֲזַנֵּם וְלֹא יוֹכְלוּ

לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דָבַר יְהוָה הִיָּה לָהֶם לְחִרְפָּה לֹא

11 יִחַפְּצוּ כּוֹ : וְאֵת חֲמַת יְהוָה מִלֵּאתִי גִלְאֵיתִי

הַכִּיל שִׁפְךָ עַל־עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוֹד בַּחוּרִים

יַחֲדוּ כִּי־גַם אִישׁ עִם־אִשָּׁה יִלְכְּדוּ זֶקֶן עִם־מִלֵּא יָמִים :

12 וְנִסְבוּ בְתֵיהֶם לְאַחֲרִים שְׂרוּת וְנָשִׁים יַחֲדוּ כִּי־אָמַתָּה

13 אֶת־יָדֵי עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נָאִם יְהוָה : כִּי מִקְטָנִם וְעַד־

גְּדוֹלָם כָּלוּ בּוֹצְעֵי בְצַע וּמַנְבִּיאַ וְעַד־כֹּהֵן כָּלוּ עֲשָׂה

14 שִׁקָר : וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שֹׁבֵר עַמִּי עַל־נִקְלָה לֵאמֹר

ו שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְאֵין שְׁלוֹם : הוֹבִישׁוּ כִּי־תוֹעֵבָה עֲשׂוּ גַם־

בוֹשׁ לֹא־יָבוֹשׁוּ גַם־הַכֹּלִים לֹא יָדְעוּ לִכְן יִפְלוּ בַנְּפִלִים

16 בַּעַת פְּקֻדָּתִים יִכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה : כֹּה

אָמַר יְהוָה עֲמְדוּ עַל־דְּרָכִים וּרְאוּ וּשְׂאֲלוּ לְנִתְבוֹת

עולם אי יזוה דרך הטוב ולכו בזה ומצאו מרגוע
 לנפשכם ויאמרו לא נלך: והקמתי עליכם צפים 17
 הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב: לכן שמעו 18
 הגוים ודעי עדה את אשר בם: שמעי הארץ הנה 19
 אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבתם כי על
 דברי לא הקשיבו ותורתו ומאסו בה: למה זה לי כ
 לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק
 עלותיכם לא לרצון וזכחיכם לא ערכו לי: לכן כה 21
 אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מבשלים וכשלו
 בם אבות ובנים יחדו שכו ורעו יאבדו:

ואבדו ק

כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון 22
 וגוי גדול יעור מירכתי ארץ: קשרת וכידון יחזיקו 23
 אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים
 ירכבו ערוך באישלמהמה עליך בת ציון: שמענו 24
 את שמעו רפוי דינו צרה החזקתנו חיל כפולדה: אל כה

תצאי השירה ובדרה אל תלכי כי חרב לאיב מגור חלכו קרי

מסביב: בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד 26
 עשילך מספר תמרורים כי פתאם יבא השדר עלינו:

בחון נתתיה בעמי מבצר ותרע ובחנת את דרכם: 27

כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם 28

משחיתם המה: נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף 29
 צרוף ורעים לא נתקו: כסף נמאס קראו להם כרמאס ל

Cap. VII.
 Concio in
 vestibulo
 Aedis Do-
 mini habi-
 ta, in qua
 Vates popu-
 lo hypocri-
 sin, vanam
 que fidu-
 ciam in solo
 templo &
 ceremoniali

הדבר אשר היה אל ירמיהו: יהוה בהם: 30

מאת יהוה לאמר: עמד בשער בית יהוה וקראת שם 31

את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה 32

הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: כה אמר 33

יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם 34

ואשכנרו אתכם במקום הזה: אל תבטחו לכם אל 35

דברי

*cultu abf-
que Dei
amore &
timore, ri-
gidè objicit;
templum-
que uni-
versa cum
gente tan-
dem exci-
dendum
pradicat.*

דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה
ההמה: כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת
מעליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו:
6 גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו
במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו
7 לרע לכם: ושכנתי אתכם במקום הזה
בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד
8 עולם: הנה אתם בטחים לכם על דברי
9 השקר לבלתי הועיל: הונגב רצח ונאף
והשבע לשקוק וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים
י אשר לא ידעתם: ובאתם ועמדתם לפני בבית
הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען
11 עשות את כל התועבות האלה: המערת פרצים
היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם
12 גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה: כי לכו נא
אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם
בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי
13 ישראל: ועתה יען עשותכם את כל המעשים
האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא
14 שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: ועשיתי
לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם
בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר
15 עשיתי לשלום: והשלכתי אתכם מעל פני כאשר
השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים:
16 ואתה אל תתפלל ובעד
העם הזה ואל תשג בערם רנה ותפלה ואל
17 תפגע בי כי אינני שמע אתך: האינך ראה מה
המה עשים בערי יהודה והחוצות ירושלם:
כו ב Ccc z הבנים

פתח כאמנה

18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את האש
 והנשים לשורת בצק לעשות פנים למלכת השמים
 והסף נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני :
 19 האתי הם מכעסים נאם יהוה הלא אתם למען בשת
 פניהם : לכן כה אמר אדני כ
 יהוה הנה אפיו וחמתו נתכת אל המקום הזה על
 האדם ועל הבהמה ועל עץ השרה ועל פרי הארמה
 20 ובערה ולא תכבה : כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל עלותיכם ספו על זכחיכם ואכלו בשר : כי לא
 21 דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם
 מארץ מצרים על דברי עולה זובה : כי אם את הדבר
 22 הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם
 לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך
 אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם : ולא שמעו ולא
 23 הטו את אזנם וילכו במעצות בשרדות לכם הרעו והיו
 לאחור ולא לפנים : למן היום אשר יצאו אבותיכם כה
 מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל
 24 עבדי הנביאים יום השכם ושלה : ולוא שמעו אלו לא
 25 הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם ודברת
 26 אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך
 27 וקראת אליהם ולא יענוכה : ואמרת אליהם זרה הגוי
 אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר
 אברה האמונה ונכרתה מפיהם :
 28 גזי גזרך והשליכי ושאי על שפיס קינה כי מאס יהוה
 ויטש את דור עברתו : כי עשו בני יהודה הרע בעיני ל
 נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו
 לטמאו : ובנו במות התפרת אשר בניה בן הנם
 29 לשרף את בניהם ואת בנותיהם באש אשר
 לא

The right margin contains faint, handwritten annotations in a cursive script, likely from a scholar or scribe, providing commentary or corrections to the printed text.

הפטר

הוציא קי

לא צויתו ולא עלתה על לבי : לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא כן הנם כי אס גיא ההרגה וקברו

בתפת מאין מקום : והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד : והשבתיו מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה

אך קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ : בעת ההיא נאם יהוה ויוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם : ושטחום לשמש ולירח ולכל יצבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו : ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר הרחתים שם נאם יהוה צבאות : ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יה יקומו אם ישוב ולא ישוב : מדוע שובכה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב : הקשבתו ואשמע לוא כן דברו אין איש נחם עלי דעתו אמר מה עשיתי כלה שב במרצותם בסוס שוטף במלחמה : גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותור וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה : איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו איכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים : הבישו חכמים חתו וילכרו הנה ברבר יהודה מאסו י וחכמת מה להם : לכן אתן את נשיהם לאחרים שרותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע

Cap. VIII. Calamitates istorum temporum exaggerat Propheta: ne sepulchris quidem Regum ac Principum hostem par surum: qui autem superstites istis cladi-bus erunt, tantis angustis confectos, stупentesque mortem pro solatio expetituros: praeipue Sacerdotibus, mendacique prophetarum turba gravia comminatur.

32

33

34

ק יציאו

קמץ

בשרחא

3

4

פתח

באתנה

קמץ

בקדמא

במרוצתם

קרי

נסים קרי

9

י

11 בצע מנביא ועד כהן כלה עשה שקר : וירפו את שבר

בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום :

12 רובשו כי תועבה עשו גם כוש לא יבושו הכלם

לא ידעו לבן ופלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר

13 אסף אסיפם נאם יהוה אין

רמטח ט כאב

ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן

להם יעברום על מה אנתנו ישיבים האספוננו

14 אל ערי הטבצר ונדמה שם כי יהורה אלהינו הרמנו

וישקנו מיראש כי חטאנו ליהוה : קוה לשלום ט

16 ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה : מדן נשמע

נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ

17 ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישיבי בה : כי הנני

משלח בכס נחשים צפענים אשר אין להם לחש

18 ונשכו אתכם נאם יהוה : מבלי גיתי

עלי יגון עלי לבי דוי : הנה קול שועת ברת

19 עמי מארץ ברחקים היהורה אין בציון אסמלכה אין

בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר : העבר כ

קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו : על שבר בת עמי

21 השברתי קררתי שמה החזקתני : הצרי אין בגלעד

22 אס דפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכה ברת

עמי : מיתן ראשי מים ועיני

23 מקור כמעה ואבכה יומסולילה את חללי בת עמי :

מיתגני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה

24 מאתם כי כלם מנאפים עזרת בגדים : וידרכו את

לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ

כי מרעה אל רעה ויצאו וארתי לא ידעו

נאם יהוה : איש מרעהו

3 השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח

עקוב

Cap. VIII
Pergit la-
mentari
cladem &
excidium
puella Zio-
nis.

בחה באחוז

Cap. IX.
Pergit la-
mentari
cladem &
excidium
puella Zio-
nis.

4 עֲקוֹב יַעֲקֹב וְכָל־דַּע רַכִּיל יִהְיֶה : וְאִישׁ בְּרִיעָהוּ
 יִהְיֶה לְוָאֵמֶת לֹא יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ לְשׁוֹנֵם דְּבַר־שִׁקְרָה עוֹה
 ה גַּלְאוּ : שְׁבַתְךָ בְּתוֹךְ מַרְמָה בְּמַרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת אוֹתִי
 6 נְאֻם יְהוָה : לִכֵּן כֹּה אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 הַנְּנִי צוֹרֶפֶס וּבַחֲנָתִים כִּי אֵיךְ אַעֲשֶׂה מִפְּנֵי בַת עַמִּי :
 7 חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנֵם מַרְמָה דַּבֵּר בְּפִי שְׁלוֹם אֶרֶץ רֵעֵהוּ ^{שחוט קרי}
 8 יִדְבֹר וּבִקְרָבוֹי שִׁים אֲרָבוּ : הֲעַל אֱלֹהִים לֹא אֶפְקְדֶבֶם
 נְאֻם יְהוָה אִם בְּנוֹי אֲשֶׁר כֹּזֵה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי :
 9 עַל הַהָרִים אֲשֶׁר בְּכִיּוֹנָהי וְעַל־
 נְאוֹת מְדַבֵּר קִינָה כִּי נִצְתּוּ מִבְּלִי אִישׁ עוֹבְרוֹ לֹא שָׁמְעוּ
 קוֹל מִקְנֵה מַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד בְּהֵמָה נִדְּרוּ הִלְכוּ :
 וְנִתְּתִי אֶת־יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מַעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עֵרֵי יְהוּדָה
 11 אֶתֵּן שְׁמֵמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב : מִי־הָאִישׁ
 הַחֲכָם וַיְבִין אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דַּבֵּר פִּי יְהוָה אֱלֹוֵי וַיִּגְדֵה עַל־
 מַה אֶבְרָה הָאָרֶץ נִצְתָה כַּמְדַבֵּר מִבְּלִי עֵבֶר :
 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל עֲזוֹבֵם אֶת־
 תּוֹרַתִי אֲשֶׁר נִתְּתִי לִפְנֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא הִלְכוּ
 13 בָּהּ : וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׂרָרוֹת לִבָם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים
 14 אֲשֶׁר לְמַדּוֹם אֲבוֹתָם : לִכֵּן
 כֹּה אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מֵאֲכִילִם
 15 אֶת־הָעֵם הַזֶּה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִם מִי־רֹאשׁ : וְהַפִּיצוֹתִם
 בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וְאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם
 16 אֶת־הַחֶרֶב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם : כֹּה אֶמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנְנוּ וְקִרְאוּ לְמִקְוֵינֹרָת וּתְבוֹאִינָה
 17 וְאַל־הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ וּתְבוֹאִינָה : וְתִמְהַרְנָה וְתִשְׁנֶה ^{חסר א}
 עֲלֵינוּ נְהִי וְתִרְדְּנָה עֵינֵינוּ דַמְעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יָלוּ מִים :
 18 כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְּדָנוּ בִשְׁנוֹ מֵאֵל כִּי
 19 עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכּוּ מִשְׁכְּנֹתֵינוּ : כִּי־שָׁמְעָה נְשִׁים ^{קמץ ב' פ}
 כו ד C c c 4 ד כר

דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם
נהי ואשה רעותה קינה : כי עלה מות בחלונינו בא כ
בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות :
דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על 21
פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף :

כה אמר יהוה אל יתהלל חכם 22
בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל
יתהלל עשיר בעשרו : כי אס בזאת יתהלל 23
המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם
יהוה :

עד כאן

הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול 24
בערלה : על מצרים ועל יהודה ועל ארם ועל בני כה
עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר
כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב :

שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם א

בית ישראל : כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל 2
תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים
מהמה : כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מער כרתו 3
מעשה ידי חרש במעצר : בכסף ובוזה יפרו 4
במסמרות ובמקבורת יחזקום ולוא יפיק : כתמר ה
מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצערו אל
תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם :

Cap. X.
Vanos gen-
tium cultus
& idolola-
triam de-
testatur,
atque ad
Deum ve-
rum colen-
dum ad-
hortatur.

מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך 6
בגבורה : מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל 7
חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך : ובאחת 8
יבערו ויכסלו מוסר הכלים עץ הוא : כסף מרקע 9
מתרשיש יבא וזהב מאופז מעשה חרש וירי צורף
תכלת

תבלת וארנמן לבושם מעשה חכמים כלם: ויהוה
אלהים אמרת הוה אלהים חיים ומלך עולם מקצפו
תרעשה ארץ ולא יכלו גוים זעמו:

כדנה תאמרון להוים אלהי די שמיא וארקא 11

מחח באחנח

לא עברו יאברו מארעא ומן תחות שמיא אלה:

עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו 12

נטה שמים: לקול תתו המון מים בשמים ויעלה 13

הארץ קרי נשאים מקצרה ארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח 14

מאצרותיו: נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף 15

טו מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: הבל המרה מעשה 16

תעתעים בעת פקדתם יאברו: לא כאלה חלק יעקב 17

כי יוצר הכל הוה וישראל שבט נחלתו יהוה 18

צבאות שמו:

ישבת קרי

17 אספי מארץ כנעתך יושבתי במצור:

18 כי כה אמר יהוה הנני קולע ארת יושבי הארץ בפעם

19 הזאת והצרת להם למען ימצאו: אוי לי על מלעיל

שברי נחלה מפת יואני אמרתי אך זר חלי ואשאנו:

קמץ כז' ק

כ אהלי שדר וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה

21 עוד אהלי ומקים ריעותי: כי נבערו הרעים ואת יהוה לא

22 דרשו על כן לא השכילו וכל מעיתם נפוצה: קול

שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום ארת

23 ערי יהודה שממה מעוז תנים: ידעת יהוה כי לא לארם

24 דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו: יסרני יהוה אך

כה במשפט אל באפק פן תמעטני: שפק המתך על

הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא

קראו כי אכלו את יעקב ואכלרו ויכלהו ואת נוהו

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יא

2 יהוה לאמר: שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם

אל

Cap. XI.
Accusat
populum
violati fox-

3 אל איש יהודה ועל ישיבי ירושלם: ואמרת אליהם
 כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
 4 ישמע את דברי הברית הזאת: אשר צוית את
 5 אבותיכם ביום הוציא אתם מארץ מצרים מכור
 הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר
 6 אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
 לאלהים: למען הקים את השבועה אשר נשבעתי ה
 לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה
 7 ואען ואמר אמן יהוה: ויאמר יהוה
 8 אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה
 ובחצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית הזאת
 ועשיתם אותם: כי העד העדתי באבותיכם ביום
 9 העלות אתם מארץ מצרים עד היום הזה השכם
 והעד לאמר שמעו בקולי: ולא שמעו ולא הטו את
 10 אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם
 את כל דברי הברית הזאת אשר צוית לעשות ולא
 עשו: ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש
 11 יהודה ובישבי ירושלם: שבו על עונת אבותם
 הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי וחמה הלכו
 אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית
 יהודה את ברית אשר כרתי את אבותם:
 12 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה
 אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע
 13 אליהם: והלכו ערי יהודה וישיבי ירושלם וזעקו אל
 האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו
 להם בעת רעתם: כי מספר עריה היו אלהיך יהודה
 ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות
 לקטר לבעל:

*deris cum
 Deo in exi-
 tu ex Aegy-
 pto inini:
 deque ci-
 vium suo-
 rum insju-
 riis & per-
 secutione
 apud Deum
 conqueri-
 tur.*

ואתה

14 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם
 רנה ותפלה כי אינני שמע בערת קראם אלי
 15 בעד רעתם: מה ליריב בביתי
 עשותה המזמתה הרבים ובשר קרש יעברו מעליך
 16 כי רעתכי אזתעלוי: זירת רענן יפה פרי תאר קרא
 יהוה שמך לקול המולה גדלה הציראש עליה ורעו
 17 דליותיו: ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה
 בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו
 להם להכעסני לקטר לבער:

דגש אחד שוק

18 ויהוה הודיעני ואדערה אז הראיתני
 19 מעלליהם: ואני ככבש אלוף יוברל לטבוח ולא
 ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתו עין בלחמו
 ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד:

כ ויהוה צבאות שפט צדק בחן כל יוה
 ולב אראה נקמתך מהם כי אלקי גליתי את ריבי:
 21 לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות
 המבקשים ארץ נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה
 ולא תמות בידנו:

22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקר עליהם הבחורים
 23 ימותו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב: ושארית
 לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות

א י"ב שנת פקדתם: צדיק אתה יהוה כי אריב
 אלקי אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך
 2 רשעים צלחה שלו כל בגדי כגד: נטעתם גם
 3 שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם
 ורחוק מקליתיהם: ואתה יהוה ידעתי הראיתי
 ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום
 4 הרגה: ערמתי האבל הארץ ועשב
 כל

Cap. XII.
 Disceptat
 cum Deo,
 cur adeo
 secunda
 sint impio-
 rum res,
 piis autem
 adversa
 omnia eve-
 niant: Re-
 spondet Do-

כל השדה יבש מרעת ישיבה ספתה בהמות ועוף
 כי אמרו לא יראה את אחרינו: כי את דגלים ה
 רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ
 שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן: כי גם
 אחיך ובית אביך גם המה בגרו כך גם המה קראו
 אחריך מלא אל תאמן בם כירדברו אליך טובות:
 עזבת את ביתי ונשתי את נחלתי נתתי
 את ידותי נפשי בכף איביה: היתה לי נחלתי כאריה
 ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: העיט צבוע
 נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חירת
 השדה התיו לאכלה: רעים רבים שחתו כרמי בססו
 את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למרבר שממה:
 שמה לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי
 אין איש שם על לב: על כל שפים במדבר באו
 שדרים כי חרב ליהורה אכלה מקצה ארץ ועד קצה
 הארץ אין שלום לכל בשר:
 חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם
 מחרון אף יהוה: כה אמר יהוה על
 כל שכני הרעים הננעים בנחלה אשר הנחלתי
 את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתסואת
 בית יהודה אתוש מתוכם: והיה אחרי נתי אתם
 אשוב ורחמתיים והשיבתים איש לנחלתו ואיש
 לארצו: והיה אם למדו את דרכי עמי להשבע
 בשמי חז יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל
 ונבנו בתוך עמי: ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי
 ההוא נתוש ואבר נאם יהוה:

minus,
 etiam Hie-
 rofolyma
 suum fa-
 tum veni-
 re, seque
 patrimo-
 nium, ha-
 reditatem,
 domum,
 vineam
 suam jam
 jam deser-
 turum, &
 populatori-
 bus bestii-
 que agresti-
 bus in pra-
 dam datu-
 rum.

הם בצרי

א כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ונ
 ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו: ואקנה את
 האזור

Cap. XIII.
 Usurpato
 simbolo
 zone linea

*et lagena
inebriantis
adventan-
tem Judae
cladem ac
captivita-
tem graphi-
cè depingit.*

3 האזור כדבר יהוה ואשם על מתני: ויהי
 4 דבר יהוה אלי שנית לאמר: קח את האזור אשר
 קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם
 ה בנקיק הסלע: ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה
 6 יהוה אותי: ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
 יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר
 7 צויתך לטמנו שם: ואלך פרתה ואחפר ואקח את
 האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת
 8 האזור לא יצלח לכל: ויהי דבר יהוה
 9 אלי לאמר: כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון
 יהודה ואת גאון ירושלם הרב: העם הזה הרע
 המאנים לשמע את דברי ההלכים בשררות לבם
 וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדו ולהשתחות להם
 11 ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: כי כאשר ידבק
 האזור אל מתני איש בן הדבקה אלי את כל בית
 ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם
 12 ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם
 את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל
 ימלא יין ואמרו אליך הידוע לא נדע כי כל נבל ימלא
 13 יין: ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני
 ממלא את כל ישבני הארץ הזאת ואת המלכים
 הישבים לרוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים
 14 ואת כל ישבני ירושלם שכרון: ונפצתים איש אל-
 אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול
 15 ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: שמעו והאזינו
 16 אל תנבחו כי יהוה דבר: תנו ליהוה אלהיכם כבוד
 בטרים חשך ובטרים יתנגפו רגליכם על הרי נשף
 17 וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ואם לא

קמץ בטרחא

תשמעוה

תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ורמע תדמע

וחרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: אמר 18

למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשתיכם

עטרת תפארתכם: ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת 19

יהודה כלה הגלת שלומים: שאי עיניכם וראי כ וראו ק

הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך: מה 21

תאמרי כי יפקד עליך ואת למדתי אתם עליך אלפים יחיד

לראש הלוא חבלים אחזוך כמו אשת לדה ווכי תאמרי 22

בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולך נחמסו

עקבך: היתהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם 23

תוכלו להיטיב למרי הרע: ואפיצם כקש עובר לרוח 24

מדבר: זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר כה

שכחת אותי ותבטחי בשקר: וגם אני חשפתי שולך 26

על פניך ונראה קלונך: נאפוך ומצהלותיך זמת זנותך 27

על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא

תטהרי אחרי מתי עד: אשר היה דבר יהוה אל יך א

Cap. XIV.

Pradicit

sterilitatem

& famem,

ac tenero

imprimis

affectu, li-

cet à Deo

prohibitus,

pro populo

intercedit.

ירמיהו על דברי הבצרות: אבלה יהודה ושעריה אמללו 2

קדרו לארץ ויזחת ירושלם עלתה: ואדיריהם שלחו 3 זעירא

צעוריהם למים כאו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם 4 צעוריהם

ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: בעבור האדמה חתה 4 קרי

כי לא היה גשם בארץ בשו אפרים חפו ראשם: כי ה

גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה רשא:

ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם 6

כי אין עשב: אם עונינו ענו בני יהוה עשה למען שמך 7

כידכו משובתינו לך חטאנו: מקורה ישראל מושיענו 8

בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון:

למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה 9

בקרבו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו:

כה

הושיענו

כֹּה־אָמַר יְהוָה לַעַם הַזֶּה בֵּן אֲהַבּוּ לְנוֹעַ 1
 רְגִלֵיהֶם לֹא הִשְׁכּוּ וַיְהוּרָה לֹא רִצָּם עֵתָה יִזְכַּר עֲוֹנָם 11
 וַיִּפְקֹד חַטָּאתָם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־ 12
 תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעַם הַזֶּה לְטוֹבָה : כִּי יִצְמוּ אֵינֹנִי שָׁמַעַ 13
 אֶל־רִנָּתָם וְכִי יַעֲלוּ עֲלֵהּ וּמְנַחָה אֵינֹנִי רִצָּם כִּי בַחֲרִב 14
 וּבִרְעֵב וּבִדְבַר אֲנֹכִי מְכַלֶּה אוֹתָם : וַאֲמַר אֲהֵי אֲרֹנִי 15
 יְהוָה הִנֵּה הַנְּבִיאִים אֹמְרִים לָהֶם לֹא תִרְאוּ חֶרֶב וְרֵעֵב 16
 לֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי שְׁלוֹם אָמַרְתִּי אֲתֵן לָכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה : 17
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שִׁקֵּר הַנְּבִיאִים נְבִיאִים בְּשֵׁמִי 18
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֵיהֶם חֲזוֹן שִׁקֵּר 19
 וְקִסְם וְאִלּוּל וְתַרְמִיז לִבָּם הִמְרָה מִתְנַבְּאִים 20
 לָכֶם :

וואליל קרי ותרמיח קרי

כך נמצא בספרים מרוקים

טו רִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים בְּשֵׁמִי וְאֲנִי 21
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְהִמְרָה אֹמְרִים חֶרֶב וְרֵעֵב לֹא יִהְיֶה בָאָרֶץ 22
 הַזֹּאת בַּחֲרִב וּבִרְעֵב יִתְמוּ הַנְּבִיאִים הַהֵמָּה : וְהָעַם 23
 אֲשֶׁר־הִמָּה נְבִיאִים לָהֶם יִהְיוּ מְשַׁלְכִים בַּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם 24
 מִפְּנֵי הָרֵעֵב וְהַחֲרִב וְאֵין מִקְבֵּר לָהֶמָּה הִמָּה נְשִׂיהֶם 25
 וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי־הָעַם וּשְׁפַכְתִּי עֲלֵיהֶם אֶת־רַעְתָם : וַאֲמַרְתִּי 26
 אֵלֵיהֶם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה תִרְדָּנָה עֵינֵי דַמְעָה לֵילֵה וַיּוֹמַם 27
 וְאֶל־תִּרְמִינָה כִּי שֶׁבֶר גָּדוֹל נִשְׁבְּרָה בַתּוֹלַרְתִּי בַרְתִּי עִמִּי 28
 מִכָּה נִחַלָה מְאֹד : אִם יֵצְאֵתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חֲלָלִי חֶרֶב 29
 וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רֵעֵב כִּי גַם־נְבִיאֵי־גֹם־ 30
 כֹּהֵן סָחְרוּ אֶל־אָרֶץ וְלֹא יָדְעוּ : הַמָּאֵם 31
 מֵאֶסֶת אֶת־יְהוּדָה אִם־בְּצִוּוֹן גַּעֲלָה נִפְשָׁךְ מִדּוֹעַ 32
 הַכִּיתָנוּ וְאֵין לָנוּ מִרְפָּא קוֹרָה לְשְׁלוֹם וְאֵין טוֹב וְלַעֲרַת 33
 כִּי מִרְפָּאוֹ הִנֵּה בַעֲתָה : יָדְעֵנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ עֵן אֲבוֹתֵינוּ 34
 כִּי חָטְאוּנוּ לָךְ : אֶל־תִּנְאֹץ לִמְעַן שִׁמְךָ אֶל־תִּנְבֵּל בְּסֵא 35
 כְּבוֹדְךָ זָכַר אֶל־תִּפְרֹר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ : הִישָׁבְהִלֵּי הַגּוֹיִם 36
 מִגַּשְׁמִים

מגשמים ואם השמים יתנורביבים הלא אתה הויה
יהוה אלהינו ונקודה לך כי אתה עשית את כל אלה :

ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל **טו א**
לפני אינ נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו :

והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה-
אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב

ויאמר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי : ופקדתי **3**
עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג

ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים וארז בהמת
הארץ לאכל ולהשחית : ונתתים לזועה לכל ממלכות **4**

לועה קרי

הארץ כגלל מנשה בדיחוקיהו מלך יהודה על אשר
עשה בירושלם : כי מי יחמל עליך ירושלם ומי יגוד **5**

לך ומי יסור לשאל לשלם לך : את נטשת אתי **6**
נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך

גלאיתי הנחם : ואזרם במזרה בשערי הארץ שבלתי **7**
אברתי ארז עמי מדרכיהם לוא שבו : עצמו לי **8**

אלמנותו מחול ימים הבאתי להם על אס בחור שרד **9**
בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות : אמללה

אלמנותו קרי

ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמשו בעד יומם **10**
בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם

יהוה : אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב **11**
ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי בלה

מקלונני : אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם **12**
לוא הפגעתי כך בעת רעה ובעת צרה את האיב :

סדחיד קרי

הירע ברזלי ברזל מצפון ונחשרו : חילך ואוצרתך **13**
לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך :

והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אשקדחה **14**
באפי עליכם חוקד : אתה ידעת יהוה זכרני **טו**
ופקרני

Cap. XV.
Præbet sese
Deus inex-
orabilem,
nec quem-
quam pro-
tam perfidâ
gente inter-
cessorem
admittit:
adeoque
pergit Vates
nosfer aru-
mnas &
calamita-
tes ipsorum
enarrare.

ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך תקחני דע
 16 שאתי עליך חרפה: נמצאו דבריך ואכלסויהי דבריך רבו קרי
 לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה
 17 אלהי צבאות: לא ישבתי בסוד משחקים ואעלו מפני
 18 ידך ברר ישבתי כי זעם מלא אתני: למה היה כאבי נצח
 ומפתי אנושה מאנרו חרפא היו תהיה לי כמו אכזב
 19 מים לא נאמנו: לכן כה אמר יהוה אס
 תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל
 כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם:
 כ ונתתיך לעם הזה לחומרת נחשת בצורתה ונלחמו
 אליך ולא יוכלוך כי אתך אני להושיעך ולהצילך
 21 נאם יהוה: והצלתך מיד רעים ופדתך מכף
 22 יד ערצים: ויהי דבר יהוה

Cap. XVI.
 Prohibetur
 Prophetia
 connubium
 vel quod-
 cunque
 commer-
 cium inire
 cum popu-
 lo, quod
 Deus eum
 prorsus per-
 dere de-
 crevisset.
 Subjungi-
 tur tamen
 vaticinium
 de reducen-
 da Zione,
 adductis
 etiam in
 unius veri
 Dei cul-
 tum, &
 cognitio-
 nem genti-
 bus.

2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים
 3 ובנות במקום הזה: כי כה אמר יהוה
 על הבנים ועל הבנות חילדים במקום הזה ועל אמתם
 חילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ
 4 הזאת: ממותי תחלאים ימתו לא יספרו ולא יקברו
 לדמן על פני האדמה יהיו וכחרב וכברעב יכלו והיתה
 נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוח ואל
 תלך לספור ואל תנד לחם כי אספתי את שלומי
 מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת
 6 הרחמים: ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת
 לא יקברו ולא יספרו להם ולא יתגדרו ולא
 7 יקרה להם: ולא יפרסו להם על אבל לנחמו
 על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל
 8 אמו: ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל
 כו א D d ולשתות

ולשתות: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי 9
 ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם
 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: והיה כי י
 תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך
 על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת
 ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו:
 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם 11
 יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדו ושתחו להם
 ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו: ואתם הרעתם 12
 לעשות מאבתיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות
 לבו הרע לבלתי שמע אלי: והטלתי אתכם מעל 13
 הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם
 ואבתיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים ומסו לילה
 אשר לא אתן לכם חנינה: לכן הנה ימים 14
 באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה
 את בני ישראל מארץ מצרים: כי אם חי יהוה אשר 15
 העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות
 אשר הדיחם שמה והשיבותים על ארמתי אשר
 לריגים קרי נתתי לאבותם: הנני שלח לרוגים רבים נאם 16
 יהוה וריגוס ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל
 כל הרומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: כי עיני על 17
 כל דרכיהם לא נסתרו מפני ולא נצפן עונם מנגד
 עיני: ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על 18
 חללם את ארצי כנבלת שקוציהם ותועבותיהם כלאו
 את נחלתי:
 יהוה עזי ומעוזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו 19
 מאפסי ארץ ואמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין
 בם מועיל: היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים: כ
 לכן

הפטרה
 בחקותי
 קמץ ב' פ'

21 לכן הנני מודיעים בפעם הזאת אודיעם ארתי ואת

Cap. XVII.
De vano
cultu at-
que idolo-
latrariâ; de
falsâ justi-
tiâ & fi-
duciâ in
non-Deo;
deque ritè
observando
Sabbatbo.

א רן גבורתי וידעו כי שמי יהוה: חטאת יהודה

כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם

2 ולקרנות מזבחותיכם: כזכר בניהם מזבחותם

3 ואשריהם על עין רענן על גבעורת הגבהות: הררי

בשדה חילה כל אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת

4 בכל גבוליך: ושמתה וברך מנחלתך אשר נתתי לך

והעברתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש

ה קדחתם באפי עד עולם תוקד: כה אמר

יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו

6 ומן יהוה יסור לבו: והיה כערער בערבה ולא יראה

כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא

7 תשב: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה

8 והיה יהוה מבטחו: והיה כעין שתול על מים ועל-

דאה קרי יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חס והיה עלהו

רענן ובשנת בצרת לא יראנו ולא ימיש מעשות פרי: קמץ בוק

9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: אני יהוה חקר לב

בחן כליות ולתת לאיש כדרך כפרי מעלליו: כדרכי קרי

11 קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו קמץ בוק

12 יעזבו ובאחריתו יהיה נבל: כסא כבוד מרום מראשון

13 מקום מקדשנו: מקור ישראל יהוה כל עזביך יבשו

יהוה קרי יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה:

14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי

טו תהלתי אתה: הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה עד כאן

16 יבואנא: ואני לא אצתי מרעה אחרת ויום אנוש לא

התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה:

17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביוסרעה: יבשו ה' בערי

דפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני

כז ב D d d a הביא

הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם:

19 כה אמר יהוה אלי הלוך ועמדת בשער

בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל העם קרי

שערי ירושלם: ואמרת אליהם שמעו דברי יהוה מלכי כ

יהודה וכל יהודה וכל שבי ירושלם הנאים בשערים

האלה: כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל

תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם:

22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה

לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את

23 אבותיכם: ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את

24 ערפם לבלתי שומעו לבלתי קחת מוסר: והיה אם

שמעת שמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא

בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום

25 השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: ובאו בשערי כה

העיר הזאת מלכים ושרים יושבים על כסא דוד רכבים

ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישיבי

26 ירושלם וישבה רועי הזאת לעולם: ובאו מערי יהודה

ומסכיבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן

ההר ומן הנגב מביאים עליה זבח ומנחה ולבונה

27 ומבאי תורה בית יהוה: ואם לא רתשמעו אלי לקדש

את יום השבת ובלתי שאת משא ובא בשערי

ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה

Cap. XVIII
Imago figu-
li was diffi-
patum re-
fingentis ;
ita Israëlem
esse in ma-
nu Dei.
Dum hac
aliaque juf-
su Dei Pre-

הדבר יחא

אשר היה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: קום וירדת

3 בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי: וארד בית

14 והנה הוא ונשחת: ונשחת

22 הכלי אשר הוא עשה כחמר ביד היוצר ושב ויעשהו

כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות:

ויהי

pheta Fu-
d ais ogge-
rit, ma-
gnum peri-
culum apud
perfidam
gentem
adit.

ויהי דבר יהוה אלי לאמור: הכי יוצר ה' ה 6

הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאס יהוה
הנה כחמר ביד היוצר כן אתם ביד בית ישראל:

7 רנע אדבר על גוי ועל ממלכה

8 לנתוש ולנתוץ ולהאבד: ושב הגוי ההוא מרעתו

אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי

9 לעשות לו: ורנע אדבר

10 על גוי ועל ממלכה לבנור ולנטוע: ועשה הרעה הרע קרי

בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר

11 אמרתי להיטיב אותו: ועתה אמר נא אל אישי הודה

ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר

עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שוכנו איש

12 מדרך הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: ואמרו

נאש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לכו

13 הרע נעשה: לכן כה אמר יהוה שאלו

נא בניו מי שמע כאלה שעדרת עשתה מאד בתולת

14 ישראל: היעזב מצור שדי שלג לכנון אס ינתשו מים

טו זרים קרים נוזלים: כי שכחני עמי לשוא יקטרו

ויכשלו בדרכיהם שכולי עולם ללכת נתיבות דרך שבילי קרי

16 לא סלולה: לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל שריקת קרי

17 עובר עליה ישם ויניד בראשו: כרוח קרים אפיצם

לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם:

18 ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות

כי לא תאבר תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא

לכו ונכחו כל שון ואל נקשיבה אל כל דבריו:

19 ב הקשיבה יהוה אלי ושמע לקולי יריבי: הישלים תחרתי

טובה רעה כי כרו שוחרו לנפשי זכרי עמרי לפניך

לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם:

לכן D d d 3 2 כו

1 לכן תן את בניהם לרעבו והגרם על-
 ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם
 יהיו הרגי מות בחוריהם מפי חרב במלחמה: תשמע
 זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גרור פתאם כי כרו
 שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי: ואתה יהוה ידעת
 את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם
 וחטאתם מלפניך אל תמחיו היו מכשלים לפניך ויהיו קרי

כה אמר יהוה

בעת אפך עשה בהם:

Cap. XIX.
 Rursus de
 excidio
 Hierosoly-
 morum, sub
 emblemate
 lagenae si-
 cilis in
 frustra
 commi-
 nuta.

הלך וקניית בקבוק יצר חרש ומזקני העם ומזקני
 הכהנים: ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער
 החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך: החרסות
 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישיבי ירושלם
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה
 על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו: יען
 אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו
 לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם
 ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: ובנו ה
 את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל
 אשר לא צוית ולא דברתי ולא עלתה על לבו:

6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא
 יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אסגיא
 ההרנה: ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה
 והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם
 ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
 הארץ: ושמת את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל
 עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: והאכלתים
 את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו
 יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם
 ומבקשי

י ומקשי נפשם: ושברת הבקבוק לעיני האנשים

11 ההלכים אותך: ואמרת אליהם כה אמר יהוה

צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת

ה במקום א

כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה

12 עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: כן אעשה

למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתרת את העיר

13 הזאת כתפת: והיו כתי ירושל סובתי מלכי הודה

כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על

נגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים

14 אחרים: ויבא ירמיהו מהתפת

אשר שלחו יהוה שם להנביא ויעמד בחצר בית יהוה

טו ויאמר אל כל העם: כה אמר יהוה צבאות אלהי

מביא קרי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה את

כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם

א כ לבלתי שמוע את דברי: וישמע פשחור בן אמר

הכהן והוא אפקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נביא

2 את הדברים האלה: ויבה פשחור את ירמיהו הנביא

ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון

3 אשר בבית יהוה: ויהי ממחרת ויצא פשחור את

ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור

קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב:

4 כי כה אמר יהוה הנני נתנה למגור

לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות

ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בכלה

ה והכס בחרב: ונתתי את כל חסן העיר הזאת

ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי

יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחום והביאום

6 בכלה: ואתה פשחור וכל יושבי ביתך תלכו בשבי

כז ד דד 4 ונכל

Cap. XX.
Hac vati-
cinantem
Prophetam
Pashur in
carcerem
abduci ju-
bet. Ora-
culum con-
tra ipsum.
Jeremia ad
Deum ge-
mitus &
querela de
acerba sua
forte, quod
rerum adeo
tristium
præco &
nuntius
constitutus
foret.

ובכל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהבך
 אשר נבאת להם בשקר: פתיתי 7
 יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום
 בלה לעג לי: כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא 8
 כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום:
 ואמרת לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה 9
 כלפי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא
 אוכל: כי שמעתי דבר רבים מגור מסביב הגידוי
 ונגידנו כל אנוש שלמי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה
 לו ונקחה נקמתנו ממנו: ויהוה אותי כגבור עריץ 11
 על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאר כי לא השכילו
 כלמת עולם לא תשכח: ויהוה צבאות בחן צדיק 12
 ראה כל יורת ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי
 את דיבי:

שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש 13
 אביו מיד מרעים: ארור היום 14
 אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אמי אל יהוה
 ברוד: ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד 15
 לך בן זכר שמה שמחהו: והיה האיש הרואה 16
 בערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה
 בבקר ותרועה בערת צהרים: אשר לא מותתני 17
 מרחם ותהילי אמי קברי ורחמה הרת עולם: למר 18
 זה מרחם צאתי לראות עמל רגן ויכלו בבשת מי:

כא

הדבר אשר היה אלי ירמיהו מאת
 יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן
 מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הפהן לאמר: דרש 2
 נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל גלחם
 עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה
 מעלינו

קמז בוק

Cap. XXI.
 Her. cap.
 capitulum
 Prophetarum
 Jeremias in
 captivitate
 aduersus
 deum. Or.
 capitulum con-
 tinet
 prophetiam
 Jeremias an-
 te captivitate
 suam.

Cap. XXI.
 Urbe absef-
 sa quarit
 Rex Zede-
 kiah ex Pro-
 pheta
 eventum
 belli: ille
 Urbem in
 Chaldaeo-

*rum manu-
num uen-
suram re-
spondet,
nec aliam
salutis spem
superesse,
quam ut
deditione
facta hosti
sefe tra-
dant.*

2 מעלינו: ויאמר ירמיהו אליהם כה
 4 תאמרו אל צדקיהו: כה אמר יהוה אלהי ישראל
 הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם
 נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשרים הצרים
 עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר
 ה הזאת: ונלחמתי אני אתכם ביד נסויה ובורוע חזקה
 6 ובאף ובחמה ובקצף גדול: והכית את יושבי העיר
 הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו:
 7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה
 ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת
 מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר
 מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי
 8 חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: ואל
 העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את
 9 דרך החיים ואת דרך המות: הישב בעיר הזאת ימות
 בחרב ובקצף ובדבר והיוצא ונפל על הכשרים
 11 הצרים עליכם יתה ויתתה לו נפשו לשלל: כיהויה קרי
 שמתו פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה
 11 ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש: ולבית מלך יהודה
 12 שמעו דבר יהוה: בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר
 משפטו והצילונו מיד עושק פן תצא כאש חמתי
 13 ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם: הנני אלך
 ישבת העמק צור המישור נאם יהוה האמרים מי יחרת
 14 על ינומי בוא במעונותינו: ופקדתי עליכם כפרי
 מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל
 21 סביביה: כה אמר יהוה רד בית מלך

*Cap. XXII.
Regem ex-
hortatur
ad justi-
tiam &
pietatem*

כ"ב
 2 יהודה ורברת שם את הורב הזה: ואמרת שמע דבר
 יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך
 ועמך

3 ועמך הבאים בשערים האלה: כה אמר יהוה עשו
 משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה
 אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה:
 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית
 הזה מלכים יושבים לדור על כסאו רכבים ברכב
 ובסוסים הווא ועבדו ועמו: ואם לא תשמעו את ה
 הדברים האלה פי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה
 הבית הזה: כי כה אמר יהוה על בית
 מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא
 7 אשיתך מדבר ערים לא נושבה: וקדשתי עליך
 משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על
 האש: ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש
 8 אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה
 הזאת: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם
 9 וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום: וישתחוו
 אל תבכו למת ואל תנדרו לובכו בכו להלך כי לא
 11 ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: כי כה אמר יהוה
 אל שלם בך אש יהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו
 12 אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: כי
 13 במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת
 לא יראה עוד: הוי בנה ביתו בלא צדק
 ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן
 14 לו: האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע
 15 לו חלוניו וספון בארזו משוח בששך: התמלך כי אתה טו
 מתחרה בארז אביך הלוא אכלו שתה ועשה משפט
 16 וצדקה אז טוב לו: הן הין עני ואביון אז טוב תלא היא
 17 הדעת אתי נאם יהוה: כי אין עיניך ולבך כי אם על
 בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה
 לעשות

colendam
 atque Sal-
 lum. Fo-
 jakimi &
 Chonia ca-
 sus & fata
 enunciat.

ועברו קרי

13 סבו קרי

קמז ב' פ

18 לעשות: לכן כה אמר יהוה אל-

יהויקים בן אשיהו מלך יהודה לא יספרו לו הוי אחי

19 והוי אחות לא יספרו לו הוי ארון והוי הד: קבורת

חמור יקבר סחוב ושלך מהלאה לשערי ירושלם:

כ עלי הלבנון וצעקי ובכשן תני קולך ^{כצ"ל}

21 וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהבך: דברתי אליך

בשלותך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעורך כי לא

22 שמעת בקולי: כל דעך תרעה רוח ומאהבך בשבי

23 ילכו כי אז תבשי ונכלמת מפל רעתך: ישבתי בלבנון ^{ישבת קרי}

מקנת ק' מקנתי בארזים מה נחנתי כבאלך חבלים חיל ^{נחנה קרי}

24 כילדה: חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן

יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנה:

כה ונתתך ביד מבקשי נפשיך וביד אשר אתה יגור

מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים:

26 והטלתי אתך וארתי אמך אשר ילדתך על הארץ

27 אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו: ועל הארץ

אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא

28 ישובו: העצב נבזה נפוץ האיש הזה

כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוי וזרעו

29 והשלכו על הארץ אשר לא ידעו: ארץ ארץ ארץ

ל שמעי דבר יהוה: כה אמר יהוה כתבו את האיש

הזה ערירי נבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש

ישב על כסא דוד ומושל עוד ביהודה:

אכנ הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי

2 נאם יהוה: לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על-

הרעים הרעים ארתי עמי אתם הפצתם ארתי צאני

ותדחוס ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את דע

3 מעלליכם נאם יהוה: ואני אקבץ את שארית צאני

מכל

Cap. xxiii.
Sacerdotes
& pseudo-
propheta-
rum tur-
bam gravi-
ter accusat,
iiisque amo-
tis promit.

מכל הארצות אשר הדחת אתם שם והשיבת אתהן *tit verum Pastorem*
על גניהן ופרוורכו: והקמתי עליהם רעים ורעום ולא *in quo solo salus*
יראו עוד ולא יחתו ולא יפקרו נאם יהוה: *Israëlis.*

הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח ה
צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: *מלעיל*

כימיו תושע יהודה וישראל ישפן לבטח וזה שמו אשר *6*
יקראו יהוה צדקנו: לכן הנה ימים באים *7*

נאם יהוה ולא יאמרו עוד חיי יהוה אשר העלה את *8*
בני ישראל מארץ מצרים: כי אם חיי יהוה אשר העלה *8*

ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפננה ומכל *9*
הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם:

לנבאים נשפר לבי בקרבי רחפוכל עצמתי *9*
הייתי כאיש שכור וכנכר עברו יין מפני יהוה ומפני *10*

דברי קדשו: כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלהי *11*
אכלה הארץ יבשונאות מדברותיה מרוצתם רעה *11*

וגבורתם לא יכן: כי נם נביא גס כהן חנפו גס כביתי *12*
מצאתי רעתם נאם יהוה: לכן יהיה דרכם להם *12*

כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם *מלעיל*
רעה שנת פקדתם נאם יהוה: ובנביאי שמרון *קמץ* *13*

ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את *14*
ישראל: ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה *14*

נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש *15*
מרעתו היו לי כלם כסדרם וישביה כעמרה: *15*

לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים *16*
הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מיראשכי מאת *16*

נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ: כה *16*
אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים *16*

הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לכם ידברו לא *16*
מפי *מפי*

17 מפי יהוה: אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה

לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם

18 רעה: כי מעמד בסוד יהוה ויראו שמע את דברו מי

19 הקשיב דברו וישמע: הנה סערת יהוה ^{דברו קרי}

כ חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: לא

ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמורת לבו

21 באחרית הימים תתכוננו בה בינה: לא שלחתי את

22 הנבאים והסרצו לא דברתי אליהם והם נבאו: ואם

עמדו בסודי וישמיעו דברי את עמי וישבום מדרךם

23 הרע ומרע מעלליהם: האלהי מקרב

24 אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק: אם יסתור איש

במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים

כה ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: שמעת את אשר

אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי

26 חלמתי: עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר

27 ונביאי תרמת לבם: החשבים להשכיח את עמי שמי

בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו

28 אבותם את שמי בבעל: הנביא אשר אתו חלום יספר

חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את

29 הבר נאם יהוה: הלוא כה דברי כאש נאם יהוה

ל וכפטיש יפצץ סלע: לכן הנני על הנבאים נאם יהוה

31 מננבי דברי איש מאת רעהו: הנני על הנבאים נאם

32 יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם: הנני על נבאי

חלמתי שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי

בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתי סולא צויתים

33 והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה: וכי שאלך

העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה

ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם

יהוה

34 יהוה : והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה
 ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו : כה תאמרו איש לה
 על דעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה :
 36 ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו
 והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו :
 37 כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה :
 38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרתם
 את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא
 תאמרו משא יהוה : לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונשיתי
 39 אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבתיכם מעל
 פני : ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא מ

הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים כד

Cap. XXIV
 Videt Pro-
 pheta duos
 corbes ,
 unum fi-
 cium opti-
 marum ,
 alterum
 pessima-
 rum : sub
 qua imagi-
 ne disparem
 sortem Fu-
 daorum de-
 notari in-
 telligit.

מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכרדנצר
 מלך בבל ארז כניחו בן יהויקים מלך יהודה ואת
 שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם
 2 בבל : הדוד אחד תאנים טובות מאד כתאני הבכרות
 והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה
 3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו :
 ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות
 4 רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע : ויהי דבר
 יהוה אלי לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים ה
 הטבות האלה בן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי
 מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה : ושמתי עיני
 עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת ובניתים
 ולא אהרם ונטעתים ולא אתוש : ונתתי להם לב לדעת
 7 אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים
 כי ישבו אלי בכל לבם :
 8 וכתאנים הרעות
 אשר לא תאכלנה מרע ככה : אמר יהוה בן אתן
 את

את

את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית
 ירושלים הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ
 מצרים: ונתתם לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
 לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות
 אשר אדחם שם: ושלחתי בס את החרב את הרעב
 ואת הדבר עד תמס מעל האדמה אשר נתתי להם
 ולאבותיהם: **כה** הדבר אשר היה על ירמיהו

Cap. XXV.
 Septuagin-
 ta annorum
 captivitas
 & servi-
 tus, antea
 sapius, &
 nunc ite-
 rum predi-
 cta: sed fa-
 tali ista pe-
 riodo exple-
 ta Babyloni-
 orum
 quoque ex-
 cidium in-
 stare; in
 cuius rei
 signum
 Propheta
 ipsis aliisque
 Dei hosti-
 bus ama-
 rum ira di-
 vina cali-
 cem offerre
 iubetur.

על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו
 מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך
 בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל
 כל יושבי ירושלים לאמר: מן שלש עשרה שנה
 ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש
 ועשרים שנה היה דבר יהודה אלי ואדבר אליכם
 אשכיסו דבר ולא שמעתם: ושלח יהוה אליכם את
 כל עבדיו הנבאים השכסו ושלח ולא שמעתם ולא
 הטיתם את אזנכם לשמע: לאמר שבו נא איש מדרכו
 הרעה ומרע מעל ליכם ושבועל האדמה אשר נתן יהוה
 לכם ולא אבתים למן עולם ועד עולם: ואל תלכו אחרי
 אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו
 אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ולא שמעתם אלי
 נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם:
 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את
 דברי הנני שלח ולקחתי את כל משפחתי צפון נאם
 יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והכאתים על
 הארץ הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוים האלה סביב
 והחרמתם ושמתם לשמה ולשרקה ולחרבות עולם:
 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול
 בלה קול רחיים ואור נר: והיתה כל הארץ הזאת
 לחרבה

א
 במקום ה

לחרבה לשמרה ועברו הגוים האלה את מלך בבל
 שבעים שנה: והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על
 מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל
 ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: והבאותי ^{והבאתי קרי}
 על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה
 את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו ועל
 כל הגוים: כי עברו כם גם המה נזים ¹⁴
 רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם
 וכמעשה ידיהם:
 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין מן
 החמה הזאת מידו והשקיתה אותו את כל הגוים
 אשר אנכי שלח אותך אליהם: ושרתו והתגעשו ¹⁶
 והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם:
 ואקח את הכוס מיד יהודה ואשקה את כל הגוים ¹⁷
 אשר שלחתי יהוה אליהם: את ירושלם ואת ערי ¹⁸
 יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה
 לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: את פרעה מלך ¹⁹
 מצרים ואת עבריו ואת שריו ואת כל עמו: ואת כל כ
 הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ
 פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת
 שארית אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמון: ²¹
 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי ²²
 אשר בעבר הים: את דדון ואת תימא ואת בבל ואת ²³
 כל קצוצי פאה: ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי ²⁴
 הערב השכנים במדבר: ואת כל מלכי זמרי ואת כה
 כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: ואת כל מלכי ²⁶
 הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל
 הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך
 ישתה

27 יִשְׁתַּחֲוֶה אַחֲרֵיהֶם : וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתּוּ וּשְׁכֻרוּ וּקְיֹוּ וּנְפְלוּ וְלֹא
 28 תִּקְוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלַח בֵּינֵיכֶם : וְהָיָה
 כִּי יִמְאַנּוּ לִקְחַת הַכּוֹס מִיַּדְךָ לְשִׁתּוֹת וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 29 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁתּוּ תִשְׁתּוּ : כִּי הִנֵּה בָעִיר
 אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֶיהָ אֲנִי מַחֵל לְהִרְעוֹת וְאַתֶּם הַנִּקְחָה
 תִּנְקוּ לֹא תִנְקוּ כִּי חֶרֶב אֲנִי קָרָא עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 לְנַאֲם יְהוָה צְבָאוֹת : וְאַתָּה תִּנְבֵּא אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְהוָה מְפָרוֹם יִשְׁאָג
 וּמִמְעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שֹׁאֵג יִשְׁאָג עַל נוֹהוּ הַיַּיִד
 31 כְּדַרְכֵּים יַעֲנֶה אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : בֹּא שְׂאוֹן עַד קֶצֶה
 הָאָרֶץ כִּי רִיב לִיהוָה בְּגוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא לְכָל בָּשָׂר
 32 הַרְשָׁעִים נִתְּנָם לְחֶרֶב נַאֲם יְהוָה : כֹּה אָמַר

יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יֵצֵאת מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וְסַעַר גְּדוֹל
 33 יַעֲזוֹר מִיַּד־בְּתֵי אָרֶץ : וְהָיוּ חֲלָלִי יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא
 מִקֶּצֶה הָאָרֶץ וְעַד־קֶצֶה הָאָרֶץ לֹא יִסְפְּדוּ וְלֹא יֵאֲסְפוּ
 34 וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהוּ : הִילִילוּ הָרָעִים
 וְזַעֲקוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ אֲדִירֵי הַצֹּאן כִּי־מֵלֹאוּ יִמְכַם לְטָבוּחַ

לֵה וּתְפוּצוֹתֵיכֶם וּנְפִלְתֶם כְּכֹל־חֲמָדָה : וְאִבְרַ מְנוּסֵי מִן־
 36 הָרָעִים וּפְלִיטָה מֵאֲדִירֵי הַצֹּאן : קוֹל צִעֲקַת הָרָעִים
 37 וַיִּלְלַת אֲדִירֵי הַצֹּאן כִּי־שָׁדַד יְהוָה אֶת־מַרְעֵיתָם : וְנִרְמּוּ
 38 נְאוֹת הַשְּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְהוָה : עֹזֵב כַּכַּפִּיר סָבוּ כִּי־
 הִיְתָה אֶרֶץ לְשִׁמְרָה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ :

בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוֹת יְהוּיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ

כו

2 יְהוּדָה הִיָּה הַדְּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר : כֹּה אָמַר
 יְהוָה עֹמֵד בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וּדְבַרְתָּ עַל־כָּל־עַרְיֵי־יְהוּדָה
 הַבָּאִים לְהַשְׁתַּחֲוֹת בֵּית־יְהוָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 3 צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֶל־הַגֵּרֵעַ דְּבַר : אוֹלֵי יִשְׁמְעוּ

Cap. XXVI
 Jeremias,
 quia con-
 tra Tem-
 plum &
 Urbem va-
 xicinat^{us}
 fuerat, à
 Sacerdoti-

כח א E c c ויִשְׁבוּ

וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
 4 חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: ואמרת אליהם
 כה אמר יהוה אם לאת שמעו אלי ללכת בתורת אשר
 נתתי לפניכם: לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר ה
 אנכי שלח אליכם והשבסו שלחולא שמעתם: ונתתי 6
 את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאת אתן לקללה יחיה ה
 לכל גוי הארץ: וישמעו הכהנים 7
 והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים
 האלה בבית יהוה: ויהי ככלות ירמיהו לדבר את 8
 כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו
 הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: מדוע 9
 נבית בשם יהוה לאמר בשלוי יהיה הבית הזה והעיר
 הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו
 בבית יהוה: וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה י
 ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה
 החדש: ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים 11
 ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא
 אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: ויאמר 12
 ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה
 שלחני הנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את
 כל הדברים אשר שמעתם: ועתה היטיבו דרכיכם 13
 ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה
 אל הרעה אשר דבר עליכם: ואני הנני בידכם עשולי 14
 כטוב וכישר בעיניכם: אך ידעו תדעו כי אם ממתים 15
 אתם אתי בידם נקי אתם נתנים עליכם ואל
 העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה
 עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים
 האלה: ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים 16
 ואל

bus &
 pseudopro-
 phetis per
 calumniam
 accusatus
 ad mortem
 depositur:
 tandem au-
 tem a
 Principibus
 liberatur.

וְאֵלֵי הַנְּבִיאִים אֵין לְאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מִוֶּת כִּי בִשְׁם
 17 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּבַר אֵלֵינוּ : וַיִּקְמוּ אַנְשִׁים מִזִּקְנֵי
 18 הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־קְהַל־הָעָם לֵאמֹר : מִי־כִיָּה
 הַמּוֹרֶשֶׁתִי הִיחַנְבָּא בִימֵי חֻזְקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
 אֶל־כָּל־עַם־יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צִיּוֹן
 שְׂרָה תַחֲרֹשׁ וַיְרוּשָׁלַיִם עֵינַי תִּהְיֶה וְהָרַחֲבִיתִי לְבַמֹּת
 19 יַעַר : הֵהֱמַת הִמְתַּחֲרוּ חֻזְקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה
 הֲלֹא־יִרְאֶה אֶת־יְהוָה וַיַּחַל אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּנְחַם יְהוָה אֶל־
 הָרַעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רַעַה גְדוֹלָה
 כַּעֲלֵנָפְשׁוֹתֵינוּ : וְגַם־אִישׁ־הַיָּה מִתְנַבֵּא בִשְׁם־יְהוָה אֹרִיָּהּ
 בֶּן־שִׁמְעִיָּהוּ מִקְרִית־הַיַּעֲרִים וַיִּנְבֵּא עַל־הָעִיר הַזֹּאת
 21 וְעַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכֹל דְּבַר־יְרֵמְיָהוּ : וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ
 יְהוֹיָקִים וְכָל־גְּבוּרָיו וְכָל־הַשָּׂרִים אֶת־דְּבַר־יְוִיבִקְשָׁה מֶלֶךְ
 22 הַמִּיתוּ וַיִּשְׁמַע אֹרִיָּהּ וַיִּרְאֵה וַיִּבְרַח וַיָּבֵא מִצְרַיִם : וַיִּשְׁלַח
 הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים אַנְשִׁים מִצְרַיִם אֶת־אֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר
 23 וְאַנְשִׁים אֲתוֹ אֶל־מִצְרַיִם : וַיִּזְצִיאוּ אֶת־אֹרִיָּהּ מִמִּצְרַיִם
 וַיָּבִיאוּהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיִּכְהוּ בַּחֲרֹב וַיִּשְׁלַח אֶת־
 24 נְבִלְתּוֹ אֶל־קַבְרֵי־בְנֵי־הָעָם : אֵךְ יָד אַחִיקִים בֶּן־שַׁפָּן
 הִיָּתָה אֶת־יְרֵמְיָהוּ לְבַלְתִּי תַת־אֲתוֹ בַּיַּד־הָעָם לְהַמִּיתוֹ :

מלא ו'

Cap. xxvii.
 Rursus, af-
 sumpto ju-
 gi & vin-
 culorum
 symbolo,
 fudxorū
 vicinarum-
 que gen-
 tium capti-
 vitatem
 predicat :
 unde sun-
 det, ut
 spontè Regi
 Chaldaeo

בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת יְהוֹיָקִים בֶּן־יְאֹשִׁיהוּ מֶלֶךְ
 יְהוּדָה הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה אֶל־יְרֵמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר :
 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשֵׂה לְךָ מוֹסְרוֹת וּמִטּוֹת וּנְתַתֶּם
 3 עַל־צוּאָרְךָ : וְשַׁלַּחְתָּם אֶל־מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב
 וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ צִדּוֹן בְּיַד
 מְלָאכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם אֶל־צַדִּיקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה :
 4 וְצִוִּיתִי אֲתָם אֶל־אֲדֹנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 הֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה־תֹאמְרוּ אֶל־אֲדֹנֵיכֶם : אֲנִכִּי עֲשִׂיתִי
 אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאֲדוּם וְאֶת־הַכְּנַעַנִי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

א"כ

כח ב Eee 2 הארץ

תֹּאמְרוּ בְּכַחַי הַגָּדוֹל וּבְזוֹרְעֵי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיחָהּ לְאִשְׁרָיִךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּעֵינַי וְעַתָּה אֲנִי נֹתַתִּי אֶתְכֶם כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה
 בְּיַד נְבוּכַדְנֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה
 נֹתַתִּי לָוּ לְעַבְדּוֹ וְעַבְדּוּ אֹתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם וְאֹת־כְּנָוֹ וְאֹת־
 בְּנֵי־כְנָוֹ עַד בְּאֶרֶץ אֲרָצוֹ וְגַם הוּא וְעַבְדּוֹ כֹּו גּוֹיִם רַבִּים
 וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמְּמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹדוּ
 אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֹת־אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן
 אֶת־צְוֹאוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל בַּחֲרֹב וּבְרַעַב וּבְדַבַּר אֶפְקֹד
 עַל־הַגּוֹי הַהוּא נֹאס־יְהוּה עַרְתְּמִי אֲרַגְסֶם בְּיָדוֹ וְאַתֶּם
 אֲל־תִּשְׁמָעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קְסָמֵיכֶם וְאֶל־חַלְמַתֵּיכֶם
 וְאֶל־עֲנִיכֶם וְאֶל־כַּשְׁפֵּיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֵלֵיכֶם
 לֵאמֹר לֹא־תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי־שָׁקֶר הֵם נְבִאִים
 לָכֵן לִמְעַן הִרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם וְהִדְחַתִּי
 אֶתְכֶם וְאַבְדַתֶּם וְהַגּוֹי אֲשֶׁר־יָבִיא אֶת־צְוֹאוֹ בְּעַל
 מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַבְדּוֹ וְהִנַּחְתִּיו עַל־אֲדַמְתּוֹ נֹאס־יְהוּה
 וְעַבְדּוֹ יִשָּׁב בָּהּ וְאֶל־צְדָקָהּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי
 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמְרֵי־הַבִּיאוּ אֶת־צְוֹאֵיכֶם כְּעַל
 מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַבְדּוֹ אֲתוֹ וְעִמּוֹ וְחִיוּ לִמַּה תָּמוּתוּ אֹתָהּ
 וְעִמָּךְ בַּחֲרֹב בְּרַעַב וּבְדַבַּר כַּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוּה אֶל־הַגּוֹי
 אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל־תִּשְׁמָעוּ אֶל־דְּבָרֵי
 הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא־תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ
 בָּבֶל כִּי־שָׁקֶר הֵם נְבִאִים לָכֵן כִּי־לֹא־שַׁלַּחְתִּים נֹאס־יְהוּה
 וְהֵם נְבִאִים בְּשֵׁמִי לְשָׁקֶר לִמְעַן הִדְחִי אֶתְכֶם
 וְאַבְדַתֶּם אֹתֶם וְהַנְּבִיאִים הַנְּבִאִים לָכֵם וְאֶל־הַכֹּהֲנִים
 וְאֶל־בְּלִיַּעַם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוּה אֶל־
 תִּשְׁמָעוּ אֶל־דְּבָרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנְּבִאִים לָכֵם לֵאמֹר הִנֵּה
 כָּל־בֵּית־יְהוּדָה מוֹשְׁבִים מִבְּבִלְיָה עֹתָהּ מֵהֲרַחֵף כִּי־
 שָׁקֶר הֵמָּה נְבִאִים לָכֵם אֲל־תִּשְׁמָעוּ אֵלֵיהֶם עַבְדּוֹ

*sefe dedane
 nec prophe-
 tis, pacem
 & prospera
 promitten-
 tibus, fi-
 dem ha-
 beant.*

את

18 אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְחִיוֹ לְמַה תְּהִיָּה הָעִיר הַזֹּאת חֲרָבָה וְאִם־
 נִבְאִים הֵם וְאִם־יִשְׁדַּבֵּר יְהוָה אִתְּם יִפְגְּעוּנָא בִּירוּשָׁה
 צְבָאוֹת לְבַלְתִּי כְּאֹהֲבֵי הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּבֵית יְהוָה וּבֵית
 19 מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּבִלָּה׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי הָעַמִּים וְעַל־הֵם וְעַל־הַמְּכֹנְנֹת וְעַל־יָתֵר
 כ הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּעִיר הַזֹּאת׃ אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְם
 נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּגִלּוֹתוֹ אֶת־יְכוֹנִיָּה בֶן־הוֹיָקִים יְהוֹיָכִן
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלָּה וְאֶת־כָּל־חֲרֵי יְהוּדָה
 21 וִירוּשָׁלַם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עַל־הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בֵּית יְהוָה וּבֵית־מֶלֶךְ־
 22 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם׃ בְּבִלָּה יִבְאוּ וְשָׂמָה יִהְיוּ עַד יוֹם פְּקֻדֵי
 אִתְּם נְאֻם־יְהוָה וְהָעֲלִיתִם וְהִשְׁבַּתִּים אֶל־הַמָּקוֹם

כח הַזֶּה׃ וַיְהִי בַשָּׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת

Cap. xxviii
 Hananias,
 abrepto à
 cervicibus
 Jeremia
 jugo ac con-
 fracto, dum
 eludere va-
 ticinium
 conatur,
 eadem &
 tristiora
 enunciare
 Propheta
 jubetur,
 ipsique
 Hanania
 mortem de-
 nuntiat.

בשנה קרי
 זְדַקְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּשָּׁנָה הַרְבִּיעִית בְּחֹדֶשׁ
 הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן־עֲזוּרָה הַנְּבִיא אֲשֶׁר מִגְּבֻעוֹן
 2 בְּבֵית יְהוָה לְעֵינֵי הַכְּהֵנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר׃ כֹּה
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׁבַרְתִּי אֶת־
 3 עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל׃ בְּעוֹד שְׁנָתַיִם יָמִים אֲנִי מָשִׁיב אֶל־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־כְּלֵי בֵית יְהוָה אֲשֶׁר לָקַח
 נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּבִיֵאֵם
 4 בָּבֶל׃ וְאֶת־יְכוֹנִיָּה בֶן־הוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־
 גְּלוּת יְהוּדָה הַבָּאִים בְּבִלָּה אֲנִי מָשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם
 הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל׃
 ה וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה הַנְּבִיא לְעֵינֵי הַכְּהֵנִים
 6 וּלְעֵינֵי כָל־הָעָם הָעַמִּים בְּבֵית יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
 יְרֵמְיָה הַנְּבִיא אֲמֵן בְּן־יְעֹשֶׂה יְהוָה יְקַם יְהוָה אֶת־
 דְּבָרָי אֲשֶׁר נִבְאָתִי לְהָשִׁיב כָּל־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹלָה
 7 מִבָּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ אַךְ שָׁמַעְנָא הַדְּבָר הַזֶּה

כח E e e 3 אשך

אשר אנכי דבר באזניה ובאזני כל העם: הנביאים
 אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות
 רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה
 ולדבר: הנביא אשר ינבא לשלום כבא דבר הנביא
 יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: ויקח חנניה
 הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא
 וישברהו: ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה
 אמר יהוה ככה אשבר את על י נבכדנאצר
 מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים
 וילך ירמיה הנביא לדרך:
 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי
 שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה
 הנביא לאמר: הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר
 יהוה מוטת עץ שברת ועשית תפתיהן מטות ברזל:
 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי
 על צואר י נבכדנאצר מלך בבל ועברו הוונם את חירת השרה נתת לו:
 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה
 לא שלחק יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על
 שקר: לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני
 האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל
 יהוה: וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש
 השביעי:

ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם
 אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל
 כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה:
 אחרי צאת יכניה המלך והנבירה והסריסים שרי
 יהודה וירושלם וההרש והמסגר מירושלם: ביד
 אלעשה

Cap. xxix.
 Per literas
 captivos in
 Chaldaea
 consolatur
 ac monet
 ne nimium
 festinat a
 liberatione.

ac vanis prophetarum promissis, spem suam corrumpi patiantur; atque falsis istis prophetis graviter comminatur.

אלעשה בן־שפן וגמריה בן־חלקיה אשר שלח צדקיה מלך־יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר : כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל ה' כל־הגולה אשר־הגלית מירושלם בבלה בניו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את־פרין : קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת־בנות־בם תנו לאנשים ותלדנה בנים וכנות ורבו שם ואל תמעטו : ודרשו את־שלום העיר אשר־הגלית אתכם שמרה והתפללו בעדה אל־יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום : כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל־ישׂאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל־חלמתיכם אשר אתם מחלמים : כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה : כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את־דברי הטוב להשיב אתכם אל־המקום הזה : כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה : וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם : ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל־לבבכם : ונמצאתי לכם נאם יהוה ושכתי את־שבי־תכם וקבצתי אתכם מכל־הגוים ומכל־המקומות אשר הרחתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם אל־המקום אשר־הגלית אתכם משם : כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבלה : כי כה אמר יהוה אל־המלך היושב אל־כסא־דוד ואל כל־העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה : כה אמר יהוה צבאות הנני משלחכם

שבו חכם קרי

כח ד 4 e e e את

אֶת־הַחֵרֶב אֶת־הָרֶעֱב וְאֶת־הַדָּבָר וְנָתַתִּי אוֹתָם
 כַּתְּיָנִים הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלֶנָה מִרְעַ: וּרְדַפְתִּי ¹⁸
 אַחֲרֵיהֶם בַּחֲרֹב בְּרֶעֱב וּבְדָבָר וְנָתַתִּים לְזוּעָרָה לְכָל־^{לועוה קרי}
 מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לֵאלֹהֵי שְׁמָה וּלְשִׁרְקָה וּלְחִרְפָּה בְּכָל־
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִדְחַתִּים שָׁם: תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֵל־¹⁹
 דְּבָרִי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר שַׁלַּחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת־עַבְדִּי
 הַנְּבִאִים הַשְּׂכֵסִים וְשַׁלַּחְתִּי וְלֹא־שָׁמְעַתֶּם נְאֻם־יְהוָה: וְאַתֶּם כֹּ
 שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כֹּל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־שַׁלַּחְתִּי מִירוּשָׁלַם
 בְּבָלָה: כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ²¹
 אֵל־אֲחָאֵב בֶּן־קוֹלִיָּה וְאֵל־צִדְקִיָּהוּ בֶן־מַעֲשִׂיָּה הַנְּבִאִים
 לְכֶם בְּשֵׁם יְשִׁקְרָה נְנִי נָתַן אֶתֶּם כִּיד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־
 בָּבֶל וְהִכֶם לְעֵינֵיכֶם: וְלָקַח מֵהֶם קְלָלָה לְכָל־גְּלוּת ²²
 יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ יְהוָה כִּצְדִקְיָהוּ וּכְאֲחָב
 אֲשֶׁר־קָלַם מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֵשׁ: יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ נְבִלָה ²³
 בְּיִשְׂרָאֵל וּבְנַפְשׁוֹ אֶת־נְשֵׁי רַעִיָּהֶם וַיְדַבְּרוּ דְבַר בְּשֵׁם־
 יְשִׁקְרָה אֲשֶׁר לֹא צְוִיתִים וְאֲנֹכִי הוּיָדְעוּ עַד נְאֻם־יְהוָה: ^{הוידע ק'}
 וְאֵל־שָׁמְעִיהוּ הַנְּחַלְמִי תֹאמַר לֵאמֹר: כֹּה־ ²⁴
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַעַן אֲשֶׁר־אַתֶּה
 שַׁלַּחְתָּ בְּשִׂמְכָה סִפְרִים אֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
 וְאֵל־צַפְנִיָּה בֶן־מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן וְאֵל־כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר:
 יְהוָה נִתְּנָךְ כֹּהֵן תַּחַת יְהוּדֵי הַכֹּהֵן לְהִיּוֹת פְּקָדִים בְּבֵית ²⁶
 יְהוָה לְכָל־אִישׁ מִשְׁנַע וּמִתְנַבֵּא וְנִתְּתָה אֹתוֹ אֵל־
 הַמַּהֲפֹכֶת וְאֵל־הַצִּיֵּנֶק: וְעַתָּה לֵמָּה לֹא־נִעַרְתָּ בִּירְמִיָּהוּ ²⁷
 הָעֹנֵתִי הַמִּתְנַבֵּא לְכֶם: כִּי־עַל־כֵּן שַׁלַּח אֲלֵינוּ בְּבָבֶל ²⁸
 לֵאמֹר אֲרַכְרָה הִיא בְּנוֹ בְּתִים וְשָׁבוּ וְנִטְעוּ גִּנּוֹת וְאָכְלוּ
 אֶת־פְּרִיָּהֶן: וַיִּקְרָא צַפְנִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנֵי ²⁹
 יְרִמְיָהוּ הַנְּבִיאַ: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵל־יְרִמְיָהוּ לֵ^ל
 לֵאמֹר: שַׁלַּח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵל־ ³¹
 שְׁמַעִיה

שמעיה הנחלמי' יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא
32 שלחתי ויבטח אתכם על שקר: לכן כה אמר יהוה
הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו
איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני
עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה:

Cap. XXX
Illustre va-
ricinium de
liberando
& redi-
mendo If-
raele.

2 א ל הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל
3 הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: כי הנה ימים
באים נאם יהוה ושבתתי את שבות עמי ישראל וירודה
אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבתם
4 וירשוה: ואלה הדברים אשר דבר יהוה
ה אל ישראל ואל יהודה: כי כה אמר יהוה קול הרדה
6 שמענו פחד ואין שלום: שאלו נא וראו אם ילד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו ביולדה ונהפכו
7 כל פנים לירקון: הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו
8 ועת צרה היא ליעקב וממנרה ישע: והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך
9 ומוסרותיך אנתק ולא יעברו בו עוד זרים: ועברו
את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם:
י ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת
ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ
11 שבים ושב יעקב ושקטו שאנן ואין מחריד: כי אתך
אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל
הגוים אשר הפיצתיך שם אך אתך לא אעשה
כלה ויפרתיך למשפט ונקה לא אנקך:

12 כי כה אמר יהוה אנושל שבך נחלה
13 מכתך: אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך:
14 כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מפת אויב
הכיתיך

הכיתוך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך :
 מה תזעק על שברך אנניש מכאבה על רב עונך טו
 עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך : לכן כל אכליך ¹⁶
 יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיד למשסה יחיד ^א
 וכל בזוזה אתן לבו : כי אעלה ארכה לך וממכותיך ¹⁷
 ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש
 אין לה : כה אמר יהוה הנני שב שבות ¹⁸
 אהלי יעקוב ומשכנותיו ארחם ונבנתה עיר על תלה ^{מלא 1}
 וארמון על משפטו ישב : ויצא מהם תורה וקול ¹⁹
 משחקים והרבתיים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יצערנו :
 והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל ^כ
 לחציו : והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא ²¹
 והקרבתי ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת
 אלי נאם יהוה : והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם ²²
 לאלהים :

הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש ²³
 רשעים יחול : לא ישוב חרון אפי יהוה עד עשתו ועד ²⁴
 הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתכוננו בה :

בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל לא

משפחות ישראל והמה יהוה לי לעם : כה אמר ²
 יהוה מצא חן במדבר עם שרדי חרב הלוך להרגיעו ^{ליום שני 3}
 ישראל : מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך ⁴
 על כן משכתיך חסד : עוד אבנה ונבנית בתולת ישראל
 עוד העדי תפידו יצאת כמחול משחקים : עוד תטעיה
 כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו : כיישיום קראו
 נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו :
 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו ⁷
 בראש הגנים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את
 עמך

Cap. xxxi.
 In eodem
 argumento
 Prophetæ
 pergit. &
 porro ad
 ulteriora
 tempora
 progredi-
 tur, men-
 tione ex-
 pressâ Novi
 Fœderis su-
 per Legem
 divinam
 factâ,
 cuius bona
 & summa
 beneficia

commetto-
rat.
קמץ בסגולה

8 עמך את שארית ישראל: הנני מביא אותם מארץ צפון

וקבצתי מירכתי ארץ בם עור ופסח הרהו וילדת יחדו

9 קהל גדול ישובו הנה: בכבי כאו ובתחוננים אובלים

אליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כיר

י הייתי לישראל לאבואפרים בכרי הוא: שמעו

דבר יהודה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה

11 ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: כי פרה יהוה את

12 יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ובאורננו במרום ציון

ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל

בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו

13 לדאבה עוד: אזתשמח בתולה במחול ובחרים וקנים

יחדו והפכתי אכלם לששון ונחמתים ושמחתים

14 מגונם: והוית נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו

נאם יהוה:

15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים

בחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו:

16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מרמעה

כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה וישבו מארץ אויב:

17 ויש תקוה לאחריהך נאם יהוה וישבו בנים לגבולם:

18 שמוע שמעתי אפרים מתנודר יסרתני ואוסר כעגל לא

19 למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: כי אחרי

שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם

כ נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הבן יקר לי אפרים

אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד

על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה:

21 הציבי לך צינים שמי לך היתמרורים שתי לבך

הלכח קרי למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל

22 עריך אלה: ערמתי תתחמקין הברת השוכבה כי

ברא

ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר :
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו 23
 ארתי הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי ארתי
 שבותם יברכה יהוה נורה צדק הר הקדש : וישבו בה 24
 יהודה וכל עריו יחדו אפרים ונסעו בעדר : כי הרויתי כה
 נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי : על זאת הקיצתי 26
 וארארה ושנתי ערבה לי : הנה ימים באים 27
 נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה
 זרע אדם וזרע פחמה : והיה כאשר שקדתי עליהם 28
 לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע בן אשקד
 עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה : בימים ההם לא 29
 יאמרו עוד אבות אכלו בסרו ושני בנים תקהינה : כי ל
 אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הכסר תקהינה
 שניו : הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית 31
 ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה : לא כברית אשר 32
 כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ
 מצרים אשר דימה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם
 נאם יהוה : כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל 33
 אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורת בקרבם
 ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהוה לי ^{הח' בח' ק}
 לעם : ולא ילמדו עוד איש את דעהו ואיש את אחיו 34
 לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנסו ועד ^{וג' אהר}
 גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא ^{טוריק}
 אזכר עוד : כה אמר יהוה נתן שמש לאור לה
 יומם תקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו
 יהוה צבאות שמו : אם ישו החקים האלה מלפני נאם 36
 יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים :
 כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו 37
 מוסרי

מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל
38 על כל אשר עשו נאם יהוה: הנה ימים

נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל עד
39 שער הפנה: ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת

מ גרב ונסב געתה: וכל העמק הפגרים והדשן
וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים

מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יחרס עוד
הדבר אשר היה

Cap. xxxii.
Obsessā
Hierosoly-
mā, Fere-
mias, in
carcere
conclusus,
jubetur à
Deo agrum
emere, ut
hoc pacto
Israēli cer-
tam spem
faciat libe-
rationis ex
captivitate
illā, quae
instabat.

לב ב שנה קרי אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשירית לצדקיהו
מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה

2 לנבוכדראצר: ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים
וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית

3 מלך יהודה: אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר
מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את

4 העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: וצדקיהו מלך
יהודה לא ימלט מיד הכשדים כיהנתן ינתן ביד מלך

ה בבל ודבר פיו עם פיו ועינו את עינו תראינה: וככל
קרי יליך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה

כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו:
6 7 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר: הנה חננאל

בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר
8 בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות: ויבא אלי

חננאל בן דדי בדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר
אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ

בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך
9 ואדע כי דבר יהוה הוא: ואקנה את השדה מאת

חננאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף
י שבעה שקלים ועשרה הכסף: ואכתב בספר ואחתם
ואער

המשרת ביד
סיני

הב' בקמץ

ואער

11 ואעד ערים ואשקל הכסף במאזנים: ואקח את ספר
 המקנה את החתום המצורה והחקים ואת הגלוי:
 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן
 מחסיה לעיני חנמאל די ולעיני הערים הכתבים
 בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר
 המטרה: ואצורה את ברוך לעיניהם לאמר:
 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את
 הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום
 ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו
 ימים רבים: כי כה אמר יהוה צבאות
 14 אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ
 הזאת: ואת פלל אל יהוה אחרי תתי
 15 את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר: אהה
 ארני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ
 בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל
 16 דבר: עשה חסד לא לפים ומשלם עון אבות אל חיק
 בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות
 17 שמו: גדל העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות
 על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי
 מעלליו: אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד כ
 היום הזה ובישראל ובארם ותעשה לה שם כיום הזה:
 18 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות
 ובמופתים ובכח חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול:
 19 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם
 20 לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: ויבאו וירשו אתה
 21 ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו ארץ כל אשר
 22 צויתת להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל
 23 הרעה הזאת: הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר
 24 גתנה

ובחורתי קרי

נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב
 כח והרעכו והדבר ואשר דברת היה והנקה ראה : ואתה
 אמרת אלי אדוני יהוה קנה לך השדה בכסף והעיר
 26 ערים והעיר נתנה ביד הכשדים : ויהי דבר
 27 יהוה אל ירמיהו לאמר : הנה אני יהוה אלהי כל בשר
 28 הממני יפלא כל דבר : לכן כה אמר יהוה הנני נתן
 את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך
 29 בבל ולכדה : וכאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת
 והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים
 אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים
 30 לאחרים למען הכעיסני : כיהו בני ישראל ובני יהודה
 אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך
 31 מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה : כי על אפי
 ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו
 32 אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני : על כל דעת
 בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעיסני המה
 מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישיבי
 33 ירושלם : ויפנו אלי ערף ולא פניו ולמד אתם השכם
 34 ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר : וישימו שקוציהם
 לה בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא : ויבנו את במות
 הבעל אשר בניא בזהנם להעביר את בניהם ואת
 בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי
 35 לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה :
 36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל
 העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל
 37 בחרב וכרעב ובדבר : הנני מקבצם מכל הארצות
 אשר הודחתים שם באפי ובחמתי ובסעף גדול
 38 והשבתיים אל המקום הזה והשבתיים לבטח : והיו לי
 לעם

לעם ואני אהיה להם לאלהים: ונתתי להם לב אחר 39
ודרך אחר ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם
אחריהם: וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מ
מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם
לבלתי סור מעלי: וששתי עליהם להטיב אותם 41
ונטעתיים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי:

כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם 42
הזה את כל הרעה הגדולה הזאת בן אנכי מביא
עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: ונקנה 43
השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא
מאין אדם ובהמה נתנה ביד הפשדים: שדות בכסף 44
יקנו וכתוב בספרי וחתום והעד עדים בארץ בנימן
ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שכונתם נאם יהוה:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עורנו לנ א

עצור בחצר המטרה לאמר: כה אמר יהוה עשה יהוה 2
יוצר אותה להכינה יהוה שמו: קרא אלי ואענה ואנידה 3
לך גדלות ובצרות לא ידעתם: כי כה 4

אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי 5
מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב:
באים להלחם את הפשדים ולמלאם ארת פגרי ה 6
הארם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרת פני

מהעיר הזאת על כל רעתם: הנני מעלה לה ארכה 6
ומרפא ורפאתם וגליתי להם עתרת שלום ואמת:
והשבתי את שכונת יהודה ואת שכונת ישראל ובנותים 7
כבראשונה: וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי 8
וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו יתי 9
בי: והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גווי

הארץ

Cap. xxxiii

Pergit Pro-
pheta pro-
mittere re-
ditum ex
captivita-
te: deinde
seriem se-
quentium
temporum
ordine pro-
sequitur. Et
de Messia
ejusque re-
gno agit.

הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה
 אותם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום
 אשר אנכי עשה לה: כה אמר יהוה

עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא
 מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלם
 הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: קול

ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
 חודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו
 מבאים תודרו בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ

כבראשנה אמר יהוה: כה אמר יהוה
 צבאות עור יהיה במקום הזה החרב מאין אדם ועור

בהמה ובכל עריו נזה רעים מרבים צאן: בערי ההר
 בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי
 ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה

אמר יהוה: הנה ימים באים נאם יהוה
 והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
 ישראל ועל בית יהודה: בימים ההם ובעת ההיא

אצמיח לדור צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ:
 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה
 אשר יקרא לה יהוה צדקנו: כי כה אמר

יהוה לא יכרת לדור איש יושב על כסא בית ישראל:
 ולכהנים הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה
 ומקטיר מנחה ועשה ובה כל הימים:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור: כה אמר יהוה אם
 תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלי לה ולבלתי היות
 ומסוללה בעתם: גם בריתי תפר את דוד עבדי

מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים
 משרתי: אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול
 כט א פ פ פ הים

הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי :

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר : הלוא ראית מה 23 24
העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה
בהם ומאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם :
כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה כה

חקות שמים וארץ לא שמת : גם זרע יעקוב ורוד עבדי 26
אמאם מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק
ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתיים :

אשיב קרו

הדבה אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לג

ונבוכדנאצר מלך בבל יוכל חילו וכל ממלכות ארץ
ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל

כל עריה לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך 2
ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר

יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה

באש : ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ויבדו 3

תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את

פיך ידבר ובבל תבוא : אך שמע דבר יהוה צדקיהו 4

מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב :

בשלוש תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הראשנים ה

אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי ארון יספרו לך כי

דבר אני דברתי נאם יהוה : וידבר ירמיהו 6

הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה

בירושלם : וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל 7

כל ערי יהודה הנותרות אל לביש ואל עזקה כי הנדה

נשארו בערי יהודה ערי מבצר :

אשר הירה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך

צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם

דרוד

Cap xxxiv.
Zedechia
populoque
perfidiam
ac peccata
gravissima
objicit, que
Terra at-
que Urbis
excidio
vindictam
iri pra-
dicit.

8 דפטר
משפטים

9 דרור: לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי
 והעבריה חפשים לבלתי עבד כם ביהודי אחיו איש
 י ושמעו כל השרים וכל העם אשר באו בבית לשלח
 איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד
 11 כם עוד וישמעו וישלחו: וישבו אחרי כן וישבו את
 העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים וכבישום
 12 לעבדים ולשפחות: ויהי דבר יהוה אל
 13 ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל
 אנכי ברתי ברית את אבותיכם ביום הוצאתי אותם
 14 מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: מקץ שבע שנים
 תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך
 שש שנים ושלחתו חפשי מעמד ולא שמעו אבותיכם
 16 ואלו ולא הטו את אונם: ותשבו אתם היום ותעשו
 את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
 16 לפני בבית אשר נקרא שמי עליו: ותשבו ותחללו
 את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו
 אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות
 17 לכם לעבדים ולשפחות: לכן כה אמר
 יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו
 ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב
 אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל
 18 ממלכות הארץ: ונתתי את האנשים העבדים את
 ברית אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו
 19 לפני העגל אשר כרתו לשנים ועבדו בין בתריו: שרי
 יהודה ושרי ירושלם הסרסים ותכהנים וכל עם הארץ
 ב העבדים בין בתרי העגל: ונתתי אותם ביד איביהם
 וביד מבקשי נפשם והיתרו גבלתם למאמר לעוף
 21 השמים ולבהמת הארץ: ואת צדקיהו מלך יהודה

ויכבשום קרי
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל
 ויהי דבר יהוה אל

לזועה קרי

ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד
חיל מלך בבל העלים מעליכם : הנני מצוה נאם
יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכרוה
ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין

לה הרבר אשר היה אל ירמיהו מאת לה

Cap. xxxv.
Rechabitarum exem-
plo adhor-
tatur popu-
lum ad ser-
vanda
mandata
Dei, & in-
obedienti-
bus capti-
vitatem &
excidium
pradicit.

הורה בימי הויקים בן אשיהו מלך יהודה לאמר :

הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית

יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין : ואקח

את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל

בניו ואת כל בית הרכבים : ואבא אתם בית יהוה אל

לשכת בני חנן בן גדליהו איש האלהים אשר אצל

לשכת חשרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם

פתח
בס

שמר הסף : ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים ה

מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין : ויאמרו לא

נשתה יין כי יונרב בך רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא

תשתו יין אתם ובניכם עד עולם : ובית לא תבנו

חרע לא תורעו וזכרם לא תטשו ולא יהיה לכם כי

באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על

פני האדמה אשר אתם נגרים שם : ונשמע בקול

יהונרב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות

יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו : ולבלתי בנות

בתים לשבתנו וזכרם ושרה וזרע לא יהיה לנו : ונשב

באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו וינרב אבינו :

ויהי בעלות נבוכדנצר מלך בבל אל הארץ ונאמר

באו ונבוא ירושלם מפני חיל הפשרים ומפני חיל ארם

ונשב בירושלם : ויהי דבר יהוה אל

ירמיהו לאמר : כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל

הלק ואמרת לאיש יהודה ולישבי ירושלם הלוא תקחו

14 מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה : חוקם את דברי
 יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתורת יין
 ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם
 ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי :
 15 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלחי
 לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם
 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדו שבו אל
 האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא השיתם את
 16 אזנכם ולא שמעתם אלי : כי הקימו בני יהונדב בן רכב
 את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי :
 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני
 מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל
 הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
 18 שמעו ואקרא להם ולא ענו : ולבית הרכבים אמר
 ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר
 שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל
 19 מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם : לכן כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל לא יפרת איש ליהונדב בן
 רכב עמר לפני כל הימים :

א לן ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 2 היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר : קח לך
 מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר
 דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
 3 מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה : אולי
 ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
 לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי
 4 לעונם ולחטאתם : ויקרא ירמיהו את ברוך
 בן נריה ויכתב ברוך מפיי ירמיהו את כל דברי יהוה
 אשר

Cap. xxxvi.
 Jeremia
 sermones, à
 Barucho
 scripto com-
 prehensi,
 universo
 populo.
 deinde &
 Regi pre-
 leguntur.
 qui librum
 exurit.
 Scribitur
 deinde
 alius, if.

5 אשר דבר אליו על מגלת ספר : ויצוה ירמיהו את ה
 ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה :
 6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפני את
 דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני
 7 כל יהודה הפאים מעריהם תקראם: אולי תפל תחנתם
 לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף
 8 והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה : ויעש ברוך
 בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר
 דברי יהוה בית יהוה :
 9 ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 בחד שהתשעי קראו צום לפני יהוה כל העם
 בירושלם וכל העם הפאים מערי יהודה בירושלם :
 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה
 בלשכת גמריהו בן שפן הספר כחצר העליון פתח
 11 שער בית יהוה החדש באזני כל העם : וישמע מכיהו
 בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר :
 12 וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל
 השרים וישיבים אלי שמע הספר ודליהו בן שמעיהו
 ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן
 13 חנניהו ומל השרים : ויגד להם מיכהו את כל
 הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם :
 14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן
 שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה
 באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את
 המגלה בידו ויבא אליהם: ויאמרו אליו שבנא וקראנה
 15 באזנינו ויקרא ברוך באזניהם : ויהי כשמעם את כל
 הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד
 17 נגיד למלך את כל הדברים האלה : ואת ברוך שאלו
 לאמר

que in Ra-
 gem &
 progeniem
 ejus adhuc
 terribilior.

107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

לאמר הגדנני לנו איך כתבת את כל הדברים
 18 האלה מפיו: ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את
 כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו:
 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר
 כ אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: ויבאו אל
 המלך הצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע
 21 הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: וישלח
 המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת
 אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל
 22 השרים העמדים מעל המלך: והמלך ישב בית
 החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת:
 23 ויהי כקרא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה
 בתער הספר והשליך אל האש אשר אל האח עד
 24 תם כל המגלה על האש אשר על האח: ולא פחרו
 ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים
 כה את כל הדברים האלה: וגם אלנתן ודליהו וגמריהו
 הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע
 26 אליהם: ויצוה המלך את ירמיהו בן המלך ואת
 שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את
 ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה:
 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך
 את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפיו ירמיהו
 28 לאמר: שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את
 כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה
 29 אשר שרף יהויקים מלך יהודה: ועל יהויקים מלך
 יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה
 הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר באיבוא מלך
 בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם
 כ ט ד 4 F F F ובהמה

ובהמה: לכן כה אמר יהוה על יהויקים ל

מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו

תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח פלילה: ופקדתי 31

עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם

ועל יושבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה

אשר דברתי אליהם ולא שמעו: וירמיהו 32

לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברנה בן נריהו הספר

ויכתב עליה מפני ירמיהו את כל דברי הספר אשר

שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם

דברים רבים בהמה: ומלך מלך צדקיהו לן א

בן יאשיהו תחת פניהו בן יהויקים אשר המליך

נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: ולא שמע הוא 2

ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו

הנביא: וישלח המלך צדקיהו ארת יהוכל בן שלמיה 3

ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא

לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: וירמיהו 4

הכלוה קרי כה ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הפליא: וחיל ה

פרעה יצא מצרים ושמעו הכשדים הצרים על 5

ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: כה אמר 6

יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח

אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה

שב לארצו מצרים: ושכו הכשדים ונלחמו על העיר 8

הזאת ולכדה ושרפה באש: כה אמר יהוה אל 9

תשאון נפשותיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי

לא ילכו: כי אם הביתם כל חיל כשדים הנלחמים

אתכם ונשארו בם אנשים מרקרים איש באחלו יקומו

ושרפו את העיר הזאת באש: והיה בהעלות חיל 11

הכשדים

Cap. xxxvi.
Zedekias
mittit ad
Jeremiam,
ut pro se et
totaque
Urbe Deum
deprecetur.
Respondet
Propheta
prorsus fi-
xum Deo
esse Urbem
excindere.
rursusque
per calu-
mnia ac-
cusatus, in
carcerem
detruitur,
sed occulto
favore Re-
gis quoti-
dianam an-
nonam im-
petrat.

לן א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט

12 הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה : ויצא
 ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בפתוך
 13 העם : ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדתו ושמו
 יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא
 14 לאמר אל הכשדים אתה נפל : ויאמר ירמיהו שקר
 אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראיה
 15 בירמיהו ויבארו אל השרים : ויקצפו השרים על
 ירמיהו והכו ארזו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן
 16 הספר כי אתו עשו לבית הכלא : כי בא ירמיהו אל
 בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים :
 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו
 בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש
 18 ויאמר ביד מלך בבל תנתן : ויאמר ירמיהו אל המלך
 צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם
 19 אותי אל בית הכלא : ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם ויהי קרי
 לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת :
 בועתה שמענא ארני המלך תפלנא תחנתני לפניך
 20 ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם : ויצוה
 המלך צדקיהו ויפקדו ארז ירמיהו בחצר המטרה
 ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל

לח
 הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה : וישמע
 שפטיה בן מתן וגרליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו
 ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר
 2 אל כל העם לאמר : פה אמר יהוה הישב בעיר הזאת
 נמיה קרי ימות בהרב ברעב ובדבר והיציא אל הכשדים יחיה
 3 והיתה לו נפשו לשלוחי : כה אמר יהוה
 הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה :
 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האישה הזו
 כי

Cap. xxxvii :
 Per calu-
 mias pro-
 cerum gra-
 viori in cu-
 stodia ha-
 betur, in
 carcerem
 caenosum
 conjectus :
 unde ope
 Ebed-mele-
 chi, con-
 vente Re-
 ge, libera-

כי על-כן הוא מרפא את-ירי אנשי המלחמה
 הנשארים בעיר הזאת ואת ירי כל העם לדבר אליהם
 כדברים האלה כי האיש הזה איננו ררש לשלום לעם
 הזה כי אם לרעה: ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא ה
 בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר: ויקחו את-⁶
 ירמיהו ושלכו אתו אל הבורי מלכיהו בן המלך אשר
 בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור
 אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט: וישמע עבד-⁷
 מלך הכושי איש סרים והוא בבית המלך כי נתנו את-
 ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן: ויצא עבד-⁸
 מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: אדני⁹
 המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו
 לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת
 תחתיו מפני הרעב כי אין הלהם עוד בעיר: ויצוה¹⁰
 המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה
 שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור
 בטרם ימות: ויקח עבד מלך את האנשים כידו ויבא בית-¹¹
 המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחכות ובלוי¹²
 מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים: ויאמר
 עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחכות
 והמלחים תחרת אצילות ידיך מתחת לחבלים ויעש
 ירמיהו כן: וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן-¹³
 הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: וישלח המלך¹⁴
 צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי
 אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך
 דבר אל תכחד ממני דבר: ויאמר ירמיהו אל צדקיהו¹⁵
 כי אניד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצה לאת שמע
 אלי: וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בפסתר לאמר חיי¹⁶

tur: tur-
 fuque mo-
 net, urget,
 instat dedi-
 tionem fa-
 ciendam,
 nullam
 aliam salu-
 tis spem esse
 reliquam.

סחכות קרי

יהוה

יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך כתיב ולא קרי
 ואם אתוך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את
 17 נפשך: ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר
 יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל-
 שרי מלך בבל וחיתרו נפשך והעיר הזאת לא תשרף
 18 באש וחיתה אתה וביתך: ואם לא תצא אל שרי מלך
 בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש
 19 ואתה לא תמלט מידם: ויאמר המלך
 צדקיהו אל ירמיהו אני ראג את היהודים אשר נפלו
 אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי:
 כ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמענא בקול יהוה
 21 לאשר אני דבר אליך ויטב לך ותחין נפשך: ואם מאן
 22 אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: והנה כל
 הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל-
 שרי מלך בבל והנה אמרת הסיתוך ויכלו לך אנשי
 23 שלמך הטבעו בכך רגלך נסגו אחור: ואת כל נשיך ^{חסר}
 ואת בנך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט
 מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת
 24 תשרף באש: ויאמר צדקיהו אל ירמיהו
 כה איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות: וכי ישמעו
 השרים כי דברתי אתך וכאו אליך ואמרו אליך הגידה
 נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא
 26 נמיתך ומה דבר אליך המלך: ואמרת אליהם מפיל
 אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בירת יהונתן
 27 למות שם: ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו
 אותו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך
 28 ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: וישב ירמיהו ובחצר
 המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם

פיסקא באמצע פסוק והיה

לט

והיה כאשר נלכדה ירושלים : בשנה התשעית ל
 לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי באבוכדראצר
 מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה : בעשתי
 עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש
 הבקעה העיר : ויבאו כל שרי מלך בבל
 וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמנר נבו שרסכים
 רב סרים נרגל שראצר רב מג וכל שארית שרי
 מלך בבל : והיה כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה
 וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך
 גן המלך בשער בין החמטים ויצאו דרך הערבה :
 וירדפו חיל פשדים אחריהם וישגו את צדקיהו ה
 בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנאצר
 מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים :
 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת
 כל חרי יהודה שחט מלך בבל : ואת עיני צדקיהו עור
 ואסדהו בנחשתים לביא אתו כבלה ואת בית המלך
 ואת בית העם שרפו הפשדים באש ואת חומת
 ירושלים נתצו : ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת
 הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
 הגלה נבזראדן רב טבחים בבל : ומן העם הדלים
 אשר אין להם מאומה השאיר נבזראדן רב טבחים
 בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא : ויצו
 נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו בור נבזראדן רב
 טבחים לאמר : קחנו ועיניך שים עליו וארל תעש לו
 מאומה רעפי אם כאשר דבר אליך כן עשה עמו :
 וישלח נבזראדן רב טבחים ונבו שזבו רב סרים ונרגל
 שראצר רב מג וכל רבי מלך בבל : וישלחו ויקחו את
 ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן
 אחיקם

Cap. xxxix.
 Expugna-
 tur tandem
 Urbs à
 Chaldeis.
 De acerbo
 casu Zede-
 chia Regis,
 deque fato
 Jeremia
 & Ebed-
 melechi,
 qui beni-
 gnus ha-
 bentur.

כחיב ול קרי

ויש דנושה גון ועירא

אחיקם בן שפן להוציאהו אל הבית וישב בתוך העם :
 15 ואל ירמיהו היה דבר יהוה כהיתו עצור בחצר
 16 המטרה לאמר : הלוך ואמרת לעבד מלך הכוש
 17 לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי
 את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והי
 17 לפניך ביום ההוא : והצלתך כיום ההוא נאם יהוה
 18 ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם : כי
 מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל

מ א כִּי בַטַחַת בִּי נֹאם יְהוָה : הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה
 אֵל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרַי שְׁלַח אֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן רַב
 טַבָּחִים מִן הַרְמֵז בְּקַחְתּוֹ אֹתוֹ וְהוּא אֲסֹר בְּאֲזָקִים
 בְּתוֹךְ כָּל גְּלוּת יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה הַמְּגֻלִים כְּבֹלָה : וַיִּקַּח
 הַבִּטְבָּחִים לִירְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵיךָ דַּבֵּר אֶת
 3 הַרְעָה הַזֹּאת אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה : וַיָּבֹאוּ עֵשׂוּ יְהוָה כֹּאֲשֶׁר
 דָּבַר כִּי חֲשַׁאתֶם לַיהוָה וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לְכֶם
 4 דְּבַר הַזֶּה וְעַתָּה הִנֵּה פִתַּחְתִּיךָ הַיּוֹם מִן הָאֲזָקִים אֲשֶׁר
 עָלֶיךָ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי בְּכָל בָּאוֹשִׁים אֶת
 עֵינֵי עֲלֶיךָ וְאִם רָע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי בְּכָל חָדָל רֹאֵה
 כָּל הָאָרֶץ לִפְנֶיךָ אֵל טוֹב וְאֵל הַיֹּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת
 ה שָׁמָּה לָךְ : וְעוֹדְנֹו לֹא יָשׁוּב וְשָׁבָה אֶל גְּדַלְיָה בֶן
 אֲחִיקָם בֶּן שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ בָּבֶל בְּעַרְיָה וְהוֹדִיעַ
 וַיָּשָׁב אֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל כָּל הַיֹּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת
 לָךְ וַיִּתֵּן לוֹ רַב טַבָּחִים אֲרַחָה וּמִשָּׁאֵר וַיִּשְׁלַחְהוּ :
 6 וַיָּבֹאוּ יִרְמְיָהוּ אֶל גְּדַלְיָה בֶן אֲחִיקָם הַמְּצַפֵּת וַיִּשָּׁב אֹתוֹ
 בְּתוֹךְ הָעָם הַנְּשֹׂאִים בָּאָרֶץ :
 7 וַיִּשְׁמְעוּ כָל שְׂרֵי הַחַיִּים אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה הַמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם
 כִּי הִפְקִיד מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת גְּדַלְיָהוּ בֶן אֲחִיקָם בָּאָרֶץ וְכִי
 הִפְקִיד אֹתוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַף וּמְדַלְת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר
 לֹא

Cap. XL.
 Jeremias,
 accepta à
 Chaldaeo-
 rum prefe-
 cto potesta-
 te quo vel-
 let com-
 meandi,
 cum reli-
 quis Ju-
 daorum in
 patria ma-
 nere sta-
 tuit; qui-
 bus Gedal-
 ja prefici-
 tur, cui
 insidia
 struuntur.

לאהגלו בכלה: ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל

בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת

וכני עופי הנטפתי ויוניהו בן המעכתי המה ע"ס קרי

ואנשיהם: וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן

ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשרים שבו

בארץ ועבדו את מלך בכל ויטב לכם: ואני הנני יושב

במצפה לעמד לפני הכשרים אשר יבאו אלנו ואתם

אספו וקץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר

תפשתם: וגם כל היהודים אשר במואב וכבני עמון

וכארום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך

בכל שארית יהודה וכי תפקיד עליהם את גדליהו

בן אחיקם בן שפן: וישבו כל היהודים מכל

המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה

אל גדליהו המצפתה ויאספו ויקץ הרבה מאד:

ויוחנן בן קרח וכל שרי החלים אשר בשדה באו אל

גדליהו המצפתה: ויאמרו אליו הודע תרע כי בעלים

מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך

נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם: ויוחנן בן

קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא

ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יכבה

נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית

יהודה: ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח

אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל

ישמעאל: ויהי בחדש השביעי בא

ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי

המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם

המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: ויקם

ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו

ויכו

Cap. XLII.
Ismaël, oc-
cifo per in-
sidias Ge-
daljâ, mul-
ti que aliis,
reliquam
urbam
captivam

מא

חטתה ק'

trahit in Ammonitidem: sed ejus consatus impedit Johanan filius Careab.

וַיָּבֹאוּ אֶתְגְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שַׁפָּן בַּחֲרֹב וַיָּמָת אֹתוֹ
 3 אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ בָּבֶל בְּאֶרֶץ: וְאֵת כָּל־הַיְהוּדִים
 אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶתְגְּדַלְיָהוּ בַּמְצָפָה וְאֵת הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר
 4 נִמְצְאוּ־שָׁם אֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הִכָּה יִשְׁמַעְאֵל: וַיְהִי
 ה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהַמִּית אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא־דָע: וַיָּבֹאוּ
 אֲנָשִׁים מִשְׁכֶּם מִשְׁלוֹ וּמִשְׁמֶרֶן שְׂמֹנִים אִישׁ מִגְּלַח־זָקָן
 וְקִרְעֵי בָגָדִים וּמִתְגַּדְּדִים וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה בִּידָם לְהַבִּיאַ
 6 בֵּית־יְהוָה: וַיֵּצֵא יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה לְקִרְאָתָם מִן־
 הַמְצָפָה הַלֵּךְ הַלֵּךְ וּבָכָה וַיְהִי כַּפְגֵּשׁ אֲרָם וַיֹּאמֶר
 7 אֵלֵיהֶם בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם: וַיְהִי כַּבֹּאֵם אֶל־
 תוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה אֶל־תוֹךְ הַכּוֹר
 8 הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ: וְעִשְׂרֵה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמַעְאֵל אַל־תִּמְתְּנוּ כִּי־יִשְׁלַנוּ מִטְּמֵנִים
 בְּשֵׂרֵה חַטִּים וְשַׁעֲרִים וְשֶׁמֶן וְדֶבֶשׁ וַיְחַדֵּל וְלֹא־הִמִּיתָם
 9 בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם: וְהַכּוֹר אֲשֶׁר־הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמַעְאֵל אֶת־
 כָּל־פְּגַרֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־הִכָּה בְּיַד־גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר
 עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אִסָּא מִפְּנֵי־בַעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ מִלֹּא
 י יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָהוּ חֲלָלִים: וַיִּשְׁבּוּ יִשְׁמַעְאֵל אֶת־כָּל־
 שְׂאֵרֵית הָעַם אֲשֶׁר בַּמְצָפָה אֶת־בְּנוֹת־הַמֶּלֶךְ וְאֵת־כָּל־
 הָעַם הַנְּשָׂאִרִים בַּמְצָפָה אֲשֶׁר הִפְקִיד נְכוּר־אֲדֹן־רַב־
 טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם וַיִּשְׁבֹּם יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־
 11 נְתַנְיָהוּ וַיֵּלֶךְ לְעִבְרָאֵל בְּנֵי־עַמּוֹן: וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קִרְחַ
 וְכָל־שְׂרֵי־הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 12 יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה: וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ
 לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ אֶל־מַיִם
 13 רַבִּים אֲשֶׁר כּוֹבְעוֹן: וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ
 יִשְׁמַעְאֵל אֵת יוֹחָנָן בֶּן־קִרְחַ וְאֵת כָּל־שְׂרֵי־הַחֲיָלִים
 14 אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ: וַיִּסְבּוּ כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־שָׁבָה
 יִשְׁמַעְאֵל

15 יִשְׁמַעְאֵל מִן־הַמְצַפָּה וַיִּשְׁבוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קֶרֶח׃
 16 וַיִּשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה נְמַלֵּט בְּשִׁמְנֵה אַנְשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן טו
 וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי עַמּוּן׃ וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קֶרֶח וְכָל־שְׂרֵי הַחִלִּים
 17 אֲשֶׁר־אֵתוּ אֵת כָּל־שְׂאֵרֵי־הָעָם אֲשֶׁר הֵשִׁיב מֵאֵת 16
 יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה מִן־הַמְצַפָּה אַחֵר הִכָּה אֶת־גִּדְלִיָּה
 בֶּן־אֲחִיקֶס גְּבָרִים אַנְשֵׁי־הַמֶּלְחָמָה וְנָשִׁים וְטָף וְסֹרְסִים
 18 אֲשֶׁר הֵשִׁיב מִנְּבִעוֹן׃ וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁבוּ בְּגֵרֹת כְּמוֹהֶם אֲשֶׁר 17
 אָצַל בֵּית־לַחֵם לִלְכֹת לְבוֹא מִצְרַיִם׃ מִפְּנֵי־הַכְּשָׁדִים כִּי 18
 יֵרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־הִכָּה יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה אֶת־גִּדְלִיָּהוּ
 בֶּן־אֲחִיקֶס אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאַרְצָן׃

וַיֵּשְׁבוּ כָּל־שְׂרֵי־הַחִלִּים וַיִּוְחָנָן בֶּן־קֶרֶח וַיִּזְנִיָּה מֵב

Cap. XLII.
 Occiso Gedalia veritate
 Fudeorum primores,
 ne mox Chaldaei
 accurrerent necem illius ulturi,
 consulunt Jeremiam quid agendum: ille respondet manendum in fudea.
 & paren- dum Chal- daeis, ita ipsos salvos fore.

2 בֶּן־הוֹשַׁעְיָה וְכָל־הָעָם מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶי־
 3 יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא תְּפַלְנָא תַּחְנַתְנוּ לִפְנֵיךָ וְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְנוּ
 אֱלֹהֵי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּעַד כָּל־הַשְּׂאֵרִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׂאָרְנוּ
 4 מֵעַט מִהֶרְבֵּה כִּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רָאוּ אֶת־אֲתָנוּ׃ וַיַּגִּדְנוּ לְיְהוָה 3
 אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדְּרָךְ אֲשֶׁר נִלְקַחְנָה וְאֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר
 5 נַעֲשִׂיתָ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא שְׁמַעְתִּי הַנְּנִי 4
 מִתְּפִלָּל אֱלֹהֵי־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּדַבְרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדְּבָר
 6 אֲשֶׁר־יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם אֲנִי לָכֶם לֹא־אֲמַנֶּע מִכֶּם
 דְּבָר׃ וְהָמָּה אָמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ יְהוָה כִּנּוּ לַעַד אֲמַת־הַ
 7 וַנִּשְׂאָרְנוּ אִם־לֹא כָּכָל־הַדְּבָר אֲשֶׁר שְׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 8 אֵלֵינוּ כִּי־נַעֲשִׂיתָ׃ אִם־טוֹב וְאִם־רַע בְּקוֹלֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ 6
 אֲשֶׁר אָנּוּ שְׁלַחְתָּ אֵלָיו נִשְׁמַע לְמַעַן אֲשֶׁר יִטֵּב 7
 9 לָנוּ כִּי־נִשְׁמַע בְּקוֹלֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ וַיְהִי מִקֵּץ 8
 עֶשְׂרֵת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ׃ וַיִּקְרָא אֵלֶי־
 10 יוֹחָנָן בֶּן־קֶרֶח וְאֵל כָּל־שְׂרֵי־הַחִלִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ וְלִכְלֵל־
 11 הָעָם לְמִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים כֹּה־אָמַר יְהוָה 9
 אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּים אֵתִי לְהַפִּיל תַּחְנַתְכֶם
 לִפְנֵי

אנחנו קרי

הח

1 לפניו: אם שוב תשוב בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא
 אהרס ונטעתי אתכם ולא אתושכי נחמתי אל הרעה
 11 אשר עשית לכם: אל תיראו מפני מלך בבל אשר
 אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם יהוה כי
 12 אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: ואתן
 לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם:
 13 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לכלתי שמע
 14 בקול יהוה אלהיכם: לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא
 אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם
 15 לא נרעב ושם נשב: ועתה לכן שמעו דבר יהוה
 שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם
 16 לגור שם: והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם
 תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
 17 ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: והיו כל
 האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם
 ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט
 18 מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על
 ישבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם כבאכם מצרים
 והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו
 19 עוד את המקום הזה: דבר יהוה עליכם שארית יהודה
 כ אל תבאו מצרים ידע תדעו כי הערתי בכס היום: כי
 20 התעיתם בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה
 אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל
 21 אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: ואגר
 לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
 22 אשר שלחתי אליכם: ועתה ידע תדעו כי בחרב

ל א g g א ברעב

התעיתם
קב

ברעב ובדבר תמורתו במקום אשר חפצתם לבוא

לגור שם: ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל מנא

Cap. XLIII.

Illi, con-
tempo Dei

כל העם את כל דברי יהוה אליהם אשר שלחו
יהוה אליהם אליהם את כל הדברים האלה:

responsio,

reliquias

ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל

populi in

Aegyptum

האנשים הוודים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר

abducunt,

interque

לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור

eos etiam

Feremiam;

qui, cum ad

Thahpan-

hes appro-

pinquasset,

grave ora-

culum con-

tra Aegy-

ptum edit.

שם: כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תרת

אתנו כירד הפשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו

בבל: ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל

העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: ויקח יוחנן ה

בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה

אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ

יהודה: את הנברים ואת הנשים ואת הטף ואת

בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוכדנצר רב

טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו

הנביא ואת ברוך בן נריהו: ויבאו ארץ מצרים כי

לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס

לאמר: קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט

במלפן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני

אנשים יהודים: ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדנצר מלך

בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר

טמנתו ונשתי את שפרורו עליהם: ויבאה והכה את ארץ

מצרים אשר למורת למות ואשר לשבי ואשר

לחרב לחרב: והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם

ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את

בגדו

שפרורו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

טמנתו קרי

13 כגדו ויצא משם בשלום: ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים שרף באש:

Cap. XLIV. Pergit praedicere excidium Aegypti atque Judaorum, qui eo confugerant; quos etiam monet ne sese sacrilegis ritibus profanae illius gentis polluant.

מד

הדבר אשר היה אלירמיהו אל כל היהודים

הישיבים בארץ מצרים הישיבים כמגדל ובתחפנחם

2 ובנף ובארץ פתרוס לאמר: כה אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי

על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה

3 ואין בהם יושב: מפני רעתם אשר עשו להכעיסני

ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום

4 המה אתם ואבותיכם: ואשלח אליכם את כל עבדי

הנביאים השבים ושלח לאמר אל נא תעשו את דברי

ההתעבה הזאת אשר שנאתי: ולא שמעו ולא הטו את

אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים:

6 ותתך חמתי ואפיו תבער בערי יהודה ובחצות

ירושלים ותהינה לחרבה לשממה כיום הזה:

7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי

ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשותכם

להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה

8 לבלתי הותיר לכם שארית: להכעיסני במעשי ידיכם

לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים

לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה

9 ולחרפה בכל גוי הארץ: השכחתם את דעות

אבותיכם ואת דעות מלכי יהודה ואת דעות נשיו

ואת רעתיכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה

ובחצות ירושלים: לא דכאו עד היום הזה ולא יראו

ולא הלכו בתורת ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני

11 אבותיכם: לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי

ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל

ל ב 2 G g g יהודה

12 יהודה : ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם
 לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים
 יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב
 ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה : ופקדתי 13
 על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים
 בחרב ברעב ובדבר : ולא יהיה פליט ושריד לשארית 14
 יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
 יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת
 שם כי לא ישובו כי אם פלטים : ויענו את 15

ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיות
 לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל
 העם הישבים בארץ מצרים בפפתרום לאמר : הדבר 16
 אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך : כי 17
 עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר
 למלכת השמים והסוף לה נסכים כאשר עשינו אנחנו
 ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלים
 ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו : ומדאז 18
 חרלנו לקטר למלכת השמים והסוף לה נסכים חסרנו
 כל ובחרב וברעב תמנו : וכי אנחנו מקטרים למלכת 19
 השמים ולהסוף לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה

ה' רפה כונים להעצבה והסוף לה נסכים : ויאמר ירמיהו כ
 אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם
 הענים אתו דבר לאמר : הלוא את הקטר אשר קטרתם 21
 בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם
 ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו :
 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני 22
 התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה
 ולקללה מאין יושב כהיום הזה : מפני אשר קטרתם 23

ואשר

ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה
 ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על בן קראת
 24 אתכם הרעה הזאת כיום הזה : ויאמר ירמיהו
 אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל
 כה יהודה אשר בארץ מצרים : כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם
 ובידיכם מלאתם : לאמר עשה נעשה את
 נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסוף
 לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה
 26 תעשינה את נדריכם : לכן שמעו דבר יהוה כל
 יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי
 הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל
 איש יהודה אמר חיי אדני יהוה בכל ארץ מצרים :
 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש
 יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וכרעב ער כלותם :
 28 ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי
 מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים
 29 לגור שם דבר מיקום ממני ומחסם : וזאת לכם האות
 נאסיהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו
 ל כי קום יקומו דברי עליכם לרעה : והנה יקום
 אמר יהוה הנני נרגז את פרעה הפרע מלך מצרים
 ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו
 מלך יהודה ביד נבוכדנאצר מלך בבל איבנו ומבקש
 נפשו :

מה הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה
 בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו
 בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 2 לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך :
 ל ג ג ג אמרת

Cap. XLV.
 Jeremias
 perturbatum
 Baruch
 abi animum
 accepto oraculo
 consolatur.

אמרת אוינא לי כייספ יהודה יגון על מכאבי ינעתו
 באנחת ומנוחה לא מצאתי : כה תאמר אליו כה
 אמר יהוה הנה אשר בנית אני הרס ואת אשר נטעתי
 אני נתשואת כל הארץ היא : ואתה תבקש לך
 גדלות אל תבקשכי הנני מביא רעה על כלבשר
 נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל
 המקומות אשר תלך שם :

ipsique in-
 columita-
 tem in
 communi
 Judeorum
 strage pro-
 mittit.

אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא על הגוים :
 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על
 נהר פרת בכרכמש אשר הכה נכו כדראצר מלך בכל
 בשנת הרביעית ליהויקים בן אשיהו מלך יהודה :
 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה : אסרו הסוסים ועלו
 הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו
 הסרינות : מדוע ראיתי המרה חתים נסוגים אחור
 וגבוריהם כתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם
 יהוה : אל ינוס הקלו ואל ימלט הגבור צפונה על יד
 נהר פרת כשלו ונפלו : מיזה פלאר עלה פנהרות
 יתגעשו מימיו מצרים כי אוריעלה וכנהרות יתגעשו
 מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבירה עירו ושבי כה
 עלו הסוסים והתהללו החכב ויצאו הגבורים כושופוט
 תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת : והיום החוואי
 לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה
 הרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות
 בארץ צפון אל נהר פרת : עלי גלעד וקחי צריכתות
 בת מצרים לשוא הרבית רפאות העלה אין לך
 שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור
 בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם :

Cap. XLVI.
 Vaticinium
 contra Aeg-
 yptum.

הרבות קרי

המטרה בא
 אל פדעה

נבוכדראצר

נבוכדראצר מלך בבל להכזר את ארץ מצרים :
 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף
 ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלת חרב
 15 טו סביבך: מדוע נסחף אבירך לא עמד כי יהוה הרפו :
 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ו
 ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה :
 17 18 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: חי
 אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
 19 וככרמל בים יבוא: כלי גולה עשילך יושבת בת מצרים
 כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב:
 21 כ עגלה יפה פיה מצרים קרין מצפון בא בא: גם שכריה
 בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא
 22 עמדו כי יום אדם בא עליהם עת פקדתם: קולה כנחש
 ילך כי כחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים :
 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כירפו מארבה
 24 ואין להם מספר: הבישה בת מצרים נתנה ביד עם
 כה צפון: אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל
 אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל
 26 מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: ונתתים ביד
 מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבריו
 27 ואחרי כן תשבן כי מי קדם נאם יהוה: ואתה
 אל תירא עברי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך
 מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן
 28 ואין מחריר: אתה אל תירא עברי יעקב נאם יהוה כי
 אתה אני כי אעשה כלה בבל הגוים אשר הדחתך
 שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקרה
 29 אמר לא אנקד: אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל
 30 פלשתים בטרם יפה פרעה את עוה: כה אמר יהוה
 31 ל ג ג ג 4 ד ה

Cap. XLVII.
 Sermo Do-
 mini contra
 Palaestinos.

ער כאן
 2

הנהמים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ
 ומלואה עיר וישיבי בה וזעקו הארסוהילל כל יושב
 הארץ : מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו
 המון גלגליו לא הפנו אבורת אל בניס מרפיון ידים :
 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר
 ולצידון כל שריד עזרפי שרדי יהוה את פלשתים שארית
 אי כפתור: באתקרחיה אל עזה נרמיתה אשקלון שאריתה
 עמקס עד מתי תתגודדי: הוי חרב ליהוה עד אנה לא
 תשקטי האספי אל תערך הרנעי ורמי: איך תשקטי
 ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יערה :

מח

Cap XLVIII
Oraculum
de Moabo.

למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו
 כי שדדו הבישה נלכדה קריתים הבישה המשנב
 וחתה: אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבון עליה רעה
 לכו ונכריתנה מגוי גם מרמן תרמי אחרך תלך חרב:
 קול צעקה מחרנים שר ושבר גדול: נשברה מואב
 השמיעו זעקה צעוריה: כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי ההלוחות
 כי במורד חרונים צרי צעקת שבר שמעו: נסו מלטו
 נפשכם ותהינה בערוער במדבר: כי יען כמחך במעשיך
 ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו
 ושריו יחד: ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט
 ואבד העמק ונשמר המישר אשר אמר יהוה: תגודצין
 למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהינה מאין יושב
 בהן: ארור עשה מלאכת יהוה דמיה וארור מנע חרבנו
 מרס: שאנן מואב מעוריו ושקט הוא אל שמרו וולא
 הורק מפלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו
 בנורחו לא נמר: לכן הנה ימים באים נאם

יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם
 ינפצו: ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל
 מבית

רלה

14 מבית אל מבטחם : איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי
 טו חיל למלחמה : שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו
 16 ידו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו : קרוב איד
 17 מואב לבוא ורעתו מהרה מאד : נדולו כל סביביו וכל
 ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה :
 18 רדי מכבוד ישבי בצמא ישבת בת דיבון כי שדר מואב ^{וסבי קרי}
 19 עלה בך שחת מבצריך : אל דרך עמדי וצפי וישבת
 כ ערוער שאלים נס ונמלטה אמרי מרה נהיתה : הביש
 הלילו קרי מואב כי חתה הלילי וזעקי הגידו בארנון כי שדר מואב : ^{וועקי קרי}
 21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה ועל
 22 מופעת : ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים : ועל ^{מימעת קרי}
 23 קריתים ועל בית גמול ועל בית מעון : ועל קריות ועל
 בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות :
 26 כה נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה : השכירהו
 כי על יהוה הנדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק נס
 27 הוא : ואם לוא השחק היה לך ישראל אם בגנבים
 28 נמצאה כי מדי דברך בו התנודד : עזבו ערים ^{נמצא קרי}
 ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כינה תקנן
 29 בעברי פי פחת : שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו
 ל וגאוננו וגאותו ורס לבו : אני ידעתי נאם יהוה עברתו
 31 ולא כן בדיו לא כן עשו : על כן על מואב אילל
 32 ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרשי הנה : מבכי
 יעזר אבכה לך הגפן שבמה נטישתך עברו ים עד ים
 33 יעזר נגעו על קיצך ועל בצריך שדר נפל : ונאספה
 שמחה וגיל מברמל ומארץ מואב ויין מקבים השבתי
 34 לא דרך הידד לא הידד : מועקת חשבון ער
 אל עלה ער יהי נתנו קולס מצער ער חרנים עגלת
 לה שלי שיר כי גם מי נמרים למשמות יהיו : והשבתי
 למואב

למואב נאס יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו : על-
 36 כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש
 כחללים יהמה על-כן יתרת עשה אברו : כי כל ראש
 37 קרחה וכל זקן גרעה על כל ידים גדרת ועל מתנים
 שק : על כל גנות מואב וברחבתיה כלה מספר כי
 38 שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאס יהוה : אך
 חתרה הלילו אך הפנה ערף מואב בוש והירח מואב
 לשחק ולמחיתה לכל סביביו : כי כה מ
 אמר יהוה הנה כנשר יראה ופרש כנפו אל מואב :
 נלכדה הקריות והמצודות נתפשה והיה לב גבורי
 41 מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה : ונשמד מואב
 מעם כי על יהוה הגדיל : פחד ופחת ופח עליך יושב
 43 מואב נאס יהוה : הנס מפני הפחד יפל אל הפחת
 44 והעלה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב
 שנת פקדתם נאס יהוה : בצל חשבון עמדו מבחנסים מה
 כי אשיצא מחשבון ולהברה מבין סחן ותאכל פאת
 מואב וקרקד בני שאון : אוי לך מואב אבר עס כמוש
 46 כי לקחו בניך בשבי ובנתה בשביה : ושבת שבות
 47 מואב באחרית הימים נאס יהוה עד הנה משפט
 מואב :

הנס קרי

ל בני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש
 מט אין לו מרוע ירש מלכם את גר ועמו בערו ישוב : לכן
 2 הנה ימים באים נאס יהוה והשמעתי אל רבת בני
 עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש
 תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה : הלילי
 3 חשבון כי שרדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים
 ספרנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך
 4 כהניו ושריו יחדיו : מה תתהללי בעמקים זב עמקך
 הבת

Cap. XLIX.
 Judicio-
 rum Dei
 seriem pro-
 sequitur
 Propheta,
 Et de Am-
 monitis,
 Idumais,
 Syris, aliis-
 que populis
 vaticina-
 tur.

3 סתח
באחנח

ה רחבת השוכבה הכטחה באצרתיה מי יבא אלי : הנני
 מביא עליך פחד נאם ארני יהוה צבאות מכל סביבך
 6 ונרחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדר : ואחרי כן אשוב
 את שבות בני עמון נאם יהוה :
 7 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן
 8 אברה עצה מבנים נסרחה חכמתם : נסוהפנו העמקו
 לשבת ישבי דרך כי איר עשו הבאתי עליו עת פקדתיו :
 9 אם בצרים באו לך לא ישאירו עוללות אסונבים
 יבליה השחיתורים : כי אני חשפתי את עשו גליתי
 את מסתריו ונחבה לא יוכל שדר זרעו ואחיו ושכניו
 11 ואיננו : עובה תמיד אני אחיה ואלמנותי עלי תבטחו :
 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם
 לשתורה הכוס שתוי שתו ואתה הוא נקה תנקרה לא
 13 תנקה כי שתה תשתה : כי בי נשבעתי נאם יהוה כי
 לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה
 14 תהינה לחרבות עולם : שמועה שמעתי מאת יהוה
 וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה :
 16 טו כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם : תפלצתך השיא
 אתך זרון לבך שכני בחגוי הסלע רתפשי מרום גבעה
 17 כי תנביה כנשר קנף משם אורידך נאם יהוה : והיתה
 אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל
 18 מכותה : כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה
 19 לא ישב שם איש ולא יגור בה בין אדם : הנה פאריח
 יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגיעה ארצנו
 מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעירני
 כ ומי זה רעה אשר יעמד לפני : לכן שמעו עצת יהוה
 אשר יעין אל אדום ומה שבותיו אשר חשב אל ישוב
 תימן אם לו איסחבום צעירי הצאן אם לא ישפ עליהם
 נוהם

21 גוהם: מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים סוף
 22 נשמע קולה: הנה כנשר יעלה וידאחה ויפרש כנפיו
 על בצרה והיה לב נבורי ארום ביום ההוא כלב
 23 אשה מצרה: לדמשק
 בושה חמת וארפר כי שמעה רעה שמעו
 24 נמגו בים דאנה השקט לא יוכל: רפתה
 דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים
 25 אחזתה כיולדה: איך לא עזבה עיר תהלה קרית כה ^{תהלת קרי}
 משושי: לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
 26 המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: והצתי
 27 אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדר:
 28 לקדר וול ממלכות חצור אשר הכה
 נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל יחירו
 קדרו ושרדו את בני קדם: אהליהם וצאנם יקחו
 29 יריעותיהם וכל כליהם ונמליהם ישאו להם וקראו
 עליהם מגור מסביב: נסו נרו מאד העמיקו לשבת ישביל
 חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצור מלך בבל
 30 עצה וחשב עליהם מחשבה: קומו עלו אל גוי שליו
 31 יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו ברד
 ישכנו: והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשלל וזרתים
 32 לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את אדם
 נאם יהוה: והיתה חצור למעון תנים שממה ער עולם
 33 לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: אשר
 34 היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא אל עולם בראשית
 מלכות צדקיהו מלך יהודה לאמר: כה אמר יהוה לה
 צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית גבורתם:
 35 והכאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים
 36 וזרתים לכל הרוחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא
 יבוא

37 יבוא שם נדתי עולם: והחתתי את עילם לפני איביהם עילם קרי

ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון
אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי
אותם: ושמת כיסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים

38 נאם יהוה: והיה באחרית הימים אשוב את שבתי שבוה קרי

Cap. L.
Prophetia
de libera-
tione populi
Dei, &
casu Baby-
lonis.

א נ עילם נאם יהוה: הדבר אשר דבר יהוה אל-

2 בכל אל ארץ כשדים ביד רמיהו הנביא: הגידו בגוים
והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה

בכל הביש כל חת מרדך הבישו עציביה חתו גלוליה:

3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית ארץ ארצה לשמה

4 ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נרו הלכו: בימים

ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה

ובני יהודה יחרו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם

ה יבקשו: ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה

6 ברית עולם לא תשכח: צאן אבדות היה עמיהו קרי

רעהם התעום הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו שובבים קרי

7 שכחו רבצם: כל מצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא

נאשם תחרת אשר חטאו ליהורה נורח צדק ומקורה

8 אבותיהם יהוה: נדו מתוך ככל ומארץ כשדים יצאו צאו קרי

9 והיו כעתודים לפני צאן: כי הנה אנכי מעיר ומעלה

על ככל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם

י תלכר חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: והיתרו

11 כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה: כי

תשמח כי תעלו שסי נחלתי כי תפוש בעגלה רשא חעלו קרי

12 ותצהלי כאבדים: בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם וחצהלו קרי

13 הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: מקצף יהוה לא

תשבו היתה שממה בלה כל עבר על ככל ישם וישרק

14 על כל מכותיה: ערכו על ככל סביב כל דרכי קשת

ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה: הריעו טו

עליה סביב נתנה ידה נפלו אשיותיה נהרסו חומותיה ^{אשיותיה קרי}

כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשולה:

ברתו זורע מבבל ותפש מגל בער קציר מפני חרב 16

היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינוסו: ^{שה} 17

פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור

וזוה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: ^{לכן} 18

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך

בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור:

ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן 19

וכהר אפרים והגלעד תשבע נפשו: בימים ההם ובעת כ

ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת

חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:

על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד 21

חרבוהחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר

צויתיו: קול מלחמה בארץ ושבר גדול: ^{אין נגדע} 22 23

וישבר פטיש כל הארץ אין היתה לשמה בכל בנאים:

יקשתי לך וגם נלכדת בכל ואת לא ידעת נמצאת 24

וגם נתפשטת כי כיהוה התגורית: פתח יחזה את כה

אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לארני

יהוה צבאות בארץ כשדים: באולה מקץ פתחו 26

מאבסיה סלורה כמו ערמים וחרימוה אל תהי לה

שארית: חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כירבא 27

ומס עת פקדתם: קול נסים ופליטים מארץ בבל 28

להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו:

השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה 29

סביב אל יהוה פליטה שלמו לה כפעלה ככל אשר

עשתה עשולה כי אל יהוה זדה אל קדושי ישראל:

לכן

לה קרי ולא כתיב

ל לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו
 31 ביום ההוא נאם יהוה: הנני אליך זרון
 32 נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך: וכשל
 זרון ונפל ואין לו מקום והצתי אש בעריו ואכלה כל-
 33 סביבתיו: כה אמר יהוה צבאות עשוקים
 בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בם
 34 מאנו שלחם: גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב ריב
 את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיו לי שבי בכל:
 לה חרב על כשרים נאם יהוה ואל שבי בכל ואל שריה
 36 ואל חכמיה: חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה
 37 וחתו: חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר
 38 בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזו: חרב
 אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא וכאימים
 39 יתהללו: לכן ישבו ציים את איים וישבו בה בנות
 יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון ערד דור ודר:
 מ כמה פכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת
 שכניה נאם יהוה לא ישוב שם איש ולא יגור בה
 41 בן אדם: הנה עם בא מצפון וגוי גדול
 42 ומלכים רבים יערו מירכת ארץ: קשרת וכידן יחזיקו
 אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים
 43 ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך ברת בכל: שמע
 מלך בכל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתה וחיל
 44 כיולדה: הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה
 אריצם קרי ייתן כיר ארעה ארוצם מעל יהומי בחור אליה אפקד
 כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני:
 מה לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בכל ומחשבותיו
 אשר חשב אל ארץ כשרים אם לא יסחבום צעירי
 46 הצאן אם לא ישם עליהם נוח: מקול נתפשה בכל
 נרעשה

Cap. LI.
Pergit Pro-
pheta in
eodem ar-
gumento,
consiliorum
Dei ordi-
nem & se-
riem conti-
nuat o filo
enarrans.

נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע: כה אמר נא
 יהוה הנני מעיר על כבל ואל ישב לי קמי רוח
 משחית: ושלחתי לכבלי זרים וזרויה ויבקקו את ארצה
 כיהו עליה מסביב ביום רעה: אל ידרך ידרך הדרך
 קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תהמלו אל בחריה
 החרימו כל צבאה: ונפלו חללים בארץ כשדים
 ומדקרים בחוצותיה: כי לא אלמן ישראל ויהודה ה
 מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
 ישראל: נסו מתוך כבל ומלטו איש נפשו אל תדמו
 בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה:
 כוס זהב בכל ביד יהוה משכרת כל הארץ מינה
 שתו גוים על כן יתהללו גוים: פתאם נפלה כבל
 ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא:
 רפאנו את כבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו
 כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: הוציא
 יהוה את צדקתינו באוונספרה בציון את מעשה יהוה
 אלהינו: הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את
 רוח מלכי מדי כי על כבל מזמתו להשחיתה כי נקמת
 יהוה היא נקמת היכלו: אל חומרת בכל שאוינם
 החזיקו המשמר הקימו שמרים הבינו הארבים כי גם
 זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישב כבל:
 שכנתי על מים רבים דברת אוצרת בא קצף אמת
 בצעה: נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם
 כילק וענו עליך הדרך: עשה ארץ ככחו מכין טו
 תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: לקול תתו המון
 מים בשמים ויעל נשאים מקצרה ארץ ברקים למטר
 עשה ויצא רוח מאצרתיו: נבער כל אדם מדעת
 הביש כל צרף מפסל כי שקר נסבו ולא רוחכם:
 הבל

כחייב ולא קרי

שכנתי קרי

אכלו קרי

18 19 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו: לא-
כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבת נחלתו מלא
יהוה צבאות שמו:

כ מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי כך גוים והשחתי
21 כך ממלכות: ונפצתי כך סוס ורכבו ונפצתי כך רכב
22 ורכבו: ונפצתי כך איש ואשה ונפצתי כך זקן ונער
23 ונפצתי כך בחור ובתולה: ונפצתי כך רעה ועדרו
ונפצתי כך אכר וצמדו ונפצתי כך פחורת וסגנים:
24 ושלמתי לבבל ולכלי יושבי כשדים את כל רעתם
אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה:

כה הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית
את כל הארץ ונשיתי ארתי ידי עליך ונגלגלתיך מן
26 הסלעים ונתתיך להר שרפה: ולא יקח ממך אבן
לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם
27 יהוה: שאונס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה
גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקרו
28 עליה טפסר העלרסוס כילק סמר: קדשו עליה גוים
את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל
29 ארץ ממשלתו: ותרעש הארץ ותחל כיקמה על-
בבל מחשבות יהוה לשום ארץ ארץ בבל לשמה מאין
ל יושב: חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצודות נשתה
גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה:
31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך
32 בבל כי נלכדה עירו מקצה: והמעברות נתפשו ואת
האנמים שרפו באשו אנשי המלחמה נבהלו:

33 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת-
בבל כגרון ערת הדריכה עוד מעט ובאה ערת הקציר

34 לה: אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי
אכלנו קרי

לא א H h h ריק

הממני קרי
הציגנו קרי

בלעני קרי ליק בלענו כתיב מלא כרשו מערני הדיחנו: חמסי לה
 ושאר על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישיבי
 כשדים תאמר ירושלם: לכן פה אמר יהוה 36
 הנני רב ארץ ריבך ונקמתי ארץ נקמתך והחרבת
 את ימה והובשתי את מקורה: והיתה בכל לגלים 37
 מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב: יחדו ככפרים 38
 ישאגו נערו כגורי אריות: בחמס אשית את משתייהם 39
 והשפרתים למען עלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
 יהוה: אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים: אך מ 41
 נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ אך היתה
 לשמה בכל בגוים: עלה על בבל הים בהמון גליו 42
 נכסתה: היו עריה לשמה ארץ ציה וערכה ארץ לא 43
 ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן כן אדם: ופקדתי 44
 על כל בבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו
 עוד גוים גם חומת בבל נפלה: צאו מתוכה עמי ומלטו מה
 איש את נפשו מחרון אפי יהוה: ופן ירד לבבכם 46
 ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה
 ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ משל על משל:
 לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסלי בבל וכל 47
 ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: ורננו על 48
 בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה
 השוררים נאם יהוה: גם בבל לנפל חללי ישראל גם 49
 לבבל נפלו חללי כל הארץ: פלטים מחרב הלכו אל נ
 תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על
 לבבכם: בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלימה פנינו 51
 כי באו זרים על מקדשי בית יהוה:
 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על 52
 פסליה ובכל ארצה יאנק חלל: כי תעלה בבל 53
 השמים

השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שרדים לה
 54 נאם יהוה: קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים:
 נה כי שרד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו
 56 גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: כי בא עליה על-
 בבל שודדו ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל
 57 גמלות יהוה שלם שלם: והשפרתי שריה וחכמיה
 פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו
 58 נאם המלך יהוה צבאות שמו: כה אמר
 יהוה צבאות חמורת בבל הרחכה ערער תתערער
 ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק
 ולאמים בדי אש ויעפו:

פחה כאתנה

59 הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה
 בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בכל בשנת
 60 הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: ויכתב ירמיהו
 את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את
 61 כל הדברים האלה הכתבים אל בבל: ויאמר ירמיהו
 אל שריה כבאך בכל וראית וקראת את כל הדברים
 62 האלה: ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה
 להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם וער בהמה
 63 כי שממות עולם תהיה: והיה ככלתך לקרא את
 הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת:
 64 ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה
 אשר אנכי מביא עליה ויעפו ער הנה דבר ירמיהו:

אנב

Cap. LII.
 Obsignatur
 & claudi-
 tur hoc ca-
 pite prophe-
 tia fere-
 mia, paulo
 plenius
 enarrato.

בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל
 2 בת ירמיהו מלכנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
 3 עשה יהויקים: כיו על אף יהוה היתה בירושלם והודה
 עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך
 לא ב H h h 2

חמוטל ק

בבל: *qua sepe
pradixe-
rat, Hiero-
solyorum
excidio, &
principum
civiumque
supplicis
ac capti-
vitate.*

4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירושלים ויחנו עליה ויבנו עליה דיק
סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה ה
למלך צדקיהו: בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק
הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר
7 וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך
שער בין החמתיים אשר על גן המלך וכשדים על-
העיר סביבו וילכו דרך הערבה: וירדפו חיל כשדים
8 אחרי המלך וישגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל
חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל-
9 מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים:
וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל
10 שרי יהודה שחט ברבלתה: וארז עיני צדקיהו עור
ויאסרוהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו
11 בבית הפקדת עד יום מותו: ובחדש החמישי
12 בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא נבוכדראדן רב טבחים עמד
לפני מלך בבל בירושלים: וישרף את בית יהוה ואת
13 בית המלך ואת כל בתי ירושלים ואת כל בית הגדול
שרף באש: ואת כל חומת ירושלים סביב נתצו כל
14 חיל כשדים אשר את רב טבחים: ומדלות העם ואת
יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוכדראדן רב-
15 טבחים: ומדלות הארץ השאיר נבוכדראדן רב טבחים
לכרמים וליגבים: ואת עמודי הנחשת אשר לבית
16 יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה: ואת
18

הסרות

הסרות וארת היעים וארת המזמרות וארת המזרקות
 וארת הכפות וארת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם
 לקחו: 19 וארת הספים וארת המחלות וארת המזרקות
 וארת הסירות וארת המנרות וארת הכפות וארת
 המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב
 יחיה כ טבחים: העמורים שנים הים האחר והבקר שנים עשר
 נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה
 לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים
 האלה: 21 והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד
 האחר וחוט שתיים עשרה אמה סבנו ועביו ארבע
 אצבעות נבוב: וכרתת עליו נחשת וקומת הכתרת
 האחת חמש אמות ושככה ורמונים על הכותרת
 סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ויהיו
 הרמונים תשעים ושש רוחה כל הרמונים מאה על
 השככה סביב: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש
 כה ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמריהסף: ומן
 העיר לקח סרים אחר אשר היה פקיד על אנשי
 המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר
 נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם
 הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר:
 ויקח אותם נבוכדראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך
 בבל רבלתה: ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה
 בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: זה העם אשר
 הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים
 ועשרים ושלשה: בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר
 מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים:
 ל בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוכדראדן
 רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה
 לא 3 H h h כל

31 ויהי 32 כל נפש ארבעת אלפים ושישים מאות:
 בשלשים ושבוע שנה לגלות יהויכן מלך יהודה בשנים
 עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא איל מרדך
 מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה
 32 הכלוא קרי ויצא אתו מבית הכליא : וידבר אתו טבות ויתן את
 33 המלכים קרי כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל : ושנה
 חיו קרי את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו :
 34 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר
 יום ביומו עד יום מותו כל ימי חיו :

חוק ונתחוק

מכום הפסוקים של ירמיהו אלף ושלש מאות ושישים וחמשה ובל
 אנשיה גברים סימן : וחציו : ויאמר חנניה : ומריו אחד ושלשים
 לא איש אל ויכוב סימן :

Propheta Ezechielis visio admirabilis & mysterii plena, quae in munere Prophetico inauguratur & consecratur.

בשלישים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו

המטרה א ליום א של שבוע

- 2 השמים ואראה מראות אלהים: בחמשה לחדש היא
- 3 השנה החמישית לגלות המלך ויכין: היה היה דבר יהוה אלי יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על
- 4 נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה: וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון עני גדול ואש מתלקחת ונגה ה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה:
- 6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: ויהו אדם ידיו קרי
- 8 מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: חברת אשר אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו:
- 9 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חוכרות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה:
- 12 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערורת כמראה הלפידים היא מתהלכת
- 14 בין החיות ונגה לאשומן האש יוצא ברק: והחיות

לא ד ה 4 H h h רצוא

רצוא ושוב כמראה הכּוֹק : וארא החיות והנה אופן טו
 אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו : מראה 16
 האופנים ומעשיהם כעין תרשים ודמות אחד
 לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן
 בתוך האופן : על ארבעת רבועיהן כלכתם ילכו לא 17
 יסבו כלכתן : וגביהן וגבה להסו וראה להם וגבתם 18
 מלאת עינים סביב לארבעתן : ובלכת החיות ילכו 19
 האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו
 האופנים : על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה כ
 הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה
 באופנים : כלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאים 21
 מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה
 באופנים : ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח 22
 הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה : ותחת הרקיע 23
 כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים מכסות
 להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם :
 ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי 24
 בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה
 כנפיהן : ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם כח
 בעמדם תרפינה כנפיהן : וממעל לרקיע אשר על 26
 ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות
 הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה : וארא 27
 כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה
 מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה
 אש ונגה לו סביב : כמראה הקשת אשר יהיה בענן 28
 ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות
 כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול
 ויאמר אלי כן אדם עמד על 29
 רגליך

Cap. II.
 Hoc divina

vocationis
veluti
symbolo ac-
cepto mit-
titur ad
prophetan-
dum. acci-
pitque à
Deo librum
lamentis &
lugubri
carmine
plenum.

2 רגליך ואדבר אתך : ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמרני על רגלי ואשמע את מדבר אלי :

3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם

4 פשעו בי ערעצם היום הזה : והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר

ה אדני יהוה : והמה אם ישמעו ואם יחרלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם : ואתה בן אדם אל-

תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרכים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא

7 ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה : ודברת את קמז בוק דברי אליהם אם ישמעו ואם יחרלו כי מרי המה :

8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי בבית המרי פצה פך ואכל את אשר-

9 אני נתן אליך : ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה יבן מגלת ספר : ויפרש אותה לפני והיא כתובה

פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי : ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול

אכול את המגלה הזאת ולה דבר אל בית ישראל : ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת : ויאמר

אלי בן אדם בטנה תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק :

4 ויאמר אלי בן אדם לה בא אל בית ישראל ודברת ה בדברי אליהם : כי לא אל עם עמקי שפיה וכבדי

6 לשון אתה שלוח אל בית ישראל : לא אל עמים רבים עמקי שפיה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו

אליך

Cap. III.
Pradicare
jubetur
fudais
Babylone
captivis, ac
ad officium
fideliter &
intrepidè
obeundum
extimula-
tur; atque
iterum di-
vina vi-
sione con-
firmatur.

א

3

4

6

7 אֵלַיךְ : וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאבֹד לִשְׁמַע אֵלַיךְ כִּי אֵינֶם אֹבֵדִים לִשְׁמַע אֵלַי כִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֹזְקֵי מִצַּח וְקִשְׁי לֵב הֵמָּה : הִנֵּה נִתְּתִי אֶת פְּנֵיךָ חֹזְקִים לְעַמַּת 8 פְּנֵיהֶם וְאֶת מִצַּחךָ חֹזֵק לְעַמַּת מִצַּחם : כִּשְׁמִיר חֹזֵק 9 מִצַּר נִתְּתִי מִצַּחךָ לֹא תִירָא אוֹתָם וְלֹא תִחַרַּת מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵית מְרֵי הֵמָּה : וַיֹּאמֶר אֵלַי כֵּן י אָדָם אֶת כָּל דְּבָרֵי אֲשֶׁר אָדַבְרָ אֵלַיךָ קַח בְּלִבְּךָ וּבְאֲזְנוֹךָ שָׁמַע : וְלֵךְ בֹּא אֶל הַגּוֹלָה אֶל בְּנֵי עַמְּךָ 11 וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם יִחְדְּלוּ : וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ 12 וְאִשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : וְקוֹל כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת מִשִּׁיקוֹת אִשָּׁה 13 אֶל אַחֲוֹתָהּ וְקוֹל הָאוֹפְנִים לְעַמַּתָם וְקוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל : וְרוּחַ נִשְׁאַתְנִי וְתִקַּחְנִי וְאֵלַיךְ מֵרַב בַּחֲמַת רוּחִי 14 וַיְרִי הוּהוּ עָלַי חֹזְקָה : וְאָבֹא אֶל הַגּוֹלָה תַל אֲבִיב טו הַיְשָׁבִים אֶל נְהַר כְּבָד וְאִשֶׁר הֵמָּה יוֹשְׁבֵים שָׁם וְאִשָּׁב 15 שָׁם שְׁבַעַת יָמִים מִשְׁמִים בְּתוֹכָם : וַיְהִי מִקְצֵה 16 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן אָדָם צַפֵּה נִתְּתִיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָבָר 17 וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי : בְּאִמְרֵי לְרֵשַׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא הִזְהַרְתָּ וְלֹא דְבַרְתָּ לְהִזְהִיר רֵשַׁע מִדְּרָכֵי הַרְשָׁעָה לְחֵיתוֹ הוּא רֵשַׁע בְּעוֹנוֹ יְמוּרָה וְדָמוֹ מִדָּךְ אֲבָקֶשׁ : 18 וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתָּ רֵשַׁע וְלֹא שָׁב מִרְשָׁעוֹ וּמִדְּרָכֵי 19 הַרְשָׁעָה הוּא בְּעוֹנוֹ יְמוּת וְאַתָּה אֶת נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ : וּבִשְׂבוֹב צְדִיק מִצַּדִּיק וְעָשָׂה עוֹל וְנִתְּתִי מִכְּשׁוֹל כ לְפָנָיו הוּא יְמוּרָה כִּי לֹא הִזְהַרְתָּ בַּחֲטָאתוֹ יְמוּרָה וְלֹא צְדִיקוֹתָיו קָרִי תִזְכְּרֶנּוּ צְדִיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִדָּךְ אֲבָקֶשׁ : וְאַתָּה 21 כִּי הִזְהַרְתָּ צְדִיק לְבִלְתִּי חֲטָא צְדִיק וְהוּא לֹא חֲטָא חַי

ספרא באמצע פסוק

ואשב קרי

צדקותיו קרי

קמ"ב ב'ק חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת:

22 ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא

23 אל הבקעה ושם אדבר אותך: ואקום ואצא אל

הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר

24 ראיתי על נהר כבר ואפל על פני: ותבא בי רוח

ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר

כה בחור ביתך: ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים

26 ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ולשונך אדביק אל-

חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית

27 מרי המה: וברברי אותך אפתח את פיך ואמרת

המ' בקמ"ב אליהם כה אמר אדני יהוה השמע וישמע והחדל

קמ"ג ב'ק יחדל כי בית מרי המה:

א ד ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אתה לפניך

2 וחקות עליה עיר את ירושלים: ונתתה עליה מצור

ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה

3 מחנות ושים עליה כרים סביב: ואתה קח לך מחבת

ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינה ובין העיר והכינתה

את פניה אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא

4 לבית ישראל: ואתה שכב על צדך

השמאלי ושמרת את עון בית ישראל עליו מספר

ה הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם: ואני נתתי

לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ושעים

6 יום ונשאת עון בית ישראל: וכלית את אלה ושכבת

הימני קרי על צדך הימני שניית ונשאת את עון בית יהודה

7 ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: ואל-

מצור ירושלים תכין פניה וזרעה חשופה ונבאת עליה:

8 והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך

9 עד פלותך ימי מצורך: ואתה קח לך חמין ושערים

וסול

Cap. IV.
Variis sym-
bolicis ad
vivum re-
praesentatur
imminens
Hierosoly-
mae obsi-
dium, fa-
mas, &
angustia.

ופול וערשים ורחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אהר
 ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה
 שוכב על צדך של שמאות ותשעים יום תאכלנו :
 ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום
 מעת ערעת תאכלנו : ומיס במשורה תשתה ששית ¹¹
 ההין מעת ערעת תשתה : וענת שערים תאכלנה ¹²
 והיא בגללי צאת האדם תעננה לעיניהם :

ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את ¹³
 לחםם טמא בגוים אשר אדיחם שם : ואמר אהר ¹⁴
 אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה ומרפח לא
 אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול :

ויאמר אלי ראה נתתי לך ארת צפועי הבקר ^{טו}
 תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם :

ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם ¹⁶
 בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאנה ומיס במשורה
 ובשמון ישתו : למען יחסרו לחם ומיס ונשמו איש ¹⁷

ואחיו ונמקו בעונם : Cap. V.

ואתה בן אדם ^א קח לך י חרב חדת תער הגלבים תקחנה לך Rurſus alio
ſymbolo
Urbis exci-
dium pra-
monſtra-
tur.

והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאוני
 משקל וחלקתם : שלשית באור תבעיר בתוך העיר ²
 כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה
 בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב
 אריק אחריהם : ולקחת משם מעט במספר וצרת ³

אותם בכנפיהם : ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל ⁴
 תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל
 בית ישראל : כה אמר אדני יהוה זאת ^ה

ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות :
 ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי ⁶

מן

מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ כִּי בְּמִשְׁפְּטֵי מֵאִסוֹ
 7 וְחֻקוֹתַי לֹא־הִלְכוּ בָהֶם : לָכֵן כֹּה־אָמַר י
 אֲדֹנָי יְהוִה יֵעַן הַמִּנְכַּס מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם
 בְּחֻקוֹתַי לֹא הִלַּכְתֶּם וְאֵת־מִשְׁפְּטֵי לֹא עִשִׂיתֶם
 וּבְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא עִשִׂיתֶם :
 8 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי עֲלֶיךָ גַם־אֲנִי
 9 וְעִשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם : וְעִשִׂיתִי
 בְּךָ אֵת אֲשֶׁר לֹא־עִשִׂיתִי וְאֵת אֲשֶׁר־לֹא־עָשָׂה
 10 כְּמוֹהוּ עוֹד יֵעַן כָּל־תּוֹעֲבֹתֶיךָ : לָכֵן אֲבוֹת
 יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכְךָ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם וְעִשִׂיתִי בְּךָ
 11 שְׁפָטִים וּזְרִיתִי אֶת־כָּל־שְׂאֵרֵיךָ לְכָל־רוּחַ : לָכֵן חִי־
 אֲנִי נֹאם־אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא יֵעַן אֶת־מִקְדָּשִׁי טָמְאֵת
 בְּכָל־שְׂקוּצֶיךָ וּבְכָל־תּוֹעֲבֹתֶיךָ וְגַם־אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא־
 12 תַּחֹס עֵינִי וְגַם־אֲנִי לֹא־אֲחַמּוֹל : שְׁלֹשֶׁתֶיךָ בְּדַבַּר
 יָמוּתוּ וּבָרְעַב יָכְלוּ בְּתוֹכְךָ וְהַשְּׁלִשִׁית בְּחָרֶב יָפְלוּ
 סְבִיבוֹתֶיךָ וְהַשְּׁלִשִׁית לְכָל־רוּחַ אַזְרָה וְחָרַב אֲרִיק
 13 אַחֲרֵיהֶם : וְכָל־הָאֵפִי וְהַנְּחֹתִי חֲמַתִּי בָם וְהַנְּחַמְתִּי וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי בְּקִנְאֹתִי בְּכָל־חֲמַתִּי בָם :
 14 וְאַתְנֶךָ לְחַרְבָּה וּלְחַרְפָּה בְּגוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ לְעֵינֵי
 15 כָּל־עוֹבֵר : וְהִיְתָה חֲרָפָה וְגִדּוּפָה מוֹסֵר וּמְשֻׁמָּה לְגוֹיִם
 אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ בַּעֲשׂוֹתֶיךָ כִּי שְׁפָטִים בָּאָף וּבַחֲמָה
 16 וּבְתַכְחוֹת חֲמָה אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי : כִּשְׁלַחִי אֶת־חֲצִי הָרֶעִב
 הָרַעִים בָּהֶם אֲשֶׁר־הָיוּ לְמִשְׁחִירַת אֲשֶׁר־אֲשַׁלַּח אוֹתָם
 לְשַׁחֲתֶכֶם וְרַעֲב אֶסַּף עֲלֵיכֶם וּשְׁבַרְתִּי לָכֶם מִטֶּה־לֶּחֶם :
 17 וּשְׁלַחְתִּי עֲלֵיכֶם רַעֲב וְחֵיהָ רַעֲהָ וּשְׁפַלְךָ וּדְכֻרוֹם
 יַעֲבֹר בְּךָ וְחָרַב אֲבִיא עֲלֶיךָ אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי :

וְהִידְבַר יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם שֵׁם
 2 פְּנִיךָ אֶל־הָרִי יִשְׂרָאֵל וְהִנְבֵּא אֵלֵיהֶם : וְאָמַרְתָּ הִרִי
 3 יִשְׂרָאֵל

Cap. VI.
 Montibus,
 lucis, celsis,

וְהָיָה כִּי אֶמְרָא אֲדֹנָי יְהוִה
 לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְיָקִים וּלְגִבְעוֹת הַנְּגִי אֲנִי מְבִיא
 עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְאֶבְדַּתִּי בְּמוֹתֵיכֶם: וְנִשְׁמָוּ מִזִּבְחֹתֵיכֶם
 וְנִשְׁבְּרוּ חֲמֻנֵיכֶם וְהִפְלַתִּי חֲלָלִים לְפָנַי גְּלוּלֵיכֶם:
 וְנָתַתִּי אֶת־פְּגָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנַי גְּלוּלֵיהֶם וּזְרִיתִי אֶת־הָ
 עֲצָמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזִּבְחֹתֵיכֶם: בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם
 הָעָרִים תִּחְרַבְנָה וְהִבְמוֹת תִּישְׁמְנָה לְמַעַן יִחְרְבוּ
 וַיֵּאֱשָׁמוּ מִזִּבְחֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גְּלוּלֵיכֶם וְנִגְדְּעוּ
 חֲמֻנֵיכֶם וְנִמְחֹו מְעֵשֵׂיכֶם: וְנָפַל חֲלָל בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעַתֶּם
 כִּי־אֲנִי יְהוָה: וְהוֹתַרְתִּי בַּהֲיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב
 בְּגוֹיִם בַּהֲזֹרוֹתֵיכֶם בְּאַרְצוֹתַי: וְזָכְרוּ פְּלִיטֵיכֶם אוֹתִי
 בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־נִשְׁבְּרוּ שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לֶבֶס הַזֹּנָה
 אֲשֶׁר־סָר מֵעַל־יְוָאֵר עֵינֵיהֶם הַזֹּנֹת אַחֲרַי גְּלוּלֵיהֶם
 וְנִקְטְבוּ בְּפָנֵיהֶם אֶל־הָרְעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכָל תּוֹעֵבֹתֵיהֶם:
 וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא־אֶל־חַנָּם דְּבַרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם
 הָרְעָה הַזֹּאת: כִּהְאֶמְרָא אֲדֹנָי יְהוִה
 הִכָּה בְּכַפְּךָ וּרְקַע בְּרִגְלְךָ וְאֶמְרָא אֶל־כָּל תּוֹעֵבוֹת
 רְעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּחַרְכָּם בְּרַעֲב וּבְדָבָר יָפְלוּ:
 הֲרַחֹק בְּדָבָר יְמוּרָה וְהִקְרוֹב בְּחֶרֶב יָפוּל וְהַנְּשָׂאֵר
 וְהַנְּצוּר בְּרַעֲב יָמוּת וְכִלְיֵי חֲמֵתֵיכֶם: וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי
 יְהוָה בַּהֲיוֹת חֲלָלֵיהֶם בְּתוֹךְ גְּלוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת
 מִזִּבְחֹתֵיהֶם אֶל־כָּל־גִּבְעָה רְמָה בְּכָל־רֹאשֵׁי הָהָרִים
 וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלֶּה עֲבַתָּה מְקוֹם אֲשֶׁר
 נִתְּנוּ שָׁם רִחְנֵיחַ לְכָל־גְּלוּלֵיהֶם: וְנִשְׁתִּי אֶת־יָדַי
 עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׂמֵמָה וּמְשֻׁמָּה מִמְדָּבָר
 דְּבַלְתָּה בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:

atque sa-
 crilegis
 aris, tan-
 demque
 universa
 Terra va-
 stitatem &
 desolatio-
 nem com-
 minatur.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶן־אָדָם כִּהְיֶיךָ אֵלֶּי
 אֶמְרָא אֲדֹנָי יְהוִה לְאֶדְמַת יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא הַקִּץ עַל־
 אַרְבַּעַת

Cap. VII.
 Idem argu-
 mentum
 repetit;

jamque
ipsum ju-
diciorum
Dei diem,
veluti ex
propinquo,
Et jam jam
præsentem
ostendit.

3 ארבעת כנפות הארץ: עתה הקיץ עליך ושלחתי אפי
 כך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל-
 4 תועבתיך: ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי
 דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 ה כי אני יהוה: כה אמר אדני יהוה רעה אחת
 6 רעה הנה באה: קץ בא בא הקיץ הקיץ אליך הנה
 7 באה: באה הצפירה אליך וישב הארץ באהעת קרוב
 8 היום מהומה ולא הרהרים: עתה מקרוב אשפך
 חמתי עליך וכליתי אפי כך ושפטתיך כדרכיך ונתתי
 9 עליך את כל תועבותיך: ולא תחוס עיני ולא אחמול
 כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 י כי אני יהוה מכה: הנה היום הנה באה יצאה הצפירה
 11 צץ המטה פרח הזרון: החמס קס למטה רשע לא
 12 מהס ולא מהמונס ולא מהמהם ולא נה בהם: בא
 13 העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל
 כי חרון אל כל המונה: כי המוכר אל הממכר לא
 ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב
 14 ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו: תקועו בתקוע והכין הכל
 15 ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: החרב
 בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בהרב ימור
 16 ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: ופלטו פליטיהם והיו אל
 17 ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו: כל הירים
 18 תרפינה וכל ברכים תלכנה מים: וחגרו שקים וכסוהם
 אותם פלצורת ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם
 19 קרחה: כספם בחוצות שליכו וזהבם לנדה יהיה
 כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם
 לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה:
 ב וצבי עריו לגאון שמהו וצלמי תועבותם שקוציהם עשו

ארבע קרי

קמץ

21 בו על כן נתתיו להם לגדה: ונתתיו כיד הזורם לבו
 22 ולרשעי הארץ לשלל וחללוה: והסברתי פני מהם
 23 וחללו את צפוני ובאו כה פריצים וחללוה: עשה
 הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה
 24 חמס: והבאתי רעי גוים וירשו את בתי הסוה שבתי
 גאון עזים ונחלו מקדשיהם: קפרה בא ובקשו שלום כה
 נאין: הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה
 26 ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מוקנים:
 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עס הארץ
 27 תבהלנה מדרךם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם

חללוהו קרי

וידעו כי אני יהוה: ויהי בשנה הששית בששי ח

Cap. VIII.
 Prophet a
 abreptus
 spiritu vi-
 det nefan-
 da atque
 impia, qua
 Judaei in
 templo Do-
 mini com-
 mistebant.

בחמש שנה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים
 לפני ותפל עלי שסיד אדני יהוה: ואראה והנה דמות
 2 כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו
 ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה: וישלח תבנית
 3 יד ויקחני בעיצת ראשי ותשא אתי רוחי בין הארץ ובין
 השמים ותבא אתי ירושלמה כמראות אלהים אל-
 פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב
 סמל הקנאה המקנה: והנה שם כבוד אלהי ישראל
 4 כמראה אש אשר ראיתי בבקעה: ויאמר אלי בן אדם ה
 שאנא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה
 6 מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הוה בבאה: ויאמר
 מה הם קרי
 אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות
 גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל
 7 מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ויבא
 אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר:
 ויאמר אלי בן אדם חתרנא בקיר ואחר בקיר והנה
 8 פתח אחד: ויאמר אלי בא וראה את התועבות
 הרעות

הרעות

1 הרעות אשר הם עשים פה: ואבוא ואראה והנה כל
 תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל
 11 מחקה על הקיר סביב סביב: ושבעים איש מזקני
 בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים
 לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת
 12 עלה: ויאמר אלי הראית בן אדם אשר
 זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי
 משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עוב
 13 יהוה את הארץ: ויאמר אלי עוד תשוב
 14 תראה תועבות גדלות אשר המה עשים: ויבא אתי
 אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם
 15 טו הנשים ישבות מנכורת ארת התמוז: ויאמר אלי
 הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
 16 מאלה: ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה
 פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים
 וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה
 17 והמה משתחוויתם קדמה לשמש: ויאמר אלי הראית
 בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות ארת התועבות
 אשר עשרפה כדמלאו ארת הארץ חמס וישבו
 18 להכעיסני והנם שלחם את הזמורה אל אפם: ונס
 אני אעשה בהמה לא תחוס עיני ולא אחמול וקראו
 ט א באזני קול גדול ולא אשמע אתם: ויקרא באזני קול
 גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו:
 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר
 מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם
 לבוש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל
 3 מזבח הנחשת: וכבודו אלהי ישראל נעלה מעל
 הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל-
 לב א ליי האיש

Cap. IX.
 Ostenditur
 Prophetam
 in visione
 eades à
 Chaldaeis
 Hierosoly-
 mis pa-
 tranda,
 à quâ li-
 berantur
 pii à Deo
 signati.

האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו :

4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם אליו קרי

והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים

על כל התועבות הנעשות בתוכה : ולא לה אמר ה

באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחום עיניכם ואל קרי אל ק

תחמלו : זקן בחור ובתולה וטף ונשים והרגנו

למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו

וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני

7 הבית : ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את

8 החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר : ויהי כהכותם

ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהרה אדני

יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפךך

את חמתך על ירושלם : ויאמר אלי עון בית ישראל

9 ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ רמים והעיר

מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה

ראה : וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם

בראשם נתתי : והנה האיש י לבוש הבדים אשר הקסת

במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני : ככל אשר קרי

ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן Cap. X.

2 ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם : ויאמר אל Repræsen-

האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל tatur ite-

תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מפינות לכרבים rum Vati-

3 וזרק על העיר ויבא לעיני : והכרבים עמדים מימין nostro, per-

לבית כבאו האיש והעניז מלא את החצר הפנימית : visum, my-

4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית ומלא sticus ille

הבית את העניז והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה : Cherubino-

וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה בקול rum cur-

ת אל שדי בדברו : ויהי בצותו את האיש לבש הבדים rus, ex cu-

לאמר jus medio-

vir lineis
indutus ac-
cipit pru-
narum
aceruum
eumque
super ur-

ben Hierosolymam effundit.

לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא
 7 ויעמד אצל האופן: וישלח הכרוב את ידו מבינות
 לכרובים אל האש אשר בינות הכרובים וישא ויתן
 8 אל חפני לבש הבדים ויקחני צא: וירא לכרובים
 9 תכנית יד אדם תחת כנפיהם: ואראה והנה ארבעה
 אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחר
 ואופן אחד אצל הכרוב אחר ומראה האופנים כעין
 י אבן תרשיש: ומראהם דמות אחד לארבעתם
 11 כאשר יהיה האופן בתוך האופן: בלכתם אל
 ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום
 12 אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: וכל
 בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים
 13 סביב לארבעתם אופניהם: לאופנים להם קורא
 14 הגלגל באוני: וארבעה פנים לאחד פני האחד פני
 הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי
 15 פני נגש: וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי
 16 בנהר כבר: ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם
 וכשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא
 17 יסבו האופנים גם הם מאצלם: בעמדם יעמדו וברומם
 18 ירמו אותם כרוח החיה בהם: ויצא כבוד יהוה מעל
 19 מפתח הבית ויעמד על הכרובים: וישאו הכרובים את
 כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים
 לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה המקדמוני וכבוד
 כ אלהי ישראל עליהם למעלה: היא החיה אשר
 ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים
 21 המה: ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים
 22 לאחד ודמות יד אדם תחת כנפיהם: ודמות פניהם
 המרה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראהם
 לב ב 2 iii ואותם

ואותם אישאל עבר פניו ילכו : ותשא אתי רוח יי
ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה
והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה
בתוכם את יאזניה בן עוזר ואת פלטיהו בן בניהו
שרי העם :

Cap. XI.
Judaeorum
principibus
ob impieta-
tem predi-
cit exci-
dium : piis
autem re-
demtionem
ac prospera
omnia pol-
licetur.

2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און
3 והיעצים עצת רע בעיר הזאת : האמרים לא בקרוב
4 בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר : לכן הנבא
עליהם הנבא בן אדם : ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי ה
אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות
רוחכם אני ידעתי : הרביתם חלליכם בעיר הזאת
6 ומלאתים חוצותיה חלל : לכן כה אמר אדני יהוה 7 יחיד
חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר
ואתכם הוציא מתוכה : וחרב יראתם וחרב אביא עליכם
8 נאם אדני יהוה : והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם
9 ביד זרים ועשיתי בכם שפטים : בחרב תפלו על גבול
ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה : היא
11 לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל
גבול ישראל אשפט אתכם : וידעתם כי אני יהוה אשר
12 בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם עשיתם : ויהי כהנבא : ופלטיהו
13 בן בניהו מתואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה
אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל :

14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם אחיך אחיך
אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם
שבני ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
למורשה : לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי
16 הרחקתם בגוים וכי הפצותים בארצות ואהי להם
למקדש

17 למקדש מעט בארצות אשר באו שם: לבן
 אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
 ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בהסונתתי
 18 לכם את ארמת ישראל: ובאו שמה והסירו את כל
 19 שקוציה ואר כל תועבתיה ממנה: ונתתי להם לב
 אחר ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרת לי לב האבן
 כ מבשרסונתתי להם לב בשר: למען בחקתי לכוואת
 משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעס ואני אהיה להם
 21 לאלהים: ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך
 22 דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: וישאו הכרובים
 את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל
 23 עליהם מלמעלה: ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר
 24 ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר: ורוח נשאתני
 ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים
 כה ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: ואדבר אל הגולה
 את כל דברי יהוה אשר הראני:

Cap. XII.
 Regis ac
 procerum
 fuga &
 calamitates
 Prophetico
 anigmate
 adumbratur.

יב ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
 בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא
 ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם:
 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה
 יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם
 4 אולי יראו כי בית מרי המה: והוצאת כליך ככלי גולה
 יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצא
 6 ה גולה: לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם
 על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה
 7 את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל: ואעש כן
 כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב
 חתרת לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי
 לב ג 3 111 לעיניהם

לעיניהם: ויהי דבר יהוה אלי כבקר לאמר: 8
 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה 9
 אתה עשה: אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא 10
 המשא הזה בירו שלם וכל בית ישראל אשר המה
 בתוכם: אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן ועשה 11
 להם בגולה כשביילכו: והנשיא אשר בתוכם אל 12
 כרתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו
 יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא ארץ הארץ: 13
 ופרשתי ארץ רשתי עליו ונתפש במצודתי והבארתי 14
 אתו בכלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות:
 וכל אשר סביבותיו עזרה וכל אנפיו אזרה לכל רוח 15
 וחרב אריק אחריהם: וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם 16
 בגוים וזריתי אותם בארצות: והותרתי מהם אנשי
 מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כלי
 תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני
 יהוה:
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחמך ברעש 17
 תאכל ומימך ברגזה ובראנה תשתה: ואמרת אל 18
 עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל
 אדמת ישראל לחמם בראנה יאכלו ומימיהם בשממון
 ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמם כל הישבים
 בה: והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה כ
 תהיה וידעתם כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה 21
 אלי לאמר: בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת
 ישראל לאמר יארכו הימים ואכר כל חזון: לכן אמר 23
 אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה
 ולא ימשלו אתו עוד בישאל כי אם דבר אליהם
 קרבו הימים ודבר כל חזון: כי לא יהיה עוד כל חזון 24

הל' פתחה

עורו קרי

שוא

כה שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֲדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כִּי
 בְּיָמֶיכֶם בֵּית הַמִּדְבָּר אֲדַבֵּר דָּבָר וַעֲשִׂיתִיו נֹאם אֲדֹנָי
 26 27 יְהוָה: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן
 אָדָם הִנֵּה בֵּית יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים הַחֲזוֹן אֲשֶׁר הוּא חֹזֶה
 28 לְיָמִים רַבִּים וְלַעֲתִים רְחוֹקוֹת הוּא נֹבֵא: לָכֵן אָמַר
 אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כָּל דְּבַר
 אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה:

Cap. XIII.
 Sermo Do-
 mini con-
 tra uapores
 & venales
 istos Vates,
 qui pacem
 & prospera
 quaque
 populo pro-
 mittebant.

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן אָדָם הִנֵּבֵא
 אֶל נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנֹּבְאִים וְאָמַרְתָּ לְנְבִיאֵי מַלְבָּם
 3 שְׁמַעוּ דְבַר יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הוּי עַל-
 הַנְּבִיאִים הַנֹּבְלִים אֲשֶׁר הִלְכִים אַחֲרֵי רוּחַ וּלְבַלְתֵּי
 ה 4 רְאוּ: כִּשְׁעֵלִים בַּחֲרֻבוֹת נְבִיאֵיךָ יִשְׂרָאֵל הוּי: לֹא
 עֲלִיתֶם בְּפִרְצוֹת וּתְגַדְרוּ גֵדֵר עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַמֹּד
 6 בְּמַלְחָמָה בְּיוֹם יְהוָה: הַזֶּה שׂוֹא וְקָסָם כֹּזֵב הַאֹמְרִים
 7 נֹאם יְהוָה וַיְהוָה לֹא שְׁלַחְסוּ וַיְחַלּוּ לְקִים דְּבַר: הֲלוֹא
 מַחֲזֶה שׂוֹא חֲזִיתֶם וּמְקָסָם כֹּזֵב אָמַרְתֶּם וְאֹמְרִים נֹאם-
 8 יְהוָה וְאֲנִי לֹא דִבַּרְתִּי: לָכֵן כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוָה יֵעַן דְּבַרְכֶם שׂוֹא וְחֲזִיתֶם כֹּזֵב לָכֵן הֲנִנִי
 9 אֵלֵיכֶם נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה: וְהִיתָה יַדִּי אֶל הַנְּבִיאִים הַחֲזִים
 שׂוֹא וְהַקְּסָמִים כֹּזֵב בְּסוּד עַמִּי לֹא יְהוּ וּבְכַתֵּב בֵּית-
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְתְּבוּ וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ
 י וַיִּדְעַתֶם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוָה: יֵעַן וּבִיעַן הֲטַעוּ אֶרֶץ עַמִּי
 לֵאמֹר שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם וְהוּא בְּנֵה חֵיץ וְהִנֵּם טַחִים
 11 אֲתוּ תִפֹּל: אָמַר אֶל טַחִי תִפֹּל וַיִּפֹּל הָיָה גִשְׁם שׁוֹטֵף
 וְאֲחַנָּה אֲבִנִי אֶלְגַּבִּישׁ תִּפְלְנָה וְרוּחַ סַעֲרוֹת תִּבְקַע:
 12 וְהָנָה נִפֹּל הַקִּיר הֲלוֹא יֹאמַר אֵלֵיכֶם אֵיהֶ הַטִּיחַ אֲשֶׁר
 13 טַחַתֶּם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
 לִב ר 4 III וּבְקַעְתִּי

ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי
 יהיה ואבני אלגבי שחמה לכלה : והרסתי את 14
 הקיר אשר טחתם תפל והגעתיהו אל הארץ
 ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי
 אני יהוה : וכלית את חמתי בקיר ובטחים אתו טו
 תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו : נביאי 16
 ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים להחזון שלם
 ואין שלם נאם אדני יהוה : ואתה 17
 בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלכה
 והנבא עליהן : ואמרת כה אמר י אדני יהוה הוי 18
 למתפררות כסתורת על כל אצילי ידי ועשות
 המספחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות
 תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה : ותחללנה 19
 אתי אל עמי בשעלי שעורים ובפתותי לחם להמית
 נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא
 תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב : לכן כה כ
 אמר י אדני יהוה הנני אל כסתותי כנה אשר אתנה
 מצדרות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם
 מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם
 מצדרות ארצ נפשים לפרחות : וקרעתי את 21
 מספחתים כם והצלתי את עמי מידכון לא יהיו עוד בידון
 למצדה וידעתן כי אני יהוה : יען הכאורת לב צדיק 22
 שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב
 מדרכו הרע להחיותו : לכן שוא לא תחזינה וקסם לא 23
 תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכון וידעתן כי אני

יהוה : ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני : **יד א**
 ויהי רבר יהוה אלי לאמר : בן אדם 2
 האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם
 נתנו

Cap. XIV.
 Hypocri-
 tis, ficta
 religionis

specie Prophetam de oraculo percunctantibus, graue & verum responsum reddit; iram Dei ipsis incumbere, nec vel sanctissimorum precibus aut intercessione averruncari posse.

נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם :

לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה

אמרו אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה

את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו וכבא

ה אל הנביא אני יהוה נענית לו בה כרכב גלוליו : למען

תפש את בית ישראל בלפס אשר נזרו מעלי

בגלוליהם כלם : לכן אמרו אל בית ישראל

כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליתם ומעל

כל תועבותיכם השיבו פניכם : כי איש איש מבית

ישראל ומחגר אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל

גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו וכבא אל

הנביא לדרש לו כי אני יהוה נענה לו כי : ונתתי פני

באיש ההוא והשמותיהו לאורת ולמשלים והכרתיו

מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה : והנביא

כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא

ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל :

ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהוה : למען לא

יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל

פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם

אדני יהוה : ויהי דבר יהוה אלי לאמר :

בן אדם ארץ כי תחטא אלי למעל מעל ונטיתי ידי עליה

ושברתי לה מטרה לחם והשלחתי בה רעב והכרתיו

ממנה אדם ובהמה : והיו שלשת האנשים האלה

בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם

נאם אדני יהוה : לודיה רעה אעביר בארץ ושכלתה

והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה : שלשת האנשים

האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם

בנות יצלו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה :

16 או חרב אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר
 בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת האנשים
 האלה בתוכה חיי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים
 ובנות כי הם לברם ינצלו: או דבר אשלח אל הארץ
 ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם
 ובהמה: ונח דנאל ואיוב בתוכה חיי אני נאם אדני
 יהוה אם בין אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם:
 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארכעת שפטי כ
 הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל
 ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: והנה נותרה
 בה פלטר המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם
 וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה
 אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה:
 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם
 וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה
 נאם אדני יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה יהיה עין מן
 הגפן מכל עין הזמורה אשר היה בעצי היער: היקח
 ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתר
 לתלות עליו כל כלי: הנה לאש נתן לאכלה את
 שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה:
 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אשה
 אכלתהו ויחר ונעשה עור למלאכה:

Cap. XV.
 Similitudi-
 ne vitis in-
 frugifera
 ostendit
 ultimam
 Hierosoly-
 mitanorum
 calamita-
 tem.

קמץ בוק

לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ
 הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה בן נרתתי
 את ישבי ירושלם: ונתתיו את פני בהם מהאש יצאו
 והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני
 בהם: ונתתיו את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם
 אדני

אֲדַנִּי יְהוָה :

2 א ין ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם הודע את ירושלים
 3 את תועבותיה : ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלים
 נכרתתך ומלדתך מארץ הכנעני אביך האמרי
 ואמך חתית : ומולדותך ביום הולדת אותך לא־כרת
 4 שרך ובמים לא־רחצת למשעי והמלח לא המלחת
 ה והחתל לא חתלת : לא־חסרה עליך עין לעשות לך
 אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל־פני השדה
 6 בגעל נפשך ביום הולדת אתך : ואעבר עליך ואראך
 מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך
 7 חיי : רבכה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי
 בערי עריים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערס ועריה :
 8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש
 כנפי עליך ואכסר ערותך ואשבע לך ואבוא בכרית
 9 אתך נאם אדני יהוה ותהי לי : וארחצך במים
 י ואשטף דמך מעליך ואסכך בשמן : ואלבשך
 רקמה ואנעלך תחשו ואחבשך בשש ואכסך משי :
 11 ואעריך ערי ואתנה צמידים על־ידך ורכיב על־גרונך :
 12 ואתן גזם על־אפך ועגילים על־אזניך ועטרת תפארת
 יחירי 13 בראשך : ותעלי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי
 יחירי ורקמה סלת ורבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד
 14 ותצלחי למלוכה : ויצא לך שם כגוים כי־פיה כיו כליל
 הוא בהררי אשר־שמת עליך נאם אדני יהוה :
 15 ותבטחי בי־פך ותזני על־שמן ותשפכי אר־תזנותך
 16 על־כל עובר לוייה : ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות
 17 טלאות ותזני עליהם לא באות ולא־יהיה : ותקחי כלי
 תפארתך מזהבי ומכסף אשר נתתי לך ותעשי לך
 18 צלמי זכר ותזני־בם : ותקחי אר־כנדי רקמתך
 ותכסים

Cap. XVI.
 Sub imagi-
 ne mulieris
 adultera
 describitur
 Ecclesia
 Judaica
 ortus, edu-
 catio, cum
 Deo veluti
 conjugium;
 eademque,
 postquam
 idolis sese
 fedè coin-
 quinasset,
 ad pacem
 & com-
 munionem
 Dei, juxta
 cum aliis
 populis,
 invitatur.

רנב אחר
 שורק
 הר דגושה

19 יתיר' ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפנים: ולחמי אשר

נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתי יהוה לפנים

לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: ותקחי את פניך ואת כ

בנותיך אשר ילדתי לי ותזבחים להם לאכול המעט

מתזנותיך: ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם

להם: ואת כל תועבתך ותזנותיך לא זכרתי את ימי

נעוריך בהיותך עירם ועריה מתבוססת בדמך היירת:

23 24 ויהי אחרי כל דעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: ותבני

לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב: אל כל ראש דרך כה

בניית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך

לכל עובר ותרבי את תזנותך: ותזני אל בני מצרים

שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנותך להכעיסני: והנה

נשיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאתיך

בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה: ותזני אל בני

אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: ותרבי

את תזנותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא

שבעת: מה אמלח לבתך נאם אדני יהוה בעשותך

את כל אלה מעשה אשר זונה שלטת: בבנותיך

31 גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא

32 הייתי בזונה לקלס אתנן: האשר המנאפת תחרת

אשה תקח את זרים: לכל זנות יתנו נדרה ואת נתת

את נדניך לכל מאהביך ותשחרי אותם לבוא אליך

מסביב בתזנותיך: ויהי כך הפך מן הנשים בתזנותיך

34 ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לך ותהי הנ כפחת

35 להפך: לכן זונה שמעי דבר יהוה: כה לה

36 אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך

בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך

37 וכדמי בניך אשר נתתי להם: לכן הנני מקבץ את כל

מאהביך

מֵאֲחֵיךָ אֲשֶׁר עָרַבְתָּ עֲלֵיהֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲהַבְתָּ עַל־
כָּל־אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי וּקְבַצְתִּי אֹתָם עֲלֶיךָ מִסְכִּיב וּגְלִיתִי
עָרוֹתֶיךָ אֱלֹהִים וְרָאוּ אֵת כָּל־עָרוֹתֶיךָ וּשְׁפֹטְתֶיךָ מִשְׁפָּטֵי
35 נְאֻפוֹת וּשְׁפֹכַת דָּם וְנִתְתֶיךָ דָּם חֲמָה וּקְנֵאתִי וְנִתְתִי
אֹתְךָ בִידֵם וְהָרְסוּ נֶבֶךְ וְנִתְצוּ רַמְתֶּיךָ וְהִפְשִׁיטוּ אֹתְךָ
בְּגִדֶיךָ וּלְקַחוּ כָּל־תְּפֹאֲרֹתֶיךָ וְהִנְיָחוּךָ עֵרֹם וְעָרִידִי :
6 וְהֵעֵלוּ עֲלֶיךָ קָהֶל וּרְגָמוּ אֹתְךָ בְּאֶבֶן וּבַתְּקוּךָ
41 בְּחֲרֻבוֹתָם וּשְׂרָפוּ בְתֶיךָ בְּאֵשׁ וְעָשׂוּ בְךָ שְׁפָטִים לְעֵינַי
נְשִׁים רַבּוֹת וְהִשְׁבַּתְיָךְ מִזֹּנֶה וּגַם אֶתְנֶן לֹא תִתְנִי עוֹד : ^{הנ' כפחה}
42 וְהִנַּחְתִּי חֲמַתִּי בְךָ וְסָרְרָה קְנֵאתִי מִמֶּךָ וּשְׁקַטְתִּי וְלֹא
43 אֶכְעַס עוֹד : יֵעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתִּי אֶת־יְמֵי נְעוּרֶיךָ וְתִרְגְּוֶיךָ יְחִידִי
לִי בְּכָל־אֱלֹהִים וּגַם אֲנִי הָאֵל דָּרַכְתָּ בְּרֹאשׁ נִתְתִי נְאֻם אֲדֹנָי
44 יְהוָה וְלֹא עָשִׂיתִי אֶת־הַזְּמִיחָה עַל כָּל־תּוֹעֵבֹתֶיךָ הִנֵּה כָּל־יְחִידִי
מִהַ מְשַׁל עֲלֶיךָ יְמֹשֵׁל לֵאמֹר כְּאִמָּה בָתְּךָ : בַּת־אִמְךָ אֵת
גַּעֲלַת אִישָׁה וּבְנִיָּה וְאֲחֹרַת אֲחֹתְךָ אֵת אֲשֶׁר גַּעֲלוּ
46 אֲנִישֵׁיהֶן וּבְנֵיהֶן אִמְכֵן חֲתִיתִי וְאֲבִיכֵן אִמְרִי : וְאֲחֹתְךָ
הַגְּדוּלָה שְׁמֵרוֹן הִיא וּבְנוֹתֶיהָ הַיּוֹשֵׁבֶת עַל־שְׂמֹאלְךָ
וְאֲחֹתְךָ הַקְּטָנָה מִמֶּךָ הַיּוֹשֵׁבֶת מִיְמִינְךָ סָדֵם וּבְנוֹתֶיהָ :
47 וְלֹא בִדְרָכֶיהֶן הִלַּכְתָּ וּכְתוּעַבוֹתֶיהֶן עָשִׂיתִי כִּמְעַט קָטִי יְחִידִי
48 וְתִשְׁחַתִּי מֵהֶן בְּכָל־דְּרָכֶיךָ : חִי אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה אִם־
עָשִׂיתָ סָדֵם אֲחֹתְךָ הִיא וּבְנוֹתֶיהָ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־
49 וּבְנוֹתֶיךָ : הִנֵּה־זֶה הִיָּה עוֹן סָדֵם אֲחֹתְךָ גְּאוֹן שְׁבַעַת־
לְחֹסְשֵׁלוֹת הַשֶּׁקֶט הִירָה לָהּ וּלְבְנוֹתֶיהָ וִירַעַנִי וְאֲבִיּוֹן
50 לֹא הִחְזִיקָה : וְתִגְבְּהֶנָּה וְתַעֲשִׂינָה תּוֹעֵבָה לְפָנַי וְאִסִּיר
אֶתְהֶן כְּאֲשֶׁר רָאִיתִי : וְשְׁמֵרוֹן כְּחֲצֵי חֲטָאתֶיךָ לֹא
חֲטָאָה וְתִרְבִּי אֶת־תּוֹעֵבוֹתֶיךָ מֵהֵנָּה וְתִצְדְּקִי אֶת־
51 אֲחֹתְךָ בְּכָל־תּוֹעֵבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי : גַּם אֶת־שְׂאֵי יְחִידִי
כָּל־מַתְּךָ אֲשֶׁר פָּלַלְתִּי לְאֲחֹתְךָ בְּחֲטָאתֶיךָ אֲשֶׁר־
הַתְּעַבְתָּ

התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי

כלמתך בצדקתך אחותך: ושבת את שבתהן את 53

שבת סדס ובנותיה ואת שבת שמרון ובנותיה ושבת ושבות קרי

שבתך בתוכהנה: למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל 54

אשר עשית בנחמך אתן: ואחותיך סדס ובנותיה נה

תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת

ובנותיך תשבינה לקדמתכן: ולוא היתה סדס אחותך 56

לשמועה בפך ביום גאונך: בטרם תגלה רעתך כמו 57

עת הרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים

השאטות אותך מסביב: את זמתך ואת תועבותיך 58

את נשאתי סנאס יהוה: כי כה אמר אדני 59

יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בירת אלה

להפר ברית: וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך 60

והקימותי לך ברית עולם: וזכרת את דרכיך ונכלמת 61

בקחתך את אחותיך הגדולה ממך אל הקטנות

ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריהך:

והקימתי אני את בריתי אתך וידעת כי אני 62

יהוה: למען תזכרי ובשרת ולא יהיה לך עוד פתחון 63

פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם

אדני יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם חזר חידה ומשל 2 א

משל אל בירת ישראל: ואמרת כה אמר אדני יהוה 3

הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה

אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת

הארז: את ראשיניקותיו קטפו וביאחו אל ארץ 4

כנען בעיר רכלים שמו: ויקח מזרע הארץ ויתנהו ה

בשורה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו:

ויצמח ויהי לגפן סדחת שפלת קומה לפנות 6

דליותיו

Cap. xvii.
Propheta
proposito
anigmatē
duplicis
aquile,
Zedekie
casum &
Babylonici
imperii ro-
bur & po-
tentiam de-
scribit.

7 דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
 בדים ותשלח פארת: ויהי נשר אחר גדול גדל כנפים
 ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו
 ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה:
 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף
 ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: אמר כה אמר אדני
 יהוה תצלח הלא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסם
 ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרוע גדולה ובעם
 רב למשאות אותה משרשיה: והנה שתולה התצלח
 הלא כנערת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת
 צמחה תיבש:

11 12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: אמר נא לבית המרי הלא
 ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בכל ירושלים
 ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בכלה:
 13 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
 14 ואת אילי הארץ לקח: להיות ממלכה שפלה לבלתי
 טו התנשא לשמר את בריתו לעמדה: וימרד בו לשלח
 מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלח הימלט
 16 העשה אלה והפר ברית ונמלט: חי אני נאם אדני יהוה
 אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את
 אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך כבלי מור:
 17 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה
 בשפך סללה ובכנות דיק להכרית נפשות רבות:
 18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה
 19 לא ימלט: לכן כה אמר אדני יהוה חי אני
 אם לא אלתו אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו
 בבראשו: ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי
 והביאותיהו בכלהו ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל

קטק בלא אס ה

בי

מבנתיו קרי בי: ואת כל מברחיו בכל אנפיו בחרב יפלו והנשארים
לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי:

הפסדה האוינו

22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני
23 על הר גבה ותלול: בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא
ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל
24 צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: וידעו כל עצי
השדה כי אני יהוה השפלתיו עץ גבה והגבהתי עץ
שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ועשיתי:

25 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: מה לכם אתם משלים את יר

Cap. XVIII.
Filios non
punire pro-
pter scelera
parentum:
Deum im-
probos, ubi
resipiscunt,
in gratiam
recipere:
in eos at-
tem, qui
pervicaci-
ter peccatis
sefe tra-
dunt, gra-
viter vin-
dicare.

המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר
ושני הבנים תקהינה: חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה
לכם עוד משל המשל הזה בישראל: הן כל הנפשות
לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת
היא תמות: ואיש כיהיה צדיק ועשה משפט וצדקה:
6 אל ההרים לא אכל ועינו לא נשא אל גלול בית
7 ישראל ואת אשת רעהו לא טמא: ואל אשה נדה לא
יקרב: ואיש לא יונה חבלתו חוב שיב נזלה לא גזל
8 לחמו לרעב יתן ועירם יכסה כנר: בנשך לא יתן
9 ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין
איש לאיש: בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת
צדיק הוא: חיה יהיה נאם אדני יהוה: והוליד בן פריץ
11 שפך דם ועשה אח מאחר מאלה: והוא את כל אלה
לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא:
12 עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיבו אל הגלולים
נשא עינו תועבה עשה: בנשך נתן ותרבית לקחו וחי
לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומרת

קמז
בוק
קמז בוק

דמיו

14 דמיו בו יהיה: והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו
 15 ויאמר עשה וירא ולא יעשה כהן: על ההרים לא אכל ^{קמץ קרי}
 ועינו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו ^{קמץ בוק}
 16 לא טמא: ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל ^{קמץ בוק}
 17 לחמו לרעב נתן וערס כסרו בגר: מעני השיב ידו נשך ^{קמץ בוק}
 ותרבית לא לקח משפט עשרו בחקותי הלך הוא לא ^{קמץ בוק}
 18 ימות בעון אביו חיה יחיה: אביו כי עשק עשק גזל גזל
 אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנדה מת בעונו
 19 ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט
 וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה
 כי יחיה: הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון
 האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה
 21 ורשעת רשע עליו תהיה: והרשע כי ישוב ^{הרשע קרי}
 מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה ^{חטאתיו קרי}
 22 משפט וצדקה חיה יחיה לא ימור: כל פשעיו אשר
 23 עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: החפץ
 אהפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכו ^{כדרכיו קרי}
 24 וחייה: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל
 התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו ^{צדקתו קרי}
 אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו
 כה אשר חטאתם ימות: ואמרתם לא יתכן דרך אדני
 שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם
 26 לא יתכנו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם
 27 בעולו אשר עשה ימות: ובשוב רשע מרשעתו
 אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה:
 28 ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: יתרו
 29 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו
 ל בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: לכן איש כדרכו
 לא א K k k אשפט

אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו ויהי שובו
מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם כם ועשו לכם
לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל: כי לא
אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחי:

ואתה שא קינה אל נשיא ישראל: ואמרת מה אמך וי

Cap. XIX.
Duplici
parabolâ,
leonum &
vineæ, de-
scribit &
plangit
cladem
Hierosoly-
mæ, & mi-
seriam sor-
tem Zede-
kiæ, cate-
rorumque
principum.

2 לבוא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה:

3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם

אכל: וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש וביאהו

בַּחַיִּים אֶל-אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַתֵּרָא כִּי נִוְחַלָה אֲבֵרָהָהּ

תקוּתָהּ וַתִּקַּח אֶחָד מִגְרֵיהָ כַּפִּיר שִׁמְתָהּ: וַיִּתְחַלֵּךְ

בַּתּוֹךְ אַרְיוֹת כַּפִּיר הָיָה וַיִּלְמַד לְטָרֵף טָרֵף אָדָם

אָכַל: וַיִּדַע אֱלֹמֹנֹתָיו וְעַרְיָהֶם הַחֲרִיב וַתֵּשֶׁם אֶרֶץ

וּמְלֵאָהּ מִקּוֹל שֹׁאֲנָתוֹ: וַיִּתְּנוּ עָלָיו גּוֹיִם סָבִיב מִמִּדְיָנוֹת

וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו דִּשְׁתָּם בִּשְׁחַתָּם נִתְפָּשׂ: וַיִּתְּנֵהוּ בַסּוּר

בַּחַיִּים וַיִּבְאֵהוּ אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל יִבְאֵהוּ בַּמִּצְדוֹת לְמַעַן

לֹא-יִשְׁמַע קוֹלוֹ עוֹד אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל: אִמְךָ

כַּנְפֵן בְּרַמֶּךְ עַל-מִים שִׁתּוּלָה פְרִיָה וְעַנְפָּה הִיָּתָה מִמֵּיִם

דְּבִים: וַיִּחְיִי לָהּ מִטּוֹרַת עוֹז אֶל-שִׁבְטֵי מִשְׁלֵיִם וַתִּגְבֶּה

קוֹמָתוֹ עַל-בֵּין עֲבָתִים וַיִּרְא כְּגִבְהוֹ כְּרֹב דְּלִיתָיו: וַתִּתֵּשׂ

בַּחֲמָה לְאֶרֶץ הַשְּׁלֵכָה וְרוּחַ הַקָּדִים רוֹבֵישׁ פְּרִיָה

הַתִּפְרְקוּ וַיִּבְשׂוּ מַטֵּה עוֹזָה אִשׁ אֲכַלְתָּהּ: וְעַתָּה

שִׁתּוּלָה בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצָמָא: וַתֵּצֵא אִשׁ מִמַּטֵּה

בְּדִיָה פְרִיָה אֲכַלָה וְלֹא-הָיָה בָּהּ מַטֵּה עוֹז שִׁבְט לְמִשְׁוֹל

קִינָה הִיא וְתֵהִי לְקִינָה:

ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחודש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם דבר את- זקני קרושים

Cap. XX.
Propheta
cum pro-
bro Judæis
objicit pes-

3
המטרה
קרושים

cata patrium & propria: inde ad ulteriora tempora descendens de reductione Iſraelis in Terram, & ad Deum suum, vaticinatur.

זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלא דרשתי אתכם באים חיראני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: 4
התשפוט אתם התשפוט בן אדם את תועבות אבותם הודיעם: 5
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: 6
ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 7
ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: 8
וימרובו ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: 9
ואעשלמען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר דמה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: 10
ואוציאם מארץ מצרים ואכאם אל המדבר: 11
ואתן להם את חקתי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: 12
וגם את שבתותי נתתי להם להינות לאות בני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: 13
וימרובו בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לבלתי חללם: 14
ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: 15
וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 16
וען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי

17 אחרי גלוליהם לכם הלך: ותחס עיני עליהם משחתם

18 ולא עשיתי אותם כלה במדבר: ואמר אל בניהם

במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם

ג'ט אפר שורק

אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו: אני יהוה

אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם:

ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי כ

21 אני יהוה אלהיכם: וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו

עד כאן

ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה

אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך

22 חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר: והשיבת את

ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר

23 הוצאתי אתם לעיניהם: גם אני נשאתי את ידי להם

במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:

24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו

ואחרי גלול אבותם היו עיניהם: וגם אני נתתי להם כה

26 חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ואטמא אותם

במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמש למען

27 אשר ידעו אשר אני יהוה: לכן דבר אל בית ישראל

בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת

28 גדפו אותי אבותיכם כמעלם בי מעל: ואביאם אל

הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו

כל גבעה רמה וכל עץ עבות ויזכרו שם את זבחייהם

ויתנו שם בעם קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו

29 שם ארז נספיהם: ואמר אלהם מה הבמה אשר

אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה:

לכן אמרו אל בית ישראל כה אמר אדני ל

יהוה הברוך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי

31 שקוציהם אתם זנים: ובשאת מתנתיכם בהעביר

בניכם

בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום
 ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה
 32 אם אדרש לכם: והעלה על דוחכם היו לא
 תהיה אשרי אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות
 33 הארצות לשרת עץ ואבן: חי אני נאם אדני יהוה
 אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
 34 אמלוך עליכם: והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי
 אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה
 לה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: והבאתי אתכם
 אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים:
 36 כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים
 37 כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: והעברתי אתכם
 38 תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: וברותי
 מכם המרדים והפושעים כי מארץ מגוריהם אוציא
 אותם ואל אדמת ישראל לא יבואו וידעתם כי
 39 אני יהוה: ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה
 איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי
 ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
 מ ובגלוליכם: כי בהר קדשי בהר מרום ישראל
 נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
 כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את
 תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל
 41 קדשיכם: בריח נוחה ארצה אתכם
 בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם
 מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם
 42 לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם
 אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי
 43 לתת אותה לאבותיכם: וזכרתם שם את דרכיכם

לג 3 k k ואת

וְאֵת כָּל־עַלְלוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר נִטְמַאתֶם בָּם וְנִקְטַחְתֶּם
בְּפָנֵיכֶם בְּכָל־רַעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם׃ וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי 44
יְהוָה בַּעֲשׂוֹתֵי אֶתְכֶם לְמַעַן שְׁמִי לֹא כִדְרֵיכֶם הַרְעִים
וּכְעַלְלוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁחָתוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנָי
יְהוָה׃

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׁים פְּנֶיךָ דֶּרֶךְ מֶה 46
תִּמְנָה וְהִטָּף אֶל־הָרוֹם וְהִנְבֵּא אֶל־יַעַר הַשָּׂדֶה הַנָּגֵב׃
וַאֲמַרְתָּ לְיַעַר הַנָּגֵב שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי 47
יְהוָה הֲנִי מְצִית בָּךְ׃ אִשׁ וְאָכְלָה בְּךָ כָּל־עֵץ לַח וְכָל־
עֵץ יֶבֶשׁ לֹא־תִכְפַּר לְהַבַּת שְׁלֵהֶבֶת וְנִצְרַבּוּבָה כָּל־
פְּנִים מִנָּגֵב צְפוֹנָה׃ וְרָאוּ כָּל־בֶּשֶׂר כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּעֲרַתֶּיהָ 48
לֹא תִכְבַּר׃ וְאָמַר אַחֵה אֲדֹנָי יְהוָה הִמָּה אֹמְרִים לִי 49

הֲלֹא מִמֶּשֶׁל מְשָׁלִים הוּא׃ וַיְהִי דְבַר־כָּא

Cap. XXI.
Rursum tri-
ste oracu-
lum de Hie-
rosolymis.
Regem Ba-
bylonia,
captis au-
spicis, pri-
mum con-
tra Judaeos
morurum,
tum contra
alias gen-
tes.

יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׁים פְּנֶיךָ אֶל־יְרוּשָׁלַם וְהִטָּף 2
אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהִנְבֵּא אֶל־אֲדַמְתֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲמַרְתָּ 3
לְאֲדַמְתֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר יְהוָה הֲנִי אֵלֶיךָ וְהוֹצֵאתִי
חֲרָבִי מִתְעַרְרָה וְהִכַרְתִּי מִמֶּךָ צְדִיק וְרָשָׁע׃ יַעַן אֲשֶׁר־ 4
הִכַרְתִּי מִמֶּךָ צְדִיק וְרָשָׁע לְכֵן תֵּצֵא חֲרָבִי מִתְעַרְרָה אֶל־
כָּל־בֶּשֶׂר מִנָּגֵב צְפוֹן׃ וַיִּדְעוּ כָּל־בֶּשֶׂר כִּי־אֲנִי יְהוָה ה 5
הוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתְעַרְרָה לֹא תָשׁוּב עוֹד׃ וְאַתָּה 6

בֶּן־אָדָם הֲאֵנָה בְּשִׁבְרוֹן מִתְנַיִם וּבְמִרְיוֹת תֵּאֲנַח 7
לְעֵינֶיךָ׃ וְהָיָה כִּי־אָמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־מַה אַתָּה נֹאמֵר 7
וַאֲמַרְתָּ אֶל־שְׁמוּעָה כִּי־בָאָה וְנָמַס כָּל־לֵב וּרְפוּ כָּל־
יָדַי וְכַהֲתַרְהוּ כָּל־רוּחַ וְכָל־בְּרָכִים תִּלְכַּנְּהוּ מִיָּם הַנָּה 8
בָּאָה וְנִהְיִיתָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־ 8
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הִנְבֵּא וַאֲמַרְתָּ כֹּה־אָמַר 9
יְהוָה אָמַר חֲרָב חֲרָב הוֹחֲדָה וְגַם־מְרוֹטָה׃ לְמַעַן 9
טָבַח טָבַח הוֹחֲדָה לְמַעַן הִיָּה־לָּהּ בְּרַק מְרֹטָה אוֹ
נָשִׁישׁ

פחח
כאתנח

11 נָשִׁישׁ שֶׁבֶט בְּנֵי מֵאֶסֶת כָּל־עֵץ : וַיִּתֵּן אֶתְּהָ לְמִרְטָה
 לְתַפְשׁ בְּכַף הַיָּד הַיְחֻדָּה חָרֵב וְהִיא מִרְטָה לְתַת
 12 אֹתָהּ בִּיד הוֹרֵג : זַעֲקוּהִילָל בֶּן־אָדָם כִּי־הִיא הִיתְתָּ
 בְּעַמִּי הִיא בְּכָל־נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל מְגוּרֵי אֵל חָרֵב הִי
 13 אֶת־עַמִּי לְכֵן סָפַק אֶל־יָרֵךְ : כִּי־בָחֹן וּמָה אִם־גַּם־
 שֶׁבֶט מֵאֶסֶת לֹא־יְהִי־נָאֵם אֲדֹנָי יְהוִה :

14 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם הִנְבֵּא וְהָךְ כָּף אֶל־כָּף וְתַכְפֵּל
 חָרֵב שְׁלִישֶׁתָּה חָרֵב חֲלָלִים הִיא חָרֵב חֲלָל הַגְּדוֹל
 טו הַחֹדֶרֶת לָהֶם : לְמַעַן לְמוֹג לִב־וְהִרְבֵּה הַמְּכַשְׁלִים
 עַל כָּל־שְׁעָרֵיהֶם נָתַתִּי אֶבְחַת חָרֵב אַח עֹשִׂיָה לְבָרֶק
 16 מַעֲטָה לְטַבַּח : הַתְּאַחֲרֵי הַיְמִינִי הַשִּׁמִּי הַשְּׁמַיִלִי אַנְה
 17 פְּנֵיךְ מַעֲרוֹת : וְגַם־אֲנִי אֶכֶּה כָּפִי אֶל־כָּפִי וְהִנַּחֲתִי
 18 חֲמַתִּי אֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי : וַיְהִי־דְבַר יְהוִה

19 אֵלַי לֵאמֹר : וְאַתָּה בֶּן־אָדָם שִׁים לְךָ שְׁנַיִם דְּרָכִים
 לְבוֹא חָרֵב מֶלֶךְ־בְּבַל מֵאַרְצָא אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם וַיֵּד
 כִּי־בָרָא כְּרָא־שְׁדֵרֶךְ עִיר כְּרָא : דֶּרֶךְ תְּשִׁים לְבוֹא חָרֵב

21 אֶת־רֶבֶת בְּנֵי־עַמּוֹן וְאֶת־יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוּרָה : כִּי־
 עָמַד מֶלֶךְ־בְּבַל אֶל־אֵם הַדֶּרֶךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים
 לְקַסְס־קַסְס־קַלְקַל בְּחֻצִים שְׂאֵל בְּתַרְפִּיסָרָאֵה בְּכַבֵּד :
 22 בִּימֵינוּ הִיָּה הַקַּסְס־יְרוּשָׁלַם לְשׁוּם כְּרִים לְפִתַח פֶּה
 בְּרֻצָּח לְהַרִים קוֹל בְּתַרוּעָה לְשׁוּם כְּרִים עַל־שְׁעָרִים

23 יתירו' לְשַׁפֵּךְ סִלְלָה לְבָנוֹת דֵּיק : וְהִיָּה לָהֶם כְּקַסּוֹם־שׁוֹאֵ
 בְּעֵינֵיהֶם שְׁבַעִי שְׁבַעֹת לָהֶם וְהוּא־מִזְכִּיר עוֹן
 24 לְהַתְּפֹשׁ : לְכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן

הַזְּכוּרִים עוֹנֵיכֶם בְּהַגְלוֹת פִּשְׁעֵיכֶם לְהַרְאוֹת
 חַטָּאוֹתֵיכֶם בְּכָל־עֲלִילוֹתֵיכֶם יַעַן הִזְכַּרְתֶּם בְּכַף
 כֹּה תִתְּפֹשׁוּ : וְאַתָּה חֲלַל רִשְׁעֵי נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל

26 אֲשֶׁר־בָּא יוֹמוֹ בְּעֵת עוֹן קָץ : כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי

לנ ד 4 k k א יהוה

יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה ואת לא זאת
 השפלה הגבה והגבה השפיל: עורה עורה עורה ³²
 אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט
 ונתתיו: ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה ³³
 אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת
 חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק:
 בחזות לך שיא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי ³⁴
 חללי רשעים אשר בא זמם בעת עון קץ: השב אל לה
 תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך
 אשפט אתך: ושפכתי על יך זעמי באש עברתי ³⁶
 אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי
 משחית: לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך ³⁷
 הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי:

² ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם **כב**

הפסוק
אחרי מות

Cap. XXII.
 Velut in ca-
 talogo or-
 dine enar-
 rat scelera
 & nefanda
 facinora,
 qua Hie-
 rosolymis
 patrabantur.

התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה ¹
 את כל תועבתיה: ואמרת כה אמר אדני ³
 יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה
 גלולים עליה לטמאה: ברסך אשר שפכת אשמת ⁴
 ובגלולך אשר עשית טמאת ותקריבי ימך ותבוא
 ער שנותיך על כן נתתיך חרפה לגויס וקלסה לכל
 הארצות: הקרבנות והרחקות ממך יתקלו בך ה
 טמאת השם רבת המהומה: הנה נשיאי ישראל איש ⁶
 לזרעו היו בך למען שפך דם: אבואם הקלו בך לגר ⁷
 עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: קדשי בזית ⁸
 ואת שבתתי חללת: אנשי רכיל היו בך למען שפך ⁹
 דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך: ערו רי ¹⁰
 אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך: ואיש את אשת ¹¹
 רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש
 את

את

12 את אחתו ברת אביו ענה כן : שחר לקחור כן
 למען שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצע
 רעך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה :
 13 והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך
 14 אשר היו בתוכך : היעמד לבך אם תחזקנה
 ירך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
 15 טו ועשיתי : והפיצתי אותך בגוים וריתך בארצות
 16 והתמתי טמאתך ממך : ונחלת בך לעיני גוים
 ער כאו וירעת כי אני יהוה :

17 18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם הידלי

לסיני קרי בית ישראל לסוג כלם נחשת וברזל וברזל ועופרת
 19 בתוך כור סגים כסף היו : לכן כה אמר

אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם
 כ אל תוך ירושלם : קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת
 וברזל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ

21 באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם : וכנסתי
 אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה :

22 כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי
 23 אני יהוה שפכתי חמתי עליכם : ויהי דבר

24 יהוה אלי לאמר : בן אדם אמר לה את ארץ לא
 כה מטהרה היא לא גשמה ביום זעם : קשר נביאיה

הש' רפה
 והה' כמפיק

בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר
 26 יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה : כהני חמסו תורתיה

ויחללו וקדשי בין קדש להל לא הבדילו ובין הטמא
 27 לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל

בתוכם : שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך
 28 דם לאבר נפשות למען בצע בצע : ונביאיה טחו להם

תפל חזים שוא וקסמים להם בזב אמרים כה אמר
 אדני

אֲדַנִּי יְהוָה וַיְהוֶה לֹא דָבָר : עַם הָאָרֶץ עֲשָׂקוּ וַעֲשׂוּ וַגִּזְלוּ 29
גִּזְלוּ וַעֲנִי וַאֲבִיוֹן הוֹנוּ וְאֶרֶץ הַגֵּר עֲשָׂקוּ בְּלֹא מִשְׁפָּט :
וַאֲבָקֶשׁ מֵהֶם אִישׁ גֵּר גֵּר וְעַמֵּד בְּפָרִץ לִפְנֵי בַעַד ל
הָאָרֶץ לְכַלְתִּי שַׁחַתָּה וְלֹא מִצְאָתִי : וַאֲשַׁפֵּךְ עֲלֵיהֶם 31
זַעַמִּי בְּאִשׁ עֲבֹרֹתַי כְּלֵי תִסְדֹּרְכֶם בְּרֹאשׁם נְתַתִּינָאם

כ'שעמים

אֲדַנִּי יְהוָה : וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : כִּנְא

Cap. xxiii.
Propudio-
sam Hie-
rosolymo-
rum & Sa-
maria ido-
latriam
exponit, &
obscenā
compara-
tione exag-
gerat; ac
pœnas, le-
gibus in
adulteras
statutas,
contra eos
pronunciat.

בְּן אָדָם שְׁתֵּים נָשִׁים בָּנוֹת אִם־אֶחָת הֵיוּ : וַתִּזְנֶינָה 3
בְּמִצְרַיִם בְּנַעֲוֵרֵיהֶן זָנוּ שָׁמָּה מֵעַבְדוּ שְׂרֵיהֶן וְשֵׁם עֲשׂוּ דָדִי
בְּתוֹלֵיהֶן : וְשִׁמּוֹתֶינָא אֶהְלֶה הַגְּדוֹלָה וְאֶהְלִיבָה אַחֹתָהּ 4
וַתְּהִינָה לִי וַתִּלְדֶּנָּה בָנִים וּבָנוֹת וְשִׁמּוֹתֶינָא שְׁמֹרֹן אֶהְלֶה
וִירוּשָׁלַם אֶהְלִיבָה : וַתִּזְנֶינָא אֶהְלֶה תַּחְתֵּי וַתַּעֲגֹב עַל־הָ 5
מֵאֲהַבִּיָּה אֶל־אֲשׁוּר קְרוּבִים : לְבִשֵׁי תְּכֵלֶת פַּחוֹת 6
וּסְגָנִים בַּחֲוֵי חֹמֶר כָּלֶם פְּרָשִׁים רִכְבֵי סוּסִים : וַתִּתֵּן 7
תִּזְנוּתֵיהֶן עֲלֵיהֶם מִבְּחַר בְּנֵי אֲשׁוּר כָּלֶם וּבְכָל־אֲשֶׁר־
עָגְבָה בְּכָל־גְּלוּלֵיהֶם נִטְמָאָה : וְאֵת־תִּזְנוּתֵיהֶן מִמִּצְרַיִם 8
לֹא עֹבָה בִּי אוֹתָהּ שִׁכְבוּ בְּנַעֲוֵרֵיהֶן וְהִמְרָו עֲשׂוּ דָדִי
בְּתוֹלֵיהֶן וַיִּשְׁפְּכוּ תִזְנוּתָם עָלֶיהָ : לִכֵּן נְתַתִּיהָ בִּיד־ 9
מֵאֲהַבִּיָּה בִיד בְּנֵי אֲשׁוּר אֲשֶׁר עָגְבָה עֲלֵיהֶם : הִמָּה גִלּוּי
עֲרוּרָתָהּ בָּנִיהָ וּבָנוֹתֶיהָ לְקַחוּ וְאוֹתָהּ בַּחֲרֹב הַרְגוּ וְתַתִּי־
שֵׁם לְנָשִׁים וּשְׁפוּטִים עֲשׂוּ בָהּ : וַתֵּרָא אַחֹתָהּ אֶהְלִיבָה 11
וַתִּשְׁחַת עֹגְבָתָהּ מִמֶּנָּה וְאֵת־תִּזְנוּתֵיהָ מִזְנוּתֵי אַחֹתָהּ :
אֶל־בְּנֵי אֲשׁוּר עָגְבָה פַּחוֹת וּסְגָנִים קְרוּבִים לְבִשֵׁי מְכַלּוֹל 12
פְּרָשִׁים רִכְבֵי סוּסִים בַּחֲוֵי חֹמֶר כָּלֶם : וְאֵרָא כִּי נִטְמָאָה 13
דְּרָךְ אַחֲדָה לְשִׁתֵּיהֶן : וַתּוֹסֵף אֶל־תִּזְנוּתֵיהָ וַתֵּרָא אֲנִשֵׁי 14
מְחַקָּה עַל־הַקִּיר צִלְמֵי כְּשָׂדִיִּים חֲקָקִים בְּשֵׁשׁ : חֲגוּרֵי טו

כסדים קרי

אֲזוּר בְּמַתְנֵיהֶם סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם מֵרָאה
שְׁלִישִׁים כָּלֶם דְּמוֹת בְּנֵי־בָבֶל כְּשָׂדִים אֶרֶץ מוֹלְדָתָם :
וַתַּעֲגֹב עֲלֵיהֶם לְמֵרָאה עֵינֶיהָ וַתִּשְׁלַח מְלָאָכִים אֵלֵיהֶם 16
כְּשָׂדִיָּה

וחעגבה קרי

17 כְּשֵׁדִימָה: וַיִּבְאוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי כְּבֹל לְמִשְׁכַּב דְּרִים וַיִּטְמְאוּ
 18 אוֹתָהּ בַּתְּזוּנוֹתֶיהָ וַתִּטְמַא בָּם וַתִּקַּע נַפְשָׁהּ מֵהֶם: וַתִּגַּל
 תְּזוּנוֹתֶיהָ וַתִּגַּל אֶת עֲרוֹתֶיהָ וַתִּקַּע נַפְשִׁי מֵעֲלֶיהָ כַּאֲשֶׁר
 19 נִקְעָה נַפְשִׁי מֵעַל אַחוֹתָהּ: וַתִּרְבֶּה אֶת תְּזוּנוֹתֶיהָ לְזִכֹּר
 כ אֶת יְמֵי נְעוּרֶיהָ אֲשֶׁר זָנְתָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַתַּעֲגֹבָה עַל
 פְּלִגְשִׁיהֶם אֲשֶׁר בִּשְׂר חֲמוּרִים בְּשָׂרם וּזְרַמְתָּ סוּסִים
 21 זְרַמְתָּם: וַתִּפְקְדִי אֶת זְמַת נְעוּרֶיךָ בַּעֲשׂוֹת מִמִּצְרַיִם
 22 דְּדִיךָ לְמַעַן שְׂרֵי נְעוּרֶיךָ: לָכֵן אֲחַלִּיכָה כֹהֵן
 אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי מַעִיר אֶת מֵאֵהֶיךָ עֲלֶיךָ אֵת
 23 אֲשֶׁר נִקְעָה נַפְשֶׁךָ מֵהֶם וְהִבֵּאתִים עֲלֶיךָ מִסְבִּיב: בְּנֵי
 כְּבֹל וְכָל כְּשֵׁדִים פְּקוֹד וְשׁוּעַ וְקוֹעַ כָּל בְּנֵי אַשּׁוּר אוֹתָם
 בַּחֲרוֹי חֲמֹד פְּחוּרִת וּסְנַנִּים כָּל־שֵׁם שְׁלֹשִׁים וּקְרוּ אִיסֵּרֲכִבִי
 24 סוּסִים כָּל־שֵׁם: וּבָאוּ עֲלֶיךָ הֵצֵן רֶכֶב וּגְלָגַל וּבִקְהַל עַמִּים
 צָנָה וּמִגֵּן וּקוֹבֵעַ יִשְׂמוּ עֲלֶיךָ סְבִיב וְנָתַתִּי לִפְנֵיהֶם
 כֹה מִשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹךָ בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם: וְנָתַתִּי קִנְאֵתִי בְּךָ וַעֲשׂוּ
 אוֹתְךָ בַּחֲמָה אַפְּךָ וְאֹזְנֶיךָ יִסְרוּ וְאַחֲרֵיתְךָ בַּחֲרֵב תִּפּוֹל
 הֵמָּה בְּנִיךָ וּבְנֵי־יָקָחוּ וְאַחֲרֵיתְךָ תֹאכַל בָּאֵשׁ:
 26 27 וְהִפְשִׁיטוֹךָ אֶת כְּגֹדֶיךָ וּלְקַחוּ כָל־תְּפֹאֲרֹתֶיךָ: וְהִשְׁבַּתִּי
 זְמַתְךָ מִמֶּךָ וְאֶת־זְנוּתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא־תִשְׂאֵי עֵינֶיךָ
 28 אֶל־יְהוָה וּמִצְרַיִם לֹא־תִזְכְּרִי עוֹד: כִּי כֹה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי נֹתֵן בְּיָד אֲשֶׁר שָׂנְאָת בְּיָד אֲשֶׁר נִקְעָה
 29 נַפְשֶׁךָ מֵהֶם: וַעֲשׂוּ אוֹתְךָ בְּשִׂנְאָה וּלְקַחוּ כָל־יְגִיעֶיךָ
 וַעֲבֹדוּ עִרְס וְעַרְיָה וּנְגִלָה עֲרוֹת זְנוּנֶיךָ וּזְמַתְךָ וּתְזוּנוֹתֶיךָ:
 ל עֲשֵׂה אֱלֹהֶיךָ לְךָ בְּזוּנוֹתֶיךָ אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אֲשֶׁר נִטְמַאת
 31 בְּגִלּוּלֵיהֶם: בְּדַרְךָ אַחוֹתְךָ הִלַכְתְּ וְנָתַתִּי כוֹסֵה בִידֶיךָ:
 32 כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כּוֹס אַחוֹתְךָ תִּשְׂתִּי
 הַעֲמַקָּה וְהִרְחַבְתָּ תְהִיָּה לְצַחֲקוֹ לְלַעַג מְרֵבָה לְהַכִּיל:
 33 שְׂבֵרוֹן וַיִּגְוֹן תִּמְלֵאִי כּוֹס שְׂמֵרָה וּשְׂמֵמָה כּוֹס אַחוֹתְךָ
 שְׂמֵרוֹן

שמרון : ושתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי 34

ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה :

לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי לה

אותי אחרי גודך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך :

ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את 36

אהלה ואת אהליכה והגר להן את תועבותיהן : כי 37

נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בנייהן

אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה : עוד זאת עשו לי 38

טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו :

ובשחטם את בנייהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי 39

ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי : ואף כי מ

תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך

שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת

עיניך ועדית עדי : וישבת על מטה כבודך 41

ושלחן ערוך לפניך וקטרתי ושמני שמת עליה :

וקול המון שלו כה ואל אנשים מרב אדם מובאים 42

סבאים קרי סבאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת

תפארת על ראשיהן : ואמר לבלה נאפים 43

עת יזנה תזנותיה והיא : ויבוא אליה 44

כבוא אל אשה זונה בן באו אל אהלה

ואל אהליבה אשרת הזמה : ואנשים צדיקים מה

המה ישפטו אותהם משפט נאפת ומשפט שפכות

דם כי נאפת הנהודם בידיהן : כי כה אמר אדני 46

יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז :

ורגמו עליהן אבן קהל וכרא אותהן בחרבותם בניהם 47

ובנתיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו : והשבת יזמה מן 48

הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה :

ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליהן תשאנה וירעתם 49

כי אני אדני יהוה :

Cap. XXIV
Sub imagi-
ne olla ad
ignem fer-
ventis fe-
rofolyma
fatum ad-
umbrat :
tum etiam
trist: signo,
uxoris sua
subitaneâ
morte,
quam
plangi ve-
tat Deus,
eandem
rem confir-
mat.

כד ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשעית בחדש העשירי
 2 כתב ק' בעשור לחדש לאמר: בן אדם כתוב לך את שם היום
 את עצם היום הזה סמך מלך כבל אל ירושלם בעצם
 3 היום הזה: ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם
 כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים :
 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר
 ה עצמים מלא: מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים
 תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה:
 6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר
 7 ה' רסא אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה
 לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: כי דמה בתוכה
 היה על צחיה סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ
 8 לכסות עליו עפר: להעלות חמה לנקם נקם נתתי
 9 את דמה על צחיה סלע לבלתי הכסות: לכן
 כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל
 ' המדורה: הרבה העצים הדלק האש התם הבשר
 11 והרקק המרקקה והעצמות יחרו: והעמידה על
 גחליה רקקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה
 12 טמאתה תתם חלאתה: תאנים הלארת ולא תצא
 13 ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: בטמאתך זמה
 יען טהרתך ולא טהרת מטמאתך לא טהרתי עוד
 14 ער הניחי ארת חמתי בך: אני יהוה דברתי באה
 ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך
 15 וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: ויהי דבר
 16 יהוה אלי לאמר: בן אדם הנני לקח ממך את מחמד
 עיניך במגפרה ולא תספר ולא תבכה ולוא תבוא
 17 דמעתיך: האנקי דם מתים אבל לא תעשה פאריך
 חבוש

חבוש עליך ונעליך תשים בגליך ולא תעטה על-
 שפם ולחם אנשים לא תאכל : ואדבר אל העם 18
 בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי :
 ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה 19
 עשה : ואמר אליהם דבר יהוה הירא אלי לאמר : כ
 אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל 21
 את מקדשי גאון עוזכם מחמר עיניכם ומחמל נפשכם
 וכוניכם וכוונתיכם אשר עזבתם בחרב פלוג : ועשיתם 22
 כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא
 תאכלו : ופארכם על ראשיכם ונעליכם בגליכם 23
 לא תספרו ולא תכבו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם
 איש אל אחיו : והירא יחזקאל לכם למופת ככל 24
 אשר עשה תעשו בבואה וידעתם כי אני אדני יהוה :

ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את כה
 מעזם משוש תפארתם את מחמר עיניהם ואת משא
 נפשם בנייהם וכוונתיהם : ביום ההוא יבוא הפליט 26
 אליך להשמעות אזנים : ביום ההוא יפתח פיך את 27
 הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת
 וידעו כי אני יהוה :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם שים פניך אל בני כה 2
 עמון והנבא עליהם : ואמרת לבני עמון שמעו דבר 3
 אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרתי האח אל-
 מקדשי כי נחל ואל ארמת ישראל כי נשמה ואל בית 4
 יהודה כי הלכו בגולה : לכן הנני נתנך לבני קדם 4
 למורשה וישבו שירותיהם בך ונתנו בך משכניהם
 המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך : ונתתי את רבה ה
 לגוה גמלים ואת בני עמון למרביץ צאן וידעתם כי-
 כי כה אמר אדני יהוה יען 6
 אני יהוה :

Cap. XXV
 Ammoni-
 tis vicinis
 que populis
 pariter ex-
 cidium pra-
 dicit, quod
 filia Zionis
 in mediis
 angustiis
 insultave-
 rint, non
 sine acerbo
 irrisu &
 probris
 in ipsum
 Deum.

מחאך

מחאך יד ורקעך ברגל ותשמה בכל שאטך בנפש
 7 אל ארמת ישראל : לכן הנני נשיתי ארתי ידך עליך
 ונתתיך לבגל גוים והכרתך מן העמים והאבדתך
 מן הארצות אשמך וידעת כי אני יהוה :

לבו קרי

8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה
 9 בכל הגוים בית יהודה : לכן הנני פתח את כתף
 מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימות
 1 בעל מעון וקריתמה : לבני קדם על בני עמון
 ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים :
 ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה :

וקריחמה קרי

12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם
 13 לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם : לכן כה אמר
 אדני יהוה ונשיתי ידך על אדום והכרתי ממנה אדם
 ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודרגה בחרב פלו :
 14 ונרתתי את נקמתי באדם ביד עמי ישראל ועשו באדום
 כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה :

טו כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה
 16 וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם : לכן
 כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידך על פלשתים
 והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף הים :
 17 ועשיתי כם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו
 כי אני יהוה בנתתי את נקמתי כם :

אכו

Cap. xxvi.
 Dehinc
 ad Tyrum
 transit
 Propheta,
 & contra
 eam ora-
 culum edit.

ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחודש היה
 2 דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם יען אשר אמרה צר
 על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה
 3 אלי אמלאה החרבה : לכן כה אמר אדני יהוה
 הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
 4 הים לגליו : ושחרתו חומות צר והרסו מגדליה
 וסחיתי

וסחיתני עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיה
סלע : משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני ה
דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבן לגוים :
ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי 6
אני יהוה :

כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר 7
נבוכדראצר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס
וברכב ובפרשים וקהל ועסרוב : בנותיך בשדה בחרב 8
יהרגו ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך
צנרה : ומתי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתן 9
בחרבותיו : משפעת סוסיו יכסף אבקם מקול פרי הר' כפתח
ונלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבואו בשעריך
במבואי עיר מבקעה : בפרסות סוסיו ירמס את כל 11
חוצותיך עמך בחרב יהרגו ומצבות עזך לארץ תרד :
ושללו חילך ובזו רכלתך והרסו חומותיך וברתי 12
חמדתך יתצו ואבניך ועציק ועפרך בתוך מים שימו :
והשכתי המון שריך וקורל כנורתיך לא ישמע עוד : 13
ונתתיך לצחיה סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה 14
עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה :

כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול טו
מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים : ב' טעמים
וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את 16
מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו חרדורת וילבשו
על הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושממו עליך : ונשאו 17
עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר
ההללה אשר היתה חזקה בים היא ושכיה אשר
נתנו חתיתם לכל ושכיה : עתה יחרדו האין יום 18
מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך :

כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּתַתִּי 19
אתָ עִיר נְחָרְבַת כְּעָרִים אֲשֶׁר לֹא נִשְׁבְּנוּ בְּהַעֲלוֹת
כְּעָלֶיךָ אֶת־תְּהוֹמוֹתֶיךָ וְכִסְפֶּךָ הַמֵּיִם הָרַבִּים׃ וְהוֹרַדְתִּיךָ אֶת־
יְוֹרְדֵי בּוֹר אֶל־עַם עוֹלָם וְהוֹשַׁבְתִּיךָ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת
בְּחַרְבוֹת מְעוֹלָם אֶת־יְוֹרְדֵי בּוֹר לִמְעַן לֹא תִשָּׁבֵי וְנַתַּתִּי
צִבִּי בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ בְּלִהּוֹת אֶתְנֶךָ וְאֵינְךָ וְתִבְקֶשׁ וְלֹא־
אֵכָז תִּמְצָאֵי עוֹד לְעוֹלָם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וַיְהִי דְבַר־
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם שֹׂא עַל־צַר קִנְיָה׃
וְאָמַרְתָּ לְצוֹר הַיְשֻׁבֹתִי עַל־מְבוֹאֹת יִסְרְכַלְתָּ הָעַמִּים 3
אֶל־אֵי־סַרְבִּיִם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צוֹר אֶת־אִמְרַת אֲנִי 4
כִּלְיִת יָפִי׃ בְּלִבִּי יָמִים גְּבוּלֶיךָ בְּנֹךְ כָּל־לֹוֹי־פִיךָ׃ בְּרוֹשִׁים
מִשְׁנִיר בָּנוּ לָךְ אֶת־כָּל־לַחְתִּים אֲרֻז מִלְּבַנּוֹן לְקַחוּ
לְעִשׂוֹת תֵּרֶן עָלֶיךָ׃ אֱלוֹנִים מִבְּשֵׁן עֲשׂוּ מִשׁוֹטֶיךָ קִרְשֶׁךָ
עֲשׂוּ־שֵׁן בַּת־אֲשֵׁרִים מֵאֵי־כַתִּים׃ שֵׁשׁ בְּרַקְמָה מִמְּצָרִים 7
הִיָּה מִפְּרֶשֶׁךָ לַהֲיוֹת לָךְ לָנֶס תְּכַלֶּת וְאַרְגָּמָן מֵאֵי־
אֱלִישָׁה הִיָּה מִכֶּסֶךְ׃ יִשְׁבִּי צִדּוֹן וְאַרְוֹד הִיוּ שְׂמִים לָךְ 8
חֲכַמֶיךָ צוֹר הִיוּ כֶּךָ הֵמָּה חֲבֻלֶיךָ׃ זָקְנֵי גְבַל וְחַכְמֵיהֶם 9
הָיוּ כֶּךָ מַחְזִיקֵי בְּרַקֶּךָ כָּל־אֲנִיּוֹת הַיָּם וּמִלְּחִיהֶם הָיוּ כֶּךָ
לְעָרֵב מְעַרְבֶךָ׃ פָּרֶס וְלוֹד וּפְרָט הָיוּ בְּחֵילֶךָ אֲנָשִׁי 10
מִלְּחַמַּתְךָ מִנּוּן וְכוּבַעַתְלֹךָ כֶּךָ הֵמָּה נָתַנוּ הַדָּרֶךְ׃ בְּנֵי־
אֲרֻר וְחֵילֶךָ עַל־חוֹמוֹתֶיךָ סָבִיב וְגַמְדִים בְּמַגְדְּלוֹתֶיךָ
הָיוּ שְׁלֹמֵיהֶם תָּלוּ עַל־חוֹמוֹתֶיךָ סָבִיב הֵמָּה כָּל־לֹוֹי־פִיךָ׃
תִּרְשִׁישׁ סַחְרֹתֶיךָ מֵרַב כָּל־הוֹן בְּכֶסֶף בְּרוֹזֶל בְּרִיל 12
וְעוֹפְרַת נָתַנוּ עֲזוֹבוֹנֶיךָ׃ יוֹן תּוֹבֵל וּמִשַׁךְ הֵמָּה רִכְלֶיךָ 13
בְּנַפְשׁ אָדָם וְכָל־נַחֲשֵׁת נָתַנוּ מְעַרְבֶךָ׃ מִבַּיִת תּוֹגְרָמָה 14
סוּסִים וּפְרָשִׁים וּפְרָדִים נָתַנוּ עֲזוֹבוֹנֶיךָ׃ בְּנֵי־דָהָן רִכְלֶיךָ 15
אֵי־סַרְבִּיִם סַחְרֹתֶיךָ קִרְנוֹת שֵׁן וְרוֹבְנִים הִשִּׁיבוּ 16
אֲשַׁכְּרֶךָ׃ אֲרָם סַחְרֹתֶיךָ מֵרַב מְעִשֶׂיךָ בְּנַפֶּךָ אֲרַגְמָן
לָרֶ ׃ LII וּרְקֵמָה

Cap. xxvii.
Eodem in
argumento
versatur.
& idolola-
trica isti
Civitati
ac hostium
Dei metro-
poli lugu-
bre carmen
occinit.

19

21

אכז

2

היוסבת

קרי

4

6

כחיים ק

8

9

11

12

13

14

15

החכמים ק

16

17 ורקמה ובוץ וראמות וכרדר נתנו בעזבוניך: יהודה
 וְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל הִמָּה רְכִלֶיךָ בְּחַטֵּי מְנִית וּפְנֵי וּרְבֹשׁ
 18 וּשְׁמֹן וְצִירֵי נִתְּנוּ מֵעֶרְבֶךָ: דְּמַשְׁק סַחְרֹתֶיךָ בָּרֶב מַעֲשֵׂיךָ
 19 מֵרֶב כָּל־הַזֶּה בֵּין חֲלֹבוֹן וְצֶמֶר צָחַר: וְרוֹיוֹן מֵאוּלַּי
 20 בְּעִזְבוֹנֶיךָ נִתְּנוּ בְּרוּל עֲשׂוֹת קָדָה וְקִנְיָה בְּמֵעֶרְבֶךָ הִיא:
 21 דָּדֶן רְכִלְתֶךָ בְּבִגְדֵי־חֹפֶשׁ לְרִכְבָּה: עָרֵב וְכָל־נְשֵׂאֵי כֶּ
 קָדָה הִמָּה סַחְרֵי־יָדְךָ בְּכִרִים וְאֵילִים וְעֵתוּדִים בְּסֵם סַחְרֶיךָ:
 22 רְכִלֵי שֶׁבַע וְרַעְמָה הִמָּה רְכִלֶיךָ בְּרֹאשׁ כָּל־בֶּשֶׁם וּבְכָל־
 23 אֲבֵן יִקְרָה וְזָהָב נִתְּנוּ עִזְבוֹנֶיךָ: חָרֹן וּפְנֵה וְעָדֶן רְכִלֵי
 24 שֶׁבַע אֲשׁוּר כָּל־מֵדַר רְכִלְתֶךָ: הִמָּה רְכִלֶיךָ בְּמַכְלָלִים
 בְּגִלּוּמֵי תְּכֵלֶת וּרְקֵמָה וּבְגִנֵּי בְרוּמִים בְּחִבְלִים חֲבָשִׁים
 וְאַרְזִים בְּמַרְכִּלְתֶךָ: אֲנִיּוֹת תְּרֹשִׁישׁ שְׂרוּתֶיךָ מֵעֶרְבֶךָ כֹּה
 26 וְהַמְּלֵאִיּוֹת כִּבְרֵי מֵאֵד בְּלִבֵּי־יָמַי: בְּמֵי־רַבִּים הִבִּיאֹךָ
 27 הַשָּׁטִים אֶתְךָ רוּחַ הַקָּדִים שָׁכַרְךָ בְּלִבֵּי־יָמַי: הוֹנֶךָ
 וְעִזְבוֹנֶיךָ מֵעֶרְבֶךָ מִלְחֶיךָ וְחִבְלֶיךָ מְחֻזְקֵי בְדָקָה וְעֵרְבֵי
 מֵעֶרְבֶךָ וְכָל־אֲנָשֵׁי מַלְחַמְתֶךָ אֲשֶׁר־בְּךָ וּבְכָל־קַהֲלֶךָ
 28 אֲשֶׁר בְּתוֹכְךָ יָפְלוּ בְּלִבֵּי יָמַי בְּיוֹם מַפְלֹתֶךָ: לְקוֹל
 29 זַעֲקַת חִבְלֶיךָ יִרְעָשׁוּ מִגְּרֵשׁוֹת: וִירְדוּ מֵאֲנִיּוֹתֵיהֶם כָּל־
 תַּפְשֵׁי מִשׁוֹט מַלְחָיִם כָּל־חִבְלֵי־הַיָּם אֶל־הָאָרֶץ יַעֲמְדוּ:
 וְהַשְּׁמִיעוּ עֲלֶיךָ בְּקוֹלָם וַיִּזְעְקוּ מֵרָח וַיֵּעָלוּ עִפְרָל
 31 רֵאשֵׁיהֶם בְּאֶפְרַיִם יִתְּפֹלְשׁוּ: וְהִקְרִיחוּ אֵלֶיךָ קִרְחָא וְחִגְרוּ
 32 שָׁקִים וּבְכּוּ אֵלֶיךָ בְּמַרְגָּפֵשׁ מִסַּפְדֵי מֵר: וְנִשְׂאוּ אֵלֶיךָ
 33 בְּנֵיהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ עֲלֶיךָ מִי כְצוֹר כְּרַמָּה בְּתוֹךְ הַיָּם:
 34 בְּצֵאת עִזְבוֹנֶיךָ מֵיָמַי הַשְּׁבַעַת עַמִּים רַבִּים בָּרֶב הוֹנֶיךָ
 35 וּמֵעֶרְבֶיךָ הָעֲשָׂרָה מַלְכֵי־אָרֶץ: עַת נִשְׁבַּרְתָּ מֵיָמַי
 36 בְּמַעֲמְקֵי מַיִם מֵעֶרְבֶךָ וּכְלֵי־קַהֲלֶךָ בְּתוֹכְךָ נָפְלוּ: כָּל־לֵה
 יֹשְׁבֵי הָאָיִם שָׁמְמוּ עֲלֶיךָ וּמַלְכֵיהֶם שָׁעְרוּ שַׁעַר רַעְמוֹ
 פָּנִים: סַחְרִים בְּעַמִּים שָׂרְקוּ עֲלֶיךָ בְּלֵהוֹת הָיִת וְאִינֶךָ

ג'ש אחר שורק

ה' כדגש

א' במקום ה'

ה' בחירק

עד

כח ער עולם :

Cap. xxviii :
Pergit Va-
tes in ser-
mone hoc
Prophético,
& peculiariter Prin-
cipem Tyri
compellat,
cujus sacri-
legum fa-
stum gra-
viter casti-
gat, eum-
que de
monte san-
cto Dei
proturban-
dum, ac
foras eji-
ciendum
prædicit.
Dehinc or-
do prophe-
tæ ad Zi-
donem ve-
nit. Fini-
tis autem
certamini-
bus & lu-
ctu piorum
eos redu-
cendos &
omni felici-
tate bean-
dos dicit.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר י אדני יהוה יען גבה
לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים
3 ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים : חנה
4 חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממך : בחכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל ורעש זרוב וכסף
ה באוצרותיך : ברב חכמתך פרכלתך הרבית חילך
6 ויגבה לבך בחילך : לכן כה אמר אדני
7 יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים : לכן הנני מביא
עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם עלי פי
8 חכמתך וחללו יפעתך : לשחת יורדוק ומתה
9 ממותי חלל בלב ימים : האמר תאמר אלהים
אני לפני הרגה ואתה אדם ולא אל ביד מחללק :
10 מותי ערלים תמורת ביד זרים כי אני דברתי נאם
11 אדני יהוה : ויהי דבר
12 יהוה אלי לאמר : בן אדם שא קיננה על מלך
צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם
13 תכנית מלא חכמה וכלילי פי : בערן גן אלהים היית
כל אבן יקרה מסכתך אדם פטרהו יהלם תרשיש
שהם וישפרה ספיר נפק וברקתו והב מלאכת תפק
14 ונקבך בך ביום הבראך כוננו : את כרוב ממשח
הסוכך ונתתך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני
15 אשה התהלכת : תמיס אתה בדרכך מיום הבראך עד
16 נמצא עולתה בך : ברב רכלתך מלו ותוכך חמס
ותחטא ואחללק מהר אלהים ואבך כרוב הסוכך
17 מתוך אבני אש : גבה לבך כי פך שחת חכמתך על
יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך
18 לראורה בך : מרב עונך בעור רכלתך חללת
לר ב LII מקרשך

מקדשיך ואוציא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך
לאפר על הארץ לעיני כל ראיך : כל יודעך בעמים ¹⁹
שממו עליך בלהות היית ואינך ער עולם :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : כ

בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה : ואמרת כה ²¹
אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו ²²
כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה :

ושלחתי בה דבר ורס בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה ²³

בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה : ולא יהיה עוד ²⁴
לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם
השואטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה :

כה אמר אדני יהוה בקבצי ארת בית ישראל מן כה ^{המטות וארא}

העמים אשר נפצו בסונקדשתי במ לעיני הגוים וישבו

על ארמתי אשר נתתי לעבדי ליעקב : וישבו עליה ²⁶

לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי
שפטים בכל השואטים אתם מסביבתם וידעו כי אני
יהוה אלהיהם :

בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר ^{כט}

יהוה אלי לאמר : בן אדם שים פניך על פרעה מלך ²

מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה : דבר ואמרת ³

כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים
התנים הגדול הרבין בתוך יאריו אשר אמר לי יארי

ואני עשיתיני : ונתתי חיים בלחיך והדבקתי דגת ⁴

יארך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יארך ואת כל

דגת יארך בקשקשתיך תרבק : ונטשתיך המדברה ה

אותך ואת כל דגת יארך על פני השדה תפול לא

תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך

לאכלה : וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם ⁵

משענת

Cap. xxix.
Judicia
Dei contra
Egyptum,
cuncto/que
idololatrias.

חיים קרי

7 ^{בכף ק} משענת קנה לבית ישראל: בתפשם בך בכפך תרוץ
ובקעת להם כל כתף וכהשענם עליך תשבר
8 והעמדת להם כל מתנים: לכן כה

XXX. Cap.
Continua
-
-

אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרבוה כרת ממך

9 אדם ובהמה: והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה

י וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: לכן הנני

אלך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות

11 חרב שממה ממגדל סנה ועד גבול כוש: לא תעבר

בהרגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב

12 ארבעים שנה: ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך

ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין

שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים

13 וזריתם בארצות: כי כה אמר אדני יהוה

מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים

14 אשר נפצו שמה: ושכתי את שבות מצרים והשכתי

אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה

15 שפלה: מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא

16 עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: ולא

יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם

17 אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: ויהי

בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחוד שהיה דבר

18 יהוה אלי לאמר: בן אדם נבוכדראצר מלך בבל

העביר את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח

19 וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על

העבדה אשר עבד עליה: לכן כה אמר

אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ

מצרים ונשא המנה ושלל שללה וכוז בזה והיתה שכר

ב לחלו: פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ

לד ג 1 3 ל 11 מצרים

Cap. XXX
Continua-
tio prae-
dentis ser-
monis.

מצרים אשר עשו לי נאם ארני יהודה: ביום ההוא ²¹
אצמיח קרן לבית ישראל ולק אתן פתחון פה בתוכם
וירעו כי אני יהוה:

והירבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא ואמרת כה ^א
אמר ארני יהוה הילולה ליום: כי קרוב יום וקרוב ³
יום ליהוה יום ענן גוים יהיה: ובאה חרב במצרים ⁴
והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו
המונה ונהרסו יסדותיה: כוש ופוטולוד וכל הערב ה
ובוב וכני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: ⁶ כה
אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל
סונה בחרב יפלו כה נאם ארני יהוה: ונשמו בתוך ⁷
ארצות נשמורת ועריו בתוך ערים נחרבות תהינה:
וירעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל ⁸
עוריה: ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בציס להחריד
את כוש בשח והיתה חלחלה בהם כיום מצרים כי
הנה באה: כה אמר ארני יהוה והשפתי ^י
את המון מצרים ביר נבוכדראצר מלך בבל: הוא ¹¹
ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחרת הארץ והריקו
חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל: ונתתי ¹²
יאים חרבה ומכרתי את הארץ ביר רעים והשמתי
ארץ ומלאה ביר זרים אני יהוה דברתי: ¹³ כה
אמר ארני יהוה והאבדתי גלולים והשפתי אלילים
מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה
בארץ מצרים: והשמתי את פתרים ונתתי אש בצען ¹⁴
ועשיתי שפטים בנא: ושפכתי חמתי על סין מעון ^{טו}
מצרים והכרתי את המון נא: ונתתי אש במצרים חול ¹⁶
תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: בחורי און ¹⁷
ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ובתחפנחם ¹⁸

חשך

חֶשֶׁךְ הַיּוֹם בְּשִׁכְרֵי־שֵׁם אֶת־מְטוֹרַת מִצְרַיִם וְנִשְׁבַּת־בָּהּ
 גִּאֹן עֲזָה הִיא עֵנַן יְכַסֶּנָּה וּבְנוֹתֶיהָ בְּשִׁבִי תִלְכְּנָה :
 19 וְעֲשִׂיתִי שְׁפֹטִים בְּמִצְרַיִם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה :
 כ וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּרֵאשֹׁן בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה
 22 דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם אֶת־זְרוּעַ פְּרֻעָה מֶלֶךְ־
 מִצְרַיִם שְׁבַרְתִּי וְהִנֵּה לֹא־חִבְשָׁה לְתֵת רַפְאוֹרַת לְשׁוֹם
 24 חֲתוּל לַחֲבִשָׁה לַחֲזֻקָה לַתֶּפֶשׁ בַּחֲרֹב : לִכֵּן
 כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי אֶל־פְּרֻעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
 וְשִׁבַרְתִּי אֶת־זְרוּעֵתוֹ אֶת־הַחֲזֻקָה וְאֶת־הַנְּשִׁבָרִית
 23 וְהִפַּלְתִּי אֶת־הַחֲרֹב מִיָּדוֹ : וְהִפִּיצוֹתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם
 24 וְזֵרִיתִם בְּאַרְצוֹת : וְחֻזְקֹתַי אֶת־זְרוּעוֹת מֶלֶךְ בְּכֹל וְנִתְּתִי
 אֶת־חַרְבִי בְיָדוֹ וְשִׁבַרְתִּי אֶת־זְרוּעוֹת פְּרֻעָה וְנֹאֵק נֹאֵקוֹת
 כֹּה חָלַל לִפְנָיו : וְהַחֲזֻקֹתַי אֶת־זְרוּעוֹת מֶלֶךְ בְּכֹל וְזֵרְעוֹת
 פְּרֻעָה תִּפְלְגָה וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי חַרְבִי בְיָד
 26 מֶלֶךְ בְּכֹל וְנִטְּהָ אֹתָהּ אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וְהִפִּיצוֹתִי
 אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזֵרִיתִי אוֹתָם בְּאַרְצוֹת וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי
 יְהוָה :

Cap. xxxi.
 Continua-
 tur adhuc
 prophetia
 series, pro-
 positâ pa-
 rabolâ
 excelsa &
 frondosa
 cedri.

לא
 וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשִׁלְשֵׁי בְּאַחַר לַחֹדֶשׁ הָיָה
 2 דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם אָמַר אֶל־פְּרֻעָה מֶלֶךְ־
 3 מִצְרַיִם וְאֶל־הַמּוֹנֵי אֶל־מִדְּמֵית בְּגִדְלָהּ : הִנֵּה אֲשׁוּר
 אֶרֶץ בְּלִבְנוֹן יִפְרֶה עֵנָף וְחֹדֶשׁ מִצֵּל וְגִבָּה קוֹמָה וּבֵין
 4 עֲבֹתִים הֵיטֵחַ צִמְרָתוֹ : מִיִּם נִדְלוּ וְהוֹתֵהוּס רִמְמַתְהוּ
 אֶת־נְהַרְתֵּיהָ הַלֵּךְ סְבִיבָה מִטְּעָה וְאֶת־תַּעֲלֵתֶיהָ
 הַלְרִפְתָּהּ שְׁלַחָה אֶל־כָּל־עֲצֵי־הַשָּׂדֶה : עַל־כֵּן גִּבָּה אֶקְמָתוֹ מִכָּל־
 עֲצֵי־הַשָּׂדֶה וְתִרְבִּינָהוּ סָרְעַפְתּוֹ וְתֵאֲרַכְנָהוּ פְּאַרְתָּיו
 6 מִמֵּי־רַבִּים בְּשִׁלְחוֹ : בְּסַעֲפֹתָיו קִנְנוּ כָּל־עוֹף־הַשָּׁמַיִם
 וְתַחַת פְּאַרְתָּיו יִלְדוּ כָּל־חַיֵּי־הַשָּׂדֶה וּבְצִלוֹ יֵשְׁבוּ כָּל־
 7 גּוֹיֵס רַבִּים : וַיִּףּ בְּנִדְלוֹ בְּאֶרֶץ־רִלּוּתוֹ בִּיהִיָּה שְׂרֵשׁוֹ
 לֵךְ ד 4 ל 11 א

א' במקום ה'
 סרעפתו קרו

אלמים רבים: ארזים לא עממהו בנגן אלהים ברושים 8
לא דמו אל סעפרתיו וערמנים לא היו כפראתיו כל
עץ בנגן אלהים לא דמה אליו ביפיו: יפה עשיתו ברב 9
דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בנגן אלהים: 10
לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה 11
ניתן צמרתו אל בין עבותים ורס לבבו בנגבהו: ואתנהו 12
ביר אל גוים עשו יעשה לו פרשעו גרשתיהו: ויכרתהו 13
זרים עריצי גוים ויששהו אל ההרים ובכל גאות נפלו
דליותיו ותשברנה פראתיו בכל אפיקי הארץ ויגדו 14
מצלו כל עמי הארץ ויששהו: על מפלתו ישכנו כל 15
עוף השמים ואל פראתו היו כל חית השרה: למען 16
אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את
צמרתם אל בין עבותים ולא יעמדו אליהם בנגבהם כל
שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך
בני אדם אל יורדי בור: כה אמר אדני 17
יהוה ביום רדתו שאלה האבלתי כפתי עליו את תהום
ואמנע נהרותיו ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון
וכל עצי השרה עליו עלפה: מקול מפלתו הרעשתי 18
גוים בהורדי אתו שאלה ארץ יורדי בור וינחמו בארץ
תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים:
גסהם אתו ירדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו 17
בצלו בתוך גוים: אל מי רמית פכה בכבוד ובגדל 18
בעצי עדן והוררת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך
ערלים תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל חמונה

לב

נאם אדני יהוה: ויחי בשתי עשרה שנה
בשני עשרה חדש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם שאקנה על פרעה מלך מצרים
ואמרת אליו בפיר גוים נרמית ואתה כתנים בימים

Cap. xxxxi.
Adhuc con-
siliorum
Dei ordo
explicatur
contra E-
gyptum il-
lam idolo-

ותגח

*Laticam
& populi
Dei perse-
cutricem:
jubeturque
Propheta
ipsam,
veluti in
funere &
ultimo ca-
su. Iessu &
planctu
prosequi.*

וַתִּגַּח בְּנִהְרֵתֶיךָ וַתִּדְלַח מִים בְּרַגְלֶיךָ וַתִּרְפַּס נְהַרְתָּם :
 3 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וּפְרַשְׁתִּי עֲלֶיךָ אֶת־דְּרֹשְׁתִּי
 4 בְּקַהֲלֵ עַמִּים רַבִּים וְהֵעֵלֶיךָ כְּחַרְמִי : וּנְשַׁשְׁתִּיךָ בְּאַרְצֵךְ
 עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲטִילֶךָ וְהִשְׁכַּנְתִּי עֲלֶיךָ כָּל־עוֹף־הַשָּׁמַיִם
 ה וְהִשְׁבַּעְתִּי מִמֶּךָ חֵית־כָּל־הָאָרֶץ : וְנָתַתִּי אֶת־בְּשָׂרְךָ עַל־
 6 הַהָרִים וּמְלֵאֲתִי הַגְּאִיּוֹת רְמוֹתֶיךָ : וְהִשְׁקִיתִי אֶרֶץ צַפְתָּךְ
 7 מִדְּמָךְ אֶל־הַהָרִים וְאֶפְקִים יִמְלֵאוּן מִמֶּךָ : וְכִסִּיתִי
 בְּכַבֹּתֶיךָ שָׁמַיִם וְהִקְדַּרְתִּי אֶת־כְּכַבְיָהֶם שֶׁמֶשׁ בַּעֲנַן
 8 אֶכְסְנוּ וִירַח לֹא־אִיר אֲוִרוֹ : כָּל־מְאֹרֵי־אֹור בְּשָׁמַיִם
 אֶקְדִּירֶם עֲלֶיךָ וְנָתַתִּי חֶשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה :
 9 וְהִכְעַסְתִּי לֵב עַמִּים רַבִּים בְּהֵבִיאִי שָׂרָךְ בְּגוֹיִם עַל־
 י אֶרְצוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּם : וְהִשְׁמוֹתִי עֲלֶיךָ עַמִּים רַבִּים
 וּמַלְכֵיהֶם יִשְׁעֲרוּ עֲלֶיךָ שֶׁעַר בְּעוֹפְפֵי חַרְבֵי עַל־פְּנֵיהֶם
 וַחֲרָדוּ לְרַגְעִים אִישׁ לְנַפְשׁוֹ בְּיוֹם מַפְלַתְךָ :
 11 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲרַבְמֶלֶךְ כָּכָל תְּכוֹאֵךְ :
 12 בְּחַרְבוֹת גְּבוּרִים אֶפִּיל הַמוֹנֵךְ עַרְיָצִיגִים כָּל־סוֹשְׁדָדוֹ
 13 אֶת־גְּאוֹן מִצְרַיִם וְנִשְׁמַד כָּל־הַמוֹנֵה : וְהֵאֲכַדְתִּי אֶת־
 כָּל־בְּהֵמָתָהּ מֵעַל מִסְרָבִים וְלֹא תִדְלַחַס רִגְלֵי אֲדָם
 14 עוֹד וּפְרָסוֹת בְּהֵמָה לֹא תִדְלַחַס : אִזּוֹ אֲשַׁקֵּעַ מִמֵּיהֶם
 טו וְנִהְרוֹתֶם כְּשֶׁמֶן אֹולֶיךָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה : בְּתַתִּי אֶת־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂמֵמָה וְנִשְׁמַד אֶרֶץ מִמְלֶאכֶה בְּהַכּוֹתִי
 16 אֶת־כָּל־יוֹשְׁבֵי בְּהוֹיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה : קִינָה הִיא
 וְקוֹנְנָה בְּנוֹת הַגּוֹיִם תִּקְוֶנָה אוֹתָהּ עַל־מִצְרַיִם
 וְעַל־כָּל־הַמוֹנֵה תִקְוֶנָה אוֹתָהּ נְאֻם אֲדֹנָי
 יְהוָה :
 17 וַיְהִי־בַשָּׁתִּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַיְהוּדִי
 18 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם נִהְיֶה עַל־הַמּוֹן מִצְרַיִם
 וְהוֹרְדָהּ אוֹתָהּ וּבְנוֹת גּוֹיִם אֲדָרֶם אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת
 אֶת

19 את יורדי בור: ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים: 19
 בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל כ
 המונה: ידברו לו אלי גבורים מתוך שאל את עוריו 21
 22 ירדו שכבו הערלים חללי חרב: שם אשור וכל קהלה
 23 סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: אשר
 נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה
 כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ
 חיים: שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם 24
 חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים ארץ ארץ
 מחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם
 את יורדי בור: בתוך חללים נתנו משכב לה בכל כח
 המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב
 כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את
 יורדי בור בתוך חללים נתן: שם משך תכל וכל המונה 26
 סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו
 חתיתם בארץ חיים: ולא ישכבו את גבורים נפלים 27
 מערלים אשר ירדו שאל בכלי מלחמתם ויתנו את
 חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונותם על עצמתם כי
 חתית גבורים בארץ חיים: ואתה בתוך ערלים תשכר 28
 ותשכב את חללי חרב: שמה אדום מלכה וכל 29
 נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב המה
 את ערלים ישכבו ואת יורדי בור: שמה נסיכי צפון ל
 כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם
 הג' רסה מנבורתם בוששים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו
 כלמתם את יורדי בור: אותם יראה פרעה ונחס על 31
 כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני
 חתי קדי יהוה: כי נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך 32
 ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם
 אדני

אדני יהוה :

Cap. xxxiii
Propheta
pro officio
fidelis pa-
storis po-
pulum de
instanti
clade pra-
monere
jubetur ;
eumque
multis ad
paeniten-
tiam invi-
tat.

לג ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם דבר אל בני עמך

ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם

הארץ איש אחד מקציהם ונתננאתו להם לצפר :

3 וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופרו והזהיר

4 את העם : ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר

הותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה : את קול

השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו

6 מלט : והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע

בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש

קסז כו פ הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש :

7 ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל

8 ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני : באמרי לרשע

רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא

9 רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש : ואתה כי הזהרת

רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו

י ימות ואתה נפשך הצלת : ואתה בן אדם

אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעונו

11 וחטאתינו עלינו וכם אנחנו נמקים ואיך נחיה : אמר

אליהם חיי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות

הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו

מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל :

12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת

הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא

יבשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה

13 ביום חטאתו : באמרי לצדיק חיה יהיה והוא בטח

על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרו ובעולו

14 אשר עשה בו ימות : ובאמרי לרשע מות תמות ושב

מחטאתו

מחטאתו ועשה משפט וצדקה: חבל ישיב רשע גזלה טו
 ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה
 לא ימות: כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו 16
 משפט וצדקה עשה חיו יחיה: ואמרו בני עמך לא יתכן 17
 דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: בשוב צדיק מצדקתו 18
 ועשה עול ומת בהם: ובשוב רשע מרשעתו ועשה 19
 משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: ואמרתם לא יתכן כ
 דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
 ישראל:

ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש 21
 לגלותינו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה
 העיר: ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט 22
 ויפתח את פי ער בא אלי בבקר ויפתח פי ולא
 נאלמתי עוד: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 23
 בן אדם ישבי בחרבות האלה על אדמת ישראל 24
 אמרים לאמר אחר היה אברהם ויירש את הארץ
 ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: לכן כה
 אמר אלהים כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו
 ועינכם תשאון אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ
 תירשו: עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את 26
 אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: כה תאמר אלהים 27
 כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות
 בחרב יפלו ואשר על פני השרה לחיה נתתיו לאכלו
 ואשר במצודות ובמערות כדברי מותו: ונתתי את 28
 הארץ שממה ומשמה ונשברת גאון עזה ושמו הרי
 ישראל מאין עובר: וידעו כי אני יהוה כתי את הארץ 29
 שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו:

ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך ל

אצל

אצל הקירות ובפתחי הבתים ודברחד את אחד איש את אחיו לאמר בארנא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה : ויבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עובים בפייהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלך : והנך להם כשיר עובים יפה קול ומטב נגון ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם : וכבאה הנה באר וידעו כי נביא היה

לך בתוכם : ויהי דבר יהוה אלי לאמר :

Cap. xxxiv.
Arguuntur
Sacerdotes
ac reliqui,
qui populo
parum fi-
deliter pre-
erant :
spondetque
Deus, se,
submotis iis
pastoribus,
qui non
gregem sed
seipos pas-
cebant, ve-
rum pasto-
rem, Mes-
siam, mis-
surum, qui
gregem dis-
sipatum
colligat,
pascet, sal-
vet.

בן אדם הנבא על דועי ישראל הנבא אמרה אליהם לרעים כה אמר יהוה יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים : את החלב תאכלו ואת הצמר תלכשו הבריאה תזבח והצאן לא תרעו : את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האברת לא בקשתם ובחזקה רדיתם ה אתם ובפרך : ותפוצינה מכל רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה : ישנו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ ונפצו צאני ואין דורש ואין מבקש : לכן רעים שמעו את דברי יהוה : חידאני נאם יהוה ואם לא יען היות צאני לבן ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השרה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וידעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו : לכן הרעים שמעו דברי יהוה : כה אמר יהוה יהוה חנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מעורר צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפי הסולא תהיינה להם לאכלה : כי כה אמר יהוה חנני צאני ודרשתי את צאני ובקרתים : כבקרת רעה עדרו

ביום

ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני
 והצלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום
 ענן וערפל: והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן
 13 הארצות והביאותים אל ארמתם ורעיתים אל הרי
 ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: במרעה טוב
 14 ארעה אותם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם
 תרבענה בנה טוב ומרעה שמן תרענה אל הרי
 ישראל: אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: טו
 את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת
 16 אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת
 החזקה אשמיר ארענה במשפט: ואתנה צאני כה אמר
 17 אדני יהוה הנני משפט בין ששה לששה לאילים ולעתודים:
 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעכם תרמסו
 18 ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם
 תרפשו: וצאני מרמס רגליכם תרענה ומרפשו רגליכם
 19 תשתינה: לכן כה אמר אדני יהוה אליהם כ
 הנני אנו ושפטתי בין ששה בריה ובין ששה רזה: יען בצד
 21 ובכתף רתה רפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד
 אשר הפיצותם אותנה אל החוצה: והושעתי לצאני
 22 ולא תהינה עוד לבו ושפטתי בין ששה לששה:
 והקמתי עליהם רעה אחר ורעה אתהן את
 23 עבדי דוד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה:
 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא
 24 בתוכם אני יהוה דברתי: וכרתי להם ברית שלום כה
 והשבתי תיר רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח
 26 וישנו ביעורים: ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה
 והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: ונתן עין
 27 השרה את פרווה הארץ תתן יכולה והיו על אדמתם
 לבטח

ביעורים קרי

לכטח וידעו כי אני יהוה בשברי ארת מטות עלם
 28 והצלתיים מיד העברים בהם: ולא יהיו עוד בולגוים
 וחית הארץ לא תאכלם וישבו לכטח ואין מחריד:
 29 והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב
 ל בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים: וידעו כי אני
 יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם ארני
 31 יהוה: ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם

Cap. xxxv.
 Contra
 Idumaeos,
 qui Judaeo-
 rum popu-
 lum conti-
 nuo dive-
 xarint, in-
 fultarint,
 & perpe-
 tuis mole-
 stis ac con-
 tumeliis
 affecerint.

לה נאם ארני יהוה:
 1 לאמר: בן אדם שים פניך על הר שעיר וחנבא עליו:
 2 ואמרת לו כה אמר ארני יהוה הנני אליך הר שעיר
 3 ונטיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: עריך חרבה
 4 אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה:
 5 ה יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי
 6 חרב בעת אידם בעת עון קץ: לכן חי אני נאם ארני
 יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפק אם לא דם שנאת
 7 ודם ירדפק: ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה
 8 והכרתי ממנו עבר ושב: ומלאתי ארת הריו חלליו
 9 גבעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב פלו בהם:
 9 שממורת עולם אתנה ועריך לא תישבנה וידעתם כי
 10 אני יהוה: יען אמרך ארת שני הגוים ואת שתי
 11 הארצות לי תהיינה וירשנה ויהוה שם היה: לכן חי אני
 נאם ארני יהוה ועשיתי כאפק וכקנאתך אשר עשיתה
 12 משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: וידעת כי
 אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על
 13 הרי ישראל לאמרי שממה לנו נתנו לאכלה: ותגדילו שממורי
 עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי:
 14 כה אמר ארני יהוה כשמח כל הארץ
 15 שמה אעשה לך: כשמחתך לנחלת בירת ישראל
 על

תשבנה כרי

שממורי

על אשר שממרה כן אעשה לך שממרה תהיה הר
שעיר וכל אדום כלה וירעו כי אני יהוה :

ואתה בן אדם חנבא אל הרי ישראל לן א

Cap. xxxvi.
De Israelis
reductione
in Terram
ac gratiosa
imprimis
salvatione
per Deum
sanctifica-
torem
suum.

ואמרת הרי ישראל שמעו דברי יהוה : כה אמר אדני

יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמורת עולם

למורשה היתה לנו : לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני

יהוה יען ביען שמות ושאר אתכם מסביב להיותכם

מורשה לשארית הגוים ושלחו על שפת לשון ודבת

עם : לכן הרי ישראל שמעו דברי אדני יהוה כה אמר

אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות ולחרבות

השממורת ולערים הנעזבות אשר היו לבו וללעג

לשארית הגוים אשר מסביב : לכן כה אמר אדני ה

יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים

כי ועל אדום כלא אשר נתנא את ארצו להם למורשה

בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבו :

לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות

לאפיקים ולגאות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי

ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם : לכן

כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את די אדם לא הגוים

אשר לכם מסביב המה כלמתם שאו : ואתם הרי

ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי

קרבו לבוא : כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעברתם

ונזרעתם : והרכיתי עליכם אדם כל בית ישראל

כלה ונושבו הערים והחרבות תבנינה : והרכיתי

עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבת אתכם

כקדמותיכם והטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני

יהוה : והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך

והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם :

13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת

14 אדם אתי ומשכלת גויך היית: לכן אדם לא תאכלי

15 עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: ולא תשמיע אליך עוד כלמרת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה:

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: הפטרת כרשח מרה

17 בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם ויטמאו אותה

בדרבם ובעלילותם כטמאת הנדרה היתה ררכם

18 לפני: ואשפה חמתי עליהם על הדם אשר שפכו

19 על הארץ ובגלוליהם טמאוה: ואפיץ אתם בגוים

כ ויזרו בארצות בדרבם ובעלילותם שפטתים: ויבוא

אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר

21 להם עס יהוה אלה ומארצו יצאו: ואחמל על שם

קדשי אשר חללהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה:

22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני

יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם

23 לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם: וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם

בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה

24 בהקדשי בכם לעיניכם: ולקחתי אתכם מן הגוים

וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל

כה אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל

26 טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: ונתתי לכם

לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי ארז לב

27 האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת רוחי אתן

בקרבכם ועשיתי ארז אשר בחקי תלכו ומשפטי

28 תשמרו ועשיתם: וישבתם בארץ אשר נתתי

לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:

לה א מ m m ודאשעתי

והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הרגל
 והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב: והרביתי את פרי ל
 העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת
 רעב בגוים: וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם
 אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל
 תועבתיכם: לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה
 יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: כה
 אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם
 והושבתי את הערים ונבנו החרבות: והארץ הנשמה
 תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר:
 ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים לה
 הר בגוי החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: וידעו
 הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בנתי

הנהרסות נשעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי:
 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש
 לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם:
 כצאן קרשים כצאן ירושלים כצאן ירושלים כצאן ירושלים
 הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה
 בנתי

ס"כ לספרים
 המשרה לשבח
 וחול המועד
 של מסח
 והספרים
 מחחילין
 היחה עלי
 ס"כ לאשכנזים

היתה עלי יד יהוה ויציאני ברוח יהוה ויניחני בתוך לן א
 הבקעה והיא מלאה עצמות: והעבירני עליהם סביב
 סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות
 מאד: ויאמר אלי בן אדם התחינה העצמות האלה
 ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ויאמר אלי הנבא על
 העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות
 שמעו דבר יהוה: כה אמר
 אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם
 רוח וחיים: ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם
 בשר

Cap. xxxvii.
 Argumen-
 tum prece-
 dentis capi-
 tis conti-
 nuat, ele-
 ganti pa-
 rabola ad-
 ducta of-
 fimum arido-
 rum infuso
 vitali spi-
 ritu revi-
 viscen-
 sium.

בשר וקדמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיייתם
 7 וידעתם כי אני יהוה : ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול
 כהנבאי והנה רעש ותקרבנו עצמות עצם אל
 8 עצמו : וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה
 ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם :
 9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת
 אל הרוח כה אמר י אדני יהוה מארבע רוחות
 י באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו : והנבאתי
 כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם
 11 חיל גדול מאד מאד : ויאמר אלי בן אדם העצמות
 האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו
 12 עצמותינו ואבררה תקותנו נגזרנו לנו : לכן הנבא
 ויאמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח
 את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי
 13 והבאתי אתכם אל ארמת ישראל : וידעתם כי אני
 יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם
 14 מקברותיכם עמי : ונתתי רוחי בכם וחיייתם והנחתי
 אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
 ועשיתי נאם יהוה :

עד כאן

16 טוויחי דבר יהוה אלי לאמר : ואתה בן אדם קח לך עץ
 אחר וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ
 אחר וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל
 17 חברו : וקרב אתם אחד אל אחד לה לעץ אחד והיו
 18 לאחדים בדרך : וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
 19 הלוא תניד לנו מה אלה לך : דבר אלהם כה אמר
 אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים
 ושכטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
 כ ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בדי : והיו העצים אשר
 לה ב M m m 2 ב חכתב

הפטרות וינש

חבריו קרי

חבריו קרי

חבריו קרי

21 תכתב עליהם בידך לעיניהם: ודבר אליהם כה אמר
 ארני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים
 אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביבוהבאתי אותם
 אל ארמם: ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ בהרי
 ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד יהו קרי
 לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא
 יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם
 והושעתי אותם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם
 וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים:
 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם
 ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: וישבו על כה
 הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה
 אבותיכם וישבו עליה המרה ובניהם ובני בניהם עד
 עולם ודוד עבדי נשא להם לעולם: וברתי להם ברית
 שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרבית
 אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: והיה משכני
 עליהם והייתי להם לאלהים והמרה יהו לי לעם:
 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות
 מקדשי בתוכם לעולם:

עד כאן

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך לח
 אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותובל
 והנבא עליו: ואמרת כה אמר ארני יהוה הנני אליך
 גוג נשיא ראש משך ותובל: ושובבתיך ונתתי חחים
 בלחייה והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים
 לבשי מכלול כלם קהל רב צנרה ומגן תפשי חרבות
 כלם: פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: גמר ה
 וכל אנפיה פירת תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אנפיו
 עמים רבים אתך: הבן והבן לך אתה וכל קהלך
 הנקהלים

Cap. xxxviii.
 Horribilis
 persecutio
 & certamina popu-
 li sancti
 cum Gogo
 & Magogo.

8 הנקהלים עליך והיית להם למשמר: מימים רבים
תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משוכבת
מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר
היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח
9 כלם: ועלית כשואה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה
אתה וכל אנפיה ועמים רבים אתך:

10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו
דברים על לבך וחשבת מה שכת רעה: ואמרת
אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים שבי לבטח
כלם יושבים באין חומה ובריוח ודלתים אין להם:
11 לשלל שלל ולבוז לז' להשיב ידך על הרבות נושבות
ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין שבי על טבור
12 הארץ: שבא ודרן וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו
לה שלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלות קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל
13 גדול: לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני
יהוה הלווא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח
14 ובאת ממקומו מירכתי צפון אתה ועמים רבים
15 אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: ועלית על
עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה
והביאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקרשי

17 כה לעיניהם גוג: כה אמר אדני יהוה האתה
הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי
ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אותך
18 עליהם: והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת
ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי:
19 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא
כ יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: ורעשו מפני

לה ג M m m 3 ג דני

הפטרות שבת
וחיל המועד
של סוכות

1 דגני הים ועוף השמים וחיית השדה וכל הרמש הרמש
 על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו
 ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול :
 21 וקראתי עליו לכל הרי הרב נאם אדני יהוה חרב איש
 באחיו תהיה : ונשפטתי אתו בדבר וברס וגשם שוטף
 22 ואבני אלגביש איש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו
 23 ועל עמי רבים אשר אתו : והתגדלתי והתקדשתי
 ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה :

ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר לטי

אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל :
 2 ושכבתך וששאריתך והעליתך מירכתני צפון
 3 והבאתך על הרי ישראל : והכיתי קשתך מיד
 4 שמאלך וחצית מירימינה אפיל : על הרי ישראל תפול
 אתה וכל אנפך ועמי אשר אתך לעיט צפור כל
 כנף וחיית השדה נתתיך לאכלה : על פני השדה תפול
 6 כי אני דברתי נאם אדני יהוה : ושלחתי איש בסגוג
 7 ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה : ואת שם קדשי
 8 אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד
 וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל : הנה באה
 9 ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי : ויצאו
 ישביו ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנח
 בקשת ובהצים ובמקל יד וברמה ובערו בהם איש שבע
 שנים : ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן הערים
 כי בנשק יבערו איש ושללו את שלליהם ובזו את
 11 בזיהם נאם אדני יהוה : והיה ביום ההוא ארתן
 לגוגי מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים
 וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל
 12 המגה וקראו גיא המזון גוג : וקברו בית ישראל למען

Cap. xxxix.
 De excidio
 Gogi &
 Magogi :
 de nominis
 divini glo-
 ria & cele-
 bratione
 inde oritu-
 ra : deque
 reductione
 Israelis.

מהר

13 טהר את הארץ שבעה חדשים: וקברו כל עם הארץ

14 והיה להם לשם יום הכבד נאם אדני יהוה: ואנשי

תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את

הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים

טו יחקרו: ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה

אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג:

16 17 וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ: ואתה בן עד כאן

אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל בנה

ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על

זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל

18 ואכלתם בשר ושתיתם דם: בשר גבורים תאכלו ודם

נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי

19 בשן כלם: ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם

כ לשכרו מזבחי אשר זבחתם לכם: ושבעתם על שלחני

סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה:

21 ונתתי ארץ כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי

22 אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם: וידעו בית

ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה:

23 וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו

בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב

24 כלם: בטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר

כה פני מהם: לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב

את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי סבוח קדי

26 לשם קדשי: ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר חסר א

מעלובי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד:

27 בשוכבי אותם מן העמים וקבצתי אתם

מארצות איביהם ונקדשתי בס לעיני הגוים רבים:

28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם כהגלותי אותם

לה ד M m m 4 אל

אל הגוים וננסתים אל אדמתם ולא
אותיר עוד מהם שם: ולא אסתיר עוד פני
מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם
אדני יהוה:

א בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר
בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה:
ב במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל
הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מננב: ויבא אותי שמה
והנה איש מראו: כמראה נחשת ופתיל פשתים
בדיו וקנה המדה והוא עמד בשער: וידבר אליה איש
בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמעושים לבך לכל
אשר אני מראה אתך כי למען הראותכה הבאתה
הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל:
והנה חומה מחוץ לבית סביבי סביב וביד האי שקנה ה
המדה שש אמות באמה וטפחו וימד את רחב הבנין
קנה אחד וקומה קנה אחד: ויבוא אל שער אשר
פניו דרך הקרימה ויעל במעלתו וימד את סף
השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב:
והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים
חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית
קנה אחד: וימד את אולם השער מהבית קנה אחד:
וימד את אולם השער שמנה אמות ואילו שתי אמות
ואלם השער מהבית: ותאי השער דרך הקדים
שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשת מדה
אחת לאילם מפה ומפו: וימד את רחב פתח השער
עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: וגבול
לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה
והתא

Cap. XL.
Propheta,
in visione,
idea novi
templi
ostenditur
& depin-
gitur.

קמץ בלא אסוף

במעלתו

קרי

וואילו

קרי

13 והתא שש-אמות מפו ושש-אמות מפו : וימד את השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח
 14 נגד פתח : ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל
 15 טו החצר השער סביב סביב : ועל פני השער היאתון ^{האיתון קרי}
 16 על-לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה : וחלונות אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמורת וחלונות סביב סביב לפנימה ואל-איל תמרים : ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל-הרצפה : והרצפה אל-כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה : וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ ^{מלעיל}
 כ מאה אמה הקדים והצפון : והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדרג ארכו ורחבו : ותאן ^{ותאן קרי}
 ואליו קרי שלושה מפושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדת ^{ואלמיו קרי}
 השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ^{וחמרו 2.2} ועשרים באמה : וחלונו ואילמו ותמרו כמדת השער ^{וחלוניו קרי}
 אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יער רבו ואילמו ^{ואילמיו קרי} ואילסיו קרי
 23 לפניהם : ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים
 24 וימד משער אל שער מאה אמה : ויולכני דרך הדרום ^{אלי קרי} והנה שער דרך הדרום ומדר אילו ואילמו כמדות ^{ואילמיו קרי}
 כה האלה : וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כהחלנות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה : ^{ולאילמיו קרי}
 26 ומעלות שבעה עלותו ואילמו לפניהם ורחמרים לו ^{עולותיו קרי} ואילמיו קרי
 27 אחר מפו ואחר מפו אל-אילו : ושער לחצר הפנימי ^{איליו קרי} דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה
 28 אמות : ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד ^{ואליו קרי} את השער הדרום כמדות האלה : ותאן ואילו ואלמו ^{ואלמיו קרי}
 כמדות

וְלֹאֲלֹמֵי קָרִי כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה וְחִלּוֹנוֹת לוֹ וְלֹאֲלֹמֵי סָבִיב י סָבִיב
 חֲמִשִּׁים אַמָּה אַרְבֶּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ אַמּוֹת :
 וְאֲלֹמֹת סָבִיב י סָבִיב אַרְבֶּה חֲמִשׁ עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב ל
 חֲמֵשׁ אַמּוֹת : וְאֵילָמוֹ אֶל־חֶצֶר הַחִיצוֹנָה וְתַמָּרִים 31
 אֶל־אֵילֹוּמַעְלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעְלוֹ : וַיְבִיאֵנִי אֶל־הַחֶצֶר 32
 מַעְלֵי קָרִי וְאֵילֹוּמַעְלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעְלוֹ : וַיְבִיאֵנִי אֶל־הַחֶצֶר 32
 הַפְּנִימִי דֶרֶךְ הַקָּרִים וַיְמַד אֶת־הַשַּׁעַר כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה :
 וְתֹאוּ וְאֵלֹוּ וְאֵלָמוֹ כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה וְחִלּוֹנוֹת לוֹ וְלֹאֲלֹמֵי 33
 וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי
 סָבִיב י סָבִיב אַרְבֶּה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרֹחַב חֲמֵשׁ עֶשְׂרִים
 אַמָּה : וְאֵילָמוֹ לַחֶצֶר הַחִיצוֹנָה וְתַמָּרִים אֶל־אֵילֹוּ מִפֹּן 34
 מַעְלֵי קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי
 וּמִפֹּן וּשְׁמֹנֶה מַעְלוֹת מַעְלוֹ : וַיְבִיאֵנִי אֶל־שַׁעַר הַצְּפוֹן לַה
 אֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי
 וּמִדָּר כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה : תָּאוּ אֵלֹוּ וְאֵילָמוֹ וְחִלּוֹנוֹת לוֹ 36
 וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי
 סָבִיב י סָבִיב אַרְבֶּה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרֹחַב חֲמֵשׁ עֶשְׂרִים
 אַמָּה : וְאֵילֹוּ לַחֶצֶר הַחִיצוֹנָה וְתַמָּרִים אֶל־אֵילֹוּ מִפֹּן 37
 מַעְלֵי קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי וְאֵילֹוּ קָרִי
 וּמִפֹּן וּשְׁמֹנֶה מַעְלוֹת מַעְלוֹ : וְלִשְׂכָּרָה וּפְתַחְהָ בְּאֵילִים 38
 הַשַּׁעֲרִים שֵׁם־דִּיחוֹ אֶת־הָעֵלָה : וּבְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם 39
 שְׁלַחְנוֹת מִפֹּן וּשְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת מִפֹּה לִשְׁחוֹט אֵלֵיהֶם
 הָעֵלָה וְהַחֲטָאָת וְהָאֲשָׁם : וְאֵל־הַכֶּתֶף מַחוּצָה לְעוֹלָה מ
 לְפֶתַח הַשַּׁעַר הַצְּפוֹנָה שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת וְאֵל־הַכֶּתֶף
 הָאַחֲרָת אֲשֶׁר לְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת : אַרְבַּעַה 41
 שְׁלַחְנוֹת מִפֹּה וְאַרְבַּעַה שְׁלַחְנוֹת מִפֹּה לְכַתֵּף הַשַּׁעַר
 שְׁמוֹנֶה שְׁלַחְנוֹת אֵלֵיהֶם יִשְׁחָטוּ : וְאַרְבַּעַה שְׁלַחְנוֹת 42
 לְעוֹלָה אֶבְנֵי גֹזִית אַרְבֶּה אַמָּה אַחֲרָת וְחֲצִי וְרֹחַב אַמָּה
 אַחֲרָת וְחֲצִי וְגִבְהַת אַמָּה אַחֲרָת אֵלֵיהֶם וַיִּנְיְחוּ אֶת־הַכֵּלִים
 אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת־הָעוֹלָה בְּסוּהוֹבָה : וְהַשְּׁפָתִים טַפַּח 43
 אֶחָד מוֹכְנִים בְּבֵית סָבִיב י סָבִיב וְאֵל־הַשְּׁלַחְנוֹת בְּשַׁר
 הַקָּרְבָּן : וּמַחוּצָה לַשַּׁעַר הַפְּנִימִי לִשְׂכוֹת שְׂרִים בְּחֶצֶר 44
 הַפְּנִימִי אֲשֶׁר אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר הַצְּפוֹן וּפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם
 אֶחָד אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר הַקָּרִים פְּנֵי דֶרֶךְ הַצְּפוֹן וַיִּדְבַּר אֵלַי מַה
 זֶה

זוהלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי
 46 משמרת הבית: והלשכה אשר פניה דרך הצפון
 לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק
 47 הקרבים מבני לוי אליהוה לשרתו: וימד את החצר
 ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח
 48 לפני הבית: ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם
 חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער
 49 שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: ארך האלם עשרים
 אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו
 אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחר מפה:

Cap. XLI.
 Mystéria
 hac enu-
 cleatius de-
 scribere
 pergit Pro-
 pheta, at-
 que hoc ca-
 pite de por-
 ta templi,
 de altari,
 aliisque
 ejus parti-
 bus agit.

מא

ויבאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב
 2 מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: ורחב הפתח
 עשר אמות וכתפורת הפתח חמש אמות מפו וחמש
 אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים
 3 אמה: ובא לפנימה וימד איל הפתח שתיים אמות
 4 והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: וימד את
 ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל
 הויאמר אליה קדש הקדשים: וימד קיר הבית שש
 אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית
 6 סביב: והצלעות צלע אל צלע שלוש שלשים פעמים
 ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב לחיות
 7 אחוים ולא יהיו אחוים בקיר הבית: ורחבה ונסכה
 למעלה למעלה לצלעות כי מוסכ הבית למעלה
 למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית למעלה
 8 וכן התחוננה יעלה על העליונה לתיכונה: וראיתי
 כול לבית גבה סביב סביב מסודות הצלעות מלו הקנה
 9 שש אמות אצילה: רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ
 חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: ובין
 הלשכות

מוסדות קרי

הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב :
 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד ¹¹
 לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב :
 והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב ¹²
 שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב
 סביב וארכו תשעים אמה : ומדר את הבית ארך ¹³
 מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה :
 ורחב פני הבית והגזרה לקרים מאה אמה : ומדר ^{14 טו}
 ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה
 ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ^{ואתוקיהא}
 ואלמי החצר : הספים והחלונים האטמות ^{קרי} ¹⁶
 והאתיקים סביב לשלשת סגור הסף שחף עץ סביב
 סביב והארץ עד החלנות והחלנות מכסות : על מעל ¹⁷
 הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב
 סביב בפנימי ובחיצון מדות : ועשוי כרובים ותמרים ¹⁸
 ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב : ופני ¹⁹
 אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו
 עשוי אל כל הבית סביב סביב : מהארץ עד מעל כ
 הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל : ההיכל ²¹
 מזוית רבעה ופני הקדש המראה כמראה : המזבח ²²
 עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצעותיו
 לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני
 יהוה : ושתים דלתות להיכל ולקדש : ושתים דלתות ^{23 24}
 לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת
 ושתים דלתות לאחרת : ועשירה אליהן אל דלתות כה
 ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ
 אל פני האולם מהחוץ : וחלונים אטמות ותמרים מפו ²⁶
 ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים :

ויוציאני

Cap. XLII.
De cenaculis atque thalamis templi, deque atrii exterioris amplitudine.

מב ויציאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון: אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים: ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: והלשכות העליונות קצרות כיון כלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתיכונות בנין: כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתנות ומהתיכונות מהארץ: ונגד אשר לחוץ לעמדת הלשכות דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה: כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה: ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאן להנה מהחצר החיצונה: ברחבי גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות: ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כבארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן: וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים כבואן: ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלה שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: כבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בגריהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ויבשו בגרים אחרים וקרבו אל אשר לעם: וכלה את

המבוא קדי
הלשכות קדי

ולכשו קדי

את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר
פניו דרך הקדים ומרדו סביב סביב : מדר רוח ¹⁶
הקדים בקנה המדה חמש מאות קנים בקנה המדה ^{מאות קני}
סביב : מדר רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה ¹⁷
המדה סביב : את רוח הדרום מדר חמש מאות ¹⁸
קנים בקנה המדה : סבב אל רוח היס מדר חמש ¹⁹
מאות קנים בקנה המדה : לארבע רוחות מדרו כ
חומה לו סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש
מאות להבדיל בין הקדש לחל : ויולכני אל השער **מנא**
שער אשר פנה דרך הקדים : והנה כבוד אלהי ²
ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים
והארץ האירה מכבודו : וכמראה המראה אשר ³
ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר
ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל
אל פני : וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר ⁴
פניו דרך הקדים : ותשאני רוח ותבאני אל החצר ה
הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית : ואשמע מדבר ⁶
אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי : ויאמר אלי ⁷
בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי
אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא
יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם
בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם : בתתם ספס ⁸
את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם
וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו
ואכל אותם באפי : עתה דחקו את זנותם ופגרי ⁹
מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם :

Cap. XLIII.
Majestas
hujus adis
describitur,
atque glo-
ria Dei in
ea inhabi-
tatio :
itemque de
altari, &
sacrificiis
in eo offe-
rendis.

המסדה חצוה

אתה בן אדם הגד את
בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומרדו
את

11 את תכנית : ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת
 הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל צורחיו קרי
 12 חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב תורתיו קרי
 לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו
 ועשו אותם : זאת תורת הבית על ראשההר
 כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת
 13 הבית : ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה
 וטפח וחק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה
 14 סביב זרת האחד וזה גב המזבח : ומחיק הארץ
 עד העזרה התחתונה שתיים אמות ורחב אמה
 אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע
 15 אמות ורחב האמה : וההראל ארבע אמות
 16 ומהארזיל ולמעלה הקרנות ארבע : והארזיל
 שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה רחב רבוע אל
 17 ארבעת רבעיו : והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע
 עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה
 חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות
 18 קדים : ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה
 חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק
 19 עליו דם : ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע
 צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן
 כ בקר לחטאת : ולקחת מדמו ונתתה על ארבע
 קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול
 21 סביב וחטאת אותו וכפרתהו : ולקחת את הפר
 22 החטאת ושרפו במפקר הבית מחוץ למקדש : וביום
 השני תקריב שער עזים תמים לחטאת וחטאת
 23 המזבח כאשר חטא בפר : בכלותך מחטאת קריב
 24 פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים : והקרבתם
 לפני

ומהארזיל קרי
 והארזיל קרי

לפני יהודה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם
עלה ליהודה: שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום כה
ופר כן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו: שבעת 26
ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו 27
הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם עד כאן

Cap. XLIV.
De porta
templi ver-
sus orientem
solem.
De incir-
cumcisis
& pollutis.
De Levitis
idololatri-
cis sacris
sepe polluen-
tibus. Deq;
sacerdotum
vestibus.

ורצאתי אתכם נאם ארני יהודה: וישב אתי **מד**
דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור:
ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש 2
לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור:
את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה 3 יתרו
מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא: ויביאני דרך 4
שער הצפון אל פני הבית ואראה והנה מלא כבוד
יהוה את בית יהוה ואפל אל פני: ויאמר אלי יהוה ה
כן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל 5
אשר אני מדבר אתך לכל חקורת ברת יהוה ולכל
תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש:
ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר ארני יהוה 6
רב לכם מכל תועבתיכם בית ישראל: בהביאכם 7
בני נכר ערלי לב וערלי בשר להזר במקדשי לחלו
את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודסו ופרו את
בריתי אל כל תועבתיכם: ולא שמרתם משמרת קדשי 8
ותשימון לשמרי משמרת במקדשי לכם:
כה אמר ארני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל 9
בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך
בני ישראל: כי אסדה לים אשר רחקו מעלי בתעותי
ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוייהם ונשאו עונם:
והיו במקדשי משרתים פקדות אל שער הבית 10
ומשרתים

קמץ בלא
הא

חיוהיו קרי

ומשרתים ארז הפית המה ישחטו ארז העלה וארז
 12 הזבח לעס והמה יעמדו לפניהם לשרתם: יען אשר
 ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול
 עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם ארני יהוה ונשאו
 13 עונם: ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי
 אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר
 14 עשו: ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו
 ולכל אשר יעשה בו:

טו והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת
 מקדשי בתעורת בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי
 לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם ארני
 16 יהוה: המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני
 17 לשרתני ושמרו את משמרתי: והיה בכואם אל שערי
 החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם
 18 צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: פארי
 פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על
 19 מתניהם לא יחגרו ביוע: ובצאתם אל החצר
 החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו ארז
 בגדיהם אשר המה משרתים בס והניחו אותם כל שכת
 הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם
 כ בבגדיהם: וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום
 21 יכסמו את ראשיהם: ויין לא ישתו כל כהן בכואם
 22 אל החצר הפנימית: ואלמנה וגרושה לא יקחו להם
 לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה
 23 אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: ואת עמי יורו בין קדש
 24 לחל ובין טמא לטהור יודיעם: ועל דרב המה יעמדו

לשפט ק' לשפט במשפטי ושפטו ואת תורת ואת חקתי ישפטו קרי

כה בכל מועדי שמרו ואת שבתותי יקדשו: ואל מרת
 לו א א N א א דם

אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת
 לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש טמאו: ²⁶ ואחרי
 טהרתו שבעת ימים יספרו לו: ²⁷ וביום בא אל הקדש
 אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם
 אדני יהוה: ²⁸ והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה
 לא תתנו להם בישראל אני אחזתם: ²⁹ המנחה
 והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם
 בישראל להם יהיה: ³⁰ וראשית כל בכורי כל וכל ל
 תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים יהיה
 וראשית עריסתיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל
 ביתך: ³¹ כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה
 לא יאכלו הכהנים:

ער כאן

ובהפילכם את הארץ מה

בנחלה תרימו תרומה ליהוה ¹ קדש מן הארץ ארף
 חמשה ועשרים אלף ארף ורחב עשרה אלף קדש
 הוא בכל גבולה סביב: ² יהיה מזה אל הקדש חמש
 מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מנרש
 לו סביב: ³ ומן המדה הזאת תמור ארף חמשה עשרים
 אלף ורחב עשרת אלפים ובריהיה המקדש קדש
 קדשים: ⁴ קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש
 יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום
 לבתים ומקדש למקדש: ⁵ וחמשה ועשרים אלף ארף ה
 ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם ⁶ והיה קרי
 לאחור עשרים לשכת: ⁷ ואחזת העיר תתנו חמשת
 אלפים רחב וארף חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת
 הקדש לכל בית ישראל יהיה: ⁸ ולנשיא מזה ומזה
 לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת
 הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ים ימה ומפאת
 קדמה

Cap. XLV.

In sublimi
 hoc argu-
 mento per-
 git Prophe-
 ta, parte
 que Terra
 pro San-
 ctuario,
 pro habita-
 tionibus
 Sacerdo-
 tum, et pro
 Principe
 separari
 jubet. Sub-
 iungit di-
 versas le-
 ges de sa-
 crificiorum
 ritu.

קדמה קדימה וארך לעמות אחר החלקים מגבול ים
 אלא גבול קדימה : לארץ יהיה לו לאחזה בישראל
 ולא יוננו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית
 ישראל לשבטיהם : כה אמר אדני יהוה
 רב לכם נשיאי ישראל חמסושד הסירו ומשפט
 וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני
 יהוה : מאזני צדק ואיפת צדק וכת צדק יהי לכם :
 האיפה והכר תכן אחר יהיה לשאת מעשר החמר
 הבר ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה
 מתכנתו : והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה
 ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם :
 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר
 החטים וששיתם האיפה מחמר השעורים : וחק השמן
 הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר
 טו כי עשרת הבתים חמר : ושה אחת מן הצאן מן
 המאיתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים
 לכפר עליהם נאם אדני יהוה : כל העם הארץ
 יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל : ועל הנשיא
 יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים
 ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את
 החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים
 לכפר בעד בית ישראל :
 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחוד שתקח פר
 בן בקר תמים וחטאת את המקדש : ולקח הכהן מדם
 החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות
 כ העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית : וכן
 תעשה בשבעה בחודש מאיש שנה ומפתי וכפרתם
 את הבית : בראשון בארבעה עשר יום לחודש יהיה
 לו ב N n n 2

הפטרות
 פרשת החריש
 והספורים
 מרחילין
 בה אמר יי

22 לְכֶם הַפֶּסַח חֹג שִׁבְעוֹת יָמִים מִצֹּרַת יֵאָכֵל : וַעֲשֵׂה
 הַנָּשִׂיא בְּיוֹם הַהוּא בָּעֶרְוֹ וּבְעֶרְךָ כָּל־עַם הָאָרֶץ פֶּרֶ
 23 חֲטָאֵת : וְשִׁבְעַת יָמֵי הַחֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שִׁבְעַת
 פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים רְזָמִימִם לְיוֹם שִׁבְעַת הַיָּמִים
 24 וְחֲטָאֵת שְׁעִיר עֲזִים לְיוֹם : וּמִנְחָה אֵיפָה לְפָרוֹאִיפָה
 לְאֵיל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה : בְּשִׁבְעֵי בַחֲמֵשֶׁה עֶשֶׂר כֹּה
 יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּחֹג יַעֲשֶׂה כֹּאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים כַּחֲטָאֵת

כַּעֲלָה וּכְמִנְחָה וּכְשֶׁמֶן : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִן א

Cap. XLVI.
 Leges de
 sacrificio-
 rum appa-
 ratu : de
 donariis
 principis :
 demique de
 loco & cu-
 linis victi-
 marum.

שְׁעֵר הַחֹצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֵׂה וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ שִׁפְתָּהּ :
 2 וּבֹא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אֹלָם הַשְּׁעֵר מִחוּץ וְעָמַד עַל־מִזְבַּחַת
 הַשְּׁעֵר וַעֲשֵׂה הַכֹּהֲנִים אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמוֹ
 וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל־מִפְתָּן הַשְּׁעֵר וַיֵּצֵא וְהַשְּׁעֵר לֹא־יִסָּגֵר
 3 עַד הָעֶרֶב : וְהִשְׁתַּחֲוֶה עִם־הָאָרֶץ פֶּתַח הַשְּׁעֵר הַהוּא
 4 בְּשַׁבְּתוֹת וּבְחֹדֶשִׁים לִפְנֵי־יְהוָה : וְהָעֹלָה אֲשֶׁר־יִקְרַב
 הַנָּשִׂיא לַיהוָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֵׁשֶׁה כִּבְשִׁים רְזָמִימִם
 וְאֵיל תְּמִים : וּמִנְחָה אֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִנְחָה מִתַּת הַ
 6 יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה : וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ פֶּרֶ כֶּן־בִּקְרָה
 7 תְּמִימִם וְשֵׁשֶׁת כִּבְשִׁים וְאֵיל תְּמִימִם יִהְיוּ : וְאֵיפָה
 לְפָרוֹאִיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׁים כֹּאֲשֶׁר תִּשְׁנֶה
 8 יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה : וּבְבֹא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אֹלָם
 9 הַשְּׁעֵר יָבֹא וּבְדֶרֶכוֹ יֵצֵא : וּבְבֹא עִם־הָאָרֶץ לִפְנֵי
 יְהוָה בְּמוֹעֲדֵים הַבֹּא דֶּרֶךְ שְׁעֵר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא
 דֶּרֶךְ שְׁעֵר נֶגֶב וְהַבֹּא דֶּרֶךְ שְׁעֵר נֶגֶב יֵצֵא דֶּרֶךְ שְׁעֵר
 צָפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשְּׁעֵר אֲשֶׁר־בָּא בוֹ כִּי־נִכְחוּ
 יֵצְאוּ : וְהַנָּשִׂיא בְּרוֹכִים כְּבֹאֵם יָבֹא וּבִצְאתֵם יֵצֵא קרי
 11 יֵצְאוּ : וּבְחֹגִים וּבְמוֹעֲדֵים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה
 לְפָרוֹ וְאֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן
 לְאֵיפָה

12 לאיפה: וכייעשה הנשיא נרבה עולה או שלמים
 נרבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה
 את עלתו ואת שלמו כאשר יעשה ביום השבת
 13 ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: וכבש בן
 שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר
 14 תעשה ארתו: ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר
 ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את
 15 הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: ועשו קרי
 ארת הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר
 עולת תמיד:

ע"כ לספרים

16 כוד אמר ארני יהוה כריתן הנשיא מתנה לאיש מבניו
 17 נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה: וכריתן
 מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת
 18 הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: ולא
 יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם מאחוזתו
 ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחוזתו: ע"כ לא שכתובים
 19 וביאני במבוא אשר על פתף השער אל הלשכות
 הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום
 כ בירכתם מה: ויאמר אלי זה המקום אשר יבשל
 שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר
 יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר
 21 החיצונה לקדש את העם: ויוציאני אל החצר
 החיצונה ויעברני אל ארבעת מקצועי החצר והנה
 22 חצר במקצה החצר חצר במקצה החצר: בארבעת
 מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך
 23 ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: וטור נקוד עלי
 סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת
 24 הטירות סביב: ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר
 לו 3 נ n n 3 יבשלו

Cap. XLVII
Aqua pro-
manant ex
Templo, &
Terra di-
viditur
per tribus.

יבשלו שם משרתי הבית את זבחה העם: וישבני אל **מז**
 פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה
 כי פני הבית קדים והמים ירדו מתחת מכתף הבית
 הימנית מנגב למזבח: ויוציאני דרך שער צפונה ²
 ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים
 והנה מים מפלים מן הכתף הימנית: בצאת האיש ³
 קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי
 אפסים: וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ⁴
 ויעברני מי מתנים: וימד אלף נחל אשר לא אוכל ה
 לעבר כי נאו המים מי שחונחל אשר לא יעבר: ויאמר ⁶
 אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני על שפת הנחל:
 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: ⁷
 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה ⁸
 וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים
 ונרפאו המים: והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל ^{פרא נחה}
 כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד
 כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא ^{קמץ בוק}
 שמה הנחל: והיה עמרו עליו דגים מעין גדי ועד עין ^{י עמרו ק}
 עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם
 כדגת הים הגדול רבה מאד: בצאתו ונבאו ולא ¹¹
 ירפאו למלחנתנו: ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ¹²
 ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פרו
 לחדשו יבכר כי מימיו מן המקדש המזו יוצאים והיו ^{והיה קרי}
 פרו למאכל ועלהו לתרופה: כה אמר אדני ¹³
 יהוה גרה גבול אשר תנחלו ארץ הארץ לשני עשר
 שבטי ישראל יוסף חבלים: ונחלתם אותה איש כאחיו ¹⁴
 אשר נשאת את ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ
 הזאת לכם בנחלה: וזה גבול הארץ לפאת צפונה ^{טו}

16 מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדרה: חמת
 ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת
 17 חצר התיכון אשר אל גבול חורן: והיה גבול מן הים
 חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת
 18 פאת צפון: ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין
 הגלעד ומבין ארץ ישראל הדרך מגבול על הים
 19 הקדמוני תמדין ואת פאת קדימה: ופאת נגב תימנה
 מתמר עד מי מריבות קדשנחלה אל הים הגדול ואת
 כ פאת תימנה נגבה: ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח
 21 לבוא חמת ואת פאת ים: וחלקתם את הארץ הזאת
 22 לכם לשבטי ישראל: והיה תפלו אותה בנחלה לכם
 ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנים בתוכם
 והיו לכם כאזרח בכני ישראל אתכם יפלו בנחלה
 23 בתוך שבטי ישראל: והיה בשבט אשר גר הגר אתו
 שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה:

Cap. XLVIII
 Iterum de
 divisione
 Terra, de-
 que Sacer-
 dotum &
 Levitarum
 possessioni-
 bus.

מח ואלה שמות השבטים מקצה
 צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול
 דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן
 2 אחד: ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר
 3 אחד: ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה
 4 נפתלי אחד: ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד
 ה פאת ימה מנשה אחד: ועל גבול מנשה מפאת קדמה
 6 עד פאת ימה אפרים אחד: ועל גבול אפרים מפאת
 7 קדים ועד פאת ימה ראובן אחד: ועל גבול ראובן
 8 מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד: ועל גבול
 יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה
 אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד
 דחלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש
 לו ד 4 נח בתוכה

מח

9 בתוכו קרי בתוכה: התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה
 ב' טעמים ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ולא לה תהיה י
 תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף
 וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים
 ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש יהוה
 11 בתוכו: לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו
 משמרתו אשר לא תעו בתעורת בני ישראל כאשר
 תעו הלויים: והיתה להם תרומה מתרומת הארץ
 12 קדש קדשים אל גבול הלויים: והלויים לעמרת גבול
 13 הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת
 אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
 14 אלפים: ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור קרי
 ראשית הארץ כי קדש ליהוה: וחמשת אלפים
 15 הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חלה הוא
 לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה: ואלה קרי
 16 מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים
 ופאת נגב חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת
 17 קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש
 מאות וארבעת אלפים: והיה מגרש לעיר צפונה
 18 חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה
 חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: והנותר בארך
 לעמתי תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת
 19 אלפים ימה והיה לעמתי תרומת הקדש והיתה
 תבואתה ללחם לעבדי העיר: והעבד העיר יעבדוהו
 20 מכל שבטי ישראל: כל התרומה חמשה ועשרים כ
 אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את
 21 תרומת הקדש אל אחוזת העיר: והנותר לנשיא
 מזה ומזה לתרומת הקדש ולא אחוזת העיר אל
 פני

חמש כתוב
ולא קרי

חבואתו קרי

פני חמשה ועשרים אלף ותרומה ער גבול קדימה וימה
על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמרת
חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית

22 בתוכה : ומאחזת הלויים מאחזת העיר בתוך אשר ^{כתובו קיי}

לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול

23 בנימן לנשיא יהיה : ויתר השבטים מפאת

24 קרמה ער פאת ימה בנימן אחד : ועל גבול

בנימן מפאת קדימה ער פאת ימה שמעון אחד :

כה ועל גבול שמעון מפאת קדימה ער פאת ימה יששכר

26 אחד : ועל גבול יששכר מפאת קדימה ער פאת ימה

27 זבולן אחד : ועל גבול זבולן מפאת קדימה ער פאת ימה

28 גר אחד : ועל גבול גר אל פאת נגב תימנה והיה גבול

29 מתמר מי מריבת קרש נחלה על הים הגדול : זאת

הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה

ל מחלקתם נאם אדני יהוה : ואלה תוצאת

העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה :

31 ושערי העיר על שמורת שבטי ישראל שערים שלושה

צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי

32 אחד : ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים

ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער

33 דן אחד : ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים

מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר

34 אחד שער זבולן אחד : פאת ימה חמש מאות

וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גר אחד שער

לה אשר אחד שער נפתלי אחד : סביב שמנה עשר אלף

ושם העיר מיום יהוה שמה : חזק

מכוס הפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושש • כאל תערנ על אטיקי
מים כן נפשי תערג אלך אלהים סימן • ומצוי ויהי בעשתי עשרה שנה
באחד לקדש • וכדרינו תשעה ועשרים • ותר איתנו כי טוב הוא סימן :

דבר

LIBER HOSEÆ,
 HEBRAÏCE הושע
 CAPUT I. א

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה א
 יותם אחו' חזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם
 בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר
 יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי
 זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: וילך ויקח את גמר בת
 דבלים ותהר ותלד לו בן: ויאמר יהוה אליו קרא שמו
 ירעאל כי עור מעט ופקדתי את דמי ירעאל על בית
 יהוה והשבת ממלכות בית ישראל: והיה ביום ההוא ה
 ושברתי את קשת ישראל בעמק ירעאל: ותהר עוד
 ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסף
 עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: ואת
 בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם
 ולא אושיעם בקשר ובחרב ובמלחמה בסוסים
 ובפרשים: ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד
 בן: ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמ' ואנכי
 לא אהיה לכם:

*Fussu Dei
 Prophetu
 uxorem
 ducit forni-
 cationibus
 deditam.
 tresque ex
 ea liberos
 tollit, at-
 que iis fa-
 tidica no-
 mina im-
 ponit: sub
 qua imagi-
 ne idolola-
 triam Is-
 raelis, im-
 minens (que
 ipsis triste
 repudium
 & exi-
 tium pro-
 ponit.*

והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד כ
 ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם
 יאמר להם בני אל חי: ונקבצו בני יהודה ובני
 ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי
 גדול יום ירעאל: אמרו לאחיהם עמי ולאחותיהם
 רחמה: ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי
 ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה
 פן אפשימנה ערמה והצגתיה ה
 ביום

*Cap. II.
 Arguit
 Deus Is-
 raellem
 summa in-
 gratitudi-
 nis & per-
 fidia, seque
 eos rejectu-
 rum com-
 minatur:
 tandem au-
 tem ad ul-
 teriora
 tempora*

הפסוק
 במרכב
 סיני

*descendens,
fœdus &
connubium
aeternum
fese cum
populo suo
initurum
sponder.*

ביום הולדה ושמתייה כמדבר ושתיה כארץ ציה
 6 והמתייה בצמא: ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים
 7 המה: כי זנתה אמם הוכישה הורתם כי אמרה אלכה
 אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני
 8 ושקווי: לכן הנני שך את דרכך בסירים וגרדתי את
 9 גרדה ונתיבותיה לא תמצא: ורדפה את מאהביה
 ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה
 י ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אזמעתה: והיא
 לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר
 11 וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: לכן אשוב ולקחתי
 דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי
 12 לכפות את ערותה: ועתה אגלה את נבלתה לעיני
 13 מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: והשבתי כל משושה
 14 חנה חרשה ושבתה וכל מועדה: והשמתי גפנה
 ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנודלי
 15 מאהבי ושמתיים ליער ואכלתם חית השרה: ופקרתי
 עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותער נזמה
 וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה:
 16 לכן הנרה אנכי מפתייה והלכתייה המדבר ודברתי על
 17 לבה: ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור
 לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
 18 מארץ מצרים: והיה ביום ההוא נאם יהוה
 19 תקראי אישי ולא תקראי ליעוד בעלי: והסרת י את
 כ שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: וכרתי
 להם ברית ביום ההוא עם חית השרה ועם עוף השמים
 ורמש האדמה וקשרת וחרב ומלחמה אשבור מן
 21 הארץ והשכבתים לבטח: וארשתך לי לעולם
 וארשתך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
 וארשתך

והיה 22 23 וארשתוך לי באמונה וידעת את יהוה: ער כאן

ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם

יענו את הארץ: והארץ תענה את הדגן ואת התירוש 24

ואת היצהר והם יענו את יורעאל: וזרעתיה לי בארץ כה

ורחמתי את לא רחמה ואמרם ללא עמי עמי אתה

והוא יאמר אלהי:

א ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע 2 א

Cap. III.

ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל-

Rursus sub emblemata adultera domi a

אלהים אחרים ואתבי אשישי ענבים: ואכרה לי 2

conjuges de- ferta, tri- stem populi statum de- pingit.

בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: ואמר 3

אליה ימים רבים תשבי לי לא רזוני ולא תהי לאיש

וגם אני אלקך: כיו ימים רבים ישבו בני ישראל אין 4

מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים:

אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה ה

אלהיהם ואת דגיד מלכם ופחדו אל יהוה

ואל טובו באחרית הימים:

א שמעו דבר יהוה בני ישראל כיריב ליהוה עם ד 2 א

Cap. IV.

ישבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים

Causam tam gravis iudicii ex- ponit, gra- vissima po- puli pecca- ta & sce- lera, atque neglectum religionis, tam apud sacerdotes, quam apud plebem.

בארץ: אלה וכחש ורצח וזנוב ונאף פרצו ודמים 2

בדמים נגעו: על כן תאכל הארץ ואמלל כל יושב 3

בה בחית השרה ובעוף השמים וגם דגני הים יאספו:

אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן: 4

וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמך: ה

נרמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסרת 6

ואמאסאך מכהן לי ותשבה תורת אלהיך אשכח

בניך גם אני: כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמר: 7

חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפש: והיה כעם 8

ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: ואכלו 9

ולא

ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר :
 11 זנות ויין ותירוש יקח לב : עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד ^{קמז ב' p}
 12 לו כירוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהים : על-
 ראשי ההרים יזכחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון
 ולבנה ואלה כירטוב צלה על כן תזנינה בנותיכם
 14 וכלותיכם תנאפנה : לא אפקוד על בנותיכם כי
 תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כיהם עם הזנות
 15 יפרדו ועם הקדשות יזכחו ועם לא יבין לבט : אם זנה
 אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל-
 16 תעלו בית און ואל תשבעו חיהוה : כי כפרה סררה
 17 סרה ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב : חבור
 18 עצבים אפרים הנחלו : סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו
 19 קלון מגניה : צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחתם :
 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית
 המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה
 2 ורשת פרושה על תבור : ושחטה שטים העמיקו ואני
 3 מוסר לכלם : אני ירעתי אפרים וישראל לא נכחד
 4 ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל : לא יתנו
 מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים כקרבם
 ה ואת יהוה לא ידעו : וענה גאון ישראל בפניו וישראל
 6 ואפרים יכשלו בעונם כשל גס יהודה עמם : בצאנם
 ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חליץ מהם :
 7 ביהודה בנרו כי בניס זרים ילרו עתה יאכלם חדש את
 8 חלקיהם : תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה
 9 הריעו בית און אחריו בנימין : אפרים לשמה תהיה
 10 ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה : היו שרי
 יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי :
 11 עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחריו :
 ואני

Cap. V.
 Sacerdotes
 & princi-
 pes populi
 imprimis
 accusat, ac
 corrupta
 religionis
 aliorum-
 que facino-
 rum reos
 agit.

12 ואני בעש לאפרים וכרכב לבית יהודה: וירא אפרים
את חליו ויהודה את מזו וילך אפרים אל אשר
וישלח אל מלך ירבוהוא לא יוכל לרפא לכם ולא
14 גהה מכס מזור: כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר
לבירת יהודה אני אני אטרף ואלק אשא ואין מציל:
אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני טו

קמץ
בלא
אסף

Cap. VI.
Invitat eos
ad poeniten-
tiam, rur-
susque in
refracta-
rios irue-
bitur.

1 א בצר להם ישחרנני: לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף ו
2 וירפאנו ויחכשנו: יחינו מימים ביום השלישי יקמנו
3 ונחיה לפניו: ונרעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר
4 נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: מה
אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם
כענן בקר וכטל משקים הלך: על כן חצבתי בנביאים ה
הרגתים באמרי פי ומשפטך אור יצא: כי חסד
חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות: והמה כאדם
עברו ברית שם בגרובי: גלעד קרית פעלי און עקבה
8 מדם: וכחכי איש גדודים חכר כהנים דרך ירצחו
9 שכמה כי זמה עשו: בבית ישראל ראיתי שערי ריה
11 שם זנות לאפרים נטמא ישראל: גם יהודה שת קציר

Cap. VII.
Queritur
statum po-
puli adeo
exulcera-
tum & de-
ploratum
esse, ut
omnem
medelam
respuat.

א בשובי שבות עמי: כרפאי לישראל
ונגלה עון אפרים ודעורו שמרון כי פעלו שקר וגנב
יבוא פשט גדוד כחויץ: ובלאמר ללבכם כל דעתם
זכרתי עתה סכבום מעלליהם נגר פני היו: ברעתם
ישמחו מלך ובכחשיהם שרים: כלם מנאפים כמו
תנור בערה מאפה ישבור מעור מלוש בצק ער
חמצתו: יום מלכנו החלו שרים חמת מין משד ידו ה
את לצצים: כי קרבו כתנור לבם בארכם כל הלילה
7 ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: כלם יחמו
פתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין
קרא

מלעיל

8 קרא בהם אלי: אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים
 9 היה ענה בלי הפוכה: אכלו זרים כחו והוא לא ידע
 י גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע: וענה גאון ישראל
 בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל
 11 זאת: ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו
 12 אשור הלכו: כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי בעוף
 13 השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם: אוי להם כי
 נדרו ממני שד להם כי פשעו כי ואנכי אפרם והמה
 14 דברו עלי כזבים: ולא זעקו אלי בלבם כי ילילו על
 15 משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו כי: ואני
 16 יפרתי חוקתי זרועתם ואלי יחשבו דע: ישבו לא
 על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם
ח לשונם זו לעגם בארץ מצרים: אל חכך שפר כנשר
 על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורת פשעו:
 2 לייזקו אלהי ידענוך ישראל: זנח ישראל טוב אויב
 3 ירדפו: הם המליכו ולא סמני השירו ולא ידעתי
 4 הם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: זנח
 עגלת שמרון חרה אפי במ ערמתי לא יוכלו נקון:
 6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא
 7 כי שבבים יהיה עגל שמרון: כי רוח יזרעו וסופתה
 8 יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה
 9 זרים יבלעו: נבלע ישראל עתה בין בגוים
 10 ככלי אין חפץ בו: כיהמה עלו אשור פרא
 י בורד לו אפרים התנו אהבים: גם כיהתנו
 11 בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך
 שרים: כי הרבה אפרים מזבחור לחטא היו
 12 לו מזבחור לחטא: אכתוב לו רבו תורת רבי קרי
 13 כמו זר נחשבו: זכחי הבחבי יזבחו בשר ויאכלו
 יהוה

Cap. VIII.
 Excidium
 commina-
 tur delu-
 bris, ne-
 fandi que
 ipsorum
 aris; ipsi-
 que urbi-
 bus muni-
 tiffimis,
 quibus con-
 fidebant.

קמין
 בלא אס'ף

קמין ב'ף

יהודה לא רצם עתה יזכור עונם ויפקד חטאתם
המה מצרים ישובו: וישכח ישראל את עשהו 14
ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצורות ושלחתי
אש בעריו ואכלה ארמנתיה:

אל תשמח ישראל אל גיל בעמים כי זנית מעל ט א

אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן: גרן ויקב לא 2

ירעם ותירוש יכחשבה: לא ישבו בארץ יהודה ושב 3

אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: לא יסכו ליהוה יין 4

ולא יערבו לזבחייהם כלחם אונים להם כל אכלו

יטמאו בילחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה: מדה 5

תעשוליום מועד וליום חגי יהוה: כי הנה הלכו משד 6

מצרים תקבצם מן תקברם מחמד לכספם קימוש

ירשם חוח באהליהם: באו ימי הפקדה באו ימי 7

השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על

רב עונך ורבה משטמה: צופה אפרים עם אלהי 8

נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו:

העמיקו שחרתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד 9

חטאותם: בענבים במדבר מצאתי ישראל י

כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המרה

באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם:

אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדרה ומבטן ומהריון: 11

כי אם יגבלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי 12

להם בשורי מהם: אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה 13

בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו: תן להם יהודה 14

מהתתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים: כל טו

רעתם בגלגל כירשם שנאתים על רע מעלליהם מביתי

אגרשם לא אוסיף אהבתם כל שריהם סוררים: הבה 16

אפרים שרשם יבש פרי בלי עשון גם כי ילדון והמתי

מחמרי

Cap. IX.
Cum profano ritu, ludis festif- que religio- nem conta- minassent, egestatem, eadem fi- liorum, vulvam sterilem, ubera a- rentia, & tantum non perpe- tuum re- pudium ipsi com- minatur.

קמ

קמ

קמ

Cap. X.
Comparat
populum
viti fron-
dosa, sed
uvae vacue, mul-
tisque ipso-
rum ingra-
titudinem
perstringit,
suadetque,
ut relictis
vanis stu-
diis latam
verarum
virtutum
frugem
edant.

17 מחמדי בטנם : ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו
א 7 נדרים בגוים : גפן בוקק ישראל פרי ישוה
לו כרב לפריו הרבה למזבחות בטוב לארצו הטיבו
2 מזבחות : חלק לבס עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם
3 ישדר מזבחותם : כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא
4 יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו : דברו דברים
אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי
ה שרי : לעגלות בית און יגורו שבן שמרון כי אבל עליו
6 עמו וכמרו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו : גם
אותו לאשור ויכל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח
7 ויבוש ישראל מעצתו : נדמה שמרון מלכה בקצף על-
8 פנימים : ונשמרו במורת און חטאת ישראל קוץ
ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו
9 ולגבעות נפלו עלינו : מימי הגבעה
חטאת ישראל שם עמרו לא תשיגם בגבעה מלחמה
י על בני עלוה : באותי ואפרים ואספפו עליהם עמים
11 באסרם לשתי עינתם : ואפרים עגלה מלמה עינות קרי
אהבתי לרוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב
12 אפרים יחרוש יהודה ישדר לו יעקב : זרעו לכם
לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את-
13 יהוה עד יבוא ויורה צדק לכם : חרשתם רשע
עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך
14 ברב גבוריך : וקאם שאון בעמיה וכל מבצריך יושד קמז בוק
כשד שלמן בית ארפאל ביום מלחמה אם על בנים
טו רטשה : ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם
אוי 1 בשחר נדמה נדמה מלך ישראל : כי נער ישראל
2 ואהבהו וממצרים קראתי לבני : קראו להם כן הלכו
3 מפניהם לבעלים יזכו ולפסלים יקטרון : ואנכי
לו א 000 תרגלתי

Cap. XI.
Beneficio-
rum suo-
rum veluti
catalogum
recenset, &

קמז בוק
קמז בוק

תש
אחר סודק

תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי

*ingratis-
dinem po-
puli accu-
sat.*

4 רפאתים: בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה

ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל:

לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו ה

לשוב: וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכרה

*הפטרות ויצא
יעקב*

7 ממועצותיהם: ועמי תלואים למשובתי ואל על

8 יקראו יחד לא ירומם: איך אתנך אפרים אמנגך

ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך

עלי לבי יחד נכמרו נחומי: לא אעשה חרון אפיל לא

אשוב לשחת אפרים כי אל אנכיל לא אישפקרבך

קדוש לא אבוא בעיר: אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג

קמץ בוק

11 כי הוא ישאג ויחדו בנים מים: יחדו כצפור

ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם

Cap. XII.

*Eadem in
concione
pergit, nec
Israëlem
solum, sed
Judam
quoque
reum agit,
& utrisque
excidium
ac gravissi-
mas cala-
mitates
vaticina-
tur.*

א סכבני בכחש אפרים יב

ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם

2 אל ועם קדושים נאמן: אפרים רעה רוח

ורדף קדים כל היום כזב ושר רבה וברית

3 עם אשור יכרתו ושמן למצרים יוכל: וריב

ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו

4 ישיב לו: בבטן עקב את אחיו ובאונן שרה את

*קמץ
בוק*

ה אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: ויהוה אלהי הצבאות

6 יהוה זכרו: ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר

7 וקורא אל אלהיך תמיד: כנען בידו מאזני מרמה

8 לעשק אהב: ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און

9 לי כל יגיעי לא ימצא לי עון אשר חטא: ואנכי יהוה

10 אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי

11 מועד: ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרבתי וביד

הנביאים

12 הנביאים אדמה: אמגלעד און אה שוא היו בגלגל

שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שרי: ^{ש כאן}

13 ויברח יעקב שרה ארם ויעבד ישראל באשה

הפטרות וישלח

כמנהג אשכנז

14 ובאשה שמר: ובנביא העלה יהוה את

טו ישראל ממצרים ובנביא נשמר: הכעים אפרים

המרוורים ורמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו

Cap. XIII.

Rursus populo corruptum Dei cultum, polluta sacra, multaque alia crimina objicit: poenitentibus autem veniam, gratiam, & plenam salutem pollicetur.

א יג אדניו: כדבר אפרים רתת נשא הוא

ב ישראל ויאשם בבועל וימת: ועתה יוספו

לחטא ויעשו להם מסבה מפספס בתכונם

עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים

3 זבחי ארם עגלים ישקון: לכן יהיו כענן בקר

וכטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה:

4 ויאנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי

ה לא תדע ומושיע אין בלתי: אני ידעתך במדבר

6 בארץ תלאובת: כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם

7 על כן שכחוני: ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך

8 אשור: אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם

9 שם כלביא חית השדה תבקעם: שחתך ישראל כי

י בי בעזרך: אהי מלכה אפוא ויושיעך בכר עריך

11 ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: אתן לך

קמץ בוק

12 מלך באפי ואקח בעברתי: צרור עון אפרים

13 צפונת חטאתו: חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא

14 חכם כיעת לא יעמד במשבר בנים: מיד שאול אפרים

ממות אנאלם אהי דברך מות אהי קטבך שאול נחם

טו יסתר מעיני: כי הוא בין אחים יפריא יבוא קריסרוח

יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא

Cap. XIV.

Hortatur ut convertantur ad

א יד ישסה אוצר כל כלי חמדה: האשם שמרון כי

מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו

לו ב 2 000 יבקעו

קמץ בוק

2 הפטרה
וילך וגם
3 לפי באב
במנחה

4 קמץ כוק

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי
 קחו עמכם דברים ושובו אל
 יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב וישלמה
 פרים שפתינו: אשורי לא ושיענו על סוס לא נרכב
 ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידיו אשר
 בך ירחם יתום: ארפא משוכתם אהבם נדברה כי שב ה
 אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויר
 שרשיו כלבנון: ילכו יונקותיו ויהי כבית הודו וריח לו
 כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו רגן ויפרחו כגפן זכרו
 כין לבנון: אפרים מרח לי עוד לעצבים אני ענית
 ואשורנו אני כברושר ענן ממני פרה נמצא: מי חכם י
 ויבן אלה נבון וירעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים
 ילכו בסופשעים יבשלו בס:

Dominum
 & Salva-
 torem
 suum, pra-
 scripta
 confessionis
 & depre-
 cationis
 formulâ.

LIBER JOELIS,
 HEBRAICE יואל
 CAPUT I. א

דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל:
 שמעו זאת הזקנים והאינו כל יושבי
 הארץ והיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: עליה
 לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר:
 יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר
 הילק אכל החסיל: הקיצו שכורים וכוו והיללו כל ה
 שתי יין על עסי כי נכרת מפיהם: כי גוי עלה על
 ארצי עצום ואין מספר שני שני אריה ומתלעות לביא
 לו: שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה
 והשליך הלבוע שריגיה: אלי כבתולה חגרת שק
 על

Ap jejunis
 & planctus
 populum
 vocat, quo
 Deum of-
 fensum pla-
 care, pra-
 sentemque
 cladem &
 excidium
 avertere
 queant.

9 על בעל נעוריה: הכרת מנחה ונסך מבית יהוה
 10 יאכלו הכהנים משרתי יהוה: שרד שדה אכלה
 יארמה כי שרד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר:
 11 הבישו אפרים הילילו כרמים על חטרה ועל שעורה
 12 כי אבר קציר שדה: הגפן הובישה והתאנה אמלה
 רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי
 הביש ששון מן בני אדם:

13 חגרו וספרו הכהנים הילילו משרתי
 מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית
 14 אלהיכם מנחה ונסך: קדשו צום קראו עצרה
 אספו זקנים כל ישרי הארץ בית יהוה אלהיכם וזקנו
 15 אל יהוה: אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משגי
 16 יבוא: הלא נגר עינינו אכל נכרת מבית אלהינו
 17 שמחה וגיל: עבשו פרדות תחת מגרפתיים נשמו
 18 אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: מרה נאנחה
 בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי
 19 הצאן נאשמו: אליך יהוה אקרא כי אש אכלה
 כ נאות מדבר ולהכה להטה כל עצי השדה: גם
 בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש
 אכלה נאות המדבר:

Cap. II.
 Fatalem
 istum divi-
 ne vindi-
 ctæ diem
 graphicè,
 Et tan-
 quam in
 vivâ ima-
 gine, de-
 pingit: si-
 mul libe-
 rationem
 et salutem
 polliceri
 incipit; at-

א ב
 בציון והרועו בחר קדשי ירגזו כל ישרי הארץ כי בא
 2 יום יהוה כי קרוב: יום חשך ואפלה יום ענן וערפל
 כשחר פרש על ההרים עם רבו עצום כמהו לאנהיה
 מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור:
 3 לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להכה כגן ערוך
 הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא
 4 היתה לו: כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן
 היוצין: כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדון
 לו ג 3 000 כקול

que Messia
adventum
promittit.

בְּקוֹל־לֵהָב־זֶשׁ אֲכַלְהָ קֶשׁ כַּעֲסֵם עֲצוֹם עֲרוֹךְ
 מִלְחָמָה: מִפְּנֵי יַחֲלוּ עַמִּים כָּל־פְּנִים קִבְצוּ
 פֶּאֶרֶר: כְּגִבּוֹרִים יִרְצֹזוּ כְּאֲנָשֵׁי מִלְחָמָה יַעֲלוּ חוֹמָה
 וְאִישׁ בְּדַרְכֵי יִלְכוּ וְלֹא יַעֲבֹטוּן אֲרָחוֹתָם: וְאִישׁ
 זָחִיו לֹא יִדְחֲקוּן גֵּבֶר בְּמַסְלָתוֹ יִלְכוּ וּבְעֵד הַשְּׁלַח
 יִפְלוּ לֹא יִבְצְעוּ: בְּעֵד יִשְׁקוּ בַּחוֹמָה יִרְצֹזוּ בִּבְתִּים
 יַעֲלוּ בְּעֵד הַחֲלוֹנִים יִבְאוּ כְּגִבּוֹרִים: לִפְנֵי רִגְזָה אֶרֶץ
 רַעֲשׂוּ שָׁמַיִם שֶׁמֶשׁ וַיִּרְחַקְרוּ וְכּוֹכָבִים אֲסִפּוּ נִגְהַם:
 וַיְהוֶה נִתֵּן קוֹלוֹ לִפְנֵי חֵילוֹ כִּי רַב מֵאֵד מִחֲנֹהוּ כִּי
 עֲצוֹם עֲשָׂה דְבָרוֹ כִּי גִדּוֹל יוֹם־יְהוָה וְנֹרָא מְאֹד וְמִי
 יִכִּלְנוּ: וְגַם־עַתָּה נֹאֵם־יְהוָה שְׁבוּ עָרֵי כָּל־לִבְכֶם
 וּבְצוֹם וּבִבְכֵי וּבְמַסְפָּר: וּקְרְעוּ לִבְכֶם וְאֵל־בְּנֵי־כֶם
 וּשְׁבוּ אֵל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי־חָנוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶץ
 אֲפִים וְרַב־חֶסֶד וְנָחֵם עַל־הָרָעָה: מִי יִדַּע יָשׁוּב
 וְנָחֵם וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה מִנְּחָה וְנֶסֶךְ לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִוּוֹן
 קְדְשׁוֹ צוֹם קְרָאוּ עֲצֵרָה: אֲסִפּוּ־עִם קְדְשׁוֹ קְהָל
 קִבְצוּ וְקִנִּים אֲסִפּוּ עוֹלָלִים וַיִּנְקִי שְׂרָדִים יֵצֵא חֲתָן מִחֲדָרוֹ
 וּפְלֵה מִחֻפְתָּהּ: בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזֻבָּח יִבְכוּ הַכְּהֹנִים
 מִשְׁרַתֵי יְהוָה וַיֹּאמְרוּ חוֹסֵה יְהוָה עַל־עַמֶּךָ וְאֵל־תִּתֵּן
 נַחֲלָתְךָ לַחֲרָפָה לְמִשְׁלַבֵּם גּוֹיִם לִמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים
 אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם: וַיִּקְנֵא יְהוָה לָאָרֶץ וַיַּחְמַל עַל־עַמּוֹ: וַיַּעַן
 יְהוָה וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הִנְנִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת־הַדָּגֶן וְהַתִּירוֹשׁ
 וְהַיִּצְהָר וּשְׁבַעֲתֶם אֹתוֹ וְלֹא־אֵתֶן אֲתֶם עוֹד חֲרָפָה
 בְּגוֹיִם: וְאֶת־הַצִּפּוֹנִי אֲרַחֵק מֵעֲלֵיכֶם וְהִדְחַתִּיו כִּי
 אֶל־אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמָמָה אֶת־פְּנֵי אֶל־הַיָּם הַקְּדָמִי
 וְסִפּוּ אֶל־הַיָּם הַאֲחֵרוֹן וְעָלָה בְּאִשׁוֹ וְתַעַל
 צָחַנְתוּ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת: אֵל־הַיָּדָאִי אֲדַמָּה
 גִּילִי

קאץ בלי אס ה

22 גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות: אל תיראו
 בהמות שדי כי דשא נאות מדבר כיעץ נשא פרו
 23 תאנה וגפן נתנו חילם: ובני ציון גילו ושמחו ביהוה
 אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם
 24 גשם מורה ומלקוש בראשון: ומלאו הגרנות בר
 בה והשיקו חיקים תירוש ויצהר: ושלמתי לכם את
 השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי
 26 הגדול אשר שלחתי בכם: ואכלתם אכול ושבעו
 והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם
 27 להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב
 ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי
 לעולם:

Cap. III.
 Ad Messia
 tempora
 delatus,
 illorum
 faciem &
 statum ul-
 terius ob-
 oculos ex-
 ponere per-
 git.

א ויהי אחרי כן אשפוך את
 רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם וקניכם
 2 חלמות יחלמון בחזיקים חזינות יראו: וגם על
 העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את
 3 רוחי: ונתתי מופתים בשמים ובארץ דס ואשות מרות
 4 עשן: השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום
 ה יהוה הגדול והנורא: והיה כל אשר יקרא בשם יהוה
 ימלט כי בהר ציון וכירו שלם רתהיה פליטה כאשר

Cap. IV.
 Porro Ec-
 clesia fata,
 post con-
 summatam
 Zionis li-
 beratio-
 nem, &
 salutem,
 aperit, fe-
 riamque
 temporum
 ordine
 enarrat.

א ד אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא: כי הנח
 2 בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות
 יהודה וירושלם: וקבצתי את כל הגוים והורדתים
 אל עמקי הושפט ונשפמתי עמם שם על עמי
 ונחלתי ישראל אשר פרו בגוים ואת ארצי חלקו:
 3 ואת עמי ירו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו
 4 ביין וישתו: וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות
 פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם
 ה עדי קל מהרה אשוב גמלכם בראשכם: אשר כספי
 לו ד 4 0 0 0 וזהבי

וזהבי לקחתם ומחמדוי הטבים הבאתם להיכליכם :
 ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען 6
 הרחיקם מעל גבולם : הנני מעירם מן המקום אשר 7
 מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם :
 ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה 8
 ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר :
 קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו 9
 הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה : כתו אתיכם 10
 לחרבות ומזמרותיכם לרמחים החלש יאמר גבור
 אני : עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבעו שמה הנחת 11
 יהודה גבוריה : יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי 12
 שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב : שלחו מגל 13
 כי בשל קציר באו רדוכי מלאה נת השיקו היקבים כי
 רבה רעתם : המנים המנים בעמק החרוץ כי קרוב יום 14
 יהוה בעמק החרוץ : שמש וירח קדרו וככבים אספו 15
 ויהוה מציון ישאג וירושלם יתן קולו ורעשו 16
 שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל :
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי 17
 והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד :
 והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס 18
 והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים
 ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השמים :
 מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה 19
 מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם :
 ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור : ונקיתי דמם כי 20
 לא נקיתי ויהוה שכן בציון :

קמץ כלא אס

LIBER AMOS,
HEBRAICE עמוס

CAPUT I. א

*Damasco.
Tyro, Am-
monitidi,
aliisque
nationibus
excidium
pradicat.
maximè ob
scelera con-
tra Dei po-
pulum
commissa.*

עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר **דבריו** א

חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה
ובימי רבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש:

ויאמר יהוה מציון ישאג ומירו שלם יתן קולו ואבלו ^{קמז ב' ק"ב}

ג ונאות הרעים ויבשראש הכרמל: כה אמר

יהוה על שלשה פשעי רמשק ועל ארבעה לא

אשיבנו על הושם בחרצות הברזל את הגלעד:

ד ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הרד:

ה ושברתי ברזח רמשק והכרתי יושב מבקעת און

ותומך שבט מבית ערן וגלו עם ארם קירה אמר

יהוה: כה אמר יהוה על שלשה

פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות

ז שלמה להסגיר לאדום: ושלחתי אש בחומת עזה

ח ואכלה ארמנותיה: והכרתי יושב מאשדוד ותומך

פלעיל שבט מאשקלון והשיבורתי ידו על עקרון ואבדו

ט שארית פלשתים אמר אדני יהוה: כה

אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא

אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו

י ברית אחים: ושלחתי אש בחומת צר ואכלה

יא ארמנותיה: כה אמר יהוה על שלשה פשעי

אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו

ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח:

יב ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה:

יג כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל

ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעז
למען הרחיב את גבולם : והצתי אש בחומת רבה 14
ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום
סופה : והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר 15

כה אמר יהוה על שלשה ב

פשעין מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו
עצמות מלך אדום לשיר : ושלחתי אש במואב 2
ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה
בקול שופר : והכרתי שופט מקרבה וכל שריה 3
אחרוג עמו אמר יהוה :

Cap. II.
Hinc ad
Moabit as.
et Josque
Judæos. Et
Israëlitas
pergit, ve-
rasque tam
gravium
judiciorum
Dei causas
edit.

כה אמר יהוה על שלשה פשעי
יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את
תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר
הלכנו אבותם אחריהם : ושלחתי אש ביהודה ה
ואכלה ארמנות ירושלים :

כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל 6

ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק
ואביון בעבור נעלים : השאפים על עפר ארץ בראש 7
דלים ודרך עניים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה
למען חלל את שם קדשי : ועל בגדים חבלים יטו 8
אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם : ואנכי 9
השמדתי את האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים
גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיר פרו ממעל
ושרשיו מתחת : ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים י
ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ
האמרי : ואקים מבניכם לנביאים ומכחוריהם לנזרים 11
האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה : ותשקו את 12
הנזרים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו :

הפטרות ויטב

הנה

13 הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר העיק העגלה
 14 המלאה לה עמיר : ואבר מנוס מקל וחזק לא יאמין
 טו כחו וגבור לא ימלט נפשו : ותפש הקשת לא יעמר
 וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו :
 16 ואמין לבו בגבורים ערוס ינוס ביום ההוא נאם יהוה :

Cap. III.
 Israël in
 pradam
 exponen-
 dum, ta-
 men in me-
 dia clade,
 veluti o-
 vern ex ri-
 ctu & la-
 niatu leo-
 num, eri-
 piendum
 docet.

א
 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם
 בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ
 2 מצרים לאמר : רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה
 3 על-כן אפקד עליכם את כל עונתיכם : הילכו שנים
 4 יחדו בלתי אסווערו : הישאג אריה ביער וטרף אין לו
 ה היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אס לכד : התפור
 צפור על-פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן
 6 האדמה ולכוד לא ילכוד : אס יתקע שופר בעירוועם
 7 לא יחרדו אס תהיה דעה בעיר ויהוה לא עשה : כי
 לא יעשה אדני יהוה דבר כי אס גלה סודו אל עבדיו
 8 הנביאים : אריה שאג מי לא ירא אדני יהוה דבר מי
 9 לא ינבא : השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות
 בארץ מצרים ואמרו האספו על-הרי שמרון וראו
 י מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה : ולא ידעו
 עשורת נכחה נאם יהוה האצרים חמס ושר
 11 בארמנותיהם : לכן כה אמר אדני יהוה צר
 12 וסביב הארץ והוריד ממך עוד ונבזו ארמנותיך : כה
 אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או
 בדל-אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת
 13 מטה וכדמשק ערש : שמעו והעידו בבית יעקב נאם
 14 אדני יהוה אלהי הצבאות : כי ביום פקדי פשעי ישראל
 עליו ופקדתי על מזבחור בית אל ונגדו קרנות
 טו המזבח ונפלו לארץ : והביתי בית החרף על בית
 הקיץ

קמץ בלא אסף
 ער כאן

הקנין ואכרו בתי השן וספובתים רבים נאם יהוה:

שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר ד א

Cap. IV.
Exprobrat,
quod fame,
siccitate,
peste, aliis-
que modis
castigati,
nihil tamen me-
liores ef-
fecti sint.

בָּהָר שְׁמֵרוֹן הַעֲשֻׁקוֹת דְּלִים הַרְצִצוֹת אֲבִיוֹנִים
הַאֲמָרוֹת לֵאדְנִי הִם הִבִּיאוּנִשְׁתָּה: נִשְׁבַּע אֲדְנִי יְהוָה ²
בְּקָרְשׁוֹ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים עֲלֵיכֶם וְנִשְׁאַ אֶתְכֶם בְּצַנּוֹת
וְאַחֲרֵיתְכֶן בְּסִירוֹת דוּגָה: וּפְרָצִים תִּצְאָנָה אִשָּׁה ³
נְגֵדָה וְהִשְׁלַכְתָּנָה הַהַרְמוֹנָה נֹאם יְהוָה: כִּאוּ בֵּית אֵל ⁴
וּפִשְׁעוֹ הַגִּלְגָּל הִרְבּוּ לִפְשַׁע וְהִבִּיאוּ לְבַקֵּר וּבְחִיכֶם
לְשֵׁשֶׁת יָמִים מֵעֲשָׂרְתֵיכֶם: וְקָטַר מַחֲמֵץ תוֹדָה ה
וְקָרְאוּ נְדֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם כִּי כֵן אֶהְבַּתֶּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֹאם
אֲדְנִי יְהוָה: וְגַם אֲנִי נִתְּתִי לְכֶם נִקְיוֹן שְׁנַיִם בְּכָל עֵרִיכֶם ⁶
וְחָסַר לָחֶם בְּכָל מְקוֹמֵיכֶם וְלֹא שְׁבַתֶּם עֲדֵי נֹאם
יְהוָה: וְגַם אֲנִי מִנְעַתִי מִכֶּם אֶת הַגֶּשֶׁם בְּעוֹר שְׁלֹשָׁה ⁷
חֳדָשִׁים לְקִצְרוֹ וְהַמְטַרְתִּי עַל עֵיר אַחַת וְעַל עֵיר אַחַת
לֹא אֲמַטִּיר חֶלְקָה אַחַת תִּמְטַר וְחֶלְקָה אֲשֶׁר לֹא
תִמְטִיר עֲלֶיהָ תִיבֹשׁ: וְנָעוּ שְׁתַּיִם שְׁלֹשׁ עָרִים אֶל עֵיר ⁸
אַחֶרֶת לְשֵׁתוֹת מַיִם וְלֹא יִשְׁבְּעוּ וְלֹא שְׁבַתֶּם עֲדֵי נֹאם
יְהוָה: הִבִּירְתִּי אֶתְכֶם בְּשֹׁדֶפֶן וּבִירְקוֹן הַרְבּוֹת ⁹
גְּנוֹתֵיכֶם וּכְרַמֵּיכֶם וְתַאֲנִיכֶם וְזֵיתֵיכֶם יֹאכַל הַגִּזְמֹם וְלֹא
שְׁבַתֶּם עֲדֵי נֹאם יְהוָה: שְׁלַחְתִּי בְּכֶם דָּבָר בְּדֶרֶךְ ¹⁰
מִצְרַיִם הַרְגַּתִּי בַחֲרֹב בַּחוּרֵיכֶם עִם שְׁבִי סוֹסֵיכֶם
וְאֶעֱלֶה בְּאֵשׁ מַחֲנֵיכֶם וּבְאַפְכֶם וְלֹא שְׁבַתֶּם עֲדֵי נֹאם
יְהוָה: הִפַּכְתִּי בְּכֶם כְּמַהֲפַכַת אֱלֹהִים אֶת סָרְסוּאֵת ¹¹
עַמְרָה וְתִהְיֶה כְּאוֹר מִצַּל מִשְׁרַפָּה וְלֹא שְׁבַתֶּם עֲדֵי
נֹאם יְהוָה: לִכְן כֹּה אֶעֱשֶׂה ¹²
לְךָ יִשְׂרָאֵל עַקֵּב כִּי זָאֵרֶת אֶעֱשֶׂה לְךָ הַכּוֹן לְקִרְאֵת
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל: כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבִרְא ¹³
רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שְׁחֹו עֲשֶׂה שְׁחֹר עִפְהָ

וּדְרָךְ

וְדַרְךְ עַל-בְּמַתִּי אֶרֶץ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת שְׁמוֹ :

Cap. V.
Lamentatur
casum
puella If-
raelis

א ה שָׁמְעוּ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִנְיָה

ב בֵּית יִשְׂרָאֵל : נִפְלָה לֹא-תוֹסֵף קוֹם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל

ג נִטְשָׁה עַל-אֲדַמְתָּהּ אֵין מְקִימָה : כִּי כֹה אָמַר

ד אֲדֹנָי יְהוִה הָעִיר הִיצֵאתָ אֶלֶף תְּשֹׁאִיר מֵאָה וְהִיוּ צֵאֵרֶת

ה מֵאָה תְּשֹׁאִיר עֶשְׂרֵה לְבֵית יִשְׂרָאֵל : כִּי

ו כֹּה אָמַר יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּ נִיחּוּי : וְאֵל תִּדְרָשׁוּ

ז בֵּית אֵל וְהִגְלַגְל לֹא תִבְאוּ וּבְאֵר שֶׁבַע לֹא תַעֲבְרוּ כִּי

ח הִגְלַגְל גָּלָה יִגְלֶה וּבֵית אֱלֹהֵיהֶם לֹא יִהְיֶה לְאֹן : דִּרְשׁוּ אֶת-

ט יְהוָה וְחַיּוּ פֶן-יִצְלַח כַּאֲשֶׁר בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאֵין

י מִכְבָּה לְבֵית אֵל : הַהִפְכִים לְלַעֲנָה מִשֶּׁפֶט וְצַדִּיקָה

יא לְאֶרֶץ הַנִּיחּוּי : עֲשֵׂה כִימָה וּכְסִילוֹהֶפֶךְ לְבַקֵּר צִלְמוֹת

יב וַיּוֹם לֵילָה הַחֹשֶׁךְ הַקּוֹרֵא לְמֵי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֶם עַל-פְּנֵי

יג הָאֶרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ : הַמְבַלִּיג שֹׁד עַל-עוֹשֵׂי שֹׁד עַל-מְבַצֵּר

יד יָבוֹא : שְׁנֹאוֹ בִשְׁעַר מוֹכִיחַ וְדַבֵּר תַּמִּים יַעֲבוּ : לִכֵּן

טו יַעַן בּוֹשְׁשֶׁכֶם עַל דְּלוֹמְשֵׁי אֶרֶץ בֵּר תִּקְחוּ מִמֶּנּוּ בְּתֵי גִזִּית

טז בְּנִיתֶם וְלֹא תִשְׁבוּ בָם כְּרַמֵּי חֲמֹד נִטְעַתֶם וְלֹא תִשְׁתּוּ

יז אֶת יַיִן : כִּי יִדְעֵתֶם רַבִּים פְּשְׁעֵיכֶם וְעַצְמֵי חַטָּאתֵיכֶם

יח צָרִי צְדִיק לִקְחֵי כֶּפֶר וְאֲבִינִים בִּשְׁעַר הַטּוֹ :

יט לִכֵּן הַמִּשְׁכִּיל בַּעַת הַהִיא יָדַם כִּי עֵרַת רַעָה

כ הִיא : דִּרְשׁוּ טוֹב וְאֵל-רַע לִמְעַן תַּחֲיוּ וַיְהִי כֵן יְהוָה

כא אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֲתֶכֶם כַּאֲשֶׁר אָמַרְתֶּם : שְׁנֹאוּ רַע וְאֶהְיֶה

כב טוֹב וְהִצִּיגוּ בִשְׁעַר מִשְׁפַּט אֹלֵי יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת

כג שְׂאֵרֵי יוֹסֵף : לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת

כד אֲדֹנָי בְּכָל-רַחֲבוֹת מִסְפָּר וּבְכָל-חֻצוֹת יֹאמְרוּ הוֹדוּ

כה וְקִרְאוּ אֶכְרֵא אֶל-אֲבֵל וּמִסְפָּר אֶל-יְיָ וְנִהְיֶה וּבְכָל-כְּרַמִּים

כו מִסְפָּר כִּי אֶעֱבֹר בְּקִרְבָּךְ אָמַר יְהוָה :

הוי

18 הוֹי הַמִּתְאָוִים אֶת־יוֹם יְהוָה לְמַה־זֶּה לָכֶם יוֹם יְהוָה
 19 הוּא חֶשֶׁךְ וְלֹא־אֹרֶךְ יָמָיךְ כִּי־אֲשֶׁר יָנוּם אִישׁ מִפְּנֵי הָאָרֶץ וּפָגַעוּ
 הָרֶב וּבָא הַבַּיִת וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־הַקִּיר וַיִּשְׁכּוּ הַנְּחֹשׁ׃
 20 הַלֹּא־חֶשֶׁךְ יוֹם יְהוָה וְלֹא־אֹרֶךְ יָמָיךְ וְלֹא־נִגְהָלוּ׃ כ
 21 שְׁנֵאתִי מֵאֲסֹתַי חַנִּיכִים וְלֹא־אָרִיחַ בַּעֲצֹרֹתֵיכֶם׃ ז
 22 כִּי־אֲסֹתְעֲלוּ לִי עוֹלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא־אֲרַצֶּה וְשָׁלֵם
 23 מִדְּרֵאֵיכֶם לֹא־אֲבִיט׃ הֲסָר מֵעַל הַמּוֹן שְׂרִיף וּזְמַרְתָּ
 24 נְבִלֶיךָ לֹא־אֲשַׁמֵּעַ׃ וַיִּגַּל כַּמִּים מִשֶּׁפֶט וַיִּצְדַּקְהָ כַּנַּחַל
 אֵיתָן׃ הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתָּם לִי בַמִּדְבָר אַרְבַּעִים כַּהֲ
 26 שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁאָתֶם אֶת־סִבּוֹת מַלְכְּכֶם וְאֵת
 בְּיֹזֵן צִלְמֵיכֶם כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לָכֶם׃
 27 וְהִגַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵהַלְּאָה לְדַמְשֶׁק אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־

צבאות שמו׃ *Cap. VI. Invehitur in corruptos mores populi, praefertim Optimum, eorumque rapinas, luxum, & reipublicae atque religionis neglectum exagitat.*
 הוֹי הַשֹּׂאֲנִים בְּצִיּוֹן וְהַבֹּטְחִים בְּ א
 בַּהַר שְׁמֵרוֹן נִקְבֵי רֵאשִׁית הַגּוֹיִם וּבָאוּ לָהֶם בַּיִת
 2 עֲבָדוּ כִלְיָה וּרְאוּ וּלְכוּ מִשֶּׁם חֶמֶת רַבָּה וּרְדוּ
 גַת־פְּלִשְׁתִּים הַטּוֹבִים מִן־הַמַּמְלָכּוֹת הָאֵלֶּה אִם־רַב
 3 גְּבוּלָם מִגְּבֻלְכֶם׃ הַמְּנַדִּים לְיוֹסֵרֶעַ וְתַגִּישׁוּן שִׁבְתָּ
 4 חֶמֶס׃ הַשֹּׁכְבִים עַל־מַטּוֹת שְׁוֹסְרֵי־חַיִּים עַל־עֲרֹשֹׁתָם
 5 וְאֹכְלִים בָּרִים מִצֵּאֵן וְעוֹלִים מִתּוֹךְ מִרְבֵּק׃ הַפְּרֻטִים הַ
 6 עַל־פִּי הַנֶּבֶל כְּדוֹד חֶשְׁבוֹ לְהֶם כְּלִי־שִׁיר׃ הַשְּׂרָגִים
 בְּמִזְרְקֵי יַיִן וְרֵאשִׁית שְׂמָנִים יִמְשְׁחוּ וְלֹא־נַחְלוּ עַל־שִׁבְרֵי
 7 יוֹסֵף׃ לִכְן־עָתָה יִגְלוּ בְּרֵאשִׁיטִים וְסָר מִרוּחַ סְרוּחֵיכֶם׃
 8 נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוָה בְּנַפְשׁוֹ נֹאֵם יְהוָה

אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מֵתֵאֵב אֲנִי אֶת־גֵּאוֹן יַעֲקֹב וְאֶרְמַנְתּוֹ
 9 שְׁנֵאתִי וְהִסְגַּרְתִּי עֵיר וּמְלָאָה׃ וְהָיָה אִם־יִוָּתְרוּ עֲשָׂרָה
 אֲנָשִׁים בְּבַיִת אֶחָד וּמֵתוּ׃ וַיִּשְׁאוּ דוֹדוֹ וּמִסְרָפוֹ לְהוֹצִיא
 עֲצָמִים מִן־הַבַּיִת וְאָמַר לֹא־אֲשֶׁר בִּירְכַתִּי הַבַּיִת הַעוֹד עִמָּךְ
 וְאָמַר אִפְסוּ אֲמַר רֹחַם כִּי־לֹא־לְהִזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוָה׃

קמז ב'ק

כ

כִּי הִנֵּה יְהוָה מְצוֹה וְהִכָּה חֵבֶת הַגְּדוֹל
 12 רְסִיסִים וְהִבִּירַת הַקֶּטָן בְּקַעֲיִם׃ הִרְצוֹן בְּסַלַע סוּסִים
 אִם יִחְרוֹשׁ בְּבַקְרִים כִּי הִפְכֶתֶם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט וּפְרִי
 13 צְדָקָה לְלַעֲנָה׃ הַשְׂמָחִים לֹא דָבַר הָאֹמְרִים הֲלֹא
 14 בַחֲזֹקֵנוּ לִקְחֵנוּ לְגוֹ קִרְנִים׃ כִּי הִנְנִי מִקִּים עֲלֵיכֶם בֵּית
 יִשְׂרָאֵל נְאֻם יְהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת גּוֹי וְלִחְצוּ אֶתְכֶם
 15 מִלְּבוֹא חֶמֶת עַד נַחַל הָעַרְבָה׃ כֹּה
 הֲרֹאֵנִי אֲדֹנָי יְהוִה וְהִנֵּה יוֹצֵר גְּבִי בַתְּחִלַּת עֲלוֹת הַלֶּקֶשׁ
 2 וְהִנֵּה לֶקֶשׁ אַחֵר גְּבִי הַמֶּלֶךְ׃ וְהִוָּה אִם כֹּלֵה לְאֹכֹל
 אֶת עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה סִלַּח נָא מִי יָקוּם
 3 יַעֲקֹב כִּי קֶטָן הוּא׃ נָחַם יְהוָה עַל זֹאת לֹא תִהְיֶה אִמֶּר
 4 יְהוָה׃ כֹּה הֲרֹאֵנִי אֲדֹנָי יְהוִה וְהִנֵּה קִרְא
 לְרֹב בָּאֵשׁ אֲדֹנָי יְהוִה וְתֹאכַל אֶת תְּהוֹם רֶבִה וְאֹכְלָהּ
 5 אֶת הַחֶלֶק׃ וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲדַל נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב
 6 כִּי קֶטָן הוּא׃ נָחַם יְהוָה עַל זֹאת נִסְחִיא לֹא תִהְיֶה
 7 אִמֶּר אֲדֹנָי יְהוִה׃ כֹּה הֲרֹאֵנִי וְהִנֵּה
 8 אֲדֹנָי נֹצֵב עַל חוֹמַת אֲנָךְ וּבִירוֹ אֲנָךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהֵי מֶרֶז אֶתֶּרָה רֹאֵה עֲמוֹס וְאָמַר אֲנָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
 הִנְנִי שָׁם אֲנָךְ בְּקִרְבַּ עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא אֹסִיף עוֹד עֲבוֹד
 9 לוֹ׃ וְנִשְׁמוּ בְּמֹרֹת יִשְׁחַק וּמִקִּדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל יִחַרְבוּ
 יוֹקֵמֵתִי עַל בֵּית יִרְבֵּעַם בְּחָרֵב׃ וַיִּשְׁלַח
 אֲמָצִיָּה כֹהֵן בֵּית אֵל אֶל יִרְבֵּעַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 קִשֵּׁר עֲלֶיךָ עֲמוֹס בְּקִרְבַּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא תוֹכַל הָאָרֶץ
 11 לְהַכִּיל אֶת כָּל דְּבָרָיו׃ כִּי כֹה אָמַר עֲמוֹס בְּחָרֵב יְמוֹת
 יִרְבֵּעַם וַיִּשְׂרָאֵל גָּלָה גָּלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ׃
 12 וַיֹּאמֶר אֲמָצִיָּה אֶל עֲמוֹס חֹזֶה לֶךְ
 פָּרַח לֶךְ אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה וְאֹכַל שֵׁם לְחֵם וְשֵׁם תִּנְבָּא׃
 13 וּבֵית אֵל לֹא תוֹסִיף עוֹד לְהִנְבֵּא כִּי מִקִּדְשֵׁי מֶלֶךְ הוּא
 וּבֵית

Cap. VII.
 Variis vi-
 sionibus re-
 velantur
 Propheta
 calamita-
 zes Israëli
 imminen-
 tes. Ejus
 certamen
 cum Ama-
 sia, Aedis
 apud Be-
 thelem sa-
 cerdote.

14 וּבֵית מַמְלָכָה הוּא : וַיַּעַן עַמּוּס וַיֹּאמֶר אֶל אֲמֻצִּיהַּ לֵאמֹר
 נָבִיא אֲנִי וְלֹא בֶן נְבִיאִים אֲנִי כִּי בֹקֵר אֲנִי וְזֹכֵל
 שְׁקִמִּים : וַיִּקְחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצֹּאן וַיֹּאמֶר אֵלַי טו
 16 יְהוָה לֵךְ הִנְבֵּא אֶל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל : וְעַתָּה שָׁמַע דְּבַר
 יְהוָה אַתָּה אָמַר לֹא תִנְבֵּא עַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִטִּיף עַל
 17 בֵּית יִשְׂחָק : לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה אֲשַׁתְּךָ בְּעִיר תִּזְנֶה
 וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ בַּחֲרֹב יָפְלוּ וְאֲדַמְתָּ בַּחֲכֹל תַּחֲלַק
 וַיֵּאֲתָה עָלֶיךָ אֲדָמָה טְמֵאָה תִּמּוֹת וַיִּשְׂרָאֵל גָּלָה יְגִלָּה

כָּה הִרְאֵנִי ח א

מֵעַל אֲדַמְתּוֹ : Cap. VIII.

אֲדַנִּי יְהוָה וְהִנֵּה כָּלוּב קִיץ : וַיֹּאמֶר מֶה אַתָּה רֹאֵה
 עַמּוּס וַיֹּאמֶר כָּלוּב קִיץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי כָּהֵקֵן אֶל
 עַמֵּי יִשְׂרָאֵל לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ : וְהִלִּילוּ שִׁירוֹת
 הַיָּכָל בְּיוֹם הַהוּא נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה רַב הַפָּגַר בְּכָל מְקוֹם
 הַשְּׁלִיךְ הֵם : שְׁמַעוּ זֹאת הַשְּׂאֵפִים

Alia vi-
sione Israe-
lis exilium,
& disper-
sio in terras
hostium
prae signifi-
catur.

אֲבִיוֹן וְלִשְׁבִית עֲנוּי אֲרִיץ : לֵאמֹר מִתִּי עֲבַר הַחֹדֶשׁ הַזֶּה

וְנִשְׁבִּירָה שֶׁבֶר וְהַשְּׁבִירַת וּנְפִתְחָה בֵּר לְהַקְטִין אֵיפְרָה
 וְלִהְגִּדִּיל שְׁקֵל וְלַעֲוֹת מֵאוֹנֵי מִרְמָה : לַקְנוֹת בְּכֶסֶף
 דָּלִים וְאֲבִיוֹן בְּעֲבוֹר נְעִלִים וּמִפֶּלַח בֶּר נִשְׁבִּיר : נִשְׁבַּע
 יְהוָה בְּגִאוֹן יַעֲקֹב אִם אֲשַׁכַּח לַנְּצַח כָּל מַעֲשֵׂיהֶם :
 הֵעֵל זֹאת לֹא תִרְגַּז הָאָרֶץ וְאֵבֶל כָּל יוֹשֵׁב בָּהּ וְעֵלְתָה
 כָּאֵר כָּל הַוּנְגְרָשָׁה וְנִשְׁקָה כִּי אֹר מִצְרַיִם :

עניי קרי
ונשקעה קרי

וְהִי בְּיוֹם הַהוּא נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה
 וְהִבֵּאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּצַהֲרֵי הַיּוֹם וְהַחֲשֵׁכָה לְאֲרִיץ בְּיוֹם אֹר
 וְהַפִּכְתִּי חַיִּיכֶם לְאֵבֶל וְכָל שִׁירֵיכֶם לַקִּינָה וְהֵעֵלִיתִי
 עַל כָּל מַתָּנִים שְׁקוּעֵל כָּל רֹאשׁ קָרְחָה וְשִׁמְתִּיהָ
 כְּאֵבֶל יְחִיד וְאַחֲרֵיהָ בְּיוֹם מָר : הִנֵּה יָמַי
 בָּאִים נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה וְהִשְׁלַחְתִּי רֶעִב בָּאָרֶץ לֹא רֶעִב
 לְלַחֵס וְלֹא צִמָּא לָמִים כִּי אִם לְשִׁמְעַת דְּבַר יְהוָה :

וְנָעוּ

12 וַנְעוּ מִיַּם עַרְסִים וּמִצְפוֹן וְעַד-מִזְרַח יְשׁוּטְטוּ לִבְקֶשׁ אֶת-
 13 דְּבַר יְהוָה וְלֹא יִמְצְאוּ : בַּיּוֹם הַהוּא תִתְעַלֶּפֶנָּה
 14 הַבְּתוּלוֹת הַיְּפוֹת וְהַבְּחוּרִים בְּצִמָּה : הַנְּשֻׁבְעִים
 בְּאִשְׁמֵת שְׁמֵרוֹן וְאָמְרוּ חַי אֱלֹהֵיךָ הֲזֵן וְחַי דְּרֶךְ בְּאֶרֶץ-
 שֶׁבַע וְנִפְלוּ וְלֹא יִקְוּמוּ עוֹד :

ט א

Cap. IX.
 Videt Pro-
 pheta a-
 ram Bethe-
 le coelesti
 manu everti.
 Rurfus
 vastationem
 Terrae
 pradicat :
 eam tamen
 restauran-
 dam, popu-
 lumque per
 Deum
 suum libe-
 randum.
 Et in aeternum
 benedictum
 pradicat.

רֵאיוֹתִי אֶת-אֲדֹנָי נֹצֵב עַל-
 הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הִךְ הַכְּפֹתוֹר וַיִּרְעֵשׂוּ הַסְּפִים וּבִצְעִים
 בְּרֹאשׁ כָּלֶם וַאֲחֵרִיתָם בַּחֲרֵב אֶהְרֹג לֹא-יִנּוּם
 2 לָהֶם נֶס וְלֹא-יִמְלֹט לָהֶם פְּלִיט : אִם יִחְתְּרוּ
 בְּשֹׁאוֹל מִשֶּׁם יְדֵי תִקְחֶם וְאִם יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם
 3 אֲוֹרִידֶם : וְאִם יִחְבְּאוּ בְּרֹאשׁ הַכְּרָמִל מִשֶּׁם
 אֲחַפֵּשׂ וּלְקַחְתִּים וְאִם יִסְתְּרוּ מִנְּגַד עֵינַי בְּקִרְקַע הַיָּם
 4 מִשֶּׁם אֲצוּהָ אֶת הַנְּחֹשׁ וְנִשְׁכַּם : וְאִם יִלְכוּ בְּשִׁבְלֵי פְּנֵי
 אֵיבֵיהֶם מִשֶּׁם אֲצוּהָ אֶת הַחֲרֹב וְהִרְגַתֶם וְשִׁמְרֵי עֵינַי
 הַעֲלִיהֶם לְרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה : וְאֲדֹנָי יְהוִה הַצְּבֹאוֹת
 הַנּוֹנֵעַ בְּאֶרֶץ וּתְמוֹנָה וְאִבְלוּ כָּל-יּוֹשְׁבֵי בָהּ וְעַלְתֶּהּ
 6 כִּי־אֶרֶץ כְּלֵה וְשִׁקְעָה כִּי־אֶרֶץ מִצְרַיִם : הַבּוֹנֶה בְּשָׁמַיִם
 מַעְלוֹתָיו וְאֲנֹדְתוֹ עַל-אֶרֶץ יִסְדֶּה הַקְּרָא לְמֵי הַיָּם
 7 וַיִּשְׁפְּכֶם עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוִה שְׁמוֹ :

מעלותיו קרי

הפטרות
 קרושים
 כזנג
 האשכנזים

הָלֹא
 כְּבִנְיֵי כְּשִׂיִם אַתֶּם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֹאסֵי הוֹרֵה הָלֹא אֶת-
 יִשְׂרָאֵל הָעֵלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּים מִכְּפֹתוֹר
 8 וְאַרְסֵם מִקִּיר : הִנֵּה עֵינַי אֲדֹנָי יְהוִה בְּמַמְלַכְהָ הַחֲטָאָה
 וְהַשְּׂמֵדֵתִי אֶתְּהָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אִפְסָם כִּי לֹא הַשְּׂמֵד
 9 אֲשִׁמִּיד אֶת בֵּית יַעֲקֹב נֹאסֵי הוֹה : כִּי הִנֵּה אֲנִי מִצְוֶה
 וְהַנְּעוֹתִי בְּכָל-הַגּוֹיִם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶּׁר יִנּוּעַ
 י כְּבִבְרָה וְלֹא יִפּוֹל צְרוּר אֶרֶץ : בַּחֲרֹב יָמוּתוּ כָּל חֲטָאֵי
 11 עַמִּי הָאֹמְרִים לֹא תִגִּישׁוּת קִדְּמִים בְּעַרְיָנוּ הִרְעֵה : בַּיּוֹם
 הַהוּא יִקְיֵם אֶת-סִבְתְּ דֹּוִד הַנִּפְלֵת וְגִדְרֵתִי אֶת-
 לַח א P P P פ ר צ י ה נ

12 פְּרִצִיהֶן וְהִרְסִיתִיו אַקִּים וּבִנִיתִיה כִּימֵי עוֹלָם : לְמַעַן
 יִרְשׁוּ אֶת־שְׂאֵרֵית אָדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרְאוּ שְׁמִי
 עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת :
 13 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֶאֱמַר יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקוֹצֵר וְדֹרֵךְ
 עֲנָבִים כְּמִשְׁךְ הַזֶּרַע וְהִטִּיפוּ הַהָרִים עֲסִים וְכָל־הַגְּבָעוֹת
 תִּתְמוּגְגְנָה : וְשָׁכַתִּי אֶת־שְׁבוֹת עַמֵּי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
 עָרִים נִשְׁמֹת וַיֵּשְׁבוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יַיִן וְעָשׂוּ
 גִּנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיהֶם : וְנִטְעַתִּים עַל־אֲדָמַתְסוּלָא טו
 יִנְתְּשׁוּ עוֹר מֵעַל אֲדָמַתְסוּ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ :

ער כאן

LIBER OBADIÆ,
 עובדיה
 HEBRAICE

CAPUT I. א

רמטרה ויטלח
 עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום
 שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים
 2 שלח קומו ונקומה עליה למלחמה : הנה קטן
 3 נרתתך בגוים כזוי אתה מאד : זרון לבך
 השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר
 4 בלבנו מי יורדני ארץ : אסרתגביה כנשר ואס בין
 5 כוכבים שים קנה משם אורידך נאם יהוה : אם ה
 6 גנבים באו לך אם שרדו לילה איך נרמיתה הלווא
 7 יגנבו דים אס בצרים באו לך הלווא ישאירו עללורת :
 8 איך נחפשו עשו נבעו מצפנו : עדהגבול שלהוק
 כל אנשי בריחה שאוף יכלו לך אנשי שלמה
 לחמך ישמו מזור תחתך אין תבונה בו : הלווא ביום
 יהוא

חזון
 Prophetat
 contra Edomitas, qui
 afflictis Israëlitis
 valde graves & molesti fuerant. Fudorum
 vero populo, soluta captivitate, felicitate, omnia promittit; adeoque in ipsos ludimatos impetum: quod veluti terra

poris cha-
racterē re-
gnum Do-
mini infi-
gnatur.

החזיא נאס יהוה והאבדת חכמים מאדום ותבונה
 מהר עשו : וחתו גבוריה תימן למען יבדת איש מהר
 י עשו מקטל : מחמס אחיה יעקב תכסך בושה ונכרת
 לעולם : ביום עמך מנגד ביום שבורת זרים חילו
 ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גם אתה
 כאחר מהם : ואל תרא ביום אחיה ביום נכרו ואל
 תשמח לבני יהודה ביום אכרס ואל תגדל פיך ביום
 צרה : אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא
 גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום
 אידו : ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו
 טו ואל תסגר שריו ביום צרה : כי קרוב יום יהוה על
 כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלק ישוב
 בראשך : כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל
 הגוים רתמיד ושרתו ולעו והיו כלוא היו : ובהר ציון
 תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את
 מורשיהם : והיה בית יעקב אשו ובית יוסף להבה
 ובית עשו לקשור לקו בהם ואכלום ולא יהיה שריר
 לבית עשו כיהוה דבר : וירשו הנגב את הר עשו
 והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת
 כ שדה שמרון ובנימן את הגלעד : וגלת החל יהוה
 לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם
 אשר בספרד ירשו את ערי הנגב : ועלו מושיעים
 בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה

המלוכה :

LIBER JONÆ,
HEBRAICE יונה

CAPUT I. א

ויהי ^{הפסוק י"ב} דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר: ^{למנחה} קום א 2
לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי
עלתה רעתם לפני: ויקס יונה לברח תרשישה מלפני 3
יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה
וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה: ויהוה 4
הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה
חשבה להשבר: ויראו המלחים ויזעקו איש אל ה 5
אלהיו ויטילו את הכלים אשר באניה אל הים להקל
מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם:
ויקרב אליו רב החבל ויאמרו לו מה לך נרדם קום 6
קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד:
ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונרעה 7
בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ות ויפל הגורל
על יונה: ויאמרו אליו הגידה נבא לנו באשר למי 8
הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך
ואי מזה עם אתה: ויאמר אליהם עברי אנכי וארת 9
יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת
היבשה: ויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה 10
זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח
כי הגיד להם: ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים 11
מעלינו כי הים הולך וסער: ויאמר אליהם שאוני 12
והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשלי הסער הגדול הזה עליכם: ויחתרו האנשים 13
להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער
עליהם

*Fonas. ius-
sus ad Ni-
nevit as ire,
dum lega-
tionem de-
trectat, at-
que alio se
conferre co-
natur, or-
i a tempe-
state, in
mare pre-
ceps datur.*

עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל-
 גאנאכרה כנפש האיש הזה ואל-תתן עלינו דם
 נקי^א כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית:
 טו וישאו את יונה ויטלוהו אל הים ויעמד הים מזעפו:
 וירצו האנשים יראה גדולה ארת יהוה ויזכרו זכה

Cap. II.
 A marina
 bellua ab-
 sorptus pre-
 ces ad
 Deum fur-
 dit, & mi-
 raculo li-
 beratur,
 atque in
 terram à
 pisce expo-
 nitur.

כ א ליהוה וידרו נדרים: וימן יהוה דג גדול לבלע את-
 יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:
 ב א ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה: ויאמר
 קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי
 מלעיל
 4 שמעתי קולי: ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר
 ה יסכבני כל-משבריך וגלך עלי עברו: ואני אמרתי
 נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל
 6 קדשך: אפפוני מים עד נפש תהום יסכבני סוף חבוש
 7 לראשי: לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי
 8 לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: בהתעטף עלי
 נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך רתפלתי אל היכל
 9 קדשך: משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו: ואני בקול
 תודרה אזבחה לך אשר נדרתי בשלמה ישועתה
 ליהוה: ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה:

Cap. III.
 Rursus ad
 Ninevitas
 missus, pre-
 dicatione
 defungitur.
 Illi peni-
 tentiam
 agunt.

א א ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: קום לך
 אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר
 3 אנכי דבר אליך: ויקס יונה וילך אל נינוה כדבר
 יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת
 4 ימים: ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא
 ה ויאמר עור ארבעים יום ונינוה נהפכת: ויאמינו אנשי
 נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם
 6 וערקטנם: ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו
 7 ויעבר אדרתו מעליו ויכס שקו ושב על האפר: ויזעק
 לח ג 3 P P P ויאמר

וַיֹּאמֶר בְּנִינֹה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַגְּדִלְיוֹ לֵאמֹר הָאֲדָם
וְהַבְּהֵמָה הַבְּקָר וְהַצֹּאן אֵל יִטַּעְמוּ מֵאוֹמָה אֲלֵי־דַעַו
וּמִים אֵל יִשְׁתּוּ: וַיִּתְּכֶסּוּ שָׁקִים הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ
אֶל־אֱלֹהִים בַּחֲזָקָה וַיִּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה וּמִן־
הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: מִיַּיֹּדֶעַ יִשׁוּב וּנְחַם הָאֱלֹהִים
וְשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאכַד: וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־
מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדְּרָכֵם הַרְעָה וּנְחַם הָאֱלֹהִים עַל־

Cap. IV.
Ægrè fert
quòd Deus
profana Ci-
uitati par-
cat: sed à
Deo corri-
pitur &
castigatur.

הַרְעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה: וַיִּרְעֵאֵל־
יֹנָה רְעָה גְדוֹלָה וַיַּחֲרֵלוּ: וַיִּתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֲנִי יְהוָה הַלּוֹאֲזָה דְּכָרִי עַד הַיּוֹתִי עַל־אֲדַמְתִּי עַל־
כֵּן קִדַּמְתִּי לְבָרַח תִּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אֲתָרָה אֶל־
חַנּוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וּנְחָם עַל־הַרְעָה:
וַעֲתָה יְהוָה קַח נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מַחִי:
וַיֹּאמֶר יְהוָה הֲהֵיטֵב חָרָה לָךְ: וַיֵּצֵא יֹנָה מִן־הָעִיר
וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לַעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סִכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֵּיהָ בְּצֵל
עַד אֲשֶׁר יֵרָאֶה מֵהַיָּהוּ כְּעִיר: וַיִּמַן יְהוָה אֱלֹהִים
קִיקִיּוֹן וַיַּעֲלֵי מַעַל לְיוֹנָה לְהַיּוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ
מִרְעַתוֹ וַיִּשְׁמַח יֹנָה עַל־הַקִּיקִיּוֹן שֶׁמַּחַה גְדוֹלָה: וַיִּמַן
הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעֵלוֹת הַשָּׁחַר לְמַחֲרַת וַתֵּךְ אֶת־
הַקִּיקִיּוֹן וַיִּכַּשׁ: וַיְהִי כִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמַן אֱלֹהִים רוּחַ
קָדִים חַר־שִׁיר וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יֹנָה וַיִּתְּעַלֵּף
וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מַחִי: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־יֹנָה הֲהֵיטֵב חָרָה לָךְ עַל־הַקִּיקִיּוֹן וַיֹּאמֶר
הֵיטֵב חָרָה לִי עַד־מוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲתָה חַסֵּת עַל־
הַקִּיקִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא־עִמְלֵת בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתוֹ שֶׁכֵּן לִילָה
הִי וּבֹכֵן לִילָה אֲבָד: וְאֲנִי לֹא אֲחֹס עַל־נִינּוֹה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשְׁבָה הַרְבֵּה מִשְׁתִּים עֹשְׂרָה רַבּוֹ אֲדָם חַסֵּת
אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּ בֵּין יְמֵינוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה:

דבר

רצח LIBER MICHÆ,
HEBRAICE מיכה

CAPUT I. א

Concio con-
tra Sama-
riam &
Hierosoly-
nan.

א דבר יהוה אשר היה אל מיכה המורשת
בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה
2 אשר חזה על שמרון וירושלם : שמעו עמים כלם
הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהודה נכס לעד אדני
3 מהיכל קדשו : כי הנה יהוה יצא ממקמו וירד ודרך
4 על כמותי ארץ : ונמסו ההרים תחתיו והעמקים
יחרי יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד :
ה בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מרפשע
יעקב הלוא שמרון ומי כמות יהודה הלוא ירושלם :
6 ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרת לי גי
7 אבניה ויסדיה אגלה : וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה
ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה
8 קבצה ועד אתנן זונה ישובו : על זאת אספרה
9 ואל קרי ואל לילה אילכה שילל וערום אעשה מספר כתנים
9 ואבל כבנות יענה : כי אנושה מכותיה כי באה
י עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם : בגת
אל תגידו בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר
11 התפלשתי : עברי לכם יושבת שפיר עריה בשרת
לא יצאה יושבת צאנן מספר בית האצל יקח מכם
12 עמדתו : כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע
13 מאת יהוה לשער ירושלם : רתם המרכבה לרכש
יושבת לכישראשית חטאת היא לבת ציון כי בך
14 נמצאו פשעי ישראל : לכן תתני שלוחים על מורשת
מו גת בתי אכזיב לאכזיב למלכי ישראל : עד הירש
לח ד P P P 4 אבי

חסר א' אב' לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל :

קרחי וגזי על בני תענוגיה הרחבי קרחתך כנשר כיר 16

גלו ממך: הוי חשבי און ופעלי רע על ב א

Cap. II.
Peccata &
scelera po-
puli recen-
set, atque
excidium
comminari
pergit.

משבבותם באור הבקר יעשוה כי שלא ידם: וחמרו 2

שדורת וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש

ונחלתו: לכן כה אמר יהוה הנני 3

חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו

משם צוארתיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא :

ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר 4

שרוד נשרנו חלק עמי ימיר איד ימיש לי לשובב

שרינו יחלק: לכן לא יהיה לך משליך חבל ה

בגורל בקהל יהוה: אל תטיפו יטיפון לא יטיפו 6

לאלה לא יסג בלמות: האמור בית יעקב 7

הקצר רוח יהוה אם אלה מעלליו הלוא

דברי ייטיבו עם השר הולך: ואתמול עמי לא יוב 8

דמ' ב' שורק

יקומם ממול שלמה אדר תפשוטון מעברים בטח שובי

מלחמה: נשי עמי תגרשון מבית תענוגיה מעל עלליה 9

תקחו הדרי לעולם: קומו ולכו כי לא זאת המנוחה י

בעבור שמה תחבל וחבל נמרץ: לו איש הלך רוח 11

ושקר כזב אטיף לך לייז ולשכר והיה מטיף העם הזה :

אסף אסף יעקב כלך קבין אקבין שארית ישראל 12

יחר אשימנו כצאן בצרה כערר בתוך הדברו תהימנה

מאדם: עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו 13

ויעבר מלכם לפנייהם ויהוה בראשם:

ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל א

Cap. III.
Ad Princi-
pes, Sacer-
dotes &
Prophetas
singularim
sermonem
conuertit.

הלוא לכם לדעת ארת המשפט: שנאי טוב ואהבי 2

רעה גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם: רע קרי

ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו וארת 3

עצמתיהם

עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בסוד וכבשר בתוך
4 קלחר: איזעקו אל יהודה ולא יענה אותם ויסתר
פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם:

ה כה אמר יהוה על הנביאים המתעים ארתי עמי
הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על-
6 פיהם וקדשו עליו מלחמה: לכן לילה לכם מחזון
וחשכה לכם מקסם ובארה השמש על הנביאים וקדר
7 עליהם היום: ובשו החזים וחרפו הקסמים ועטו על-
8 שפם כלם כי אין מענה אלהים: ואולם אנכי מלאתי
כה את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו
ולישראל חטאתו:

9 שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל
י המתעבים משפט וארץ כל הישרה יעקשו: בנה ציון
11 בדמים וירושלם בעולה: ראשיה בשחד ישפטו
וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהודה
ישענו לאמר הלא יהודה בקרבנו לא תבוא עלינו
12 רעה: לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין

א ד תהיה והר הבית לבמות יער: ותהי
באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים
2 ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים: והלכו גוים
רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי
יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא
3 תורה ודבר יהוה מירושלם: ושפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרכתיהם
לאתים וחניתתיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי
4 חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: וישבו איש תחת גפנו
ותחת תאנתו ואין מחריר כי פי יהוה צבאות דבר:
ה כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך
בשם

Cap. IV.
De regno
Dei in Zio-
ne, voca-
tione gen-
tium, &
gloria fi-
delium.

בשם יהוה אלהינו לעולם ועד: ביום 6

ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה

ואשר הרעתי: ושמתי אר הצלעה לשארית 7

והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון

מעתה ועד עולם: ואתה מגדל עדר 8

עפל בת ציון עריך תאתה ובאה הממשלה הראשנה

ממלכת לברת ירושלם: עתה למה תריעי רע 9

המלך אין כך אסיועצך אבר כי החזיקך חיל 10

כילדה: חולי וגחית ציון כילדה כי עתה תצאיי

מקריה ושכנת בשדה ובאת ערבכל שם תנצלי

שם יגאלך יהוה מכף איביך: ועתה נאספו עליך 11

גוים רבים האמרים תחנף ותחזו בציון עינינו: והמה 12

לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם

בעמיר גרנה: קומי ורושי ברת ציון כי קרנה אשים 13

ברזל ופרסתיה אשים נחושה והרקות עמים רבים

והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ:

עתה תתגדרי בת גרור מצור שם עלינו בשבת ינו 14

א על הלחי את שפטי ישראל: ואתה בית ה א

לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא

להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם:

לכן יתנם עד עת ילדה ילדה ויתר אחיו ישובו על- 2

בני ישראל: ועמד ורעה בעז יהוה כנאון שם יהוה 3

אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ: והיה זה 4

שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנותינו

והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: ורעה ה

ארץ ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרוד בפתחיה

ורציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך

בגבולנו:

והיה

Cap. V.
De adventu & regno
Messie, de
abolitione
idololatrie,
tandemque
de libera-
tione fide-
lium ab
Assyrio.

המפרה 6
וירא בלק

והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כמל מאת
 יהוה כרבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא
 ייחל לבני אדם: והיה שארית יעקב בגוים בקרב
 עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדריו צאן
 אשר אם עבר ורמסו וטרפו ואין מציל: תלם ידך
 על צריך וכל איביך יכרתו:

9 והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסך מקרבך
 והאכרתי מרכבתך: והכרתי ערי ארצך והרסתי
 כל מבצריך: והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו
 לך: והכרתי פסליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה
 עוד למעשה ידיך: ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי
 עריך: ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר
 לא שמעו: שמעו נא את אשר יהוה

Cap. VI.
 Propheta
 veluti ju-
 dicii for-
 mam effin-
 git inter
 Deum &
 Israëlem,
 & benefi-
 cia Dei, ac
 peccata po-
 puli recen-
 set.

אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך:
 שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ כי
 ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח: עמי מה-
 עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי: כי העלתיך מארץ
 מצרים ומבית עבדים פריתיך ואשלח לפניך את משה
 האהרן ומרים: עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב
 ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל
 למען דעת צדקורת יהוה: במה אקדם יהוה אכף
 לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה:
 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן
 בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי: הגיד לך אדם
 מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם עשורת משפט
 ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך:

קול יהוה לעיר יקרא
 והושח יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה:
 עוד

עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון ועומה :

11 האזכרה במאצי רשע ובכיס אבני מרמה : אשר

עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה

13 בפיהם : וגם אני החליתי הכותה השמש על

14 חטאותיך : אתה תאכל ולא תשבעו וישחך בקרבך

ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן : אתה טו

תזרע ולא תקצור אתה תדרך זירת ולא תסוך שמן

16 ותירוש ולא תשתה יין : וישתמר חקורת עמדי וכל

מעשה בירת אחאב ותלכו במעצותם למען תתי אתך

לשמה וישביה לשרקה וחרפרת עמי תשאו :

א אלילי לי כי הייתי כאספיקיז בעללת בעירן

2 איך אשכול לאכל בכורה אותה נפשי : אבד חסיד

מן הארץ וישר באדם אין כלם לרמס יארבו איש את

3 אחיהו יצורו חרם : על הרע כפיים להיטיב השר

שואל והשפט בשלום והגדול דבר הורת נפשו הוא

4 ויעבתוה : טובם כחדק ישר ממסוכרה יום מצפיק

פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם : אל האמינוה

ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי

6 פיק : כי בן מנבל אב בתקמה באמה כלה כחמתה

7 איבי איש אנשי ביתו : ואני ביהורה אצפה אוחילה

8 לאלהי ישעיי שמעני אלהי : אל תשמחי איבתי לי כי

נפלותי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי :

9 זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי

ועשרה משפטיו יוציאני לאור אראה בעדקתו : ותרא

איבתי ותכסה בושה האמרה אלי איז יהוה אלהיך עיני

11 תראינה כה עתה תהיה למרמס כשטיט חוצות : יום

12 לבנות גדרך יום ההוא ירחק חק : יום הוא ועריך יבוא

למני אשור וערי מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים

והר

Cap. VII.

Querela

Propheta

de pauci-

tate pio-

rum: ita-

que vasti-

tionem in

propinquo

ostendit.

Tandem

lata omnia,

liberatio-

nem, pa-

cem, ju-

sticiam, &

peccatorum

remissio-

nem pro-

mittit, ac

tempora

Messia de-

pingit.

הנ' ברנש

13 והר ההר : והיתה הארץ לשממה על-ישיביה מפרי
 14 מעלליהם : דעה עמך בשבתך צאן נחלתך
 שכני לבדד יער בתוך ברמל ירעו בשן וגלעד כימי
 15 עולם : כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות :
 16 יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה אזניהם
 17 הנחרשנה : ילחכו עפר כנחש כנחלי ארץ ירגזו
 18 ממסגרתיהם אל יהודה אלהינו יפחדו ויראו ממך : מר
 אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו
 19 לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו
 יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם :
 כ תתן אמרת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבתינו מימי קדם :

LIBER NAHUM,
 HEBRAICE נחום

CAPUT I. א

2 א מִשָּׁא **א** יְנִיחָה סֵפֶר חֲזוֹן נַחֻם הָאֱלֹקִים : אֵל קָנוּא
 וְנָקַם יְהוָה נָקָם יְהוָה וּבְעַל חַמָּה נָקַם
 3 יְהוָה לְצָרוֹ וְנוֹטֵר הוּא לֹא יִבֹּי : יְהוָה אֲרֶךְ אַפַּיִם
 יִחִיר וְגִדּוֹל כִּחַ וְנִקְמָה לֹא יִנְקָה יְהוָה בְּסוֹפָהּ וּבְשַׁעֲרֵהּ דִּרְכוֹ
 4 וְעֵנָן אֲבָק רְגֵלָיו : גּוֹעַר בָּיִם וּיְבֹשֶׁה וְכָל הַנְּהַרֹת
 הַחַרִּיב אֲמַלֵּל בְּשָׁן וּכְרַמֵּל וּפְרַח לִבְנוֹן אֲמַלֵּל : הַרִים
 רַעֲשׂוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבֻעוֹת הַתַּמְגּוּוֹת שֵׁאֵה אֲרֶץ מִפְּנֵי
 6 וְתִבֵּל וְכָל-יֹשְׁבֵי בָהּ : לִפְנֵי זַעַמֹּו מִיַּעֲמֹור וּמִי יָקוּם
 בַּחֲרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְכַּה כְּאִשׁ וְהַצְרִים נִתְצוּ מִמֶּנּוּ :
 7 טוֹב יְהוָה לְמַעַז בָּיִם צָרָה וּדְעַח סִיבּוֹ : וּבִשְׁטָף עִבְר
 8 כֹּלָה

Vaticinium
 contra Af-
 syrios. Pra-
 dicat mase-
 statem Dei,
 ipsumque
 ad judi-
 cium velu-
 ti prodeun-
 tem, jam-
 que adven-
 tantem,
 describit.

כָּל־הַיְעֹשֶׂה מִקוֹמָהּ וְאִי־בִי יִרְדֹּף־חֶשֶׁךְ׃ מִה־תַּחֲשׁוֹן
אֶל־יְהוָה כָּל־הוּא עֹשֶׂה לֹא־תִקּוּם פְּעָמַיִם צָרָה׃ כִּי־
עַד־סִירִים סִבְכִים וְכִסְכָּאִם סְבוּאִים אֶכְלוּ כִקְשֵׁי־בֶשֶׂת
מֵלֶא׃ מִמֶּךָ יֵצֵא הַשֵּׁב עַל־יְהוָה רַעַה יַעֲזֵב בְּלִיעַל׃

11 כֹּה־אָמַר יְהוָה אִם־שָׁלַמְתִּים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נִגְזְרוּ
12 וְעָבַר וְעָנְתֶךָ לֹא אֶעֱנֶךָ עוֹד׃ וְעַתָּה אֲשַׁבֵּר מִטְּהוֹמְעֵלֶיךָ
13 וּמוֹסְרֵיךָ אֲנַתֶּק׃ וְצוּה עֲלֶיךָ יְהוָה לֹא יִזְרַע מִשְׁמֶךָ
14 עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אֲכַרִּית פֶּסֶל וּמַסְכָּה אֲשִׁים קִבְרֶךָ כִּי

קָלוֹת׃ הִנֵּה עַל־הַהָרִים רִגְלֵי מְבַשֵּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם חֲגִי
יְהוּדָה חֲגִיךָ שְׁלָמִי נִרְדֶּיךָ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבֹר־בְּךָ יְהוּדָה
2 בְּלִיעַל כָּל־הַנְּכָרֹת׃ עֲלֶה מִפִּיךָ עַל־פְּנֵיךָ נִצּוֹר מִצוּרָה
3 צִפֵּה דֶרֶךְ חֹזֵק מִתְּנִים אֲמִץ כַּח־מָאֵד׃ כִּי שֶׁב־יְהוּדָה
אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב פְּגָאוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בִקְקוּם בִּקְקִיּוֹם וּזְמִרֵיהֶם
שַׁחֲתוּ׃ מִגֵּן גְּבוּרֵיהֶם מֵאֲדָם אֲנִשִׁי חֵיל מִתְּלַעִים בְּאֵשׁ־

Cap. II.
Obsidionem
Nineves,
regia urbis
& Assy-
riaci impe-
rii finem
ac exci-
dium de-
pingit, &
veluti in
re presenti,
ob oculos
ponit.

פְּלֹדֶת הַרְכָּב בְּיוֹם הַכִּנּוּ וְהַכְרוּשִׁים הִרְעֵלוּ׃ בַּחוּצוֹת הַ
יְתוּלָלוּ הַרְכָּב יִשְׁתַּקְּשְׁקוּן בְּרַחְבוֹת מְרֵאֵיהֶן כְּלִפְיָדַיִם
כְּבָרְקַיִם יִדּוּצְצוּ׃ יִזְכַּר אֲדִירוֹיִךְ שְׁלוֹ בְּהַלִּיכוֹתַי מֵהָרֹם

6 יְהוּדָה
7 חוֹמָתָהּ וְהִכֵּן הַסֶּכֶךְ׃ שְׁעָרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתְּחוּ וְהַיִּכָּל
8 נִמּוּג׃ וְהִצֵּב גִּלְתָּהּ הֶעֱלֵתָהּ וְאִמְהַתִּיהָ מִנְּהַגוֹת כִּקּוֹל
9 יוֹנִים מִתְּפֹפּוֹת עַל־לִבְבָהּ׃ וְיִנּוּה כִבְרַכְתָּ מִיָּם מִיָּמִי
הִיא וְהִמָּה נְסִים עֲמְדוּ עֲמְדוּ וְאִין מִפְּנֵה׃ בּוֹז כֶּסֶף בּוֹזֵי

יִזְבּוּ אִין קֶצֶה לַתְּכוּנָה כְּבֹד מִכָּל כְּלֵי חֲמָדָה׃ בּוֹקָה
11 וּמְבוֹקָה וּמְבַלְקָה וְלֵב נִמַּס וּפִיק בְּרַכִּים וְחִלְחָלָה
בְּכָל־מִתְּנִים וּפְנֵי כָל־סָבְצוּ פֶּאֲרוֹר׃ אִיהָ מְעוֹן אֲרִיּוֹת
וּמְרַעָה הוּא לְכַפְרִים אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֲרִיָּה לְבִיא שֶׁסְּגוֹר

אֲרִיָּה וְאִין מַחְרִיד׃ אֲרִיָּה טָרַף בְּרִי גְרוֹתָיו וּמַחְנֵק
12 לְלִבָּאֲתָיו וּמֵלֶא־טָרַף חֲרִיו וּמְעוֹנָתָיו טָרַפָּה׃ הַנְּנִי
13 אֶלֶיךָ נָאִים יְהוּדָה צְבָאוֹת וְהַבְּעֵרְתִי בְּעֵשֶׂן רִכְבָּה
וּכְפִירֶיךָ

וכפיריך

א
א
א

וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול מלאככה :

Cap. III. Idem argumentum prosequitur. Et lucuosa ista tempora varia verborum atque affectuum imagine adumbrat.

א הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף :

ב קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה :

ג פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד

ד פגר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם : מרב זנוני זונה

ה ומשפחות בכשפיה : הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שולך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך : והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתך בראי : והיה כל ראיך דוד ממך ואמר שרדה נינוה מי יגור לה מאין אבקש מנחמים לך : התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חילים מים חומתה : כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ילובים היו בעזרתך : גם היא לגלה הולכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידוגורל וכל גדולי הרתקו בזקים : גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב : כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל : הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחך : מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן : שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי בארבה : הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף : מנזריך בארבה וטפסריך כגוב גובי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחת ונודר ולא נודע מקומו אים : נמו רעך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין מקבץ

ושלו קרי

מקבץ: אין כחה לשכרך נחלה מכתך כל 191
שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על מי לא עברה
דעתך תמיד:

LIBER HABAKUK,
HEBRAICE חבקוק
CAPUT I. א

המשיא אשר חזה חבקוק הנביא: עד אנה א
יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך
חמס ולא תושיע: למה תראני און ועמל תביט ושד 3
וחמס לנגדי ויהי ריב ומרון ישא: על כן תפוג תורה 4
ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על
כן יצא משפט מעקל: ראו בגוים והביטו והתמהוה
תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו כייספר: כי 6
הגני מקים את הכשרים הגוי המר והנמהר החולך
למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו: איסונורא 7
הוא ממנו משפטו ושאתו יצא: וקלו מנמרים סוסיו 8
וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו
קמץ בוק כנשר חשלאכול: כלה לחמס יבוא מגמת פניהם 9
קמץ בוק קדימה ויאסף כחול שבי: והוא במלכים יתקלס י
ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר
וילכדה: אזחלף רוח ויעברו אשם זו כחו לאלהו: 11
הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קרשי לא נמורת יהוה 12
ל משפט שמתו וצור להוכיח יסדתו: טהור עינים 13
מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט
בוגדים תחריש בכל ערשע צדיק ממנו: ותעשה אדם 14
כדגי הים כדמש לא מושל בו: כלה בחכה העלה טו
יגרהו

Querela
Propheta
de corrupto
Ecclesia
Judaica
Statu: at-
que oracu-
lum de ad-
ventu
Chaldaeo-
rum.

יגרוהו בחרמו ויאספיהו במכמרתו על כן ישמח ויגיל :

16 על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן

17 חלקו ומאכלו בראה : העל כן יריק חרמו וחרמיד

ב להרג גוים לא יחמול :

ואתיצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר בי ומה

2 אשיב על תוכחתי : ויענני יהוה ויאמר כתב חזון

3 ובאר על הלחות למען ירוץ קורא בו : כי עוד חזון

למועד ויפתח לקץ ולא ישוב אם יתמהמה חפה לו כי

4 בא יבא לא יאחר : הנה עפלה לא ישרה נפשו בו

ה וצדיק באמונתו יחיה : ואף כי יהיו בונה גברי היר

ולא יגורו אשר הרחיב כשאל נפשו והוא כמות ולא

קמץ ב"ק ישבע ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים :

6 הלוא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חידורת לו

ויאמר הווי המרבה לא לו עד מתי ומכביר עליו

7 עבטיט : הלוא פתע יקומו נשכיר ויקצו מזעזעך והיית

8 למשסות למו : כי אתה שלות גוים רבים ישלוק כל

יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קרירה וכל ישבי

9 בה : הווי בצע בצע רע לביתו לשום

י במרום קנזו להנצל מכף רע : יעצת בשרת לביתך

11 קצות עמים רבים וחוטא נפשך : כי אבן מקיר תזעק

12 וכפים מעץ יעננה : הווי בנה עיר

13 ברמים וכונן קריה בעולה : הלוא הנה מארת יהוה

צבאות וייגעו עמים ברי אשולאמים בדי ריק יעפו :

14 כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו

טו עלים : הווי משקה רעהו מספח חמתך ואף

16 שכר למען הביט על מעוריהם : שבעת קלון מכבוד

מלעיל שתה גם אתה והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה

17 ויקקלון על כבודך : כי חמס לבנון יכסך ושר בהמות

לט א Q 9 9 יחיתן

Cap. II.
Post ea tem-
pora, tan-
quam è
spectulâ
suâ, Mes-
siam ad-
veniantem
prospicit,
simulque
hostium in-
teritum
predicit,
& mox tam
Zionem
consolatur.

1 חיתן מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישרי בה :
2 מה הועיל פסל כי פסלו יצרו מספרי ומורה שקר כי-
3 בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים :

4 הוי אמר לעין רוקי צרה עורי לאבן
5 דומם הוא יורה הנרה הוא תפוש זהב וכסף וכל-

6 רוח אין בקרבנו : ויהורה בהיכל קדשו הם מפניו כ
7 תפלה לחבקוק הנביא

8 על שגינות : יהורה שמעתי שמעתי ראתי יהוה פעלך
9 בקרב שנים חיהו בקרב שנים תודיע ברנז רחם

10 תזכור : אלוה מתמן כואוקדוש מהר פארן סלה
11 כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ : וננה
12 כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה : לפניו ה

13 ילך דבר ויצא רשף לרגליו : עמד וימדד ארץ ראה
14 ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם
15 הליכות עולם לו : תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון

16 ורעות ארץ מדון : הבנהרים חרה
17 יהורה אם בנהרים אפק אם בים עברתה כי תרכב
18 על סוסך מרכבתך ישועה : עריה תעור קשתך

19 שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ : ראוי
20 יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רוס ידיו
21 נשא : שמש ירח עמר זבלה לאור חצוק יהלכו לונה

22 כרק חניתך : בזעם תצעד ארץ באף תרוש גוים :
23 יצאה לישע עמך לישע ארץ משיחך מחצית ראש
24 מבית רשע ערות יסוד ער צואר סלה : נקבת במטיו

25 ראש פרוו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני
26 במסתר : דרכת בים סוסך חמר מים רבים :
27 שמעתי ותרגזו בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב
28 בעצמי ותחתי ארגו אשר אנוח ליום צרה לעלות

29 לעם

דפטר ליום
3 של שמועות
Cap. III.
Illa, accep-
pto hoc re-
sponso, in
Dei laudes
erumpit.
& latissimo
carmine
magnifica
ejus opera
celebrat.
utque pro-
missum Re-
demtionis
opus reipse
prastare et
perficere
velit, orat.

בדיו קוי

17 לעם יגודנו: כִּיתֵאנָה לֹא־תִפְרָח וְאִין יִבּוֹל בַּגִּפְנִים
 קמץ כלי אסף
 כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה זֹת וְשִׁדְמוֹת לֹא־עֲשֶׂה אֲכַל גֹּזֵר מִמְּכַלָּה
 18 צֹאן וְאִין בִּקְר בְּרִפְתִּים: וְאִנִּי בִיהוּה אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה
 19 בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: יְהוּדָה אֲדַנִּי חִילִי וְיִשָּׁם רַגְלִי כְּאֵילוֹת
 ער כאן
 וְעַל־כִּמּוֹתַי יִדְרֹכֵנִי לִמְנַצֵּחַ בְּנִגְיֹתַי:

LIBER ZEPHANIAE,
 HEBRAICE צפניה

CAPUT I. א

*Calamitates
 Judaeae
 imminentes
 et adven-
 tantes ro-
 censes, at-
 que tri-
 stium isto-
 rum tem-
 porum ve-
 lati imagi-
 nem exhibet.*

א דְבַר יְהוָה אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־צִפְנִיָּה בֶן־כוּשִׁי בֶן־
 גְּדַלְיָה בֶן־אֲמַרְיָה בֶן־חֻזַּקְיָה בִּימֵי אֲשִׁיחָז בֶּן־
 2 אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה: אֲסַף אֲסַף כָּל־מַעַל פְּנֵי הָאָרֶמֶה
 3 נְאֻם־יְהוָה: אֲסַף אָדָם וּבְהֵמָה אֲסַף עוֹף־הַשָּׁמַיִם וְדָגֵי
 הַיָּם וְהַמְּכַשְׁלוֹת אֶת־הַרְשָׁעִים וְהַכֹּרֵתִי אֶת־הָאָדָם
 4 מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶמֶה נְאֻם־יְהוָה: וְנָטִיתִי יָדִי עַל־יְהוּדָה
 וְעַל כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַכֹּרֵתִי מִן־הַמְּקוֹם הַזֶּה אֶת־
 ה שָׂר הַבַּעַל אֶת־שֵׁם הַכְּמָרִים עִם־הַכְּהֹנִים: וְאֶת־
 הַמְּשַׁתְּחוּיִם עַל־הַגְּזוֹרֹת לְצַבָּא הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הַמְּשַׁתְּחוּיִם הַנִּשְׁבָּעִים לַיהוָה וְהַנִּשְׁבָּעִים בְּמַלְכָם:
 6 וְאֶת־הַנְּסוּגִים מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְאֲשֶׁר לֹא־בִקְשׁוּ אֶת־יְהוָה
 7 וְלֹא־דָרְשׁוּהוּ: הֵם מִפְּנֵי אֲדֹנָי יְהוָה כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה
 8 כִּי הִכִּין יְהוָה זִבְחַת הַקֹּדֶשׁ קִרְאוּ: וְהָיָה בַיּוֹם
 זִבְחַת יְהוָה וּפְקַדְתִּי עַל־הַשָּׂרִים וְעַל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל־כָּל־
 9 הַלְכָשִׁים מִלְּבוּשׁ נְכָרִים: וּפְקַדְתִּי עַל־כָּל־הַדּוֹלֵג עַל־
 הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא הַמְּמַלְאִים בֵּית אֲדֹנָיהֶם חֶמֶס
 י וּמְרָמָה: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה קוֹל
 צִעָקָה מִשְׁעַר הַדָּגִים וְיִלְלָה מִן־הַמִּשְׁנָה וּשְׁבַר גְּדוֹל
 לט ב 2 99 Q מהגבעות

11 מהגבעות: הילילו ישבי המכתש כי נדמה בלעם
 12 כנען נכרתו כל נטילי כסף: והיה בערת
 היא אחפש את ירושלם בנרות ופקרתי על האנשים
 הקפאים על שמריהם האמרים בלבכם לא ייטיב יהוה
 ולא ירע: והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה ובנו
 13 בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם:
 14 קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומחר מאד קול יום יהוה
 15 מר צרח שם גבור: יום עברה היום ההוא יום צרה
 ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן
 16 וערפל: יום שופר ותרועה על הערים הבצרת ועל
 17 הפנות הגבהות: והצרתי לאדם והלכנו בעורים כי
 18 ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים: גם
 כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה
 ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אד נבילה

א התקוששו ב

2 וקושו הגוי לא נכסף: בטרם לדת הק כמוץ עבר יום
 בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא
 3 עליכם יום אף יהוה: בקשו את יהוה כל עוני הארץ
 אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו עונה אולי
 4 תסתרו ביום אף יהוה: כי עזה עזובה תהיה ואשקלון
 לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר:

Cap. II.
 Hortatur
 populum ad
 agendam
 poeniten-
 tiam, ut-
 que Deo
 supplices
 occurrant,
 suadet. Si-
 mul Philis-
 taeis, aliis
 que popu-
 lis, ac im-
 primis Af-
 syriis, re-
 rum Domi-
 nis, exci-
 diam nun-
 ciat à di-
 vina ma-
 nu.

הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר ה
 יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתה מאין
 6 וישב: והיתה חבל הים נות כרת רעים ונדרות צאן:
 7 והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי
 אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב
 8 שבותם: שמעתי חרפת מואב וגדפי בני עמון אשר
 9 חרפו את עמי ויגדילו על גבולם: לכן חי אני נאם

יהוה

8 שבתה קרי

יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדרם תהיה ובני
 עמון בעמרה ממשק חרול ומכרה מלחושממה ער
 י עולם שארית עמי יבזים ויתר גוי ינחלוס: זאת להם
 תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על עסיהורה צבאות:
 11 גורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ
 12 וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים: גם אתם
 13 כושים חללי חרבי המה: ויטירו על צפון ויאבד את
 14 אשור וישם את נינוה לשממה ציה במדבר: ורבצו
 בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם קאת גם קפור
 בכפתריה ילנו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ^{הה' רפה}
 15 ערה: זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה ^{ב' בעמים}
 בלכבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ
 16 לחיה כל עובר עליה ישרק נייעידו: הוי
 2 מוראה ונגאלה העיר היונה: לא שמעה בקול לא
 לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה:
 3 שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא
 4 גרמו לבקר: נביאיה פוחזים אנשי בגרות כהניה
 ה חללו קדש חמסו תורה: יהוה צדיק בקרבה לא
 יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר
 6 ולא יודע עול בשרת: הכרתי גוים נשמו פנותם
 החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבל איש
 7 מאין יושב: אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר ולא
 8 יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו
 השחיתו כל עליותם: לכן חכר לי נאם יהוה ליום
 קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות
 9 לשפך עליהם ועמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל
 י כל הארץ: כי אז אהפך אל עמים שפה כרורה
 לקרא כלם בשם יהוה לעברו שכם אחד: מעבר
 לט 1 993 Q לנחרי

Cap. III.
 Fudicium
 Hierosoly-
 ma. Eius-
 dem rursus
 instauratio.
 Gentium
 conversio,
 atque uni-
 versa regni
 Messia fa-
 cies con-
 tinuâ serie
 enarran-
 tur.

11 לנהרי כוש עתה בת פוצי זבלון מנחתי: ביום ההוא
 לא תבושי מכל עלילותיך אשר פשעת בי כראון אסיר
 מקרבך עליו גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר
 קרשי: והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה: 12
 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא
 ימצא בפיהם לשון תרמית כי הטה ירעו ורבו ואין
 מחריד:

14 רני בת ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת
 ירושלם: הסיר יהוה משפטך פנה איבך מלך ישראל 15
 יהוה בקרבך לא תראי רע עוד: ביום ההוא יאמר 16
 לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידך: יהוה 17
 אלהיך בקרבך גבור ושיע ישיש עליך בשמחה
 יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה: נוגי ממועד 18
 אספתי ממך היו משאת עליה חרפה: הנני 19
 עשה את כל מעניך בעת ההיא והושעתני
 את הצלעה והנדרחה אקבץ ושמתי לתהלה ולשם
 בכל הארץ בשתם: בעת ההיא אביא אתכם ובעת כ
 קבצי אתכם כראתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי
 הארץ בשובי את שכותיכם לעיניכם אמר יהוה:

LIBER HAGGAI,

HEBRAICE חגי

CAPUT I. א

בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי א
 ביום אחד לחודש היה דבר יהוה ביד
 חגי הנביא אל זרכבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל
 יהושע בן יהווצרק הכהן הגדול לאמר: כה אמר יהוה א
 צבאות

Excitat po-
 pulum ad
 resumen-
 dam curam
 adificandæ
 Edis Do-
 mini.

צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עתבא עתבית
 3 יהוה להבנות : ויהי דבר יהוה ביד חגי
 4 הנביא לאמר : הערת לכם אתם לשבת בפתיכם
 ה ספונים והבית הזה חרב : ועתה כה אמר יהוה צבאות
 6 שימו לבבכם על דרכיכם : זרעתם הרבה והבא מעט
 אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין להם
 לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב :

7 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על-
 8 דרכיכם : עלו ההר והבאתם עץ וכנו הבית וארצה בו
 9 ואכבר אמר יהוה : פנה אל הרבה והנה למעט
 והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות
 י יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו : על-
 בן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יכולה :
 11 ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הרגן ועל-
 התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל-
 12 האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים : וישמע

זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהווצדק הכהן הגדול
 וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי
 הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני
 13 יהוה : ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות
 14 יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה : ויער יהוה
 ארת דוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת דוח
 יהושע בן יהווצדק הכהן הגדול ואת דוח כל שארית
 העם ויבאו ועשו מלאכה בבית יהוה צבאות
 15 ביום עשרים וארבעה

א ב לחדש בששי בשנת שתיים לדריוש המלך : בשביעי
 בעשרים ואחר לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא
 לאמר : אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה
 לט 4 9 9 ואל

ואכבה קר

Cap. II.
 Gloriam se-
 cunde do-
 mis extol-
 lit, multi-

ואל יהושע בן יהווצדק הכהן הגדול ואל שארית העם
 3 לאמר: מי ככם הנשאר אשר ראה את הבית הזה
 בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלווא
 4 כמהו כאין בעיניכם: ועתה חזק זרובבלי נאם יהוה
 וחזק יהושע בן יהווצדק הכהן הגדול וחזק כל עם
 הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה
 צבאות: את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ה
 ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל תיראו:
 6 כי בה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני
 מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת
 7 החרבה: וחרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל
 הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה
 8 צבאות: לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות: גדול
 9 יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה
 צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות:
 בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתים
 11 לדריוש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: כה
 אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר:
 12 הן ישא איש בשר קר שבכנף בגרו ונגע בכנפו אל
 הלהם ואל הנזיר ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל
 13 היקדשו יענו הכהנים ויאמרו לא: ויאמר חגי אם יגע
 טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו
 14 יטמא: ויען חגי ויאמר בן העם הזה וכן חגי הזה לפני
 נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם
 15 טמא הוא: ועתה שימרנא לבככם מן היום הזה
 16 ומעלה מטרים שום אבן אל אבן כהיכל יהוה:
 מהיותם בנא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בנא אל
 17 היקב לחשף המשים פורה והיתה עשרים: הכיתי
 אתכם

que alia
 imprimis
 magnifica
 ad beata
 Messia tem-
 pora perti-
 nentia, pro-
 mittit.

אתכם בשדפון ובירקון ובכבוד את כל מעשה ידיכם
 18 ואין אתכם אלי נאם יהוה: שימו נא לבבכם מן היום
 הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום
 19 אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם: העוד הזרע
 במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא
 כ מן היום הזה אברך: ויהי דבר יהוה שנית אל
 21 חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: אמר אל זרבבל
 פחרת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת
 22 הארץ: והפכתי כסא ממלכות והשמרתי חוק
 ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים
 23 ורכביהם איש בחרב אחיו: ביום ההוא נאם יהוה
 צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה
 ושמתיך כחותם כידך בחרתי נאם יהוה צבאות:

LIBER ZACHARIÆ,
 HEBRAICE זכריה
 CAPUT I. 8

א בחדש השמיני בשנת שתים לדרוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערו
 2 הנביא לאמר: קצף יהוה על אבותיכם קצף: ואמרת
 3 אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה
 4 צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: אל תהיו
 כאבותיכם אשר קראו עליהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מרכיכם
 הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא אהק שיבו
 ה אלי נאם יהוה: אבותיכם איהם ונבאים הלעולם
 6 יהיו: אך דברי וחקי אשר צוית את עבדי הנביאים
 הלוא

*Propheta
 hortatus
 populum ad
 poeniten-
 tiam, pri-
 mum vi-
 sum sibi
 oblatum
 describit,
 equitis
 nempe in-
 ter myrtos.
 Isloque em-
 blemate
 Angeli in-
 tercessoris
 eorum*

הלא השיגו אכתיכם וישבו ואמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרךינו וכמעללינו כן עשה אתנו : *gratiam erga populum suum commendat.*

7 ביום עשרים וארבעה לעשתים עשר חודש הוא חדש שבט בשנת שתים לדרוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר : 8 ראי תי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים : ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר כי אני 9 אראך מה המה אלה : ויען האיש העמד בין ההרסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ : ויענו 11 ארז מלאך יהוה העמד בין ההרסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת : ויען מלאך 12 יהוה ויאמר יהוה צבאות ער מתי אתה לא תרחם את ירושלם וארץ ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה : ויען יהוה את המלאך הדבר כי דברים טובים 13 דברים נחמים : ויאמר אלי המלאך הדבר כי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה : וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים 14 אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה :

16 לכן כה אמר יהוה שבת לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה יס קי על ירושלם : עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות 17 עוד תפוצנה ערי מטוב ונהם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם :

18 ואשא את עיני וארא ב והנה ארבע קרנות : ואמר אלי המלאך הדבר כי מה 2 אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו ארץ יהודה את ישראל וירושלם : ויראני יהוה ארבעה 3 חרשים

Cap. II. Emblemata cornuum & fabrorum : atque Angelis cum funiculo : qui-

שח

bis coërcitio hostium Israël, ejusque dilatatio & gloria significatur.

4 חרשים: ואמר מה אלה באים לעשות ואמר לאמר
אלה הקרנות אשר ירו את יהודה כפראיש לאנשא
ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות
הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה:

ה ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה:

6 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי ל מד את ירושלם

7 לראות כמה רחבה וכמה ארבה: והנה המלאך

8 הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: ויאמר אליו

רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרוצות תשב ירושלם

9 מרב אדם ובהמה בתוכה: ואני אהיה לה נאם יהוה

חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: הוי

הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות

11 השמים פרשתי אתכם נאם יהוה: הוי ציון המלטי

12 יושבת בת בבל: כי כה אמר יהוה צבאות

אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנני

13 בכס נגע בכבת עינו: כי הנני מניף את ידי עליהם והיו

שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני:

14 רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם

15 יהוה: ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם

ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך:

16 ונחל יהוה את יהודה חלקו על ארמת הקרש ובחר

17 עוד בירושלם: הסכל בשר מפני יהודה כי נעור ממעון

א קדשו: ויראני ארתי הושע הכהן הגדול

עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו:

2 ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה כה השטן ויגער יהוה

3 כה הבחר בירושלם הלוא זה אור מצל מאש: ויהושע

4 היה לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ויען

ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים

מעליו

*Cap. III.
In persona
Fosua summi Pontificis, adumbratur divini cultus & Sacerdotii expurgatio ac refectio.*

מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש
 אתך מחלצות: ואמר ישמו צניף טהור על ראשו ה
 וישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים
 ומלאך יהוה עמד: ויער מלאך יהוה ביהושע לאמר: 6
 כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את 7
 משמרת תשמר וגם אתה תרין את ביתי וגם תשמר
 את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה:
 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים 8
 לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי
 צמח: כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן 9
 אחרת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה
 צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד: ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש אל רעהו אל

*missio, vero
 Dei Servo,
 Messia.*

תחת גפן ואל תחת תאנה: וישב המלאך הדבר ביד 10
 ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה אתה 2
 ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגולה על 11
 ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות
 לנרות אשר על ראשה: ושנים זיתים עליה אחד מימין 3
 הגולה ואחד על שמאלה: ואען ואמר אל המלאך 4
 הדבר כי לאמר מה אלה אדני: ויען המלאך הדבר ה
 כי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא
 אדני: ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל 6
 לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה
 צבאות: מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישור 7
 והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה: 12
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ידי זרבבל יסרו 13

*Cap. IV.
 Aliud vi-
 sum. Can-
 delabrum
 cum dua-
 bus oleis.
 Eiusque per
 Angelum
 explicatio,
 de Spiritu
 Dei, fideles
 perpetuo
 animante
 & regente,
 atque Tem-
 pli adifica-
 tionem po-
 tenter pro-
 movente.*

ער כנו

הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות
 שלחני אליכם: כי מי בז ליום קטנור ושמחו וראו?

את

את האבן הכבדיל ביד זרובבל שבעה אלה עיני יהוה
 11 המה משוטטים בכל הארץ: ואען ואמר אליו מה שני
 12 היותם האלה על ימין המנורה ועל שמאולה: ואען
 13 צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב: ויאמר אלי
 14 לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני: ויאמר
 אלה שני בני הציהר העמדים על ארון כל הארץ:

הס' רפה
הב' בחמף פחת

Cap. V.
 Emblema
 voluminis
 volantis,
 atque
 Ephæ: de-
 que castiga-
 tione &
 pœnis Is-
 raelis ac
 hypocrita-
 rum quo-
 rumcun-
 que.

א ויאשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה:
 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה
 3 ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: ויאמר אלי
 זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב
 מזה כמורה נקה וכל הנשבע מזה כמורה נקה:
 4 היוצאתיה נאם יהוה צבאות וכארה אל בית הגנב
 ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו
 הוכלתו ואת עציו ואת אבניו: ויצא המלאך
 הדבר כי ויאמר אלי שני נא עיניך וראה מה
 6 היוצאת הזאת: ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה
 7 היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ: והנה ככר עפרת
 8 נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה: ויאמר
 זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך
 9 את אבן העופרת אל פיה: ואשא עיני ואראה והנה
 שתיים נשים יוצאות ורוח ככנפיהם ולהנה כנפים
 10 ככנפי החסידה ותשנה את האיפה בין הארץ ובין
 השמים: ואמר אל המלאך הדבר כי אנה המה

הה' רפה

Cap. VI.
 Enigma
 quadriga-
 rum & co-
 ronarum,

א ויאשוב ויאמר אליו מה שני ויאמר אליו מה שני
 ויאשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין
 2 שני ההרים וההרים הרינהשת: במרכבה הראשנה
 סוסים

1 סוּסִים אֲדָמִים וּבַמְרֻכְבָּה הַשְּׁנִיית סוּסִים שְׁחָרִים :
 2 וּבַמְרֻכְבָּה הַשְּׁלִישִׁית סוּסִים לְבָנִים וּבַמְרֻכְבָּה
 3 הַרְבִּיעִית סוּסִים כְּרָדִים אֲמָצִים : וְאֵעַן וְאָמַר אֵל
 4 הַמְּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי מֵהָאֱלֹהִים אֲדָנָי : וַיַּעַן הַמְּלֶאךָ וַיֹּאמֶר הֵ
 5 אֵלֵי אֱלֹהִים אֲרִבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם וְיִצְאוֹת מֵהַתִּצְבַּע עַל־
 6 אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ : אֲשֶׁר כִּהָּ הַסּוּסִים הַשְּׁחָרִים יִצְאִים
 7 אֶל־אֲרֶץ צָפוֹן וְהַלְּבָנִים יִצְאוּ אֶל־אֲחֵרֵיהֶם וְהַכְּרָדִים
 8 יִצְאוּ אֶל־אֲרֶץ הַתִּימָן : וְהָאֲמָצִים יִצְאוּ וַיִּבְקְשׁוּ לָלֶכֶת
 9 לְהַתְּהַלֵּךְ בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר לָכֵן הִתְּהַלְכוּ בָּאָרֶץ
 10 וְתִתְּהַלְכֶנָּה בָּאָרֶץ : וַיִּזְעַק אֲתִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רֵאאֵה
 11 הַיּוֹצְאִים אֶל־אֲרֶץ צָפוֹן הֵנִיחוּ אֶת־רוּחִי בָּאָרֶץ צָפוֹן :
 12 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : לְקוֹחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה
 13 מִחֲלָדֵי מֵאֵת טוֹבֵיהֶם וּמֵאֵת יַדְעֵיהֶם וּבֵאת אֵתָהּ בְּיוֹם הַהוּא
 14 וּבֵאת בֵּית יִשְׁשֵׁיָה בֶן־צַפְנִיָּה אֲשֶׁר בָּאוּ מִבָּבֶל : וּלְקַחְתָּ
 15 כֶּסֶף זָהָב וְעִשְׂרֵית עֶטְרוֹת וּשְׂמַת בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
 16 יְהוֹזָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל : וְאָמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר
 17 יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה אִישׁ צִמַח שְׁמוֹ וּמִתְחַתּוֹ
 18 יִצְמַח וּבִנָּה אֶת־הַיְכָל יְהוָה : וְהוּא יִבְנֶה אֶת־הַיְכָל יְהוָה
 19 וְהוּא יִשָּׂא הוֹד וְיֵשֵׁב וּמִשָּׁל עַל־כֶּסֶף וְהָיָה כֶהֵן עַל־
 20 כֶּסֶף וְעֵצַת שְׁלוֹם תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם : וְהִעֲטַרְתָּ תְּהִיָּה
 21 לְחֵלֶם וּלְטוֹבִיָּה וּלְיַדְעִיָּה וּלְחֵן בֶּן־צַפְנִיָּה לְזִכְרוֹן בְּהֵיכַל
 22 יְהוָה : וְרַחוּקִים יִבְאוּ וּבְנֵי בְהֵיכַל יְהוָה וַיִּדְעַתְּם כִּי יְהוָה
 23 צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלַי כֶּסֶף וְהָיָה אִם שָׁמַעְתֶּם שְׁמֵעוּן בְּקוֹל
 24 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וַיְהִי בַשָּׁנָה אֲרִבַּע לַדְּרוֹשָׁן
 25 הַמְּלֶאךָ הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלַי זְכַרְיָה בְּאֲרִבַּעַת לַחֹדֶשׁ
 26 הַתְּשִׁעִי בְּכֶסֶל : וַיִּשְׁלַח בֵּית־אֵל שְׂרָאצְרוּגִים מִלֶּךָ
 27 וְאֲנִשְׁיוֹ לְחָלוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה : לֵאמֹר אֵל הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
 28 לְבֵית יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הֲאֵבַכְּהָ
 29 בְּחָדָשׁ

quo status
 Ecclesia &
 temporum
 sub secunda
 domo ex-
 ponitur.

Cap. VII.
 Docet,
 quodnam
 verum ac
 Deo acce-
 ptum seju-
 nium sit.

ה

9

א

בחדש החמישי הנזר באשר עשיתי זה כמה שנים :

ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר : אמר אל כל-

עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספור

בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני :

וכי תאכלו וכי תשתו הלא אתם האכלים ואתם

השתיים : הלא את הדברים אשר קרא יהוה ביד

הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוח ועריה

סביבותיה והנגב והשפלה ישב :

ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר : כה אמר יהוה צבאות

לאמר משפט אמת שפמו וחסד ורחמים עשו איש את

אחיו : ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש

אחיו אל תחשבו בלבבכם : וימאנו להקשיבו יתנו

כתף סדרת ואזניהם הכבירו משמוע ולבם שמו שמיר

משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה

צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול

מאת יהוה צבאות : ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן

יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות : ואסערם על

כל הגוים אשר לא ידעו ויהא ארץ נשמה אחריהם

מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה לשמה :

אך ויהי דבר יהוה צבאות לאמר : כה אמר יהוה צבאות

קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה :

כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם

ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר

הקדש : כה אמר יהוה צבאות עד

ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו

ה בידו מרבמים : ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות

משחקים ברחבתיה : כה אמר יהוה

צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה כימים ההם

גם

Cap. VIII.
Promittit
Zionem,
quae iusto
Dei iudicio
excisa fue-
rat, restau-
ratum iri ;
Dominum
in ea inha-
bitaturum ;
eam Civi-
tatem Veri-
tatis ap-
pellandam

7 כה גם בעיני פלא נאם יהוה צבאות : *fore ; tan-
demque*
אמר יהוה צבאות הנני משיע את עמי מארץ מזרח *gentes po-
pulosque*
8 ומארץ מבוא השמש : והבאתי אתם ושכנו בתוך *omnes eò
confluxu-
ros.*
ירושלם והירלי לעסואני אהיה להם לאלהים באמת
9 וכצדקה : כה אמר יהוה צבאות

תחזקנה ידיכם השמעים בימי האלה את הדברים
האלה מפי הנביאים אשר ביום יסר בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות : כי לפני הימים ההם שכר האדם לא
נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום
מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו : ועתה *11*
לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה
צבאות : כי זרעה שלום הנפן תתן פריה והארץ תתן *12*
את יכולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית
העם הזה את כל אלה : והיה כאשר הייתם קללה *13*
בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם
ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם : *14* כי

כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם
בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי :
כן שבת זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלם *15*
ואת בית יהודה אל תיראו : אלה הדברים אשר תעשו *16*
דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו
בשעריכם : ואיש את דעת רעהו אל תחשבו בלבבכם *17*
ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר
שנאתי נאם יהוה : *18* ויהי דבר יהוה

צבאות אלי לאמר : כה אמר יהוה צבאות צום
הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי
יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמערס טובים
והאמת והשלום אהבו :

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר־
 21 יָבֹאוּ עַמִּים וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת : וְהִלְכוּ יוֹשְׁבֵי אֶחָת
 אֶל־אֶחָת לֵאמֹר נִלְכָה הַלֹּךְ לַחֲלוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה
 22 וְלִבְקֹשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֲלֵכֶה גַם־אֲנִי : וּבָאוּ עַמִּים
 רַבִּים וְגוֹיִם עַצּוּמִים לִבְקֹשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם
 23 וְלַחֲלוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת בְּיָמֵם הַהֵמָּה אֲשֶׁר יַחְזִיקוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מִכָּל
 לְשׁוֹנֹת הַגּוֹיִם וְהַחְזִיקוּ בַכֶּנֶף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר נִלְכָה

עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם : מִשָּׁנָה

Cap. IX.
 Porro vati-
 cinatur de
 vocatione
 Gentium,
 Zionemque
 ad occur-
 sum Regis
 sui prodire,
 atque exul-
 tare jubet.

דְּבַר יְהוָה בְּאָרֶץ חֲדָרָךְ וּרְמַשֶׁק מִנַּחְתּוֹ כִּי לַיהוָה עֵין
 2 אָדָם וְכָל־שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל : וְגַם חֲמַת תִּגְבַּל בְּהַצֵּר
 3 וְצִדּוֹן כִּי חֲכָמָה מְאֹד : וְתָבֵן צוֹר מִצוֹר לָהּ וְתִצְבַּר
 4 כֶּסֶף בְּעֶפֶר וְחֲרוֹץ בְּטִיט חוּצוֹת : הִנֵּה אֲדֹנָי יוֹרֵשְׁנָהּ
 הָ וְהִכָּה בִים חִילָהּ וְהִיא בָאֵשׁ תֵּאָכֵל : תִּרְאֵ אֲשַׁקְלוֹן
 וְתִירָא וְעִזָּה וְתַחֲלִיל מְאֹד וְעַקְרוֹן כִּי הוֹבִישׁ מִבְּטָה
 6 וְאָכַד מֶלֶךְ מְעֹרָה וְאֲשַׁקְלוֹן לֹא תִשָּׁב : וְיֹשֵׁב מְמֹר
 7 בְּאֲשֶׁדוֹר וְהִכְרַתִּי גְאוֹן פְּלִשְׁתִּים : וְהִסְרַתִּי דְמוֹ מִפְּנֵי
 וְשִׁקְצִיו מִבֶּן שְׁנָיִם וְנִשְׁאָר גַּם־הוּא לְאֱלֹהֵינוּ וְהִיא כְּאֵלֶּף

8 בִּיהוֹרָה וְעַקְרוֹן כִּיבוֹס : וְחֲנִיתִי לְבֵיתִי מִצְבָּה מְעַבֵּר

ה' במקום א

וּמִשָּׁב וְלֹא יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם עוֹד נֹגֵשׁ כִּי־עַתָּה רָאִיתִי
 9 גִּילִי מְאֹד בְּרַת־צִיּוֹן הַרְיַעִי בְרַת־
 יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מֶלֶכְךָ יָבוֹא לָךְ צְדִיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא עֵינִי
 י וְרִכַּב עַל־חֲמֹר וְעַל־עֵר בֶּן־אֲתָנוֹת : וְהִכְבַּתִּי רִכַּב
 מֵאֲפָרִים וְסוֹס מִירוּשָׁלַם וְנִכְרַתָּה קִשְׁרַת מִלְחָמָה וְדָבַר
 שְׁלֹמִים לְגוֹיִם וּמִשְׁלוֹ מִים עַד־סוֹמְנָהָר עַד־אֲפֵס־אָרֶץ :
 11 גַּם־אֶת־בְּרֵס־בְּרִיתְךָ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירְךָ מִבּוֹר אֵין מִים בּוֹ:
 12 שׁוּבוּ לְבַצְרוֹן אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ גַם־הַיּוֹם מִגִּיד מִשְׁנֵה אֲשִׁיב
 13 לָךְ : כִּי־רִכַּכְתִּי לִי יְהוָה קִשְׁתִּי מִלֵּאֵתִי אֲפָרִים וְעוֹרֹרְתִי

מ א R I I I בְּנִיךְ

מלוע 9 בעיני:

בני ציון על בני ציון ושמתיך כחרב גבור : ויהוה 14

עליהם יראה ויצא ככרק חצו ואדני יהוה בשופר

יתקע והלך בסערות תימן : יהוה צבאות יגן עליהם 15

ואכלו וכבשו אבני קלע ושרתו המו כמו יין ומלאו

כמזרק כזוית מובח : והושיעם יהוה אלהיהם ביום 16

ההוא כצאן עמו כי אבני גזר מתנוססות על אדמתו :

כי מה טובו ומרד יפיו דגן בחורים ורמיוש ינובב 17

בתלות : שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה 18

חזוים ומטר גשמי תן להם לאיש עשב בשדה : כי 2

התרפים דבר ראון והקוסמים חזו שקר וחלמות

השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי

אין רעה :

על הרעים חרה אפי ועל העתורים אפקוד כי פקר 3

יהוה צבאות ארז עדרו את בית יהודה ושם אותם

כסוס חודו במלחמה : ממנו פנה ממנו יתר ממנו קשת 4

מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו : והיו כגברים בוסים ה

בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו

רכבי סוסים : וגברתי את בית יהודה ואת בירת יוסף 6

אושיעו והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים

כי אני יהוה אלהיהם ויאענם והיו כגבור אפרים ושמח 7

לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהודה :

אשרקה להם וקבצם כי פדיתים ורכו כמו רכו : 8

ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו ארז בנייהם 9

ושבו : והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם 10

ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם : ועבר 11

ביום צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאור

והורד גאון אשור ושבת מצרים יסור : וגברתי ביהוה 12

פתח לבנון ויא
דלתיד

ובשמו יתהלכו נאם יהוה :

Cap. X.
Progressum
atque
splendorem
Regni
ipsius, non
sine ani-
gmate &
verborum
ambagibus
prosequi-
tur, & ad
ultima us-
que tempo-
ra descen-
dit.

Cap. XI.
De iudiciis
Dei contra

Regni huius adversarios; partim in Israhæle, cuius excidium per Romanos pradicitur, partim aliis in partibus, de que infando scismate, & excitando pastore stulto, vaticinium.

2 דלתידות אכל אש בארץ: הילל ברוש כי נפל ארץ
 אשר אדירם שדרו היללו אלוני בשן כי ירד יער
 3 הבצור: קול יללת הרעים כי שדרה אדרתם קול
 4 שאנת כפירים כי שדר גאון הירדן: כה אמר
 ה יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה: אשר קניהן יהרגן
 ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשיר ורעיהם
 6 לא יחמול עליהן: כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ
 נאס יהוה והנה אנכי ממציא את האדם אשר ישב
 רעהו וכיד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם:
 7 וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני
 מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים
 8 וארעה את הצאן: ואכחד את שלשת הרעים בירח
 9 אחד ותקצר נפשי בהסוגם נפשם בחלה בי: ואמר
 לא ארעה אתכם המתה תמורת והנכחדת תכחד
 והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה: ואקח
 את מקלי ארץ נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי
 11 אשר כרתי את כל העמים: ותפר ביום ההוא וידעו
 12 כי עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: ואמר
 אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואסלא י חדלו
 13 וישקלו את שכרי שלשים כסף: ויאמר יהוה אלי
 השליכו אל היוצר אדר היקר אשר יקרת מעליהם
 ואקחה שלשים כסף ואשליך אתו בית יהודה אר
 14 היוצר: ואגדע את מקלי השני את החבלים להפיר
 15 את האחוה בין יהודה ובין ישראל: ויאמר
 16 יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: כי הנרה אנכי
 מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא
 יבקש והנשברת לא ירפא הנצברה לא יכלכל ובשר
 17 הברארה יאכל ופרסיהן יפרק: הוירעי האליל עובי

הבצור קרי

הצאן R 11 2 ב מ

קמץ ב' פ' הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש

ועין ימינו כהה תכהה: משא רכב יהוה על רכב

קמץ ב' פ' ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם

בקרבו: הנה אנכי שם את ירושלם סף דעל לכל

העמים סביב וגם על יהודה יהיה כמצור על ירושלם:

והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל

העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גוי

הארץ: ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון

ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל

סוס העמים אכה בעורו: ואמרו אלפי יהודה בלבם ה

אמצה לישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם:

ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים

וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל

שמאל את כל העמים סביב וישבה ירושלם

עור תחתיה בירושלם: והושעיהוה את אהלי יהודה

בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת

ישב ירושלם על יהודה: ביום ההוא יגן יהוה בער

יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד

ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: והיה ביום

ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על

ירושלם: ושפכתי על בירת דויד ועל יושבי ירושלם

רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספרו

עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור:

ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדרדומן

בבקעת מגדון: וספרה הארץ משפחות משפחות

לירד משפחת בירת דויד לכר ונשיהם לכר משפחת

בית נתן לכר ונשיהם לכר: משפחת בית לוי לכר

ונשיהם לכר משפחת השמעיל לכר ונשיהם לכר: כל

המשפחות

Cap. XII. Præcedentium vaticiniorum atque uniuersæ prophetiæ quasi summam Prophetas exhibere incipit. De Zionis ac Hierosoly-ma statu beatissimo: Deo ipsos contra inimicorum certamina perpetuo protegente tandemque Regnum suum inter eos erigente.

א ויגושיהם לבר: ביום ההוא יהיה מקור
 נפתח לכור דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה:
 ויהי ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות
 העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים
 ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: והיה כי ינבא
 איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי
 שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביו ואמו ילדיו
 בהנבאו: והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו
 הבהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש: ואמר
 לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני
 מנעורי: ואמר אליו מה המכורת האלה בין ידך
 ואמר אשר הכית בית מאהבי: חרב עורי על
 רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הן ארץ הרעה
 ותפוצין והצאן והשכתי ידי על הצערים: והיה בכל
 הארץ נאם יהוה פרי שנים בה יפרתו יגעו והשלישית
 ייתר בהוזהבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרף
 את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי
 ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה

Cap. XIII.
 Quae Regni
 huius ere-
 ctionem
 consecutura
 sint. De
 abolitione
 idololatria
 per univer-
 sam Ter-
 ram, &
 removendis
 scandalis.

Cap. XIV.
 Rursus cer-
 tamina &
 bella cum
 Regno ad-
 versario;
 Judicia
 Dei in per-
 secutores;
 tandemque
 pax & con-
 versio uni-
 versi mun-
 di: deque
 statu ulti-
 morum
 temporum.

א יד אלהי: הנה יום בא ליהוה וחלק שללך
 המטרה 2 בקרבך: ואספתי את כל הגוים אל ירושלם
 יום א של סכות למלחמה ונלכדה העיר ונשפו הבתים והנשים
 חשכנה תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יפרת
 3 מן העיר: ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם ביום הלחמו
 4 ביום קרב: ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים
 אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחצו
 מזרחה ומה גיא גדולה מאד ומשחצי ההר צפונה
 הוחצו נגבה: ונסתם גיא הרי כי יגיעו הרים אל
 אצל R r r 3 ג 1

אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך
יהודה ובא יהוה אלהי כל קרשים עמך: והיה ⁶
הוא יודע ליהודה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב ⁷
יהיה אור: והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם
חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ
ובחרף יהיה: והיה יהודה למלך על כל הארץ ביום ⁹
ההוא יהיה יהוה אחר ושמו אחד: ישוב כל הארץ
כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה
תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער
הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה וחרם ¹¹
לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: וזאת ¹²
תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר
צבאו על ירושלם המקום אשר יבשרו והוא עמד על דגליו
ועיניו תמקנה בחריהו ולשונו תמק כפיהם: והיה ביום ¹³
ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד
רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה תלחם ¹⁴
בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהבוכסף ובגדים
לרב מאד: וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל ¹⁵
והחמור וכל בהמה אשר יהיה במחנות ההמה
כמגפה הזאת: והיה כל הנותר מכל הגוים ¹⁶
הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות
למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסוכות: והיה אשר ¹⁷
לא יעלה מארץ משפחות הארץ אל ירושלם
להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה
הגשם: ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ¹⁸
ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה ארץ הגוים
אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות: זאת תהיה חטאת ¹⁹
מצרים

מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו להג את חג
 כ הסכורת : ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש
 ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח :
 והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות
 ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה
 ער כאן כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא :

LIBER MALACHIÆ,
 מלאכי
 HEBRAICÆ
 CAPUT I. א

*Arguit Sa-
 cerdotes ac
 Levitas,
 quod pro-
 fano ritu
 religionem
 commacu-
 lassent :
 ostenditque
 quam pu-
 rum san-
 ctumque
 Deo mu-
 nus per
 universam
 terram of-
 feratur.*

משא א דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי : אהבתי
 אתכם אמר יהוה ואמרתם במרה אהבתנו
 הלוואי אה עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב :
 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו
 לתנות מדבר : כיתאמר ארום רששו ונשוב ונבנה
 חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרום
 וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה ער
 ה עולם : ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל
 לגבול ישראל : בן יכבד אב ועבד אדני ואם אב אני
 איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה
 צבאות לכם הכהנים בוני שמי ואמרתם במה בוינו
 את שמך : מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם
 במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא : וכי
 תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין
 רע הקריבהו נא לפחתך הירצה או הישא פניך אמר
 יהוה צבאות : ועתה חלונא פניאל ויחננו מידכם
 היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה
 צבאות Rrr 4 ד מ

א 2 הפטרה חולרות יצח

צבאות : מי גם בכם ויסגר דלתים ולא י
 תאירו מזבחי הנס אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות
 ומנחה לא ארצה מידכם : כי ממזרח שמש ¹¹
 ועד מבוא גרול שמי בגוים ובכל מקום מקטר
 מגש לשמי ומנחה טהורה כגדול שמי בגוים
 אמר יהוה צבאות : ואתם מחללים אתו באמרתם ¹²
 שלחן יהוה מגאל הוא וניבונבוה אכלו : ואמרתם הנה ¹³
 מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם
 גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה
 הארצה אותה מידכם אמר יהוה : וארור נוכל ויש ¹⁴
 בעדרו וזכרו נדרר וזבח משחת לארני כי מלך גדול אני
 אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים : ועתה אליכם ^א
 המצורה הזאת הכהנים : אם לא תשמעו ואם לא ²
 תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
 ושלחת בכם את המארה וארותי את ברכותיכם
 וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב : הנני גער לכם ³
 את חזרעוהריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשי
 אתכם אליו : וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה ⁴
 הזאת להיזר בריתי את לוי אמר יהוה צבאות :
 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתם לו מורא ה
 ויראני ומפני שמי נחת הוא : תורת אמת היתה בפיהו ⁶
 ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי
 ורבים השיב מעון : כי שפתי כהן ישמר ודעת ותורה ⁷
 יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא : ואתם ⁸
 סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית
 הלוי אמר יהוה צבאות : וגם אני נתתי אתכם נבזים ⁹
 ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי
 ונשאים פנים בתורה : הלוא אב אחר לכלנו חלואי
 אל

Cap. II.
 Rursus in
 Sacerdo-
 tum scelera
 et perfidiam inve-
 nitur.

ע' כאן

אל אחר בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית
 11 אבתנו : בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
 ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ופעל
 12 בת אל נכר : יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער
 13 וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות : וזאת
 שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה
 14 מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מירכם :
 ואמרתם על מה על כיהוה העיד בנינו ובין אשת
 נעוריה אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשר
 15 בריתך : ולא אחר עשה ושאר רוח לו ומה האחר
 מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעוריה
 16 אלינו : כי שנה שלח אמר יהוה אלהי ישראל
 וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
 17 ברוחכם ולא תבגדו : הונעתם יהוה

בדברכם ואמרתם במה הונענו באמרכם כל עשה
 רע טוב כי בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי
 18 המשפט : הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם
 יבוא אל היכלו הארון אשר אתם מבקשים ומלאך
 הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות :
 2 ומי מכלכל את יום בואו ומי העמר בהראותו כי הוא
 3 באש מצרף וכברית מכבסים : וישב מצרף ומטהר
 כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם בזהב וככסף והיו
 4 ליהוה מגישי מנחה בצדקה : וערבה ליהוה מנחת
 ה יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמיות : וקרבת
 אליכם למשפט והייתי עד ממחר במכשפים
 ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכר
 אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות :
 6 כי אני יהוה לא שנית ואתם בני יעקב לא כליתם :
 למימי

Cap. III.
 Dominum
 ad sacrum
 templum
 venturum,
 qui instar
 aurificis
 constaturus
 & purga-
 turus sit fi-
 lios Levi:
 jamque
 diem istum
 adesse pra-
 foribus ;
 tremendum
 improbis ac
 pravari-
 canti po-
 pulo. letum
 autem piis
 & timentibus
 nomen ejus.

הפסוק
 טכח
 תנול

7 לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סָרְתֶם מִחֻקֵי וְלֹא שָׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלָי
 וְאִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אִמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְאָמַרְתֶּם בְּמֶה
 8 נָשׁוּב׃ הִקְבַע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קִבְעִים אֹתִי
 9 וְאָמַרְתֶּם בְּמֶה קִבְעֵנוּךְ הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃ בְּמֵאָרֶה
 אַתֶּם נֹאֲרִים וְאֹתִי אַתֶּם קִבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ׃ הֵבִיאוּ אֹתִי
 כָּל הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצֵר וְיְהִי טָרֵף בְּבֵיתִי וּבְחֲנוּנֵי
 נֹא בְזֹאת אִמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לְכֶם אֶת
 אַרְבֻּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקְתִּי לְכֶם בְּרֵכָה עַד־בְּלִידֵי׃
 11 וְגַעַרְתִּי לְכֶם בְּאֵלֵךְ וְלֹא־יִשְׁחַת לְכֶם אֶת־פְּרֵי הָאֲדָמָה
 וְלֹא־תִשְׁכַּל לְכֶם הַגֶּפֶן בְּשֹׂדֶה אִמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
 12 וְאִשְׁרוּ אַתְּכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אַתֶּם אֲרֶץ חֶפְצֵי אִמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת׃ חֲזִקוּ עָלַי דְּבַרְכִים אִמַר יְהוָה
 14 וְאָמַרְתֶּם מִה־נִּדְבַרְנוּ עֲלֶיךָ׃ אָמַרְתֶּם שׁוֹאֵעַבֵד אֱלֹהִים
 וּמִה־בָצַע כִּי־שָׁמַרְנוּ מִשְׁמֵרֵתוֹ וְכִי־הִלְכְנוּ קִדְרָנִית מִפְּנֵי
 יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֵׁרִים זָרִים גַּם־נִבְנוּ עִשֵׂי טו
 16 רִשְׁעָה גַם־בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וּמִלְטוּ׃ אֲזַנְדְּבֵרוּ יִרְאֵי־יְהוָה
 אִישׁ אֶל־דַּעְוֵוּיִקֶשֶׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זִכְרוֹן קִמְצָן בִּזְק
 לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃ וְהָיוּ לִי אִמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְחִמְלַתִּי עֲלֵיהֶם
 18 כְּאֲשֶׁר יִחְמַל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הַעֲבָד אֹתוֹ׃ וּשְׁבַתְּם וּרְאִיתֶם
 בֵּין צְדִיק לְרִשָׁע בֵּין עַבֵד אֱלֹהִים לְאִשֶׁר לֹא־עֲבָדוֹ׃ כִּי
 הִנֵּה הַיּוֹם בֹּא בְעַר כְּתָנוּר וְהָיוּ כָּל־זָדִים וְכָל־עֹשֶׂה
 רִשָׁעָה קֶשׁ וְלֹהֵט אַתֶּם הַיּוֹם הַבֹּא אִמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם שְׂרָשׁוּעֵנֶךָ׃ וְזָרְחָה לְכֶם יִרְאֵי שְׁמִי כִּי
 שָׁמַשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ וַיִּצְאֲתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֹגְלֵי
 מִרְבֵּק׃ וְעִסּוֹתֶם רִשָׁעִים כִּי־יִהְיוּ אֶפְרַח תַּחַת כַּפּוֹת
 22 רְגְלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אִמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ זָכְרוּ
 תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחָרֵב עַל־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל

23 יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים: הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת
 אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:
 24 וְהָשִׁיב לֵב אֲבוֹת עַל בָּנִים וּלְבָבֵי עַל-אֲבוֹתָם פֶּן
 אָבּוּא וְהִכִּיתִי אֶת הָאָרֶץ חֲרָם: יִתְקַק סִימָן

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום
 יהורה הגדול והנורא:
 סכום פסוקי תריעשר

מאה ותשעים ושבעה: ודגל לא	בצקה	סימן:	הושע
שבעים ושלושה: שלחו	מגל	סימן	יואל
סאה וארבעים וששה:	קמו	בניה סימן	עמוס
עשרים ואחד:	אך	טוב לישראל סימן	עובדיה
ארבעים ושמונה: וישראל עושה	חל	סימן	יונה
מאה וחמשה:	עלה	אלהים בחרועה סימן	מיכה
ארבעים ושבעה:	יזל	מים סימן	נחום
חמשים וששה:	ולך	תהיה צדקה סימן	חבקוק
חמשים ושלושה:	גן	נעול סימן	צפניה
שלושים ושמונה: כי אם	גלה	סודו סימן	חגי
מאתים ואחד עשר: אשרי כל	ירא	י סימן	זכריה
חמשים וחמשה: ויעקב	הלך	לדרכו סימן	מלאכי

סמם הפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלף וחמשים כי שרית עם אלהים
 סימן וחציו לכן כוללם ציון כרה חחרש וסודיו עשרים ואחד ולכבוד
 אהיה כתובה סימן:

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page, appearing as a list or series of entries.

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through.